Ey Dünya İnsanları

HEPİNİZ TÜRKSÜNÜZ

Kayıp Bir Uygarlığın Sırları Dünyayı Nasıl Değiştirebilir

Gene D. Matlock

HERMES

2. Basım

Ey Dünya İnsanları

HEPİNİZ TÜRKSÜNÜZ

Kayıp Bir Uygarlığın Sırları Dünyayı Nasıl Değiştirebilir

HERMES YAYINLARI 18 ISBN 975-6130-19-3

Orijinal adı: *What Strange Mystery Unites the Turkish Nations, India, Catholicism, and Mexico? A Concise but Detailed History of Things Divine and Earthly*

Türkçesi: Özgür Umut Hoşafçı

Kapak Tasarımı ve Sayfa Mizanpajı: Hasan Uygun

Birinci Basım: Aralık 2008 İkinci Basım: Ağustos 2009
Üçüncü Basım: Eylül 2009 Dördüncü Basım: Eylül 2009

Okuyucu irtibat adresi: www.hermetics.org

www.hermeskitap.com http://groups.yahoo.com/group/Hermetiks/

Hermes Yayınları Ticarethane Sok No: 11/2 Sultanahmet / İstanbul Tel: (212) 519 45 14 / Faks: (212) 519 93 79

Baskı ve Cilt: Şefik Matbaası Turgut Özal Cad. No: 137 Zemin Kat İkitelli / İstanbul

Tel: (212) 549 62 62

Ey Dünya İnsanları

HEPİNİZ TÜRKSÜNÜZ

Kayıp Bir Uygarlığın Sırları Dünyayı Nasıl Değiştirebilir

“Türk Uluslarını, Hindistan’ı, Katolikliklikliği ve Meksika’yı Hangi Garip Gizem Birleştiriy-or? İlahi ve Dünyevi Şeylerin Kısa ama Detaylı bir Öyküsü”

Gene D. Matlock

Çeviri Özgür Umut Hoşafçı

HERMES

Yazarın Önsözü

Bu kitabı, söyleyeceklerimin tüm potansiyellerini fark etmelerine yardım edeceği umuduyla, bir ulus olarak tüm Meksika halkına ithaf ediyorum. Aralarında yaklaşık 65 yıl yaşadım ve onlara büyük bir hayranlık duydum. Kendi ülkelerinde mutlu ve refah içinde yaşamayı hak ediyorlar.

Bu kitabı özellikle, yüce dostlarım Hector ve Micaela Abrego'ya, kocası Fidel'e, Meksikalı merhum eşim Consue-lo'nun enfes kuzenleri Antonio ve Antonia Corona, Rita Ruvalcaba'ya ve ailesi, Adelberto ve Guadalupe Perez, Angel ve Maria Perez'e, Consuelo'nun Meksika'daki akrabaları, dostlarım Noe ve Trinidad Valencia, Anselmo ve Ofelia Luviano'ya, Jose ve Maura Albarran'a,

Martin ve Marta Morales'e, Leodegario ve Amparo Luviano'ya, Cirilo ve Beda Saucedo'ya, Francisco ve Consuelo Velasquez'e, Pedro ve Margarita Mata'ya, Eduardo ve Rebecca Felix'e, Eduar-do'nun annesi ve kız kardeşleri, Estela Talamantes, Alfredo ve Carmen Beltran'a, Alfredo'nun anne ve babası, Jaime ve ViridianaJorge'ya, Salvadorlu yüce komşum Mauricio Velasquez ve karısı Luz'a, Juan ve Berta Villa (Nietecita'mı da unutmayalım), Guadalupe ve Cleo Lazaro'ya, Ignacio ve Sofia Vasquez'e, Alberto ve Yolanda Franco'ya ve hayatı pek çok yolla kutsayan Meksikalı diğer bütün güzel insanlara ithaf ediyorum. Hepsini burada sayamadım. Consuelo öldüğünde, onlar attığım her adımımda, her şekilde yanımdaydılar. Ve elbette ki, bu ithafa Consuelo'yu

da dahil etmeliyim. Consuelo'nun bu kitabı yazmama gerçekten yardım ettiğine neredeyse ikna olacağım, çünkü bu eser, ben çok fazla güç harcamadan ruhumun derinliklerinden yükselip geldi. ABD'yi kimse Consuelo'dan daha fazla sevemez. Şu lafı ağzından düşürmezdi, "Hayatımda üç önceliğim vardır: İlki Tanrı, ikincisi ABD, üçüncüsü ise kocam."

Şartların halihazırda kalkınma için çok az ümit verdiği o sevgili ülkelerini terk etmeye zorlanmalarının bu iyi, çalışkan insanlara nasıl acı verdiğini biliyorum. Meksika halkı ü ze ri ne u zun sü re ve yo ğun şe kil de dü şün düm ve on lar la kendilerinin bile bilemeyeceği bir sırrı paylaşmak istiyorum. Bu benim onlara, hayatımı çok ilginç ve entelektüel olarak verimli kılmama yardım ettikleri için

teşekkür etme şeklim. Hem onlara hem de biz gringuito'lara[1] yarayacak özenli ve tamamen bilimsel spiritüel bir çözüm bu. Eğer bu kitapta önerdiğim çözüm uygulanırsa, vatandaşlarım da milyonların istilasına artık daha fazla içerlemeyecekler, çünkü Meksikalılar kendi ülkelerinde mutluluk ve karın tokluğu bulacaklardır.

1 Meksikalıların, ülkeleri dışında yaşayanlara verdiği ad, gringo.

Çevirmenin Önsözü

Biraz sonra sayfalarını çevirerek okumaya başlayacağınız bu kitap, başlığından da anlayacağınız gibi Türklerin etnik kökleriyle ilgili çarpıcı iddialara sahip. Daha açık söylenişiyle, yeryüzündeki insan ırkının atası olan

beş ırkın (Krishtayalar, Aryanlar veya Panchala) Türk soylu olduğunu öne sürüyor. Ancak bunu yazanın amacı ne Türklere hoş görünmek ne de üstün bir ulus oldukları için onlara övgülerini sunmak.

Aslen Amerikalı bir araştırmacı olan ve daha önce de tarih ve ruhsal konularda kitapları bulunan Gene Matlock bir Katolik. Kitabı yazmaktaki esas amacı ise, Hıristiyan inancının temellerini oluşturan ve kadim Türklerin Tengri (Gök Tanrı) dinine ait olduğunu öne sürdüğü “Haç”, “Kutsal Teslis” gibi kavramların daha içrek anlamlarını ortaya koyarak, bunu kendi önermesi olan “spiritüel bilim” ile insanlığın hizmetine sunmak. İnsan ırkının bu yolla kurtulabileceğine ve dünyanın, ucuna gelip dayandığı felaketleri

böylelikle etkisiz hale getirebileceğine inanıyor.

Matlock'un bir diğer hedefi, Türk ulusları, Hindistan, Katoliklik ve Meksika arasındaki "gizemli" bağlantıları ortaya koymak olmasına karşın buldukları şüphesiz ki Türkleri daha çok ilgilendiriyor ve zaten ilgilendirmeli de. Çünkü bu kitapta yazanlar Türklerin, yüzyıllar boyu dayatıldığı şekliyle ve Avrupalı bilimadamlarının, araştırmacıların, yazarların iddia ettiği gibi, yerleşik kültüre sonradan geçerek geç modernleşen göçebe bir etnik grup olmadığını söylemesinin yanında, aksine onların dünyadaki insan ırkının, dört büyük dinin ve belli başlı büyük kültürlerin kurucuları olduğunu destekleyen kanıtlar sunuyor.

Son dönemde, özellikle Haluk Tarcan, Kazım Mirşan gibi değerli araştırmacıların Türklüğün kökeni üzerine yaptığı çalışmalar ve ortaya çıkan Öntürkler (Prototürkler) gibi kavramlar da benzer bir paralelde ilerliyor. Kitap açısından bir başka önemli nokta ise işte burada ortaya çıkıyor. Bu iddialar dünyada her geçen gün (fazla yüksek sesle olmasa da) telaffuz edilmesine karşın Türkçe'de bu konuda çok fazla eser bulunmuyor. Bu kitap, sözü edilen iddiaları destekleyen ve hatta daha değişik boyutlara taşıyan belki de ilk kitap.

Yazarın kanıtlarını filolojik kanıtlarla beslemesi, kelimelerin Sanskritçe kökenleriyle desteklemesi ve mantık çerçevesine oturtması ise, konuyu daha ilginç kılıyor. Matlock, iddialarına deliller oluşturmak üzere

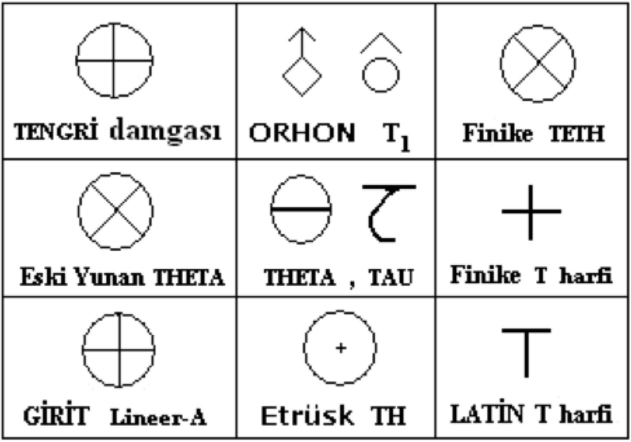
Sanskritçe'nin yanı sıra, Türkiye'de yalnızca belli çevrelerce bilinen Türk asıllı Rus yazar Murad Adji'den bolca alıntı yapmış. Murad Ad-ji'nin özellikle Kıpçaklar üzerine yaptığı araştırmalar ise gerçekten de kayda değer görünüyor. İşin aslı, varsayımlarını bir yana bırakırsak ve kitabın yazarı Matlock'un yetkinliğini, birikimini, bazı yerlerde Hıristiyanlığı diğer dinlerden üstün tutan yaklaşımını sorgulamadığımızda, kitabın oldukça değerli bilgiler içerdiği, en azından okuyanları merakta bırakarak sonraki daha derin araştırmalar için şevklendireceği de bir gerçek.

Yayına hazırlama süresinin darlığı neden-iyle, dünya literatüründeki benzer iddialar hakkında çok derinlemesine bir araştırma yapma olanağı bulamamama karşın,

Matlock'un da kitabın pek çok yerinde vurguladığı gibi bu konular hakkında daha detaylı araştırma yapmak isteyenler için İnternette pek çok kaynak ve bilgi bulunuyor.

Bir başka nokta ise, genel olarak yazara çok fazla müdahale etmekten kaçındığım halde, konunun Türkçe için yeni olması ve yazarın herkesin bildiğini varsaydığı bazı terimler kullanması nedeniyle daha aydınlatıcı olması açısından bolca dipnot ve parantez kullanma durumunda kaldım. Okuyanlar açısından yeterince aydınlatıcı olacağını umarım. Çalışmamda benden desteklerini esirgemeyen Eray Meriç Selvi'ye sonsuz teşekkürler.

Özgür Umut Hoşafçı

TENGRİ damgası
ORHON T_1
Finike TETH
Eski Yunan THETA
THETA , TAU
Finike T harfi
GİRİT Lineer-A
Etrüsk TH
LATİN T harfi

1. Bölüm

Bu Kitabın Yazılışını Çevreleyen Garip Koşullar

Bu kitabın başlığı niye, *Türk Uluslarını, Hindistan'ı, Katolikliği ve Meksika'yı Hangi Garip Gizem Birleştiriyor?* Onu neden Meksika halkına ithaf ediyorum? Tüm bunların ruhsallıkla ilgisi ne? Ve neden Türkleri, Hinduları ve Meksikalıları birbirine bağlayan kültürel, ruhsal ve kan bağlarını tartışıyorum?

Birkaç yıl önce, tanınmış bir *Natana Dharma* (Hinduizmin gerçek adı) kutsal kişisi ve Sanatana Dharma Ana Tan-rıçası'na bağlı, Hindistan'ın Tamil Nadu eyaletinde yaşayan bir Dravidian[1] olan Bay T.L. Subash

Chandra Bose ile İnternet üzerinden mektuplaşmıştık. Yazışmalarımızın çoğu, Meksika'nın Kolomb öncesi kolonileştirilmesinde Hindistan'ın da ilgisinin olduğu üzerine birbirimizi karşılıklı ikna edişimize odaklanmıştı. Orta ve Güney Amerika'nın. Bu konu üzerine zaten pek çok kitap okumuştum. Bay Bose de buna öylesine ikna olmuş ki, ölümünden son*

1 Hindistan'ın güneyinde bir bölge olan Dravida'da yaşayanlara verilen ad (çn).

ra küllerinin Peru'daki Nazca düzlüklerine serpiştirmesini istiyor. Ona bu kitabı bitirdiğimi ve neticeye ulaşmamdaki aşırı zor şartları yazdığımda, bana bütün bunları Consue-lo'nun 15 Ağustos 2004 Pazartesi günü ölümünden önce öngördüğünü

hatırlattı. Bunları okurlarıma anlatmamı teklif etti.

19 Mart 2006 Pazar günü bana şunları

yazmıştı: Sevgili Kardeşim *Shree*[2] Gene,

2 Shree bir saygı sözüdür. (çn)

Lütfen aşağıdaki e-postayı, (merhum) karın Consue-lo'ya bir saygı ifadem olarak kitabına ekle. Gramer hatalarını uygun şekilde düzeltirsin.

Bay Bose, mektubun bir kopyasını Consuelo, nadir görülen damar iltihabı rahatsızlığı yüzünden kritik durumda hastaneye getirilmesinden birkaç gün sonra e-postasına eklemişti. Karım yaşam destek ünitesine bağlanmıştı. 12 Ağustos günü, onun destek

ünitesinden çekilmesine ve Tanrı'nın buyurduğu şekilde ölmesine karar vermiştim. Aynı gün, Bose Kardeş bana aşağıdakileri yazmıştı:

> Sevgili büyük Kardeşim *Shree* Gene, Kimse seni avutamaz. Sen asil düşünceleri olan ilkeli bir adamsın. Bu yüzden, Tanrı seni karın Bayan Consuelo, iyi bir hayat arkadaşı olan Meksikalı bir kadın ile takdis etti. Gene Kardeş, sana gerçek bir kardeşin olarak şunu söylememe izin ver, yalnızca bin erkekten biri kadınlara saygı duyar. Şunu da yazmalıyım: O ilahi bir kadın. Ona yakın gelecekte, Ana Tanrıça gibi muamele etmelisin.
>
> Amerikan yerlileri için yapacağın daha pek çok şey var. Cesur ol; bütün bu beter

koşullarla yüzleş...Yine ısrar ediyorum ki, karınla olacaksın (ruhunda). O sana gelecekte ne yapman gerekeceğini anlatmak istiyor. Üzgünüm kardeşim, Cumartesi ve Pazar can alıcı günler ve aynı zamanda yaklaşan karanlık ayın günleri. Ey Anne, çocuğuna iyi bak. Sen her şeyi bilirsin. Bizler-se hiçbir şey bilmeyiz; öyleyse gülen yüzünü çocuğuna göstermen için sana yalvarıyoruz.

Senden bir arkadaşına benim adıma kırmızı bir gül aldırmanı rica ediyorum ve ayaklarına dokunduktan sonra bunu yengeme ver ve ona Güney Hindistanlı kayınbiraderinin ona annesi gibi saygı duyduğunu söyle.

İşte o gün, 14 Ağustos Pazar günü öğl eden sonra 1.00'de Consuela'nun doktoruna, onu yaşam destek ünitesinden çıkarmasını söylemiştim. Bu olduğunda ise, tüm dostlar ve akrabalar orada bulunmak için toplanmıştı. Consuelo tam olarak, Pazartesi günü sabah 5.00 sıralarında öldü. O an onunlaydım.

Mektubunda da okuduğunuz gibi, Bay Bose, Consue-lo'nun bana geleceğimle ilgili söyleyeceği bir şeyler olduğunu yazmıştı. Benim, Meksikalıların kendilerini ilerlemeden alıkoyan kültürel zincirden kurtarmalarına yardımcı olabileceğimi söylemişti. Ama bunu yaparsam yoğun bir baskı altında olacağımı söyledi.

Consuelo'nun ölümünden kısa bir süre sonra, *The Ego-Mankind's Inner Terrorist* (Ego, İnsanlığın İçsel Teröristi) adlı kitabımı yazdım. Bu kitaba odaklanarak, yasımın üstesinden hatırı sayılır ölçüde gelebilmiştim. Daha sonra, 2005 Ağustos'unun son yarısında, başka bazı üzücü koşullar üzerime üşüşmüştü. Bunun üzerine, *Hıristiyanlık-İnsanlığın Dünya Çapındaki İlk Dini!* adlı ikinci kitabı yazdım. Yazmanın her zaman için üzerimde tedavi edici bir etkisi olmuştur. Bu kitap da beni baştan aşağı yenilemişti. Her gün birkaç saat süren araştırma ve yazmadan sonra, orayı tazelenmiş ve neredeyse yeniden doğmuş olarak terk ediyordum.

2006 Şubat'ı boyunca, aşırı olumsuz bazı etkiler beni bir çığ gibi vurmuştu. İçsel bir

dürtü bana, ruhsal bilim üzerine odaklanan bir kitap yazmam için baskı yapıyordu. O kitabı yazarken, sanki bir şey beni ele geçirmiş gibi hissetmiştim. Merhum eşim Consuela'nın bana, gittiği yerden rehberlik ettiğine de kısmen ikna olmuştum. Meksika'ya, yerli halkının kö ken le ri ne, spri tü e liz me ve bü tün din le rin kö ke nine olan derin ilgimi biliyordu. Her zaman, eğer ilk o ölürse, bilmeye ihtiyaç duyduğum şeyleri söylemek ve rehberlik etmek için bir şekilde bana geri döneceğini söylerdi.

Şu an okuduğunuz kitap, bana diğer tüm kitaplardan çok daha fazla yararlı olmuştur. Üzerinde günde 12 saat çalıştığım bile olurdu. Yorulmak bir yana, daha önce hiç olmadığım kadar tazelenmiş ve zindeleşmiştim. Bu süre boyunca bir münzevi gibi

davrandım, dışarıya yalnızca yiyecek almak için çıkıp dönüyordum. Bazen komşularım öldüğümü düşünüp benim için endişeleniyorlardı. Beni kapıya çağırdıklarında ise endişelenmemelerini, Meksika'nın sorunlarının kaynağını bulmak için ilham geldiğini anlatıyordum.

Eğer söylediklerimin doğrulundan şüphe duyan biri varsa, delil sıkıntısı çekmiyorum. Her şey tıpkı Bose Kardeşin olacağını söylediği ve tamamıyla benim olduğunu söylediğim şekilde gerçekleşti. Consuelo'nun ölümle pençeleştiği sıralarda Bose Kardeş'in bana yazmış olduğu mektubu,karım ölmeden önce düzinelerce insana okudum. Aynı zamanda Consuelo'nun ölüm ayini sırasında, ona bir övgü olarak da okumuştum. Kilise hınca hınç dolmuştu. Consuelo'nun ve benim

pek çok dostumuz ve akrabamız dışarıda kalmış, araba parkında beklemişlerdi. Hem Bose Kardeş'te hem de bende mektubun kopyaları mevcut. Eğer bir kimse kati gerçekleri doğrulamak için delillere ihtiyaç duyuyorsa, o da ben de bunlara sahibiz. Sizler zaten Bose Kardeş'in bana yazdığı mektubu, gramer düzenlemeleri dışında tamı tamına bana yazdığı şekliyle okudunuz. Orijinali ise, benim ve onun dosyaları içinde. Bu süre içerisinde, bazılarına komşularımın bizzat şahit olduğu başka bazı garip şeyler de olmuştu. Sonuç olarak, komşularımdan herhangi birinin ateist olabileceğini sanmıyorum!

Ben şöyle diyorum: Bu kitabı yazmamda "yardım eden" her kimse, bana biz insanların bu dünyada bir parça huzur ve mutluluğun

tadını çıkarması için neler bilmesi gerektiğini anlatmıştır.

İnsanlığın sorunlarına “ruhsal” bir çözümden bahsetsem de, “ruhsal çözüm” kelimesi aslında uygunsuz kalıyor. Her insan ve onun ruhu ikili bir varlıktır. Eğer ruh ya da bedenden biri diğerini harcamak pahasına, daha çok vurgulanırsa, dünyaya asla huzur ya da uyum gelmeyecektir. Örneğin, Amerika maddeci bir ülke olma eğilimindedir. Ancak bu vurgu sosyal ihtilafa, suça ve diğer adaletsizliklere yol açıyor. Örneğin, Hindistan’ı ele alalım. Hindistan, insanlık sorunlarına yalnızca “ruhsal” bir yaklaşımla odaklanma eğilimindedir. Bu nedenle, tıpkı Meksika’nın daha alt sınıf insanlar için bir cehennem olması gibi, Hindistan da fakir insanlar için bir cehennemdir. Belki, bu kitaptaki basit “ikili

teknikleri" uyguladıktan sonra, biz insanlar insanlık sorunlarına yalnızca "ikili" bir yaklaşımın başarılı olabileceği fikrine toplu olarak katılabileceğiz. Ancak öncelikle, "spiritüellik" ile ilgili olduğunda "dualitenin" ne anlama geldiğini bilmeliyiz. İleride ve gelecek bölümlerde söylemeye çalıştıklarım daha anlaşılırolacak.

Eğer her insanın gerçek benliği sonsuz ve gizli varlık ya da ruh verilmiş geniş bir balçık parçası içine kapatılmış bir ruhsa ve bu benlik gerçekten de varolmuşsa, insanların onunla yeniden bağlantı kurması için bilimsel olarak uygulanabilir ve ölçülebilir bir teknoloji olmalıdır. Üstelik, "ruhsal" olarak adlandırılan kutsal kitaplar, şarkı söyleme, vaaz verme, din değiştirmeye ikna taktikleri, İncil propagandası, spekülasyon ve diğer

acayip davranışlar ruhsal olmaktan öte, karanlıkta bir şeyleri el yordamıyla aramaya benzeyen etkisiz ve zarar verici hareketlerdir.

Birkaç bin yıl önce, kuzey kutup bölgelerine yakın bir cennette mutluluk ve bolluk içinde yaşayan ileri derecede uygarlaşmış ve kültürlenmiş bir halk vardı. Dünyadaki bütün büyük dinler, hangi ulusa ait olursa olsun, insanlığın beş kökensel ırkı olduğunu üstüne basa basa açıklar. Yahudilikte ve Hıristiyanlıkta, bu cennete biz Aden deriz. Hindular ise buraya Uttara Kuru adını verir. Tibetli Budistler ise Khedar Hand (Tanrı Şiva'nın Ülkesi) ve Şambala. Aynı zamanda buraya *Sivariya* ve *Sibirya* (Tanrı Şiva'nın Toprakları), şimdiki söylenişiyle Siberia da denmektedir. Kadim Grek tarihçileri ve mitler buraya, Hiperborea olarak göndermede

bulunur. Çinli Taocular buraya özel bir ad vermezler, ancak burasını insanın Doğa ile bütünsel bir uyum içerisinde yaşadığı bir tür cennet olarak tanımlarlar.

Panchala (Fenikece) Krishti, Krishtaya, Krishtihan ya da Kurus denilen bu kökensel beş ırkın, yüzlerce yıl tamamen bir mutluluk ve uyum durumunda yaşamaya muktedir olabildiği söylenir. Bu kıskanılası durumlarını İkilik (dualite), Kutsal Teslis, Haç ve doğudan batıya doğru güneşten yayılan güçlü enerjilerin bilgisini kapsayan bir bilimden elde edebiliyorlardı. O günlerde, gizli dinler hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı. Yalnızca, üstün yaşam biçimlerinin "Krishtaya ya da Krishti Yaşam Biçimi" olduğunu biliyorlardı. Yüzlerce yıl sonra, insanlar "tanrıları" için Shiva, Vishnu, Krish-na, Apollo, Mithra,

Dionyos, Jüpiter, Zeus, Surya, Rama, Tengri, Indra, Quetzalcoatl, Kukulkan, Bochica, Agni, Ke-dar, Keyser ya da diğerleri gibi isimler icat ettiklerinde, bu isimler *onun* gerçekte ne olduğunu gizlemişti: Krishtaya veya Krishti (insanlığın orijinal beş ırkı). Internet üzerinden Sanskritçe bir sözlüğe başvurarak az önce söylediğimi kendi adınıza doğrulayabilirsiniz. *Krishti* ya da Krishtaya (sözlükte Krsti olarak hecelenir) Yahudilik, Hinduizm, Budizm, Caynizm ya da herhangi başka bir dini "izm"den önce gelmektedir. İster Krishti ya da Krishtaya da olsa, zamanımızda içinde hangi ismi barındırdığı önemli değil artık.

Hindu mitolojisine göre, insanlığın tamamıyla gelişmiş uygarlığının ortaya çıkışından yaklaşık 30 bin yıl kadar sonra, dünyanın ekseninde meydana gelen ani bir

sapma Kedar Hand buzdan bir cehenneme çevirmişti. Şimdi adına Türk dediğimiz Kurus ya da Beş Krishtaya, güneye doğru kaçmak zorunda kalmıştı. Bunlar zaman içinde, bütün Orta Asya ve Hindistan'ı tek bir ulusa çevirecek şekilde Hindistan'ın yerli sakinleriyle birleştiler. En sonunda, diğer bölgelere de yayılmaya başladılar.

Sonuç olarak, yeryüzünde yaşayan herkes kendi neslinin izlerini, doğrudan ya da dolaylı olarak Türklere dek sürebilir.

Bu kitapta, şimdilik kadim Türkler ve onların neredeyse yanılmaz ruhani bilimleri hakkında bilinenleri tasvir ediyorum. Peki, bu işe yarayacak mı?

Bazıları, insanlığın ruhani doğasına ait bu bilmeceye gerçekmiş gibi yaklaştığım için

aptalca bir umarsızlık içinde olduğumu anlattılar bana. Onlara göre bu, Pazar günleri Kilise hizmetlerinde, savaş alanlarında ya da kendi ölüm anlarında gerçek olmasını arzuladıkları ulaşılmaz ve nafile bir peri masalıydı sadece.

Bunlar tamamıyla doğrudur. Ben umarsızın biriyim. Onlar da umarsızlaşacak kadar bilge olabilirlerdi. Ruhsal cehaletinde, modern İnsan bu gezegeni büsbütün kargaşaya sürükledi. Geri kalmış ve barbar teokrasiler bile kitle imha silahları geliştiriyor ve bunları kullanmaktan korkmuyor artık. Türk Krishtihan'larının ruhsal bilimlerini bir teste tabi tutmak için şimdikinden daha iyi bir zaman düşünemezdim! Armageddon'un[3] hayaletinin dini bir korkutma taktiği olmadığını anlıyoruz artık. Gerçek olabilir o.

İkisinden hangisini tercih ederdiniz? Armageddon'un ve Dünyadaki tüm hayatın yok edilişinin gerçekliğini mi? Yoksa gerçekten geçerli olan ruhsal bilimi mi?

3 Kıyamet günü. (yn)

2. Bölüm

İnancın ve Bilimin Gerçek Anlamlarım Ne Zaman Öğreneceğiz?

Bu kitapta, Nuh Tufanı'nın, Tanrı'nın (Yaratılışın) insanlığı, Çinlilerin Tao, Hinduların Dharma (Hayat Bilimi) dedikleri İlahi Yasa ile yaşamaya zorladığı son sefer olmadığını ispatlamaya girişeceğim.

Tanrı'nın insanlığı ilk iyileştirme girişimi Adem ve Havva'yı Cennet'ten yollamasıydı.

Eğer Adem ve Havva yaşamak için çalışmak zorunda olsalardı, belki de şeytani eylemler için yeterli vakti bulamayacaklardı. Ancak dürüst işler sonunda değersiz çıkar. İnsanlık, Ham'ın kendi öz babası ile cinsel ilişkiye girme girişiminde de gösterildiği gibi hemen sonra kendi kendini yok etmeye başladı. Hem Eski Ahit'in ilk kitabı Tekvin'de hem de Hindu kutsal kitapları Ham'ın tarifsiz günahından söz edilir:

Hindu Matsya Purana'dan (Balık Vakayinamesi) alınan aşağıdaki açıklama, bizim Nuh Tufanı versiyonlarımızdan bi ri dir:

> Tüm yeryüzünün hükümdarı Satyavarman'ın üç oğlu doğdu: isimleriyle en büyükleri Shem, sonraki Sham ve üçüncüsü ise Jyapeti idi.

Hepsi de iyi ahlaklı, erdemde ve erdemli işlerde kusursuz, vurulan ve fırlatılan silahların kullanımında hünerli, savaşta zafer kazanmada sabırsız, cesur adamlardı.

Ancak dini tefekküre dalmaktan haz duyan ve oğullarının hükmetmeye uygun olduğunu gören Satyavar-man, devletin ağırlığını onların üstüne yıktı.

O tanrıları, rahipleri ve inekleri onurlandırırken ve memnun ederken, kral günün birinde kaderin bir cilvesi olarak, bal likörü içmiş.

Şuursuz düşmüş ve çırılçıplak uyuyakalmıştı. Sonra, Sham onu gördü ve iki kardeşini babalarının başına çağırdı:

Onlara dedi ki, “Başımıza neler geldi? Atamız ne hallerde?”

O, iki oğlu tarafından giysilerle örtüldü ve tekrar tekrar uyandırılmaya çalışıldı. Aklı yerine gelince ve neler geçtiğini tam olarak anlayınca, Sham’ı ‘Sen uşakların uşağı olacaksın’ diyerek lanetledi. Ve madem ki, onların huzurunda gülen kişiydin, kahkahadan bir adın olacak. Daha sonra Sham’a karlı dağların güneyindeki uzak ülkeyi verdi.

Ve Jyapeti’ye karlı dağların güneyindeki her şeyi verdi; ki o dini tefekkürün gücü sayesinde, en yüce mutlu-lu ğa e riş ti.

Yukarıdaki hikâyeyi Tekvin’deki Yol hikâyesi ile karşılaştırın:

Ve gemiden çıkan Nuh'un oğulları Sam, Ham ve Yafet idiler; ve Ham Kenan'ın atasıdır. Bu üçü Nuh'un oğulları idiler ve bütün yeryüzüne yayılanlar bunlardan oldu. Ve Nuh çiftçi olmaya başladı ve bir bağ dikti ve şaraptan içip sarhoş oldu ve çadırının içinde çıplak oldu. Ve Kenan'ın atası olan Ham, babasının çıplaklığını gördü, ve dışarıda iki kardeşine söyledi. Ve Sam ile Yafet bir esvap alıp onu kendi iki omuzları üzerine koydular, ve geri geri gidip babalarının çıplaklığını örttüler; ve yüzleri geri olup babalarının çıplaklığını görmediler. Ve Nuh şarabından ayıldı, ve küçük oğlunun kendisine yaptığını anladı. Ve dedi: "Kenan lanetli olsun, Kardeşlerine kullar kulu olacaktır." Ve dedi: "Sam'ın

Allahı Rab mübarek olsun, Ve Kenan ona kul olsun.

Allah Yafet'e genişlik versin, Ve Sam'ın çadırlarında otursun; Ve Kenan ona kul olsun."

(Tekvin 9: 18 - 28.)

Kitabın ilerleyen bölümlerinde de öğreneceğiniz gibi, şu an Sibirya ve Kuzey Orta Asya olarak bilinen yerin en kuzey kesiminde, Kuzey Kutup Dairesi olarak adlandırdığımız bölgede bir zamanlar Hyperborea adında büyük bir uygarlık yaşıyordu. Hyperborlulular ve Kristhayaların pek çoğu Ruhsal İnsanlar olmaktan vazgeçerek, kendilerini şeytani eylemlere vermiş olduklarından, Tanrı, dünyayı ekseninin eğilmesine neden olarak Hyperborluluları lanetledi.

Hyperborea bütünüyle sular altında kaldı. Dünyanın ekseninin eğilmesi, taşkına uğramış olan Kuzey Kutup Dairesini buzdan ve kardan verimsiz, yaşanmaya elverişsiz çorak bir arazi haline getirdi.

Kitab-ı Mukaddes'e göre, sadece Nuh ve ailesi sağ kalmıştı. Ancak aslında, dünyanın başka bölgelerindeki insanlar gibi, Nuh zamanının beş kabilesi de tufandan kurtulmuştu.

Nuh'un Gemisi Orta Asya'da güneye doğru ilerledi ve Doğu Anadolu'da Ararat Dağı'nda karaya oturdu. Tarihin o zamanında, birçoğumuza da öğretildiği üzere, dünya üzerindeki herkes yalnızca Sanskritçe konuş-abiliyordu. Dünyadaki bütün ulusların atası

olan Hyperborea sakinleri, bugün bizim Türkler olarak adlandırdığımız insanlardı.

Büyük Tufan'ın bile insanlığı günahtan caydırmaya yetmediğini belirtmek bize şaşırtıcı gelmemeli. Ham bunu kesin olarak ispatlamıştı. Tanrı ya da Yaratılış ise başka bir strateji geliştirmişti:

> Ve bütün dünyanın dil i ve sözü birdir. Ve vaki oldu ki, şarkta göçtükleri zaman, Şinar diyarında bir ova buldular; ve orada oturdular. Ve birbirlerine dediler: "Gelin, kerpiç yapalım, ve onları iyice pişirelim." Ve onların taş yerine kerpiçleri, ve harç yerine ziftleri vardı. Ve dediler: "Bütün yeryüzü üzerine dağılmayalım diye, gelin, kendimize bir şehir ve başı göklere erişecek bir kule bina edelim, ve kendimize de nam

yapalım." Ve adem oğullarının yapmakta oldukları şehri ve kuleyi görmek için Rab indi. Ve Rab dedi: "İşte bir kavimdirler, ve onların hepsinin bir dili var; ve yapmaya başladıkları şey budur; ve şimdi yapmaya niyet ettiklerinden hiçbir şey onlara men edilmeyecek. Gelin inelim, ve birbirinin dilini anlamasınlar diye, onların dilini orada karıştıralım." Ve Rab onları yeryüzü üzerine oradan dağıttı; ve şehri bina etmeyi bıraktılar. Bundan dolayı onun adına Babil denildi; çünkü Rab bütün dünyanın dilini orada karıştırdı; ve Rab onları bütün yeryüzü üzerine oradan dağıttı (Tekvin 11: 1-20)

Hıristiyanlar ve Yahudiler yanlış bir biçimde, Babil Kulesi inşasının Sümer'de olduğuna "inanmaya" koşullanmışlardır. Ancak ben,

Sümer'i kurmuş ol an Türkl erin ve kadim Hinduların, insan soyunun kaynağı ve merkezi olan efsanevi Meru Dağı'ndan oraya göç ederlerken hikâyeyi de beraberlerinde götürdüklerini söylüyorum. Gerçekten de burası, insanlığın dünyanın diğer kesimlerine dağıldığı yerdir. Biz burayı aynı zamanda, "bütün insanlığın kaynağı ya da vulvası" anlamındaki Sanskritçe bir kelime olan Siyon (Zion/Vaat Edilmiş Topraklar) olarak biliriz. Gelenek, bize Meru Dağı'nın Batı Tibet'te, şimdiki Kailasa Dağı, olduğunu söyler.

Ancak bu dağ Afganistan'daki Herat'ın, ya da Güneydoğu Orta Asya'da benzer bir yerin yakınlarında, aşağı yukarı bugün Pakistan'ın ve Afganistan'ın bulunduğu yerde, olabilirdi. (Ref: *Ancient Geography of Ayodhya,* Dr. Shyam Narain Pande.) Pek çok Hıristiyan ve

Yahudi gerçek Meru Dağı’nın Ararat Dağı olduğunu düşünür, ancak Eski ve Yeni Ahit bunu belirtmemiştir.

Meru Dağı’nın bir başka adı da, “Hindistan’a ai t ol an” anlamındaki *Seneru* ya da Sinaru’dur. Dilsel bakımdan bu kelime *Shinar* veya *Sinar* (Şinar, çn) ile benzerdir.

Tanrı bize, ilk dilimizden pek çok kelime bırakarak yeterince merhamet göstermiştir. Bunlardan ikisi; *Belief* (İnanç) ve *Scien*ce’tır (Bilim). Bu iki kelime dünyanın büyük dillerinin çoğunda benzer biçimde telaffuz edilir. Eğer bu iki kelimenin gerçek anlamlarını yeniden anımsayabilirsek, kaynağa de geri dönebiliriz.

Eğer kadim ifadelerin; *Belief* (İnanç), *Science* (Bilim) ve *Scientific’in* (Bilimsel)

gerçek anlamlarını öğrenirsek, biz insanlar daha etkin biçimde kendimizi ve dünyayı yeniden öğrenebilir ve de anlayabiliriz.

Sözlükleri derleyenler çoğunlukla, hiç kimsenin İngilizce *belief* (inanç) ve *believe* (inanmak) sözcüklerinin kaynağını ya da etimolojisini bilmediğini ifade ederler. *Non-Beli-ef* (İnançsız) ya da *Not-Believe* (İnanmamak), inanmanın reddidir. İngilizce bir Hint-Avrupalı dil ailesindendir. Bazı Hindular İngilizce ve Almanca'nın Sanskritçe'ye en yakın diller olduklarını düşünürler. Buna, Türkçe'yi de dahil etmeliler çünkü Türkçe de, İngilizce ve Almanca dillerini şekillendirmeye katkıda bulunmuştur.

İlk beş insan ırkı Büyük Tufan'dan önce Hyperborea'da yaşarlarken, zihinleri her şeyi

bilen ve asla hata yapmayan Evrensel Akıl ile eşzamanlıydı. Çinli Taoistlerin söylediği gibi, onlar Ruhani İnsanlardı. Ancak düşünme sürecini insanlığın 'Ego'su devraldığında, kendi fikirleri, hareketleri ve potansiyelleri üzerine yanlış inançları kabullenerek, Evrensel Akıl ile neredeyse bütün temasını yavaş yavaş yitirdi ve gerçeği tek başına aramaya başladılar. Bu kez etrafta Tan-rı'dan gelen hiçbir yardım yoktu. Üstelik kendisini izlemesi için diğerlerini zorlayarak görüşlerini meşru göstermesi ile kendisini daha fazla kandırabileceğini de keşfetmişti.

Dindarlık Psikolojisinin İncelenmesi.

Bu bölümde ve kitabımda daha fazla ilerlemeden önce; bazı dini-politik doktrinler ve örgütlerin öğretileri hakkındaki

düşüncelerini diğerlerinin de onaylaması için onları üye yaparak toplamak isteyen insanın; öldürücü potansiyeldeki duygusal durumunu ayrıntılarıyla izah etmeliyim. Bir insan, bu konulardaki görüşlerinin değişmez gerçeklikler olduğu sonucuna vardığında, otomatik olarak her şeyi bildiği ve hodpesentlik duygusuna kapılır. Kendisini, Sonsuzla uyumlu hale dönüşmüş hisseder. Bu duyguyu iyi bilirim. Şu an bu kitapta ele aldığım konu hakkında bunu hissediyorum. Bu iyi bir histir. Ancak bunu, diğerlerini kendi irademize yönlendirmek ve onlara baskı uygulamak amacıyla, topluluklar kurmak için bir gerekçe olarak kullandığımızda; bu duygu şeytani bir hal alır.

Çocukluğumda annem ve babam, Nasıralı kökten dinci Hıristiyan kilisesine üyeydi.

Bizlere, dünya üzerinde doğru olanın yalnızca kendimiz olduğu, diğer herkesin yanlış olduğu öğretilmişti. Nasıralı (kilisesine bağlı) olmayan insanlar için derinden üzüldüğümü anımsıyorum. Mahallemizde Yahova Şahitlerinden olan bir aile vardı; ben ve arkadaşlarım özellikle de onlar için çok üzülürdük. Bir gün bir arkadaşımla beraber bu ailenin çocuklarına; onlara çok acıdığımızı ve "zavallı kayıp ruhları"nın kurtuluşu için nasıl da dua ettiğimizi anlatmıştık. Çocuklar ise, onların da bizler kadar, bizim için endişelendiklerini söylemişlerdi.

Diktatör Saddam Hüseyin'e karşı Irak savaşı başladığında, burada, Güney Kaliforniya'da binlerce savaş karşıtı siyasi eylemci, insanları işlerine gitmekten ve diğer işlerini yapmaktan alıkoyarak, sokaklarda

toplandı. Suç teşkil eden eylemlerini; "Sadece insanların farkında olmalarını sağlamaya çalıştıklarını ve onları doğru düşünme biçimine döndürmek istediklerini" söyleyerek savundular. Yalnızca kendilerinin "doğru düşündüğüne" ikna olmuşlardı. Rahatsız etmiş oldukları masum insanların, bunların zaten farkında olduklarını kabul etmiyorlardı. Onlar da işlerine gitmek, işten dönmek ya da çocuklarını okuldan alıp eve dönmek istiyorlardı.

Bu bölüm üzerine çalışıyor olduğum gün, Afganistan yetkilileri Hıristiyanlık inancına geçmiş olan bir adamı ölüm cezasına çarptırmak üzereydi. Afgan yargıçları adamın akıl hastası olduğunu beyan ederek onu durumdan kurtarmanın bir yolunu bulmak istiyordu. Ancak Afganistan resmi dininin

ruhbanları, mahkemelerin bu adamı serbest bırakması du ru mun da, ken di le ri nin ve mü rit le ri nin o nu na sıl sa öl dü -receklerini açıkladılar. Bu yüzden, hiçbir ülke asla, doğrudan ya da dolaylı olarak, teokrasi ile yönetilmemelidir.

Ancak Tanrı'nın insanlıktan ne istediğini kendilerinin bildiğini düşünenler yalnızca Afganistan'ın bu sofu insanları değildir. Burada, ABD'de de önde gelen bir Demokratik politikacı Mesih İsa'nın, Amerika'dan göç yasalarını liberalleş-tirmesini istediğini söylemişti.

Daha önce de söylediğim gibi, kendimi bu kitapta öğrettiğim şeylerle ilgili, politikacıların ve dincilerin kendi "İncil-leri" hakkında hissettikleri kadar güçlü ve "alimi

mutlak" hissediyorum. Kendi "dinsel hevesimi" doğru perspektifte tutmak için, tüm büyük dinleri araştırmaya başladım. Tüm dinlerin çekirdek öğretilerinin, tam olarak bu kitapta anlattığım şeyle aynı olduğunu keşfettim. Bu nedenle, bütün dinlerin ruhani bilimi öğrettiği sonucuna vardım. Hiç kimse birini dinini değiştirmesini ya da diğerine katılması için teşvik etmemelidir. O, bulunduğu yerde, "doğru"dur.

Bu kitapta anlattıklarımı kabul eden din örgütlerini, bunu herhangi bir baskıyla üyelerine empoze etmemeleri için uyarmak istiyorum. Aynı şekilde hiç kimse, üyelerini hizada tutmak için bir örgüt oluşturmamalıdır. Böyle bir şey olursa, Doğa kendiliğinden ve kesin olarak, bu öğretileri onlar için bütünüyle yararsız ve önemsiz

kılacaktır. Hiçbir din kimseyi aforoz edemez; oysa Doğa bunu kesinlikle yapabilir. İnsanlığın, kurtarılıp kurtarılmayacağına kendisinin karar vermesinin kazanılmış ve doğal hakkına Budizm ya da Hıristiyanlık (Krishtaya) diyoruz.

İnsanları aynı müziğe uyumlu olarak ilerletmek için insanlığın cahil, barbar ve imkânsız arayışına, inanç ya da insanın düşünce sürecinin bebeklik evresi diyoruz. Aslında, inanç; teorilerinden, görüşlerinden ve kanaatlerinden herhangi birini kanıtlamak ya da çürütmek için, insanları hayatlarını feda etmeye zorlayan tuhaf bir duygudur. Onlar, olası müritlerini o inancı kabul etmeye ikna etmek için sözcükleri kullanırlar.

Tabii ki, bebeklik dönemindeki insanlık, sağ kalmak için biraz risk almalıydı, yoksa asla sağ kalamazdı. Şu eski, bilinen ifadeyi duymuşsunuzdur, *“Benden yana değilsen, bana karşısın ve senin inançlarını kabul etmiyorum, ancak onlara inanma hakkın için öle bilirim.”* Sefil bir halde ve kendine güvenerek ölmek için İnancın / İnançsızlığın batağına düşmekten daha etkili bir yol düşünemiyorum.

Türkler ve Hindular tüm dinleri insanlığa miras bıraktılar. Ancak onlar sadece bir yerde oturup Tanrı’ya (Yaratılış) tapınma yöntemleri icat etmediler. İnsanın itikatları, bütün insanlığın ruhlarının en derinlerinde yaşar. Bedenlerimizin, ruhlarımızın, davranışlarımızın ve akıllarımızın bir uzvu

gibidir. Aslında onlar bizim kendi bedenlerimiz, ruhlarımız, davranışlarımız ve akıllarımızdır.

Belief (İnanç, çn) sözcüğü; *Bali, Baliu* ve *Bel* adındaki eski bir Türki-Hindu Tanrı'dan türemiştir. Antik Sümer'de Tanr ı Bel, boğa başl ı ve boynuzl u bir erkek ol ar ak tasvir edilmiştir. O, Kutsal Teslisin ikincil gizemini -Oğul'u- Baba ve Kutsal Ruh'tan tamamen ayrılmış olarak temsil eder. Onun kuts al yönü Kuzey ve Güney'dir. Baba'nın kuts al yönünden, Doğu ve Batı'dan ayrıldığında, Bel dünyada insanlığa sadece kan, çile ve bitmez tükenmez trajedi sunabilir. Bel'in çoğunlukla "İkincil Tanrı" olarak adlandırılması da bu yüzdendir. (Bkz. *The World's Sixteen Crucified Sa-viors,* Kersey Graves, s. 128.)

Bali, Hindistan Orissa'da yüz binlerce müridi olan büyük bir mezheptir. Benim bağlı olduğum Katolik Kilise-si'nde bile, Latin Amerika toplumlarında kan-bulaşmış, haçı noksan Mesih'in, bir tabutta yatan grotesk heykellerini görmüştüm. Meksika'da, hırsızlar, katiller ve günahkârlar çoğunlukla Aziz Ölüm adlı bir iskelet olarak, Bel'e ibadet eder. Özellikle Amerika'ya yasadışı yollarla girmeye çalışan uyuşturucu kaçakçıları ve katiller tarafından büyük saygı görür. Çoğunlukla Meksika-Amerika sınırı boyunca bu figür gö rü lür.

Bel'e tapanlar genelde çeşitli yöntemlerle kendi bedenlerine işkence ederek kendilerini kırbaçlayanlardır. Filipin Adalarında, New Mexico ve Meksika'da, sözde *Tövbekarlar,* kendilerine çivilenmek için izin

vereceklerdir. Ademin karısı Havva, sözüm ona, Adem'i günahın ve aşağılanmanın dini ile tanıştırmıştır. *Belief* (İnanç) ismini işte böyle edinmiştir: *Baleva / Beleva*. Ayrıca Hindular da Adem ve Havva efsanesini; Hıristiyanlarla, Yahudilerle, Müslümanlarla, Türklerle ve diğerleriyle beraber paylaşırlar. Şu an yasaklanmış olan Hinduların *Sati* (dul kadının ölen kocasıyla yakılması) geleneğinin ortaya çıkmasına sebep olan da bu mittir.

Sanskritçe'de , *Bala;* "izah etmek, tanımlamak, zorlamak, birinin iradesine karşı olma, şeyleri değiştirememe ya da onlara yardım edememe, askerlikle ilgili, askeri birlik, çocukça, çocuğa özgü, büyümemiş ya da gelişmemiş, yenice, erken yükselen, bilgisiz, basit, ahmak, kurban olmaya uygun,

çocuk, akılsız, safdil veya olgunlaşmamış canlı varlık," anlamlarına gelir.

Eva ise, "yeryüzü, dünya, davranış, itiyat, adet, gelenek," anlamındadır. Havva'nın İngilizce'deki karşılığı olan *Eve* sözcüğü Sanskritçe'den türetilmiştir.

'Baleva'nın yan anlamı ise, "birinin çocuksu, ahmakça, cahil, çocukça, gelişmemiş, fedakârlığa değecek, dünyevi huylarını, tavırlarını ve adetlerini kendine ve diğerlerine dayatması (tercihen kendine)" şeklindedir Türkçe'de ise *Bela* kelimesi; "musibet; felaket; kötülük; dert" anlamına gelir. Türklerin tufandan sonra göç ettikleri yerlerden biri olan Hindistan Keşmir'de *Balava* ('believe' / 'inanmak' ya da 'belief / 'inanç'); "kargaşa; huzursuzluk; isyan;

ayaklanma; başkaldırı" anlamına gelir. *Balavayi* (Gerçek İnanan) ise; "asi; bir ayaklanmada başrolde olan kimse, ya da isyancı topluluğu" demektir. İspanyolca'da "kelime" anlamına gelen *palab-ra* sözcüğü de *Belaba'dan* türemiştir. İspanyolca *palabras* ya da İngilizce *"palaver"ın* (Palavra laf/söz, çn) temel gerçekleri bize öğreteceğine güvendiğimizde, daima Bütün İnsanlığın Başlangıcı ve Kaynağı olan Meru Dağı'ndan gelen mülteciler olacağız.

Görünüşe göre, bizler, nefret ve şiddet gibi bayağı tutkularımız uyandığında, bilinçsizce Tanrı Bel'e dua ediyoruz. Kavgacı, şiddete meyilli birine İngilizce de *"bellicose"* (kavgacı, savaşçı, çn) denir. İspanyolca'da böyle biri ise *belico*-dur. Yerleşik otoriteye başkaldıran kişiye, İngilizce'de *"rebel"* (asi;

isyancı, çn) denir. Geçici bir cinnet geçirerek kontrolünü kaybeden biri için İngilizce'de *"go balistik"* (öfkeden küplere binmek, çileden çıkmak, çn) tabiri kullanılır. Öyle görünüyor ki; içinde *bal/bel* hecesi bulunan her sözcük, aynı "sakıncalı özellik, şey ya da davranış" anlamını taşıyor. Örneğin top da (İngilizce'deki söylenişi ball, çn) beyz bolcuların insafına kalmıştır. Ya da "bull" (boğa, çn) hem vahşidir, hem akşam yemeğinde biftektir. "Balance" (balans / denge, çn) ya da terazi, bir şeyi diğerine karşı ölçmek anlamı taşır gelir. "Bullet" (kurşun) öldürücü bir cisimdir.

Fenikeliler için Bel, İblis'ti, Yeraltı Tanrısıydı.

Hindistan'da Baleva mezhebinden olanlar, inandıkları şeyler için kendilerini feda etmeye istekli olduklarını göstermek amacıyla her Ağustos ortasında, insanların karşılıklı olarak hediyeler verdiği özel bir bayramı kutlarlardı (Bale-va). Mit le ri ne gö re, bir kral; *Ba li Ra ja,* ken di kral lı ğın dan ve hayatından vazgeçerek Tanrı *Narayan'a* bağlılığını sunmuştur. Hindistan'ın bazı bölgelerinde insanlar için, evlerinin duvarlarına resimler çizerek ve daha sonra bunlara taparak Baleva'yı kutlamak bir adettir. Ayrıca, demonların bunlara saplanacağı umuduyla da, giriş kapısının her iki tarafına avuç içlerinin izlerini çıkarırlar.

Fenikeliler tarafından sadece Antik Mısır kültürü değil, Sümer kültürü de kolaylıkla asimile edilmiştir. Sonucu ise,

sadece kültürel inançların kaynaşması değildi, bunun yanında Baal Mitinin asıl anlamının yitirilmesi ile sonuçlanan kargaşa da vardı.

Beltane Festivali'ne de adını veren Tanrı Bel, Suriyeli Baal'ın eski Babilce karşılığıydı.

"Bel" "Tanrı" ya da "Baal" gibi ünvanSar ile beraber tercüme edilir. "Baal" bazen "Ba-al" olarak da ifade edilir. MÖ 2230'larda Ur bir şehir iken Babil bir köydü. İngilizce "Babylon" (Babil, çn) İbrani'ce "Babel" sözcüğünün Yunanca karşılığıdır ve hem "Kargaşa" hem de "Bel'in Geçidi/ Kapısı" olarak tercüme edilir.

"Kargaşa" anlamı, Babil kulesi ve dillerin karışması ile ilgili olan hikâyede

anımsanabilir. *(AncientEgyptians and The Constellations,* Audrey Fletcher, Adelaide, Güney Avustralya; 15. Bölüm)

Sümerce'de "Ba= Baba.", *"Bel*= Karmaşa", *"Iva*= Havva" anlamına gelir. Bir kimse "I be-lieve" (İnanıyorum, çn) dediğinde, aslında, "Kargaşanın Babası / Annesi benim" de-mekte dir.

Pek çok insanın, Kutsal Teslis'ten ayrıl-mayı istediklerini itiraf ederek bu korkunç Bel'i ya da "İkincil Oğul"u kutsallaştırması, gerçekten de gariptir. Audrey Adelaide'nin söylediği gibi bu "Karmaşıklık" ya da "İnanç (Belief)" anlamına ge lir.

Aslında, buraya kadar söylediğim her şey şunu ifade ediyor: İnsan dilleri, kutsal

kitapların, vaazların ve kelimelerin "Babil"i[4] yüzünden karışık ve kayıptır, hepsi Ego tarafından yönetilir ya da hayatın algısı tarafından kısıtlanır. Öyle ki insan, bunlardan gerçek bir anlam çıkarmayı deneyerek asla bilgeliğe ulaşamaz. Ruhsal kurtuluşa ancak, Kutsal Teslis denilen tamamen bilimsel olan ruhani teknoloji sayesinde, kendisine içeriden bakarak ulaşabilir.

4 Yazar burada Babil'i karmaşa anlamında kullanıyor. (çn)

Elbetteki "İkincil Oğul'un", insan varoluşundaki bazı iyilikleri ifade ettiğini de biliyoruz. Ancak her soru ve denklem için daima iki taraf vardır. Ve Kutsal Teslis'in üç bileşeninin hep sin de fedakâr lık bu lu nur.

Aynı zamanda Kutsal Teslis'in iki görüşü vardır:

Budizm veya her bireyin kendi papazı ve kurtarıcısı olması için gayreti.

Brahmanizm veya toplumunun papazlar ve ruhban sınıfı tarafından kolektif kontrolü. Bu, Sati gibi korkunçluklara, gerçek kanlı kurbanlara, tartışmalara, atışmalara, her çeşit savaşa ve trajik hayatlara neden olan toplumsal kontrol çeşididir. Hiçbir suretle rahipler toplumları yönetmemelidir. Bu ne zaman olsa, sonuçları da her zaman korkunçtur. Birey, eğer kendi "tercihlerini yapabilme" seçeneğine sahipse, Bel'in gazabına maruz kalmayacaktır.

Skeptikler bana çoğunlukla, Türki-Sanskrit Baleva / Ba-lava'nın bizim tanrımız İnanç (Belief) ile hiçbir benzerlik göstermediğini söyler. Herhangi bir sözcüğün etimolojisini araştırdığımda; o sözcük, kendi anlamıyla eşleşmelidir ya da manasının zihinsel ve fiziksel simgesi olmalıdır. Örneğin, eğer bir dilde "sahip olmayı" ifade eden bir sözcük bulursam, İngilizce'deki "got" gibi, bunun "Yaratılış" anlamındaki "God" (Tanrı, çn) ile bağlantısız olduğunu fark ederim. Eğer bir adı varsa, oyunu da o kazanmalıdır. Eğer oyunu kazanıyorsa, bir adı da olmalıdır. "İnanma"nın, çoğunlukla ne anlama geldiğini, kendinize sorun. Ben sordum. "İnanç", biz insanların kendimizi Baba'dan ve Kutsal Ruh'tan ayırmayı seçtiğimizde kullanmak zorunda olduğumuz davranış ve zihinsel

faaliyet türüdür. Dindar, bağnaz, laik, agnostik, skeptip, ateist olalım ya da olmayalım, “ İnanıyorum,” ya da “İnanmıyorum” dediğimizde anında Tanrı Bel’e ibadet etme haline döneriz. Şaka yaparken bile, bu kelimeyi söylediğimizde otomatik olarak, herkesin önünde ve özel olarak, “Ben İlahi Gerçekten bihaberim. Ben onun gerçek bilgisine sahip değilim. Baba’ya ve Kutsal Ruh’a yeniden bağlanmak için arzu duymuyorum. Ben sadece kanı, hengameyi ve kargaşayı biliyorum” demiş oluruz.

Bir ateist, Kutsal Teslis hakkında ne kadar bilgisiz ve / veya tepkili oluşuna, onu kabul ya da inkâr etmesine bağlı olmaksızın, sadece ateist olduğunu söyleyerek, Bel’in (İkincil Din) gerçek müridi, vahşi bakışlı ve fanatik bir inananı olduğunu tüm dünyaya ilan eder.

Doğa hepimize, dünyaya hangi dine ya da din birliğine bağlı olduğumuzu ilan etmemiz için diretir. O, bunu başka bir yolla elde etmeyecektir. Kimse Tabiat Ana'yı kandıramaz. O, Hinduizm'in sayısız mezhebi, Hıristiyanlığın 24.000 tarikatı, Budizm'inkiler ya da diğerleri olsun, mezhepler hakkında hiçbir şey, ya da kimin doğru ve kimin yanlış olduğunu bilmez. Ancak şunu bilir: Sadece yaptığınız işler ve düşünceleriniz vasıtasıyla, ruhunuzda Kutsal Teslis' in hangi dengesizliklerinin var olduğunu size söyleyebilir.

Eğer, Kutsal Teslis'in tamamen ilmi ve gerçekliği kanıtlanabilir bilimine yeni başlayan bir öğrenciyseniz, bu kitabın esasen Teslis İnancına odaklandığını bilmelisiniz. Tüm gücümle zihninizin esas amaca yoğunlaşmasını sağlamalıyım.

Biz insanlar için kurban sunmanın. Ancak yalnızca biri kan ve vahşet ister: Bel! Tüm bu karışıklığın, uyanık ve uykuda olduğunuz her anınızı kontrol etmesini ister misiniz? Eğer istiyorsanız, her gece Kuzey-Güney yönü doğrultusunda uyuyun, Emin olun, vicdansız politikacılar, işadamları, suçlular ve mahkûmlar da aynısını yapıyor. Bunu yaparsanız asla "hayal kırıklığına" uğramayacaksınız. Kutsal yönlerin bu gizini, kitabın ilerleyen bölümlerinde açıklayacağım.

İnsanoğlu Cennet'ten (insanın ilk yaşam alanı) kovulduğunda kaynağa geri dönebilmek için, yavaş, bin yıl süren bir mücadele vermek zorundaydı. Çok geçmeden, öncekinden farklı olarak, bunu Tanrı'nın ona asla gümüş bir tepside tekrar sunmayacağını anladı. Gerçeği ve zor yolu öğrenmek

zorundaydı. Kaynağa değişmez bir şekilde bağlı olduğunu unutmaya başladı. Bir birey (Ego) olarak düşünme ve davranma biçiminin veya kendi kültürüne ait kolektif zihnin normal ve meşru olduğuna ikna oldu. Ama o normal ve meşru değildir!

Bu nedenle de Doğa, evrenin efendisi olmasını engellemek için, akla gelen ve gelmeyen her türlü engeli İnsanoğlunun yoluna koyar. Dünyada başımıza gelen ve gelecek belaların çoğu, insanın kendi zihnini ve düşüncelerini ciddiye almaktaki, inatçı, kötü niyetli ve kibirli ısrarından ileri gelir. Birçok insan inançları uğruna ölebilir. Biz kadim Türkiye ve Hindistan'da bunu yaptıklarını kesin olarak biliyoruz. Böyle bir akılsızlığa neyin neden olduğunu siz tahmin edin.

Özel bir araştırma yapmaksızın birçok insanın, burada yazdıklarımı, mağrur bir biçimde ve kendine güvenle, “Ben buna inanmıyorum!” diyerek okuyacağını biliyorum. Bu Doğa’nın, hazır olana kadar onları Evrensel Gerçeği keşfetmelerinden alıkoyma yöntemidir. Bu, onların savaşlara, sivil huzursuzluğa ve toplumsal bölünmeye neden olana saygı ile karışık düşkünlüklerini gösterir. Bu sözcük hakkındaki gerçeği ne zaman öğreneceğiz?

Bu yaşlı dünya üzerinde henüz bir bebek olan İnsanlığın, bunu, yapılacak ve yapılmayacak olanlara dair sağlam gerçeklerle karşılaştırmak için yeterince bilgi edinememiş olduğunun farkındayım. Bu nedenle hepimiz, Bel’in kendisinden başkası olmayan

"İkincil Tanrı"ya aşağılık bir tapınma i çin de e zi li riz.

Bu ifade nedeniyle utanç ve tiksintiden iki büklüm olsam da, herhangi biri kadar ben de bunun içine hapsolmuş vaziyetteyim. Bu ter-imi kullanmadan ağzımı dahi açamam. İn-sanlarla konuştuğumda bana sık sık "İkincil Tanrı"yı neden küçümsediğimi soruyorlar. Ancak elimde değil. Ben de acınacak biçimde bilgisizim. Haber programlarında politikacıları ve din alimlerini dinleyin. "İn-ançlarını" dünyaya duyurmak konusunda aşırı biçimde cömerttirler. Ancak *Tanrı Bele*-va'nın bizim gardiyanımız olduğu ger-çeği, artık onu kutsamamız ve ona tapın-mamız için mazeret olamaz. İnsanoğlu'nun gelişimini hızlandırmalı ve kendimizi bu pis bataktan kurtarmalıyız. Kendimizi Baba ve

Kutsal Ruh'a sıkıca bağlamalıyız. Kutsal Teslis'in tam anlamına sadakatle bağlanmalıyız.

Diye lim ki siz de, bu dünyada " İnanç / İnançsız! ık"ın uygunsuz ve tehlikeli bir ruh hali olduğu ihtimalini, benim gibi kabul etmeye niyetlisiniz, peki bunun yerine ne koyabiliriz? Ben Kabalanın ruhu ile yaşamamızı öneriyorum. Bu "kabul etme" anlamındadır. Birinin ya da bir şeyin kendi zihnimizi ele geçirmek istediğinden şüphelendiğimizde, aşağıdaki ifadeleri kullanarak, onları bu ihtimali onaylaması için eğitmeliyiz:

> "Kabul ediyorum ki, Uzaydan buraya yeşil adamların gelmesi olasıdır.
>
> Kabul ediyorum ki; zanlının bu suçu işlemiş olması o la sı dır.

Kabul ediyorum ki; senin suçlu olmaman olasıdır.

Şüpheleniyorum ki/Zannedersem; bu yeni siyasi ideoloji insanlık için iyi değil.

Şüpheleniyorum ki/Zannedersem; bu otomobil satıcısı beni dolandırmak istiyor."[5]

5 Bu onaylama cümleleri, ingilizce ve Türkçe cümle yapıları arasındaki farklılık dikkate alınmadan, devrik cümleler olarak tercüme edilmiştir. Bunun nedeni yazarın, bir sonraki paragrafta dile getirecek olduğu "olumsuz yan cümleciği ikinci cümlede kullanma" önerisini vurgulayabilmektir. (çn)

Hatırlayın: Her durumda, asla olumsuz bir yan cümleciği

önce kullanmayın. Her zaman “Kabul ediyorum ki” veya “zannedersem / şüphelen-iyorum” ile başlayın ve olumsuz ihtimalleri ikinci cümlede kullanın. Eğer bunlar gibi ifadeleri kullanmayı adet edinirsek, belki bir gün “Kargaşanın Babasını, insanlığın İkincil Tanrı’sını derin bir mezara gömmeyi başarabiliriz.

Her ne kadar bu kitap gerçek ruhani bilimi anlatıyor olsa da, bilginizi ilerletmek ve bil-geliğinizi derinleştirmek için ateistler hakkında kitaplar okumanızı ve onlarla dostluk kurmanızı isterim. Kitaplardan söz açılmışken, Kersey Grave’in *The World’s Six-teen Crucified Saviors* (Yeryüzünün Çarmıha Gerilen On Altı Kurtarıcısı) kitabından iyisini tavsiye edemem. Amerikan tarihinin en ünlü ateistidir o. Kitapta söylediği her şeyi

dikkatlice okuyun. Ateizm hakkında başka kitaplar da okuyun. Din değiştirmek için değil de; onları ateist yapan ruhsal sürecin ne olduğunu öğrenmek için, ateist topluluklarına katılın. Ateist dostlar söz konusu olduğunda, sadece en kültürlü ve bilgili olanlarla dostluklar kurun. Denklemin her iki tarafını da göz önünde tutarsanız, o zaman, ancak o zaman, Üçlülük İnancının her yönüyle bir bilim olup olmadığını bilirsiniz.

Ele almak istediğim Sanskritçe kökenli olan bir sonraki kelime *Science* (Bilim, çn) ve *Scientific* (Bilimsel, çn). Bu kelimenin Sanskritçe kökeni: *Siyoni / Suyoni*. İngilizce'ye *Zion* (Vaat edilmiş topraklar, çn) olarak geçmiştir

Si/ su = “bağlı veya zincirlenmiş, yaratılmış veya doğu-rul muş”

Yoni = “rahim, dol yatağı, vulva, vajina, dişi üreme organları, doğum yeri, kaynak, kök, pınar, memba.”

Siyoni / Suyoni = “Kaynaktan doğmuş veya ona bağlı”. Siyoni ya da Suyoni tüm insanlık soyunun ilk vatanı olan, Hindistan’ın Meru Dağı’nın unvanıdır. Cizvit papazları Hindistan’a gittiklerinde, Kuzey Hindistan’a çoğunlukla, “Zion Ülkesi” anlamında olan *Seunadesa* denildiğini fark etmişlerdir.

Şu an tüm dünya ulusları; İsrail’in gerçek Zion ya da Me-ru Dağı olduğunu sehven düşünerek, onun üzerine vahşi ve kanlı bir çekişmeye bulaşmaktadır. Hindular Meru

Dağı'nın Batı Tibet'teki Kailasa olduğunu söyler, öyle olmasa bile, Kailasa en azından insanın uyuması ve ruhsal enerjisini yönlendirmesi gereken kutsal yönleri temsil eder. Hıristiyanların, Yahudilerin ve Müslümanların; kendi Zion Dağı'nın yanlış konumunun egemenliği için savaştıklarını görmelerini umuyorum. Onlar da, *Tanrı Baleva'ya* tapıyor. İnsanoğlu kendi Türk kökenlerini tanımayı ve gerçek Meru Dağı'nın Hindistan'da olduğunu reddetmeyi sürdürdükleri sürece, Baleva uğruna kan akıtmaya ve öldürmeye devam edeceğiz.

Şu anda İsrail'de meydana gelen bu korkunç dehşete tek, yalnızca bir tek çözüm vardır. Bu ruhani bir çözümdür. Peki bu ruhani çözüm de nedir? Bu, hepimizin silahlarımızı bırakarak, birbirimizin yüzünü pis,

salyalı, hastalık yüklü tü-kürüklü öpücüklerle yıkamak zorunda olduğumuz anlamına mı geliyor? Hor gördüğümüz insanları sevmemiz mümkün mü? Liderlerimizi, dünyadaki bütün kötülükler için günah keçisi mi yapmalıyız? Kimin doğru kimin yanlış olduğuna kendi kutsal kitaplarımızı okuduktan sonra mı karar vermeliyiz? Elbette hayır. Eğer böyle bir şey doğru olsaydı, Tanrı'nın bizzat kendisi bile, kendine karşı ateist olması için ayartılabilirdi. Tanrı akıl almaz olabilir, ancak kesinlikle aptal de ğil dir!

Doğru ruhani çözüm herkes için etkili olan bazı basit prensiplerin uygulanmasıdır. Siyasi çözümler ve kan dökmek bu hususta işe yaramayacaktır. Tüm Hıristiyanların, Yahudilerin ve Müslümanların, başları doğuyu ve ayakları batıyı gösterecek şekilde saat sekizde

uyumaları halinde, kana susamışların gerçekten güçsüzleşeceğini biliyor muydunuz? Tabii ki bir gecede olmazdı, ancak kesinlikle tünelin sonundaki ışığı görürdük. Bu kitapta, yatağınızın yerini değiştirmenin, insanlığı kana, acıya ve kedere düşüren siyasi sorunlara karşı neden ideal bir ruhani çözüm olduğunu keşfedeceksiniz. Ancak bunu kabul edip etmemenizi söyleyemem, çünkü siyaset ve siyasetçiler insanlık tarihinin Truva Atları'dır.

Politikacılar, tarihi kendi istedikleri biçimde anlattırma-ya çok mu ihtiyaç duyarlar? Onların gerçekten de, tarih üzerine kendi çarpıtılmış görüşleri var. Hakikatten nefret ederler. Onlar, her yerde sadece siyaseti görmek isterler, üstelik kendi bakış

açılarından. (Murad Adji, *A Story Told By The Rocks* [Kayaların Anlattığı Öykü])

İnsan ırkı Türkiye ve Kuzey Hindistan'dan ayrıldıktan binlerce yıl sonra, *Siyoni/ Suyoni,* "kati bilgi alanlarının kaynağa nüfuz eden" anlamındaki *Science'a* (Bilim, çn) dönüştü.

Gençliğimin ilk yıllarından beri, varlığımızın ruhani bir yönünün olup olmadığı muamması da dahil, insanlığın ve dinin kökenini araştırıyorum. Ruhlar, koruyucu melekler, mucizeler, benzer varlıklar ve doğaüstü olayları araştırdım. Yol boyunca aynı uğraşlarla meşgul olan pek çok başka insanla tanıştım. İlgi alanlarımızın ta kaynağına kadar girdiğimizi hissettik, hissediyoruz? Peki ne oldu? İlgi alanları

matematiğin, jeolojinin, biyolojinin, fiziğin, astronominin, tıbbın ve diğer uzmanlık alanlarının kaynağına dek girmeyi kapsayan, bilimsel olduğunu iddia eden ve yaptığımız şey hakkında hiçbir şey bilmeyen bazı insanlar çıkıp da bize uzmanlaştığımız ilgi alanlarında, bizim değil de, kendilerinin gerçek otoriteler olduklarını söylediler. Oysa biz onların kendi bilgi alanlarında uzman olduğumuzu söylemeyiz. Tüm bu kargaşa *(Baleva)* da nereden çıktı?

Kitapta da göreceğiniz gibi, hiç kimse benim geçerli ve kanıtlanabilir olan bilgileri keşfetmediğimi söyleyemez. İnsanlık, Bilimin gerçek anlamını unutmuş olabilir mi? Bıkıp usanmadan uzmanlık alanımı araştıran ben, kendimi neden bilime aykırı görmek zorunda olayım?

İnsanlığın sorunlarını; matematikçilerin, fizikçilerin ve diğerlerinin araçlarını ve teorilerini kullanmadan ele alacağım konusunda sizi peşinen uyarmalıyım. Ruhçu araştırmacıların bilimsel teorilerini ve yaklaşımlarını kullanacağım. Aslında, kendi içsel özlerine geri dönmek isteyen insanlar için, dünyanın en eski ruhani öncüllerini sunuyorum: Kay-nak'ın ne ve nerede olduğunu, Kutsal Yönleri ve gerçek Kutsal Teslis bilimini bilen, *Yakup'un Merdiveni*.[6]

6 *Yakup'un merdiveni ile Yakup Peygamber'in rüyasında gördüğü, cennete doğru yükselen merdivene gönderme yapılıyor. Kitab-ı Mukaddes'in Tekvin bölümünde Yakup'un rüyası şöyle anlatılır: *(Yakup) Düşte yeryüzüne bir merdiven dikildiğini, başının göklere eriştiğini gördü. Tanrı'nın melekleri merdivenden çıkıp iniyorlardı."* (Tekvin)

Öyleyse, bizim için en iyisi ne? Babil Dağı mı? Yoksa Zi-on Dağı mı?

Norveç'te, arkeolojik kazılarda bulunan bir figür

3. Bölüm

Dünyanın Bütün İnsanları-Biliyor muydunuz Hepiniz Türksünüz? DNA'larınız Bunu Kanıtlayabilir!

Aşağıdaki alıntıyı, Murad Adji'nin, *The Kipchaks-An Ancient History ofthe Turkic People and the Great Stepe*[7] isimli ücretsiz İnternet kitabından aldım. Batılılar, Hunlu Atilla'nın önderliğindeki Moğol göçebelerinin Avrupalıların kalplerine nasıl korku saldığını ve onlar hakkında daha pek çok şey okumuştur. Neredeyse Roma'yı devirmiştir o. Ancak, bir zamanlar Avrupa'yı istila etmiş olan Hunlar ve Türkler hakkında nadir olarak, çitin diğer tarafından bilinçli bir tarihi perspektif ediniriz. Murad Adji

hepimizi aydınlatacaktır. Bu kitapta onun sözlerinden bol miktarda alıntı yapacağım. Herkese onun çevrimiçi ücretsiz olan kitaplarını ve de satışa sunulmuş olanları okumalarını öneririm. Türklerle ilgili şeyleri öğrendikleri için hayal kırıklığına uğramayacaklar; en sonunda kim olduğumuzu keşfediyoruz. Murad Adji'nin sözcüklerinin yeni fikirlere açık okuyucuya ihtiyacı var.

7 Kitabın ingilizce çeviri metni Adji'nin internet sitesinde ücretsiz olarak yayınlanmaktadır. Kitap Türkçe'ye de çevrilmiştir: *Kıpçaklar, Türklerin ve Büyük Bozkırların Eski Târihi;* Çeviren: Prof. Dr. Fahri Unan. Bu çeviri metnine Prof. Dr. Fahri Unan'ın kişisel internet sitesinden;

Not: Adji, Türk kökenli bir Rus vatandaşıdır. Onun ki-tabını İngilizce'ye çeviren kişinin övgüye değer bir İngilizce

hâkimiyeti olsa da; kitap ha talarla doludur ve yayına iyi hazırlanmamıştır.[8] *Ki ta bımın hiçbir bölümün de bu alın tıları düzeltmedim, yani onları aynen Murad Adji'nin in ternet sitesinde bulduğum haliyle bıraktım. Buna rağmen Adji'nin bu önemli mesajı, insanlığa etkili biçim de ve açıkça ulaşa -caktır.*

8 Matlock, *The Kipchaks - An Ancient History of the Turkic People and the Great Stepe* isimli İnternet kitabını yeterli bulmadığından, hatalar olduğundan ve yayına iyi hazırlanmadığından söz ediyor. Gerçekten de incelendiğinde bazı yanlışlıklar olduğu fark ediliyor. Kitapta, bu alıntıların daha anlaşılır olabilmesi için Prof. Dr. Fahri Unan'ın orijinal Rusça metinden *(Kipçaki, Drevniya Istoria Turkov i Velikoy Stepi, Murat Adji,* Moskova 1999) Türkçe'ye çevirdiği *Kıpçaklar, Türklerin ve Büyük Bozkırların Eski Târihi*isimli internet kitabından faydalandım. İngilizce ve Rusça

çevirileri karşılaştırarak bir sentez oluşturmaya çalıştım. (çn)

Çok sayıda -milyarlarca- insan, Türk diliyle konuştu ve konuşuyor. Karlı Yakutistan'dan ılıman Orta Avrupa'ya, Sibirya'dan kavurucu Hindistan'a kadar. Hatta Afrika'da bile Türk dilinin çınladığı yerleşim yerleri vardır.

Türk dünyası, büyük ve olağanüstü. Bu dünya için de en kalabalık olanlar 'Türkler'. Onlar, dünyanın her köşesinde tanınan büyük bir ülkede, Türkiye'de yaşıyorlar. Kendi halkıyla, eski töreleriyle, yüksek ve emsalsiz kültürüyle. Bu millet hakkında binlerce kitap ve makale yazılmıştır.

Tamamı birkaç yüz kişiden ibaret olan *Tofalar* hakkında ise, aksine, çok şey anlatamazsın. Onlar çok az tanınıyorlar. Issız ve sık Sibir taygasında, iki-üç köyde yaşıyorlar. Buna karşılık, en eski ve en temiz Türk dilini, belki, asıl *Tofalar* korumuşlardır. Onların hayatları, yüzyıllarca, diğer kavimlerle hemen hemen hiç temas olmaksızın akıp gitti. Dillerini hiçbir şey kirletmedi.

Gerçekten de, Türk dünyası büyüktür... Çok muam-mal ı... Bu dünya, bir pırlanta gibi; onun her yüzü, her kenarı bir millettir. Azerbaycanlılar, Altaylılar, Balkarlar, Başkırlar, Gagavuslar, Kazaklar, Karaimler, Karaçaylılar, Kırgızlar, Kırım Tatarları, Kumuklar, Tatarlar, Tuvalı-lar, Türkmenler, Uygurlar, Özbekler, Hakaslar, Çuvaş-lar, Şorlar,

Yakutlar; hepsini bir anda hatırlamak mümkün değil.

Türk dünyası onlarca halkı birleştiriyor; hepsi aynı kökten ve hepsi kendilerine özgüdür. Farklı nüanslı sesleri ve anlamlarıyla, dilleri kendilerine özgü. Bazen aynı kelime, farklı topluluklarda, tamamıyla başka bir anlama gel iyor. Bu da normal! Çünkü bunda Türk dil inin sonsuzluğu, onun hayret verici sadeliği ve eskiliği bulunuyor.

Fakat her zaman böyle olmadı. Vaktiyle, çok eski zamanlarda, Türkler, herkesçe anlaşılan, tek bir dille konuşuyorlardı. Takriben iki bin yıl önce, dilleri -sadece kendilerinin anladıkları- lehçelere (diyalektlere) ayrılmaya başladı. Fakat ortak dil, uzun süre unutulmadı.

Çok çok uzaklardan gelen tüccarların toplandıkları pazarlarda ve fuarlarda, eskiden olduğu gibi, onunla konuşup an laş tı lar.

Bu ortak dil, edebiyat diline başlangıç verdi. Şairler ve masalcılar, bütün Türk dünyasının zevk alması için, her kelimeyi, eserlerinde iyice işlediler. Asker toplayan, vergi tahsil eden devlet memurları, hâlâ ortak dili konuşuyorlardı... Bütün devletler, o sıralar, Türkçe konuşuyor ve yazıyorlardı!

Bir Türk milletini diğerinden ayıran şey, özünde dil midir? "Türk dünyası" diye isimlendirilen o pırlantanın sırrı, dillerin çok çeşitliliğinde değil midir?

Heyhat! Her şey çok karmaşık ve çetrefilli.

Görülüyor ki, yeryüzünde, bugün Türk olduklarını bile bilmeyen kavimler var. Bu husustan şüphe edilmiyor... Düşmanlar, onları esir aldılar ve ölümle tehdit ederek ana dilde konuşmayı yasakladılar. Böylece insanlar dillerini unuttular. Bunun sonucu olarak da, atalarını ve eskiden olan her şeyi unuttular... Hafızasız kavimler olarak kaldılar; kendileri, gerçek geçmişleri hakkında bilgi sahibi olmadan yaşıyorlar.

Ne yazık ki, dünya tarihinde hep böyle olageldi.

Bu insanlar elbette ki, eski zamanlardaki gibi, yüz olarak, atalarına benziyorlar (başka türlü olması mümkün değil). Avusturyalılar ve Bavyeralılar, Bulgarlar ve Bosnalılar, Macarlar ve Litvanyalılar, Lehler ve Sakson-lar,

Sırplar ve Ukraynalılar, Çekler ve Hırvatlar, Burgon-lar ve Katalanlar... hepsi de böyledir. Onların yarısından çoğu, mavi gözlü, sarı saçlıdırlar (tıpkı eski Türkler gibi!) ve hiçbir şeyi hatırlamazlar. Bu oldukça şaşırtıcı.

Amerikalılar, İngilizler, Ermeniler, Gürcüler, İspanyollar, İtalyanlar arasında, akraba olduklarını unutan Türkler hiç de az değildir. Ve özellikle İranlılar, Ruslar ve Fransızlar arasında. Onlar da eski Türklerin dış görünüşlerini pek güzel muhafaza etmiş ve her şeyi tamamen unutmuşlardır.

Hüzünlü bir tarih. Ne yazık ki, onu bu hale onlar getirdi. Hüzünlü, daha doğrusu, ayrıntısız ve tam aydınlanmamış.

Kazaklar (Ukraynalılar) bu hususta ayrılırlar. Millet desek millet değil, kabile

desen kabile değildirler. Anlayamazsınız. Bunun yerine bir masal uydurarak, gerçek tarihlerini gizliyorlar. Ukraynalıların, zamanın yol ayrımında bir yerlerde, sanki kayboldukları, işte böyle ortaya çıkıyor: Kendilerini Slav asıllı sayıyorlar; fakat hâlâ ana dil Türkçe'yi unutmadılar. Bazı Kazaçik köylerinde, eskiden olduğu gibi, asıl onunla konuşuyorlar (gavaryat: gutoryat, balakay-ut). Gerçekten de, kurnazca bir şekilde onu "ana" dil olarak değil, "mutfak" dili olarak adlandırıyorlar.

Ben, uzun süre Türk dünyasının bu kadar az bil inmesinin sebebini anlamaya çalıştım. Bu, bir tesadüf müydü? Hiçbir dil, Türkçe gibi, bu kadar ayrıntıya, nüansa ve lehçeye (diyalekte) sahip değildir: İnsan-ların kanları aynı, ataları aynı, tarihleri

aynı, fakat dilleri farklı ise, kendileri de farklı milletler olurlar. Neden gerçekten

de?

Sıradaki alıntı Bay Adji'nin henüz Rusça'dan İngilizce'ye çevrilmemiş olan kitaplarından birinden:

Coğrafi harita, ağır bir kitaptan daha az bilgi içermeyen,önemli tarihi belgelerdir. Ancak onu okuyor olabilmeliyiz: Büyük Kavimler Göçü haritada izler bırakmıştır. Daha sonra, MS 2-5. yüzyıllarda, yerleşim yerleriyle, kentleriyle, köyleri ve terminalleriyle büyük bir bozkır ülkesi olan Deşt-i Kıpçak[9] ortaya çıkmıştır. Baykal'dan Alplere kadar bütün bozkır kuşağında Türk kültürü hâkimdi. Avrupa o zamanlar

Sırbistan'dan "başlardı". Yüzyıllar geçti, o bütünüyle yok olmuş gibi görünüyor. Ancak hiçbir şey unutulmadı. Haritalar, insanların unuttuklarını hatırlar.

9 Deşt-i Kıpçak; Kafkas Dağlarının kuzeyinde, Dinyester ile İrtiş ırmakları arasındaki bölgenin tarihsel adı. Kıpçak Bozkırları anlamına gelir. (çn)

Örneğin, Deşt-i Kıpçak sınırları. Bozulmamışlardır. Rusya'da "kurgan"[10] kelimesi, ünlü toponimi[11] bilgini E. M. Murzaev'in yazdığına göre, evvelce "sınır", "hudut" anlamına geliyordu. Neden? Çünkü her şeyden önce, kurganlar Türk topraklarını ayırıyorlardı, kurganların ötesinde, diğerlerinin toprakları başlardı.

10 Orta Asya'daki eski Türk mezarlarına verilen ad. Genelde devlet yöneticisi olanlar için yapılmışlardır. Kurganlar tahtalarla, bazen de taşlarla çevrili mezar odalarının üstüne bir metre ile yetmiş metre arasında toprak yığılmasıyla oluşturulur. (çn)

11 Toponimi; yer adı bilimi. Dil biliminin araştırma alanlarından biridir. Yer adlarını inceler ve nasıl verildikleri üzerinde değerlendirmeler yapar. Toponimi onomastiğin (ad bilimi) bir alt koludur ancak coğrafya, tarih, sosyoloji, jeoloji gibi pek çok bilim dalıyla da ilişki içerisindedir. (çn)

Deşt-i Kıpçak'ın sınırları; kuzeyde Moskova Nehri üzerinden geçerdi, nehrin kuzey kıyısı Finlerin ve Ugorlarındı, güneyde ise Türklerle sınırları vardı. Sadece Moskova sınırları içinde pek az kurgan grubu bilinir, çoğunluğu güney (sağ) kıyısındadır. Ayrıca Türklerin yerleşik olduğu Moskova

dolaylarında eski Türk mahallelerinde de bulunurlar, toponimi bunu doğrular. Örneğin Kolomenskoe, eski ismi Kolloma'dır, Türkçe "Koruma", "Kollama"dan gelir. Kopotniya "Uzun Ev"den (ya da Uzun Ot"), Kuntsevo da "Korunak" ya da "Ko-nak"tan gelir. Bu kelimelerin Slavca kökenli olmadığı açıktır. Ve Moskova Nehri'nin kuzeyinde, hiç kurgan yoktur. Orada başka kültürlerden başka insanlar yaşamıştır ve oradaki toponimlerin kökenleri başkadır, ancak Slavca değildir.

(Not: Alıntılarda parantez içinde gördüğünüz notlar, benim değil; ya Bay Adji'nin ya da çevirmenin yorumlarıdır.)

Yazarın Notu. 12. yüzyılda sınırların, bugünkü gibi hat şeklinde olmadığını aydınlığa kavuşturmamız gerekiyor gibi.

Komşuların eşit ölçüde pay aldığı geniş bir bölge söz konusuydu (bir diyalog, takas ve barış bölgesi). Mos-kova Nehri, Oka ve bitişikteki topraklar, varış öncesinde Slavların yarı-sahası gibiydi, bu yüzden Türk anıtları Finno-Ugor anıtlarıyla yan yanadır. Bu doğaldır. Örneğin, eski zamanlardan beri çarşılarıyla ünlü olan Nizhni Novgorod'a, ilk önce Türkçe, Bulg-arca'da rastlanır. Bulgar çarşısına Avrupa'dan, İran'dan tüccarlar gelirdi.

Güneyde, Türklerin ülkesinin İran'a uz-andığı yerde, kurganlar buna şahitlik eder. Sınır neredeyse değişmeden kalmıştır. Orada hâlâ Türkler yaşar ve İran Azerileri olarak adlandırılırlar.

Bugün de, Dest-i Kıpçak'ın kuzey ve güney sınırları arasında, binlerce Türkçe yer ismi olduğu gibi kalmıştır, şu an bu, toponimi için gerçek bir hazinedir! Örneğin Moskova Kremlin'in karşısı, sağ kıyısı, Balchug'tur. Rusça'da böyle bir kelime yoktur. Bu Türkçe'de "balçık" demektir. Bu açık bir şekilde Türkçe bir toponimdir.

Buna benzer sayısız örnek vardır. Bozkır Rusya'daki pek çok eski şehrin ismi genellikle Türkçe kökenlidir. Orel "Yukarı yol", Tula "Dolu", Bryansk (Birinchi, Bryanechsk) "Birinci", Saratov (Saryrau) "Sarı Dağ", Simbirsk (Simbir) is "Yalnız Kabir"... Kashira, Kolom-na, Kaluga, Voronezh, Penza, Cheyabinsk, Kurgan... Böyle birçok kelime vardır ve her biri Kıpçakların anayurtları konusunda unutkanlıklarını anlatıyor.

Haritalar Korkunç İvan[12] ile Çar I. Pedro’nun saldırgan savaşlarının izlerini yakalamıştır. Rusya’nın, komşuları pahasına nasıl büyüdüğünü gösterirler. Haritalar yeniden yazılan vakayinamelerden temizlenmeye çalışılan karanlık tarihi muhafaza eder. Ve Avrupa haritalarında gös te ri len es ki bir Türk ken ti o lan Ki pen zaj’ın Rus Pen -za’ya, Shapashkar’ın Cheboksary’e, Buruninej’ın Viro-nej’e, Saryrau’nun Sararov’a, Chelyaba’nın Cheya-binsk’e, Bi rinc hi’nin Bryansk’e dö nüş me si nin ne de ni anlaşılır hale gelir.

12 I. Rus Çarı Ivan Vasilyevich (çn)

Türkçe “Uzak” anlamında, “Aleman” denirdi. Günümüzde Almanya olan Alemania ismi buradan gelir. Pek çok “Germen kavmi”

mavi gözleri, geniş elmacık kemikleri ile belirgin biçimde Kıpçak görünüşlüydü ve runik yazılarında, adetlerinde ve halkın hafızasında da gösterildiği gibi Türkçe'yi konuşuyorlardı. Onlar uzak Altay'dan gelen kişilerdi!

Elbette ki, Türkçe yer isimleri Avrupa haritalarında kalmıştır. Bu haritalarda, bazı ülkelerin ve insanların tarihi açıkça okunur.

Fransa ve İtalya, İngiltere ve Avusturya, Yugoslavya ve Çek nüfusunun bir kısmının da benzer bir erken dönem tarihi vardır. Arşivlerden, neredeyse 16. yüzyılın sonuna kadar Türk dillerinin kullanıldığı anlamı çıkıyor. Aslında daha sonra, engizisyon mahkemesi döneminde, Roma Katolik Kilisesi arşivlerin büyük oranda temizlenmesini onayladı, yine de neyse ki, bazı belgeler

kurtuldu. Alışılmadık olanı, Türklerin Orta Avrupa'da yaşadıklarını, iddia etmeye imkân veren de bu belgelerdir.

Bay Adji'nin Mesajını Anlıyor musunuz?

Pek çoğumuz biliyoruz ki Roma'nın azametinin son günlerinde, Gotlar, Ostrogotlar, Vizigotlar, Alanlar (ya da Alani-ler, çn), Alemanlar (ya da Alamanlar, çn), Frenkler ve diğer boylar, olarak adlandırdığımız göçebe Orta Asya Türkleri, yavaş yavaş Avrupa'ya sokulmaya başlamıştı. Sözde "Avrupa'nın yerlileri" onlarla kültürel ve dilbilimsel bir yakınlık hissettil er. Ne de olsa hepimiz, bir zamanl ar, Türk ve Ra-manaka (Hindu) idik.

Bu zamanları, günümüz İngiltere'si ile olan ilişkilerimizle karşılaştırabiliriz. Dünyanın farklı bölgelerinde yaşayan benzer insanlarız.

Ancak beş yüz ya da bin yıl kadar önce, Amerikalıların ve İngilizlerin, bir zamanlar benzer insanlar olduğunu kabul etmek bize zor gelebilirdi. Şimdi bile, bu ülkede yaşayan Avrupalılar; Hollandalılar, Almanlar, İsveçliler, Norveçliler ve diğer soylar, kendilerini kültürel ve dilsel açıdan İngiltere'ye, kendi göçmen atalarının anayurtlarına olduğuna kıyasla, daha yakın "hissediyorlar." Bu noktada;insanlara kafa yormaları için bir örnek veriyorum. Bu ülkede İspanyolca konuşan insanlar ve Anglo-Amerikalılar her bir grubun birbirinden farklı olduğunu hissediyor. Halbuki, İngiltere İspanyol Gotlar ya da İberyalılar (Eski Türk Gürcüleri) tarafından kurulmuştur. Bay Adji sadece, bizlerin kim ve ne olduğumuz konusunda hafızamızı tazelemeye çalışıyor: Türkler ve Hindular.

1950'lerde Orta Amerika'ya seyahat ederken, Salvadorlular orada yaşayan varlıklı Türklerin (Turkoların) nüfusundan yakınmıştı. Oysa, onlar ve mevcut Amerikalı Kızılderili kabileleri de, hepimiz gibi, Türklerin torunlarıdır.

İşte bu Burgon kavminin izlediği yoldur. Burgon Ulusu Avrupa'ya Baykal Dağları'nın sırtlarından gelmiştir. Do-ğu'ya ait toponim "Burgon", orada bilinir. Daha sonra Hazar steplerinde yaşamışlar, sonra bir kısmı, Kafkasların eteğine, bir Burgon yerleşimi olan Karaçi'ye yerleşmişlerdir. Ve MS 435'de Atilla'nın önderliğindeki uluslar, bugünkü Fransa'ya ulaşmışlar ve Burgon-yurt'u veya Burgonya'yı kurmuşlardır... Fransız-Burgonlar Türk ulusal mutfağının yemeklerini, giysiden

kap kaçağa kadar ana unsurlarını korumuşlar, gelenek ve görenekleri unutmamışlardır. Ancak ana dillerini kaybetmişlerdir.

Savoy Ulusunun izini sürmek de mümkündür. Bu toponim de coğrafi haritada Altay'dan ince bir zincir şeklinde uzanır. Bu da, Büyük Kavimler Göçünün olduğu zamanla çakışmaktadır.

Ve "Tering" sözcüğü de yine benzer bir tarihi yolculukta bir pusula işlevi görebilir.

Türkçe "Tering" kelimesi "derin", "bol, bereketli" demektir. Bundan dolayı, örneğin; geniş, bereketli vadiye böyle denebilir. Balkaş'tan (ya da Balkash- İngilizce'ye, çn) (bu gölün eski adı Tering-Kül idi- *Ya za rın no* -tu) Orta Avrupa'ya kadar

bu toponim açık bir biçimde belirgindir. Tesadüf mü? Kesinlikle değil. Batı-Avrupa literatüründen çıkarılan sonuca göre, Atilla'nın destekçileri Teringler (Turingler, Tyuringler), Burgonlar ve diğer "Germenik kavimler" idi. Hepsi iyi at binicileriydi ve üzerinde haç işareti olan sancakların altında savaşırlardı... Teringler ve onların at yetiştiriciliğindeki becerileri hakkında tarihçi Jordanes'in satırları şaşırtıcı değildir. Avrupalılar o zamanlarda at yetiştirmezlerdi! Kımız da içmezlerdi. Bu meşhur bir Türk meşgalesiydi.

Tuna'nın haritasını incelemek Kıpçak isimlerinin bolluğunu gösterir. Balkan kelimesi Türkçe'de "Ormanla Örtülü Dağ" demektir. Azerbaycan'daki, Şaşırtıcı biçimde

güzel ormanlarla kaplı böyle bir dağa bu ad veril miş tir.

Balkanlardaki Çernogorlar *(İngilizce'ye çevirenin notu:* Black Mountaineers) (Kara Dağlılar, çn) "Karatie-ler" diye sataşılırdı. Neden? Türkçe dilini bilmeden, buna yanıt bulunamaz. Ancak cevap basittir. Türkçe "Kara" ve "Tau" yani dağ kelimeleri "Karatieler"i oluşturur. Bu yüzden "Karatieler" ve "Çernogorlar" aynıdır.

Avrasya haritasında gökyüzündeki yıldızlar kadar çok Türkçe toponim vardır. Ancak *(Rusya'daki insanlar için - İngilizce'ye Çevirenin Notu)* bunları öğrenebilmek imkânsızdır. Bu konuyla ilgili, sadece Rus sınırlarının ötesinde kitaplar yayınlanmıştır. Ancak az sayıda bilim adamı bunları bilir.

Bunlardan biri de ünlü coğrafyacı Edward Makarovich Murzaev'dir. Kendi kitabını, belki de hayatındaki en önemli kitabı yazmıştır, *Turkic Geographical Names* (Türkçe Coğrafya Adları)... Kitap, kü-çümsenerek, çok düşük adette yayınlanmıştır. (yalnızca beş yüz kopya)

Büyük Bozkır'ın sınırları İngiltere'de de açıkça fark edilebilir. Onlar orada, MS 5. yy ve 6. yy.'de gerçekleşmiş olan Türklerin (Saks ya da Saxes?) önderliğindeki Anglosakson savaşlarının bir anısıdır.

Yerlileri yendikten sonra Kıpçaklar, Yurt'a ve daha sonra krallığa ismini verecek Kent şehrinden başlayarak "ada" devletini kurmuşlardır. Türkçe'de "Kent", "Taş Kale" anlamına gelir. (Tashkent -"Taş Kale"- ile

karşılaştırın. *İngilizce'ye Çevirenin Notu.)* Bu, adanın daha derinlerine ilerlemek için sağlam bir yerdi. Körfezin karşısında, (Avrupa) Kıtasında Calais şehri kuruldu, biliyoruz ki, Anglosakson Savaşları buradan başladı, körfeze geçiş de buradan hazırlandı... Harita da bu hikâyeyi doğrulamaktadır.

Yazarın notu. Türkçe'de "Kala" aynı zamanda "Hisar /Kale"anlamındadır; ancak taştan değil, topraktan yapılmış surları vardır.

Ve belki de en büyüleyici olanı, toponimi'nin gösterdiğinin yüzeyde gerçek olduğudur. Eski Türkçe bir terim olan "Ing", "Ganimet" anlamına gelir. Bu "Ing-land"ın kökeni, "Zapt edilmiş/Ganimet Alınmış

Toprak”, değil mi? Türklerin gelmeden önce adaya Albion denilirdi.

İlk önce tepkilere, daha sonra da itirazlara karşılık olacak bir gerçek daha: İngiltere Kilisesi Papalığı tanımamış, sadece Papa Aziz I. Büyük Gregory ([540-590] *İngilizce'ye Çevirenin Notu)* güven kazanmayı başarmıştır. İlk zamanlar İngilizler doğuya ait ayinlerin geleneklerini sürdürmüşlerdir. Neden? Adaya bunlar nereden gelmiştir? Onlara Ariler denilirdi, neden? İlk keşişlerinin adı, Türkçe bir isim olan Aidan'dı (Türkçe'de “Işık” anlamındadır), yerlilere Gök Tanrı'ya inanmayı öğretmişti. Misyoner, oraya çevirmenle beraber gitmişti. Peki, bunun nedeni neydi?

Sırası gelmişken, uzun süredir çekiciliğini koruyan kurganları uzak İngiltere'ye kim ulaştırmıştı? Kesinlikle Büyük Bozkır'ın diğer topraklarında da aynı kurganlar vardı. İskoçya'da ise hiç bulunmuyor... Ve İngilizler bilmelidir ki, onların sevilen oyunu polo, (at üstünde sopalarla oynanır) Büyük Kavimler Göçünden önce Altay'da oynanırdı. Onlar tahta bir top değil de düşmanın deri bir torbaya sarılmış kafasını sürerlerdi. Türkler eski oyunlarının çoğunu unuttukları gibi, bu oyunlarını da unutmuşlardır.

Kıpçak Kanı bazı İngilizlerin damarlarında donmadı. Görünüşleri ve davranışları onların kökenlerini göstermektedir... İngiliz Kıpçakları görünüşe göre atalarının sözlerini, Anglosakson

seferlerinden uzun zaman önce unutmuşlardı. “Bir başkasının pantolonunu giyme.” Seni saklamayacaktır.

Dünyanın yarısını ele geçirdikten sonra Kıpçaklar, tarihi unutmuş/bırakmış gibi görünüyorlar. Her büyük kanlı savaşın ardından, ya “yeni” milletlere dönüşerek, ya da diğer milletlere karışarak, uluslar birbiri ardına Deşt-i Kıpçak’ı terk etti, Türkler güneşin altındaki kar gibi, eriyip gittiler.

Burada anlattıklarıma nüfuz etmek ve daha fazla araştırma yapmak isteyen okuyucularım, aleyhtarlarının Murad Adji’yi, Türkleri tekrar dünyanın zirvesine getirmek için hiçbir şeyden kaçınmayan fanatik bir milliyetçi olarak adlandıracaklarını fark edeceklerdir. Ancak, o hiç de öyle değil. Tüm

istediği biz insanların kim olduğumuzu ve nereden geldiğimizi tam anlamıyla bilmemizdir. Onlar bize sadece kanlarını ve fiziksel görünüşlerini değil; dinimizi de verdiler. Kadim Hindularla beraber onlar gerçekten de, dünyanın anne ve babalarıdır. Bay Adji'nin söylediklerini ve benim anlatacaklarımı anlayan biri, kendi kardeşlerine karşı savaş ilan etmeye nasıl cesaret edebilir? Mesih İsa'mıza *David Koresh* denirdi. *Korush, Kurash, Kurush, Kurious,* Türk lider ve ruhban sınıfının lakabıydı. Hatta Muhammed bile Kureyş adındaki Arap liderleri ve din adamları zümresinin bir üyesiydi.

Yazar Murad Adji'nin anlattıklarının doğruluğundan kuşku duyanlar, onun her söylediğinin gerçek olduğunu teyit etmek için, Eski Ahit'in ilk beş kitabı olan Torah'ı

edinmelidirler. Aslında, Torah kelimesi Türkçe Terai'den türemiştir ve "Tarih" anlamına gelir.

Nuh ve oğulları, Sam, Ham ve Yafet, Türktü. Nuh'un Gemisi'nin Ermenistan - Türkiye sınırında karaya oturması buna işaret eder. İbrahim bir Kaldeliydi, çünkü Iraklılar, Kürtler gibi, Sümerliler, Hititler (Khatti, Hatti, *(Keder)*, Kassiteler, Kushlar, Kaiser (Keser) Türk'tü. Türkiye'deki Suriyeli Katolik kilisesi kendisini "Keldani" olarak adlandırır.

Eğer Torah'ı okuduysanız, insanlığın ilk kökenlerinin hikâyesini, Tekvin'de ve Tevrat'ın diğer kitaplarında Kabul, Havilah (Havila), Sophir, Khaiber, Gozan, Thibet, Lhasa, Kophen Nehri, Dan kabilesi gibi yer isimlerden bahsedildiğini fark etmişsinizdir.

Kitab-ı Mukaddes'e ait bu yer isimleri; Afganistan, Pakistan, Keşmir, Rajastan, Gujarat ve Kuzeybatı Hindistan ile Orta Asya'daki diğer Türk nüfuslu bölgelerin her yanına dağılmıştı; hâlâ da öyledir.

Bu kitap bile, insanlığın Cennet'ten (Sibirya ya da Hiper-borea) çıkışı ve Türk göçebelerinin Tufan'dan sonra yeryüzünün uzak noktalarına uzanan yolculukları hakkındaki gerçekleri sunduğu için, dolaylı olarak Torah ve Kabala'nın da bir minyatürüdür.

4. Bölüm

Ateistler, İnançsızlar ve Herkes İçin - İsa!

Biri için ebeveyninin dininin ve imanının içinde doğup büyümek olağandışı değildir; sonrasında onu reddetmek dışında. Başka bir dine geçerek, dinini ya da mezhebini bırakabilir ya da başka bir dini felsefeye katılmadan dini görüşünü dışarıya sızdırmayabilir. Böyle insanlara “seküler” denir.

Agnostik olan, yani Tanrısal güçlerin dünyada var olup olmadığını bilmediklerini dürüstçe itiraf eden, bir başka insan grubu davardır. Birçok kişi, evrendeki Tanrısal güçlerin varlığını bütünüyle, hararetle ve hatta öfkeyle inkâr ederek, fiziksel açıdan öldüğümüzde, bireysel bilincimizin de bir daha asla herhangi bir formda görünmemek üzere tamamıyla kaybolduğunu düşünerek ateist oluyor. Hemen hemen her iki durumda da, ölümlerinden hemen önce ya da ölüm

saatlerinde, agnostikler ve ateistler, Tanrı'ya yeniden alenen iman eder ve dinlerine dönerler. Bazıları ise, ölmeden önce, içlerinden evrende bir Tanrı'nın varolduğunu ve gençliklerinde bu fikri nasıl da kayıtsızca inkâr ettiklerini itiraf ederlerken, irtidatlarına sadık kalmış rolü yaparlar.

Ben de böyle biriydim. Çocukken koyu dindardım. Oniki yaşıma gelmeden, anne ve babamın bağlı olduğu Nasıralı Kilisesi'ni bıraktım ve diğer mezhepleri denedim: Baptist, Metodist, Hristiyan ve diğer kiliseleri. Meksika'da genç bir üniversite öğrencisiyken, Roma Katolik Kilisesi'ne katıldım, inanç yüzünden değil, kültürel yönden kendimi Meksikalılara kabul ettirmek için. Bu kitaba başlamamdan takriben altmış yıl önceydi bu. Ancak kararımdan asla pişmanlık

duymadım. Hâlâ Katolik Kilisesi'ne bağlı olsam da, kendimi ayrıntılı biçimde ve bolca Budizm, Hinduizm, Gül Haç, Men-tal Fizik ve çeşitli dini görüşlerle doldurdum. Daima şunu söylemekten mutlu olmuşumdur ki, bir ateist olmadığım, bir parça canlandırılmış topraktan daha fazlası olduğum kanaatine sıkıca tutundum.

Mezara yaklaşırken "kuşkulanmayı" bırakan hemen her ateist ve skeptik gibi, ben de aynısını yaptım; ancak başka bir şekilde. Kanıtı olmayan görüşlere ve öğretilere "inanma"nın affedilmez günahından nefret eden insanlardanım ben, güneşin doğup battığından emin olduğum kadar (gnosisi) bilmek isterim. Ömrümü bir "inanan" olarak bitirmektense, bir "bilen" olarak bitirmeyi umuyorum.

“Bilmek”, dik başlı inançlara sıkıca tutunmaktan çok daha tatmin edici ve güven vericidir. “Bilme”nin güzel bir başka tarafı da, benim de bağlı olduğum Katolikliğe hiç kimsenin döndürülmeye ihtiyaç duymamasıdır. Bir Yahudi, Budist, Hindu, Cayenist ya da her ne ise, o ol abil ir. Pek çok durumda ya da başka enkarnasyonlarında, asıldığı haç ya da ağaç üstünde ölecek, fiziksel dünyaya geri dönecek şekilde çarmıha gerilmiştir. Onun şehit oluşu sadece “Hıristiyanlık” dininde gerçekleşmemiştir. Ve o her zaman Mesih İsa olarak adlandırılmamıştır. Bu kitapta ifade ettiklerimin, sizin için de büyük bir anlam ve öneminin olmasını umarım.

1964’te Kaliforniya Lisesi’ndeki İspanyolca öğretmenliği pozisyonu için başvurmuş ve kabul edilmiş olduğumdan, ailem ve ben

Kansas'tan ayrılıp Kaliforniya'ya gittik. Fakülteni yeni üyesi, Amerika'da eğitim görmüş Pakistanlı genç bir tarih öğretmeni de vardı orada. Pek çok Hıristiyan'ın, İsa'nın çarmıhta öldüğüne ve üç gün sonra dirildiğine inanmış olmasını çok garipserdi. Bize, İsa'nın çarmıh işkencesinden kurtulduğunu ve annesi Meryem ve Aziz Thomas ile birlikte Kuzey Hindistan'a kaçtığını anlatmıştı. Tahmin edileceği gibi, bu "pagan sapkınlık" okuldaki hiçbir öğretmen tarafından kabul edilmedi. Ancak ben yine de onun söylediği şeye karşı açık fikirli olmaya ve bunu kendim için araştırmaya karar verdim. 1973'e kadar, araştırmalarım kayda değer bir ürün vermedi. Bir Meksika dergisinde, Pakistanlı meslektaşımın söylediklerini doğrulayan resimli bir makale okudum. Bu

makale, İsa'nın soyundan gelenlerin, onun mezarının ve lahitinin yanında bir taştaki yaralı ayaklarının izinin resimlerini de sunuyordu.

İsa'nın mezarı ve yaşayan torunları hakkındaki bu makale, Alman dergisi Stern'den bir çeviriydi. *Stern,* Hindistan'a gidip konuyu soruşturması için birkaç yazar görevlendirmişti. Bombay'ın Başpiskoposu Kardinal Valerian Gracias, araştırma yaptıkları haberini duyduğunda, onlara yalvarmıştı: "Tanrı aşkına, bunun hakkında bir şey yazmayın!"

1989'da, merhum eşimle beraber Meksika Tijuana'da bir hafta sonu geçirirken, Alman araştırmacı-yazar Andreas Fa-ber-Kaiser'in, *Jesûs VivöyMuriö en India* (İsa Hindistan'da

Yaşadı ve Öldü) isimli bir kitabını almıştım. Okuduğum en aydınlatıcı kitaplardan biriydi. Kitaptaki resimlerden bir tanesi, arkeologların Taksila kalıntıları arasında buldukları Aziz Thomas'ın taştan rölyefini gösteriyordu. Rölyefin altındaki yazı Thomas'ı ve onun Hindistan'daki misyonunu anlatıyordu. İsa'nın zamanında, Taksila kadim Türk dünyasının önde gelen kültür merkezlerinden biriydi. Kitapta, tıpkı Tevrat'ın söylediği gibi, Musa'nın Nebo Dağı'ndaki Keşmir kabrinin de resmi vardı. Evet, Musa da bir Türk'tü.

İsa'nın Hindistan'da gömüldüğünü dünyanın bilmesini istemeyenler, onun Hindistan'a kaçış hikâyelerinin, eski bir mezarı, içinde İsa'nın olduğunu söyleyerek koruyan Ahma-diya Musa tarikatının aldatıcı yalanları olduğunu söyler. Sadece bu kadar

da değil. Pek çok kadim kitap, İsa'nın Hindistan'a kaçışını ve oradaki misyonunu anlatır. Keşmir'in her tarafında İsa'ya atfedilmiş yer isimlerine rastlanır. Hindu kutsal kitaplarından *Bhavishya Purana,* İsa'nın Hindistan'a kaçma nedeninin anlaşılır bir açıklamasını sunar. Kitap MS 115'te yazılmıştır. Aşağıda çevirisinin bir kısmını okuyabilir-si niz:

> Günlerden bir gün (Kral) Salivahana Himalaya Dağla-rı'na gitmiş ve güçlü kral, orada Hunların ülkesinin merkezinde, bir dağın yakınında oturan seçkin bir şahsiyet görmüş. Bu aziz açık tenliymiş ve üzerinde beyaz giysiler varmış. Salivahana ona kim olduğunu sormuş. O da tatlılıkla; "Ishvara Putaram ya da "Tanrı'nın Oğlu" ve Kanaya Garbam ya da "bir Bakire'nin Çocuğu"

olarak bilinirim” demiş. Kendini doğruya ve kefarete adamış biri olarak Amalekitlere hakikati ve onların doğru ilkelerini takip etmelerini öğütlerim”

Bu cevaba şaşıran kral ona dinini sormuş ve o da yanıtlamış: “Ah, Kral, ben doğruluğun var olmadığı ve günahkarlığın sınırlarının olmadığı uzak bir ülkeden geldim. Amalekitlerin ülkesinde Mesih olarak göründüm.

Günahkârlara ve kanunsuzlara ıstırap çektirdim, ben de ellerinde acı çektim onların. İssah Mesih olarak (İsa Mesih) ortaya çıktım. Mesihliğe eriştim vs. vs.

Bha vishya Purana, İsa ve Salivahana’nın Hun toprakların da -ki ilk kar şı laş ma la

rın dan bah se der. Hunlar da Moğol Türklerindendir.

İsa'nın Hindistan'a kaçışının Hindu kutsal kitabında yer aldığından şüphe mi duyuyorsunuz? Bu kitap İngilizce'ye de çevrilmiştir.

Dini öğretilerdeki hakikat düşmanları belgenin sahte olduğunu söyler. *Bavishya Purana* hakkında pek çok Hıristiyan suçlama okudum. Bu, İsa'nın ölümünün hemen ardından, MS 115 yılları civarında yazılmıştır. İsa öldüğünde 120 yaşındaydı.

Mesih İsa'nın Hindistan'daki yeni evine kaçışıyla ilgili olan, *Bavishya Purana* anlatısında, Kral Salivahana'ya söylediği bir şeyi başka bir bölümde aktaracağımdan, kasten atladım. Salivahana'ya söylediği, Mesih İsa'nın İlahi Doğasını derinden anlamanızı

sağlayarak, sizi gerçekten de hayrete dü şü re bi lir.

Bu noktada, İsa hakkında bu kitapta anlattığım her şeyi kabul edip onlara “inanmanız” için sizi ikna etmeye çalıştığımı -ya da bir çeşit İsa-Karşıtı olduğumu- düşünmek için kışkırtılabilirsiniz. Ancak ne bizlerin arasında İsa’nın Hindistan’a kaçışını gerçek kabul edenler, ne İsa, Tanrı ve umarım ki ne de başkaları, bir kimsenin İsa’nın Hindistan’a kaçtığını kabul edip etmemesini ya da inanıp inanmamasını bir nebze olsun önemsememeli. Eğer bu kitap o kimsenin sözde bağlılığını yok edebiliyorsa, muhtemelen başlayacağı bir şeyi de yoktur. Neden? Çünkü İsa dünyaya, sonsuz cehennemden kaçınmamız için bize tarih dersleri ve korkarak

"inanmamız" gereken hayatının biyografisini vermeye gelmedi.

Uygarlaşmış, özverili ve medeni bir tutum içinde davranmak yönündeki kurallara (On Emir ya da Nuh'un Yasaları) gelince, onlar İsrail'de yaşamış olanlardan ve kadim dünyanın geri kalanından farksızlardı.

İsa bütün insanlığa rehberlik etmeye ve bize aslında fiziksel bedenler olmadığımızı, bundan başka bir şey olduğumuzu fark ettirmek için geldi. *Bunu* kabul etmeye ve *buna* "inanmaya" mecbur değiliz. Yine ateist, agnostik, inançsız, skeptik ya da kiliseye gitmeyenlerden olmayı sürdürebiliriz. Hatta Tanrı'nın ve İsa'nın gerçekliğini kabul etmeyi reddedebiliriz. Üstelik, ateistlerin ve skeptiklerin de reddetmeyi göze alamayacakları

hiçbir gerçeklik yoktur. Kitabın sonunda, ateistlerin ve skeptiklerin -eğer kendi ruhaniyet-karşıtı tutumlarının sonuçlarını açık yüreklilikle kabul edecek kadar cesurlarsa- ruhlarını nasıl yitirebileceklerini anlatacağım.

Kadim Türki Afganistan'ın tarihi hakkında bir kitapta, İncil'deki Kral Davut, Saul, Adem ve Havva, hatta Süleyman gibi bazı karakterlere rastladım. Ancak Afgan anlatımında Golyat, Davut onu düşürdüğünde, bir file biniyordu. Afgan hikâyesi, Cennet'ten kovulduktan sonra Adem'in şimdiki Sri Lanka (Serendip) olan Seylan Adası'na gittiğini anlatıyordu. Havva ise Arabistan Ciddah'a gitmişti. (Ref: *History of the Affgans,* [Afgan Tarihi] Khwaja Neamat Ullah)

Eski dini koşullandırmalarıma meydan okumak, onları zayıflatmak ve uyuşturmak benim için acı verici olacak kadar zordu. Ne de olsa bir Hıristiyan olarak doğmuştum, hâlâ da öyleyim. Araştırmamda güçlü ve azimli olmayı sürdürdüm. Brahm-Abraham (İbrahim), Sarah (Sara)-Saraisvati ve Harka (Hagar?) (Hacer, çn) arasındaki benzerlikler gibi,hiçbir türde olanüstülüğü gözden kaçırmadım. Ve Hindu mitlerinde başka Nuh'lar ve Musa'lara rastladım, ancak Hindular kutsal kitaplarındaki birçok efsanenin, bütün Türklerin atalarının yurdu olan Orta Asya'da, özellikle de Sibirya'da ortaya çıktığını söylüyor. İncil'deki Hindu Hititler ve Amorlulular, Kudüslülerin anne ve babaları, hatta İbrahim ve Sara da Türk'tü. Eğer bir kimse Hititlerin ve Amor-luların Türk Krishtayalar olduğunu

kabul etmiyorsa, Kutsal Kitap'tan da hiçbir anlam çıkaramaz. Daha sonra da anlayacağınız gibi, onlar aynı zamanda İbrani ve Fenikelidir. Aslında bu kitap bütün insanlığın atalarının ve tüm dinlerin üzerinde yoğunlaşmaktadır: Yunanlılar, Türkler ve Hindular. Bu kitabın son sayfasını kapattığınızda, *Torah ve Kristos* (İsa, çn) sizin için bir gizem olmaktan çıkabilir.

1989'da safça ve yanlış biçimde, bu konuların insanlık bakımından olası yanlarının hepsini keşfettiğimi zannediyordum. Bu noktaya kadar öğrendiklerimi, *Jesus and Moses Are Buried in India. Birthplace of Abraham and the Jews* isimli kitapta izah etmeye karar vermiştim. Çok geçmeden kitap baskıya girdi, ancak daha sonra, konuyla ilgili aynı ölçüde gerçekçi bilgi heyelanlarına rastladım.

Fenikeliler ve Yahudilerin, ve Hint-Türklerin kadim dünyada eş zamanlı olarak rol aldığı bölümü yeterli olarak değerlendirmediğimi fark ettim. Kadim Hindistan'ın bir zamanlar Sibirya'dan şu anki Sri Lanka'ya ve şu an Fil ist in ve İsrai l'in olduğu yere kadar uzandığını kabul etmek benim açımdan kabul edilmesi zor bir gerçekti. Bunu söylerken, hiç aşırıya kaçmıyorum, bir zamanlar Türk-Hindu (Kuru-Ramanaka) etkisi dünyanın her santimetresini sarmıştı. Bu etki Britanya'ya ve Amerika'ya kadar yayılmıştı.

Araştırmamda yaptığım bir başka hata da, Hindistan denilen "ormana" odaklanırken, Yunanlılar, Türkler, Ermeniler ve Yarımadadaki Hindular gibi "ağaçlar" üzerine yeteri kadar odaklanmayışımdı. Bazı Hindu aktivistlerin benim için hazırladığı

tuzağa da düşmüştüm. Bunlar, sözde "Ari / Hint Avrupalı istilası"nın beyaz ırkçıların bir uydurması olduğunu iddia ediyor. Arilerin de beyaz olduğu konusunda ısrar ediyorlar. Ancak daha sonra, Ariler içinde bütün ırklardan olduğunu keşfettim. Neticede şu sonuca varmak zorunda kalmıştım, insanlığın bütünüyle gelişmiş olan ilk uygarlığını ve dinini Hindistan'a ve Yunanistan'a verme açısından Türkler (Kuru'lar ya da Ariler), bu "ağaçların" içinde en çok sayıda ve etkili olanlarıydı. Hitler dünyanın, gerçek Arilerin Türkler değil de Almanlar olduğunu düşünmesini sağlamaya çalışmıştır. Neyse ki, dünyayı ikna etmeyi başaramamıştır. Ancak bu, Almanların Türk olmadıkları anlamına gelmez. Gerçekte, hepimiz Türk'üz!

Üstelik, *İsa ve Musa ve diğerlerinin* bütün eksikliklerine, bazı yarım yamalak bilimselliğe ve benim eski katı zihinsel koşullandırmalarım ve önyargılarımın neden olduğu apaçık hatalara rağmen, bundan gurur duyuyorum. Bu, içten bir araştırmacıya, aklını daha büyük anlayışlar ve maceralar için hazırlamasının yanı sıra, kadim tarihin pek çok muammasını ve gizemini çözmesi için de malzeme bolluğu verecektir.

Kitap yayımlandıktan sonra, İsa'nın çarmıh üzerinde ölmeyerek Kudüs'te düşmanlarından kurtulduğunu bilecek kadar kendimi eğitmiş olduğumu anladım. Ancak neredeyse aralıksız toplamayı sürdürdüğüm bilgiler, İsa'nın, gerçekte, Çarmıhta fiziksel olarak öldüğü hakikatine beni körleşti-recek kadar zihnimi saptırdığımı fark etmemi

sağladı. İsa bize asla yalan söylememişti. Ruhu gerçekten de tekrar bedenine girmiş, onu yeniden fiziksel hayata döndürmüştür.

Tekrar tekrar işkence görmesine önlem olarak, daha sonra bedenine dönmüş, annesi Meryem ve Aziz Thomas ile beraber Hindistan'a gitmiştir. Hayatını uzakta huzurlu biçimde yaşayabilmiştir.

Dünyevi bedenine döndükten sonra asasını yerden almış ve acı içinde topallayarak, onu gençliğinde tanıyan oradaki insanlara yeniden güven vermek için, kendinin ve tüm insanlığın atalarının vatanı olan Orta Asya'ya ve Kuzey Hindistan'a gitmiştir. İsa'nın söylemiş olduğu gibi; o bize nasıl bolca yaşam süreceğimizi göstermek için gelmiştir. "Bolluk" ile uzun bir dünyevi yaşamı ve

gelecekte dünyevi hayata sonsuz dönüşleri kastetmiştir.

Aynı zamanda, İsa'nın gökyüzünde Cennet'e yükseldiğini düşünmemizi sağlayanların, bizi istemeyerek de olsa doğru yoldan saptırdıklarını fark ettim. İsa, çarmıhta işkence gördükten sonra bu dünyayı terk etmiş olsaydı, burada ölümden sonra da yaşamaya devam edeceğimize inandıramazdı bizleri. Doğumundan kısa bir süre sonra onu tanımış ve onunla gençken karşılaşmış olan Sibirya ve Kuzey Hindistan'daki Türkler, üç Türk kral ya da bilge"[13] sayet inde, onun çarmıha gerildiğini ve öldüğünü duymuşlardı. O günlerde teknolojik açıdan gelişmiş iletişim araçları olmamasına karşın, yine de haber kadim dünyanın her yanına ulaşmıştı. Anadolu ya da Kurustan'ın

(Türkiye) ve Hindistan'ın batı kıyısında aşağıda Kerala'ya kadar uzanan bölgelerinin, İsa'nın Mesihliğini kabul eden ilk insanlar olması tarihsel bir gerçektir. İsa'nın yalın ancak güçlü mesajı, bundan sonra Orta Asya'ya ve Avrupa'ya sıçramıştır.

13 Bkz. *Üç Bilge Kral, isa'nın Doğumunu Yıldızlarda Gören Gizli Anadolu Topluluğu;* Adrian Gilbert, Hermes Yayınları, 2007. (yn)

Araştırmama başladığımda daha çok kendimi aydınlatmayla ilgilendiğimi öğrenmek sizi şaşırtabilir. Araştırmamın sonuçlarını, belki birilerinin de aynı derecede ilgisini çekebilir diye yayınlamıştım.

İspatlanmamış olguları ve uydurmaları asıl gerçek saymamıza neden olan İnancın/İnançsızlığın zehirli tuzağına düşmekteki

ısrarımızın nedenini keşfetmem için, İsa, Musa ve diğerleri beni kendi içime ve insanlığın zihnine bakmam yönünde esinlendirdi.

Öğretmenlik yaptığım sıralarda şunu keşfettim; eğer biri bir konuyu gerçekten tam olarak öğrenmek istiyorsa, elindeki az olanla "soğukkanlı" başlamalı ve onu bir başkasına öğretmeye çalışmalıdır. Bir öğretmen olarak meslek hayatıma başlamadan uzun süre önce, öğreniyor olduğum şeyi bir başkasına öğrettiğimi hayal edersem, çok daha kolay öğrenebildiğimi keşfetmiştim. Bu yüzden, inançlar ve inançsızlıklar üzerine araştırma yapmaya başladığımda, öğrendiklerimi kitap biçimine getirdikten sonra sınıftaymışım gibi yapardım. Yalnız, bu durumda sınıf olan bendim. Bu yolla, neyi öğrenmek istediysem kendi öğretmenim olabilmiştim. Bir kitabı

bitirdikten sonra, bir diğerine başlar, onu daha kolay, daha yalın ve bir öncekinden daha eğitici hale getirmeye çalışırdım. Bu şekilde pek çok kitap yayınladım. Bu kitaplar; Tanrı, İsa ve insanlık -çünkü onlar ayrılmazdır- hakkındaki her şeyi keşfetme adına adım adım mücadelemi temsil ederlerdi. Kendi uğraşınızda size de yardım edebilir onlar. İşte ne de ni:

Son iki kitabımı, *The Ego/Mankind's Inner Terrorist* ve *Christianity the World's First Worldwide Religion'ı* bitirdikten sonra aklımın, tam kişisel ve kolektif insanın varoluşunda tam bir daireyi tamamlamak üzere olduğunu sevinçle fark etmiştim. Bunu, *Jesus and Moses Are Buried in India, Birthplace of Abraham and the Jews* isimli kitabımı yeniden gözden geçirirken fark

etmiştim. Sadece bilinçsizce Türk Kristaya'ları kast etmekle kalmamış, hatta "Kristaya'ların kökleri, insan muhakemesinin şafağına dek gerilere uzanır" demiştim. Kısacası, bunu en başından beri biliyordum. Tuhaf görünse de bu çember, hem benim kendime yönelmem için kendi araştırmam, hem de insanlığın aynı şeyi yapma mücadelesinin bir tarihi haline gelmişti. İlki ayrılmaz biçimde ikincisi ile bağlıydı. Biz insanlar farkında bile olmadan, "zaten en başından beri biliyorduk." Benim durumumda -ve neredeyse bütün insanların da aynı durumda olduğundan şüpheleniyorum- bizler insanlığın gerçekte bireysel ve kolektif geçmişini hatırladığını dahi bilemeyecek kadar kendinden ve tarihten bihaberiz. Sadece bunu kendimize itiraf edecek kadar açık

fikirli olmalıyız. Bu nedenle, bundan önceki iki kitabımda sadece kendimi kanıtlamamıştım. O iki kitabı ve ek olarak da bunu okuyan biri, ateist olsun ya da olmasın, eşit ölçüde faydasını görecektir. Bunlar, aslında kaba-listik Yakup'un Merdiveni'nin ilk basamaklarıdır. İnsanoğlu şu an, insan varoluşunun neredeyse en aşağısına düşmüştür. Teknolojik ilerlememiz gözlerinizi kamaştırmasın. Eğer kendi benliğimizin ikili yanlarını bilmiyorsak, hiçbir şey bilmiyoruz demektir, teknolojik bakımdan ne kadar gelişmiş olduğumuzun bir önemi yoktur. Kendisini kurtarmak için, İnsanoğlu ne ve nerede olduğunu hatırlamalı ve merdiveni tekrar tırmanmalıdır. Bu kitabın yayınlanmasından sonra, eğer hâlâ hayatta olursam - insanın elinden de böyle bir şey gelebiliyorsa-

şu an okuduğunuz çemberi alıp onun çevresini tekilliğe indirgemeye sürdürmeyi deneyeceğim. Bu, merdivenin yukarıdaki diğer basamaklarının hangileri olduğunu açıkça gösterecektir.

Erken dönemlerde Kilise'nin -Hıristiyanlık için olması da şart değil- İsa'nın zamanın başlangıcından beri bizlerle ve aramızda olduğunu asla anlatmadığını anlamakta zorlanıyorum. Neden Fenikelilerin, Türk Hıristiyanlar olduğunu hiç öğrenmedik? İster laik, ister bağnaz olsun tarihçilerimiz, Kadim Sibirya, Hiperborea ve Orta Asya'nın Türk atalarının mucizesini bilmemize neden engel oldular? Her biri aynı yüce unvanı üstlenmiş olan pek çok Mesih, İsa Mesih'ten önce aynı aşağılanmaya katlanarak çarmıha gerilmişti. Diğer "Mesihler" bize hâlâ büyük liderler,

düşünürler ya da sadece sıradan insanlarmış gibi görünüyor. Hepsi de işkence görmedi. Pek çoğu bizler gibi olağan insanlar göründüler gözümüze. Mesih ve koruyucu melekler gibi varlıklar bizlere neredeyse her gün görünürler, ancak biz varlıklarının farkında değiliz.

Bana, bir keresinde ilahi bir varlıktan ya da bir koruyucu melekten yardım aldıklarını anlatmış, genç bir kızları olan yoksul bir zenci çifti hatırlıyorum. Ev almaya güçleri yetmediğinden bir karavanda yaşıyorlardı. Bir gün, Victorville şehir merkezine doğru yürürlerken, kızları ayakkabı dükkânında bir çift ayakkabı görmüş ve ona bayılmış. Ayakkabıyı almaları için anne ve babasına yalvarmış. Babası, eğer çok pahalı değilse alacağını söylemiş. Dükkâna girdiklerinde,

hoş tavırlı ve iyi giyimli bir adam onlara yardım etmeyi önermiş. Kız, ayakkabıları denemek istediğini söylemiş. Adam ayakkabıları vitrinden indirip kıza getirmiş. Kız onlara sahip olmak için büyük bir arzu duyuyormuş. Baba, satıcıya ayakkabıların fiyatını sorduğunda, adam ödemeye güçlerinin yetmeyeceği yüksek bir fiyat söylemiş. Ancak kızın çok üzüldüğünü gördükten sonra satıcı: “Bir fikrim var” demiş, “Ayakkabıları alın ve ödemeyi yeterli paranız olduğu zaman yapın.”

Anne ve baba onun bu cömertliğini ve onlara güven duymasını minnetle kabul etmiş. Dükkândan ayrılmadan önce ona: “Adınız nedir? Geldiğimizde eğer burada olmazsanız personele anlaşmamızdan bahsedebilmek için bilmek istiyoruz” diye sormuşlar.

Satıcı adam, “Ben bu dükkânın sahibiyim. İsmim de----------“ demiş.

Birkaç hafta sonra, anne ve baba ayakkabıların ödemesi için gereken parayı biriktirmiş. Adamı bulmak için dükkana gitmişler. Ancak çalışanlar böyle birinden haberleri olmadığı nı söy le miş.

Dünyada varlıklı insanlardan çok yoksul insanlar var. Aynı zamanda, hayat tecrübelerime göre, sahtekarların sayısı dürüst insanlardan fazl a. O an ödeme ya da başka bir çeşit teminat talep etmeksizin bir malı bir yabancıya vermesi, bir iş adamı için aptalca ve fakirleştirici bir davranıştır. Peki, bu tuhaf adam, bu dürüst çifte güvenebileceğini nereden biliyordu?

Çalışanlar o beyefendinin her şeyi-saran ruhani doğası hakkında her şeyi biliyorlardı, hatta onun gerçekte, her şeyin *asıl sahibi* olduğunu da biliyor olabilirler.

Salvadorlu kapı komşum bana, Orta Amerika'da yaşadığı zaman, bazı görünmez iyilikseverlerin hayatını nasıl kurtardığını anlatmıştı. Bir gün Mauricio, San Salvador'un merkezinde karşıdan karşıya geçerken, hızla gelen bir araba ona doğru hamle yapmış. Kenara çekilmeye vakti olmadığını fark etmiş. Arabanın tam çarpacağı anda, görünmez bir varlık onu omuzlarından yakalayıp yoldan kaldırmış ve caddenin gerisine bırakmış. Böyle olağanüstü bir şeyi kim -ya dane- yapabilir?

Ruhsal varlıklarla bu tür karşılaşmalar aslında hayatımızda pek çok defa, hepimizin başına gelmektedir. Her birimizin onlarla ara sıra, hatta belki de sık sık ya da her gün etkileşim halinde olduğumuz konusunda ısrarlıyım. Ancak onlar, aramızda olduklarını fark etmeyelim diye, genellikle özel senaryolar hazırlarlar.

Önceki kitabım *Christianity, Mankind's First Worldwi-de Religion'da,* genç eşinin ona ihanet etmeye niyetli olduğu konusunda yaşlı bir arkadaşımı uyarmak için "bir şeyin", beni nasıl kullandığını anlatmıştım. Ancak eşinin ona sadakatsizlik etmeye niyetli olduğunu bilmiyordum. Karşılıklı olarak birbirimizden hoşlanmadığımız için, benimle iletişim kurmazdı. Ben de, söylediklerine göre sözcükler ağzımdan bir bir dökülürken

bile gammazın teki olduğumu bilmiyordum. "Bir şey" beni o enayi olarak seçmişti. Görünmeyen varlıklar -bildiğinizden çok daha fazla- hayatınıza karışmıştır. Bunu garanti ederim. Eğer böyle bir şey olduysa, ruhlar neden bize daha sık yardım edip akıl vermiyor? Bu soruyu yanıtlayamam.

Yalnızca bir ölümlü olan ben bile böyle deneyimler yaşa-yabiliyorsam, kimim ki ruhların, koruyucu meleklerin ve Mesih İsa gibi yarı-tanrıların sadece hayal gücümüzün uydurması olduklarını kendimden emin şekilde söyleyeyim?

Mesih İsa gerçekten de bizim içimizde ve bizim aramızda yaşar, ancak biz nadiren onun varlığının farkında oluruz. Nedenlerin ne olduğunu bilmiyorum.

Bizler arasında varolan ilahi varlıklara kanıt olma açısından tanıklıklar nerdeyse değersizdir. Varlıklarından ve etkileşimlerinden, çoğunlukla insan doğasının nitelikleri nedeniyle haberdar değilizdir. Böyle hikâyeleri yalan olarak saymaya da yatkınız.

Ben, ruhsal varlıklarla karşılaşmalara tanık olanları ciddiye almaya eğilimliyimdir; çünkü insanlar arasında yaşayan bazı gizemli varlıkların, kendilerini benden gizlemeye aldırış etmedikleri pek çok paranormal deneyim yaşadım.

Mesih'in bize hiçbir şekilde yalan söylemediğine emin olmamın bir diğer nedeni de bu. O gerçekten ölmüş, bedenini terk etmiş ve yeniden bedenine dönmüştür. Ancak fikirlerimin kendi fikirleriniz haline

gelmesi de gerekmiyor. Söylediğim gibi, benim size anlattıklarımla, ne istiyorsanız onu yapın. Anlattığımız şu ki; Tanrı, gizemli tarihi hikâyeleri, tanrısal vahiy almış insanların biyografilerini, kimsenin asla tamamıyla anlayamayacağı İncilleri ya da kutsal yazıları, ilahi güçleri, mucizeleri ve ilahi müdahaleleri sizin kabul etmenize gereksinim duymuyor. Her hangi bir dine dönmenize de. Tek bilmeniz gereken -kreş basitliğinde bir ifadeyle- "ev"in rotasıdır. Eğer, İsa'nın yaşamı ve onun Hindistan'daki hizmetiyle ilgili, iyi araştırılmış açıklamamı edinip okursanız, kendi namınıza kendi araştırmanızı başlatabilmeniz için iyi bir başlangıç yaparsınız.

İsa'nın temel öğretilerinin bizi kurtarmayacağını söyleyen, körü körüne dindar olan insanların uyarılarını duydum -iki bin yıl önce

yaşayıp öldüğüne dair basit ve naif bir inanç. Hayır işlerine itimat eden insanların asla kurtarılama-yacağını söyler onlar. Yine aynı insanların çoğunun, bir dolarlık banknot için annelerinin ruhlarını bile satabileceklerini ve de dokunulmazlıklarıyla insanlığa karşı başka suçlara teşebbüs edebildiklerine de dikkat ettim.

Bu kitapta sık sık, Apokrifik[14] *Thomas İncilinden* alıntı yapacağım. Thomas İncil'i gerçekten de bir İncil değil, bir *Kabala*'dır. Bu Kabala'da, İsa'ya dayandırılan 114 deyişini anlamayı başaran kişilerin "ölümü tecrübe etmeyeceği"ni en başında garanti ediyor. Sonsuza kadar yaşayıp ve bu sonsuz yaşamın farkında olacağım konusunda kendime güvence vermekte yanlış bir şey görmüyorum.

14 Apokrifik, kanonik dini metinlerin ve kitapların parçası olmayan metinanlamına gelir. Latince: 'gizli' ve Yunanca: 'saklanmış' kelimelerinden türemiştir. Dini metinlerin doğruluğunun şüpheli olduğu durumları tanımlamak amacıyla kullanılır. Kitab-ı Mukaddes'e eklenmemiş metinler apokrif kabul edilir. Thomas İncili, apokrif bir İncil'dir. Tomas İncili'ni içeren Kıpti (koptik) dilindeki elyazması kitap, 1945'te Mısır'da Nag Hammadi'de bulunmuştur. Bulunmasının ardından, daha önce aynı kitabın Yunanca parçalarının da bulunmuş olduğu fark edilmiştir. Yunanca metinler MS 200, Kıpti metinse MS 300 yılıyla tarihlendi. Kıpti metnin Yunanca metinlerden hayli farklı olmasına karşın, daha eski bir Yunanca kitaptan tercüme edildiği tahmin edilmektedir. Metnin içeriği, neoplatonist anlayışın ışığında erken devir Hıristiyan gnostizminin önemli konularını işlemekte ve bunları İsa'nın öğretisi olarak aktarmaktadır. (çn)

Ateistler, agnostikler, skeptikler, inançsızlar ve imansızlar, teknemize hoş geldiniz! Hangi inançtan ya da mezhepten olursanız olun, siz dindar insanlar da hoş geldiniz. Bu kitapta söyleyeceklerimden kuşkuluysanız ve bitirdikten sonra bu kitabı çöpe atmaya ya da Kurtuluş Ordusu'na vermeye niyetliyseniz, İlahi Olan sizden sadece; ateistlerin, skeptiklerin, inançsızların ve imansızların çoğunun kolaylıkla kabul edebileceği, bir iyilik istiyor. Bunu son bölümde okuyacaksınız.

5. Bölüm

Kutsal Kitaplar ve İnciller Neden İnsanları Kurtaramaz!

Şekil 1. *I'itoi'nin Labirenti. Dünyadaki en açıklayıcı dini sembollerden biridir*

İnsan aklının güçlü bir arketipi ve dini sembolü olan, Arizo-na Q'odham Kızılderi-lilerinin "I'itoi'nin Labirenti", Yaratı-lış'ın (Tanrı) bize gönderebileceği en şaşırtıcı doğal arketip-lerden biridir. I'itoi veya Sewa'nın (Türk-Hindu Tanrı Şiva ya da *Kedar'dan*

başkası değildir) gözlerinin, yüzünün, kulaklarının ya da burnunun olmadığına dikkat edin. Hayatı bu şekilde geçirmelidir o. Önünde, Nihai Gerçek'e uzanan neredeyse düz bir yol vardır. Yine de bu yol onu rotasından şaşırtmak için, bir yöne doğru hafifçe sapar ya da kavis çizer. Doğa, akılları ve ruhları sağır, dilsiz, aptal ve kör olan insanları önemsemez. Onun bu labirentte yanlış yolları seçeceğinden neredeyse emin olabiliriz. "I'itoi'nin Labirenti", her bir yol onu labirentin daha da derinlerine götürürken İnsanoğlunun kendi gerçek doğasını keşfetmek için evrendeki sonsuz yolları tercih edebileceğini gösterir. Din değiştirebilir, yüzlerce guruyu ziyaret edebilir, kutsal kitaplardaki bütün "Babil"i okuyabilir ya da ne isterse yapılabilir. Hiçbir şey işe yaramayacaktır. Bu

“yollar” hakkındaki hazin şey, sonsuz olmalarıdır. Hiçbiri onu bir yere götürmeyecektir. Mesela, eğer bir seyahatte, bir ormanda, bir mağarada ya da her hangi bir yerde kaybolsak, ne yaparız? İlerlemeye devam eder miyiz? Yoksa ayak izlerimizi takip ederek geldiğimiz yere mi döneriz? İ’iroi’nin Labirenti bize, hangi yolu seçersek seçelim, umutsuzca kaybolmuş olacağımızı anlatır. İnsanlık için tek umut, kendi adına tüm seçimleri, öğretmenleri dogmaları ve onu ayartan hilekar işleri reddetmektir. Aradığı şey en başından beri kendi içindedir. Sadece eve dönüş yolunu bulun. Bu kitapta keşfedeceğiniz gibi, Yakup’un merdiveni tek yoldur. Tanrı, ya da kendi dini görüşünüze uygun olarak Onu / Onları nasıl isimlendirmek isterseniz, hepimize; her dinden,

her milliyetten, dünya üzerindeki her bölgeden, her eğitim seviyesinden ve her yaştan kişinin hemen anlayabileceği bildik bir doğal arketip vermiştir. Tarih bize, bu arketi-pin kendi kültürel ve dini yetiştirilişi dışında olduğunda inatla ısrar eden birinin Gerçek İsa-Karşıtı olduğunu göstermiştir. Nuh Tufanı'nda olduğu gibi, tüm canlıları yok etmeye muktedir olan yıkıcı savaşlara ve felaketlere müsaade edecek kişidir o. Kendisinin ayrıcalıklı olduğu fikrine katılmayan birinin İsa-Karşıtı olduğunu kibirli bir biçimde ve akılsızca ifade edecektir. Bazen Tanrı'nın bu arketipi, onu anlayacak algıya sahip olanları, olmayanlardan seçip ayırmak amacıyla, bir çeşit muziplik olarak kullanmış olduğunu düşünüyorum.

Benim eski kitaplarımı okuyanlar hiç kuşku yok ki, benim bu kitapta da, İnanç / İnançsızlık günahları üzerine insafsızca nutuk çektiğimi söyleyecektir.

1954'te, Deniz Piyadeleri'nden terhis olduktan sonra Eric Hoffer'ın *The True Believer* (Kesin İnançlar) adlı kitabını almıştım. Kitap, beni heyecanlandırmış ve bu aşağılık duygudan hoşlanmayışımı haklı çıkarmıştı, çünkü bize yanlış biçimde öğretilen bir düşünce tarzında değildi. Üniversiteyi bitirdiğim yer olan Meksika'da, Meksikalıların geçmişte o zaman "İnanç / İnançsızlık"ı putlaştırdıklarını fark etmiştim. Bana çoğunlukla: "En derinde sahip olduğun ve yaşattığın inançların nelerdir?" diye soruyorlardı.

Onlara; “Bir birey olarak pek çok saçmalığa inanmak zorunda olmamın, benim karakterimle ne ilgisi var? Her gün biraz daha iyi olmak için çabalıyorum” dediğimde sarsılırlar, hatta onurları kırılırdı.

İnanç / İnançsızlık hakkına ilk kitabımı yazmaya başladığımda saf bir biçimde, tıpkı Eric Hoffer’ın beni bir nebze aydınlatmış olması gibi, söylemek zorunda olduğum şeyin insanları uyandıracağını, onları akıllarının esaretinden kurtaracağını düşünmüştüm. Ancak yanılmıştım. Amerikalılar da genel olarak, Tanrı Bel’e Meksikalılar kadar düşkündü. Daha sonra sadece, tüm insanlığın atalarını (Türkler), Ya-kup’un Merdiveni’ni, Kutsal Yönleri ve Kutsal Teslis’i (Kristos ya da Logos) ele alan bu kitabın ana fikrine odaklanmaya karar verdim. Bunlar -en

azından Tanrı'yı (Yaratılış) gerçekten seven insanlar tarafından- asla akılca çürütülemez ya da yalanlanamazdı.

Bilimsel, sosyal ve ekonomik olarak çalışmayı ve ilerlemeyi hâlâ sürdürebiliyor olmamız, Yakup'un Merdiveni, Kutsal Yönler ve Kutsal Teslis'e dair harika bir durumdur. Cehalete geri dönmeye gerek yoktur, çünkü cehalet daha ilk anda kaybolmuş biz insanları ele geçirmiş olan şeydir.

Bu kitaba rağmen, yaşayacak olduğum büyük bir zorluk da, hiç bir o ku ru mun bu nu, be nim an la şıl ma sı nı is te di ğim şekilde, bütünüyle anlayamayacak olmasıdır. Her şekilde, her insan kendine özgü özellikleri olan bir varlıktır. Anlama tarzlarımız da, parmak izlerimiz, göz izlerimiz, fiziksel

görünüşümüz ve yüz hatlarımız, konuşma tarzımız, yaşam enerjimizin yayılması ve bunun gibi şeyler kadar kişiseldir. Pek çoğumuz, kimi insanların diğerleri "gibi" olduklarını düşünmek için kendimize izin veririz. Aslında, bunlar sadece tahmindir. İsa, kendi öğretilerinin hiçbirimizi birleştire-meyeceğini söylemiştir. Tüm kelimeler, kutsal yazılar da,hatta benim yazdıklarım bile yalnızca Babil'dir. Dünyadaki tüm canlılar ve olgular, hayvanlar, kuşlar, balıklar, tek hücreli bakteriler; hatta dünya, hava, ateş ve su bile, bir diğerine karşı sonsuz bir rekabet içindedir. Eğer bu gerçekten kuşku duyuyorsanız, depremler, tsunamiler, kasırgalar, hortumlar, seller, kuraklık ve orman yangınları gibi şeyleri açıklayın. Bunların gerçekten de "rastlantı sonucu" olduğunu mu

düşünüyorsunuz? Bizler uzaydan gelebilecek bombardıman yüzünden bile güvende değiliz. Bu dünyadaki hayat, birden çok kez yok edildi. Kendimizi bu gerçeğe inandırmak için kutsal kitaplara ihtiyacımız yok. Bilim bunu kanıtlamıştır. Uzay'a gittiğimizde de, oradaki organik ve inorganik maddeler üzerinde hâkimiyet kurmak için hâlâ mücadele ediyor olacağız. Şu an üzerinde yaşadığımız dünya ve içinde yaşamamız için arta kalanlar dahi, bizle acımasız bir rekabet içinde. Böyle olmadığını kim kanıtlayabilir ki?

> Ben dünyaya ateş atmağa geldim; daha şimdiden tutuşmuş ise daha ne isterim? Fakat benim vaftizleneceğim bir vakit var ve bu, yerine gelinceye kadar ne derece sıkılmaktayım! Dünyaya selamet getirmeye mi geldim sanıyorsunuz? Size derim ki:

Hayır, fakat daha doğrusu ayrılık getirmeye geldim. (Luka 12:49-53.)

Basitçe ortaya koyarsak, İsa yeryüzüne bizlere, evrenin her yerinde devam eden sonsuz soykırımdan sağ salim kurtulabilmemizin tek yolunu bedelsiz olarak vermeye gelmiştir.

6. Bölüm

Türkler Bize Tanrımızı, Kutsal Haçımızı, İsa'nın Adını ve Kutsal Teslisi Verdi!

Yaratılış'ın (Tanrı), bizim Onunla/ Onlarla başarılı biçimde rekabet etmemizi alıkoyma yolunu tartışmadan önce, İngilizce God (Tanrı, çn) kelimesinin gerçekte ne anlama geldiğini tanımlamalıyım. Erken Hıristiyan-sonrası Avrupa'da *Arianism* ya da *Aryanism*

(Türkçe'de Ari) olarak bilinen, Türklerin ilk dini Tengri, bir kimsenin İçsel Benliğini, en iyi biçimde ifade eden ve açığa vuran bir İlahi Kelime kullanmasına izin verirdi.

Aşağıda, kadim Türk müminlerinin ruhani gerekliliklerini en iyi biçimde karşılayan ruhani ve zihinsel durumların (Tanrılar) listesinin bir bölümü yer alıyor:

Ho dai / Kho da i. Kadim Türkler "H" ile "K" yı temelde aynı ses o larak sayardı, çünkü pek çok dilde "H" harfi gırtlak ünsüzüdür. İngilizce'deki *God* (Tanrı, çn) kelimesinin, Yaratılış'ın (Creation, çn) tamamının görünmeyen arketipidir bu. Aslında "Tüm Şeylerin Kaynağı"

anlamındaki "vulva" veya "vajina", ya da Yaratılış (Crea-tion) anlamına gelirdi. *Kara*

Türkler, ya da şimdiki Yahudiler ve Hıristiyanların *(Panchala Krishtaya)* ya da Katolikler *(Ketylika)* dediklerimiz, İlahi Tezahür için bu kelimeyi seçmiştir. Türkçe ve Sanskritçe'den türemiş olan Keşmir dili, "Tanrı'nın Esas Doğası"nı şöyle ifşa eder: Tanrı, "Herhangi bir şeyin kökeni, başlangıçı" anlamındadır. (Ref: *George A. Grierson'un, Dictionary of TheKashmiriLanguage* [Keşmir Dili Sözlüğü]). İsa'dan yüzyıllar önce Tanrı ya da "Bogh"a tapmış o lan kadim Türklerin, ilk kutsal kitapları olarak Torah'ı kabul ettiklerini belirtmek ilginçtir. Onların da Panchala Kristaya oldukları gerçeğinin yanı sıra bu, Katolik Hıristiyanlığı'nın Orta Asya'nın her tarafına ve Hindistan'ın derinlerine kadar bir bozkır yangını

gibi kısa sürede yayılmasının da birincil nedenidir.

Bogh. Anlam ve işlev bakımından "Tanrı"ya özdeş bir kelime. Sanskritçe *Bagha* ya da *Bakh* da aynı şeyi ifade eder, ancak androjen bir anlamdadır. Türkçe'den etkilenmiş uluslarda hâlâ kullanılmaktadır.

Apolw. Apollo'nun unvanı *Ie* ya da *Yah*'dır. Aynı zamanda *Hrist,Kristos* ve **Khz**dir. Khristaya'lar (Fenikelilerin ve Türklerin Yaşam Tarzı) için Arketipsel Baba, Kristis idi. Sibirya'ya *(Shivarya)* Tanrı *Shiva'nın* (İlk Beş İnsan Kavminin Arketipsel Babası, Panchala Kristhaya) adı verilmişti. Sanskritçe Shiva, Nuh'un oğlu *Japhet (Yafet), Jyapeti, Jüpiter'di,* Sanskritçe *Dyupitar, Dyaus (Zeus),* **Dyu**'dan (Yahudi veya

Güneş Tanrı) türemişti ve hepsi de kadim Türklerin ilk Tanrı görüşleri olan Tengri'nin doğasını tasvir etmek için kullandıkları isimlerdi.

Hz/Khz. Kadim Türklerin İsa'yı, Bütün İnsanlık Ar-ketipi'nin reenkarne olmuş oğlunu -Kristos- kastetmek için kullandığı bir kelimedir. Listemdeki bir sonraki Tanrı ile gerçekten anlamdaştır.

Dini, Buda ve İsa'nın bir diğer adıdır. İsimleri Sansk-ritçe'de denizciler için kul-lanılan *Navaja* sözcüğünden türemiş olan Navaholar'ın dininin, kendilerini, "Din Halkı" anlamına gelen Dine olarak ad-landırdıklarını belirtmek ilginçtir. Onlar da Budist ve Hıristiyanlardır. Bu kelime onların kökenleri konusunda hiçbir şüphe bırakmaz.

Buda. *Buda'ya* ya da *Hz/Khz*e adanmışlar, nasıl düşüneceklerine ve yaşayacaklarına onları zorlayan rahiplerin, vaizlerin, hahamların ve imamların aracılığı olmaksızın kendi ruhlarını kendi çabalarıyla keşfetmeye ve ruhani üstünlüğe erişmeye kararlı olanlardır. Hindistan'da, insanlara ruhani polis devletini zorla kabul ettiren dini li der le re Brah man de nir di.

Gospodi ya da *Gozbodi*. Bu isim Tengri rahiplerinin dahi telaffuz etmeye cesaret edemeyecekleri kadar mübarek ve kutsaldı. Yine de, linguistik açıdan, kendini Kutsal Teslis ya da Haç'ı da Gerçek Bilimsel Teoloji'nin sembolü olarak alan "Mesih Buda" şeklinde ifşa eder.

Bel. Mazoistler, şiddetten hoşlananlar, kanlı kurbanlar sunmak ve kutsal kitaplar okumakla bir kimsenin Tanrı katında “doğru”yu yaptığını hissedenlerdir. Bizler için, insanlığın beş ırkının arketipsel babası olan Kristi’yi temsil eden dikey kirişten tamamen bağımsız olarak yatay kirişe çivilenmiş olan İsa’yı simgeler. Çünkü Dünya Uygarlığı ilk önce Kuzey Kutup dairesinde başlamış ve daha sonra güneye doğru, şu anki Sri Lanka’ya kadar yayılmıştır. Bel’in müritleri ise Kutsal Yönlerin Kuzey ve Güney olduğuna karar vermişlerdir. Geceleri, bedenlerini Kuzey-Güney yönünde hizalamışlardır. Teokratik liderleri, terör ve kaba kuvvet kullanarak, herkesi bunu yapmaya zorlamıştır. Bedenlerini ve ruhlarını Baleva ya da Ab-

Babel'e, yani "Karmaşanın Babası"na teslim etmişlerdir.

Allah/Olto. Allah'a ya da Olto'ya adanmışlar yalnızca, hayatlarını yönlendiren ve onlara nasıl düşünüp ve davranacaklarını söyleyen, diktatör din adamları ve vaizleri olan güçlü bir teokratik devletin insanlığı kurtuluşa götürebileceğini, çünkü bunu yalnız başlarına yapamayacağı kanısındadır. Hindu Brahmanizm'inin bir formudur.

Tanrı-Değiller, Gelişmiş Bireyler, Üstatlar, Efendiler, Yarı-İlahlar'dır. Tanrılarınkine benzer isimleri vardır: Hrist, Kristos, Rab, Allah, Tenri ve İsa. Jesus Christ'in Türkçe'deki karşılığı Mesih (Messiah) ve İ sa'dır.

Tengri'ye ibadet edenlerin seçecek pek çok ilahı vardır. Okurlarımın kafasını çok karıştırmamak için ben yalnızca birkaçını söyledim.

Kadim Türkler, Taptıkları "İçsel Tanrı"ları ne olursa olsun, dini törenlerini aynı Tengri (Aryan) tapınaklarında yaparlardı. Hiç kimse belli bir dini inanca uymak zorunda değil di.

Yazar Murad Adji yukarıdakilerin çoğunu doğrular:

Yüce Tengri, yani Türk kültürünün kalbi kimdir?

Tengri, gökte oturan görünmez ruhtur. Uludur. Gökten ve bütün dünyadan Yücedir. Bu yüzden, eski Türkler O'nu "Sonsuz Mavi Gök" veya "Han-Tengri" diye

saygıyla isimlendirdiler. “Han” unvanı, O’nun Evrendeki hâkimiyetine işaret etmekteydi.

Tengri’ye olan inancın hikmetini ve derinliğini anlamak için, insanların bedihi bir gerçeği kavraması gerekliydi: “Tanrı birdir, O her şeyi görür.” O’ndan hiçbir şeyi gizlemek mümkün değildir. O, maliktir, hâkimdir.

Türk milleti, o zamanlarda İlahi Yargılamadan korkma düsturuyla yaşıyordu. Fakat, dehşetle değil!.. İnsanlar şundan emindiler: Dünyada yüce adalet vardır. Bu İlâhî Mahkeme’dir. Onu kimse atlatamaz, ne kral, ne de kö le.

Tanrı... Himaye ve ceza bir şahsiyette! Türklerdeki Bir Tanrı inancı buna dayanıyordu.

Din... İşte Türk milletinin manevî kültürünün en üstün başarısı; insanlar putperestlikten uzaklaştılar. Onlar, Tengri'ye daima farklı hitap ettiler: Bog (Bogda veya Boje) Hoday (veya Koday), Alla (veya Ollo), Gospadi (veya (Gozbadi).

Altay dağları, bu sözleri iki bin beş yüz yıl önce işittiler! Tabii ki, Tengri'ye hitaplar farlı idi.

Fakat "Tanrı" sözü, daha çok kimse tarafından telaffuz edildi; bu söz, "barışa, huzura ve kemale kavuşmak" anlamına geliyordu. Artık, Türkler Tanrı ile savaşa gitmekte; her güç işe Tanrı ile girişmekte idiler.

"Hoday" hitabı (kelimesi kelimesine "mutlu ol" demektir) farklıydı; o, bu dünyada Her Şeye Kadir Teng-ri'yi işaret ediyordu.

Dünyadaki her şeyin Yaratıcısı, Var-Eden'i. Kadir-i Mutlak, Mutluluk Verici buradan geliyor. "Alla"yı (Ala) eski Türkler nadir olarak -sadece Yüce Han-Tengri'den bir şey istedikleri zaman- telaffuz ediyorlardı... En mahrem şeyleri... Bu söz, Türkçe "al"dan (el) geliyordu. Başka bir ifadeyle, "veren ve alan", işte bir zamanlar "Alla" [Allah] kelimesi bu anlamdaydı. Onu telaffuz ederek dua okumak ve Sonsuz Mavi Gök'e avuç açmak usuldendi. "Gospadi" sözü pek nadir kullanılırdı. Onu telaffuz etme hakkına sadece din adamları sahiptiler. O, kelimesi kelimesine "gözü açan" veya "göze ışık veren" anlamına geliyordu. Bu, Teng-ri'ye en yüce, en mahrem hitaptı. Çok derin bir anlama sahipti. Ruhen temiz dindar kişi, onu söyleyerek, hadiselerin görünür yüzünün gerisinde yatan şeyi

anlamak için doğru yola iletmesini niyaz ederdi. Yıllar geçtikçe, insanların dua ettikleri, bayramları kutladıkları, oruç tuttukları kaideler, daha kesin ve açık bir biçimde belirlendi. Bu kaideleri, *ayin* olarak isimlendirdiler. Ayini din adamları yönettiler. Türk din adamları, diğer insanlardan kıyafetleri ve parlak fikirleriyle ayrılırlardı. Onlar, uzun kaftanlar ve sivri uçlu başlıklar içinde dolaşırlardı... En yüksek rütbeli din adamları beyaz kıyafetli olanlardı; diğerleri ise, siyah kıyafetler giyiyorlardı. Tabii ki, eski sanatkârlar, din adamlarını Altay kayaları üzerine "resmettiler". Bugün, onların nasıl olduklarını, bu esrarengiz "beyaz kıyafetli gezgin-dervişleri", halkın onları nasıl adlandırdıklarını, bu resimlerle tanıyoruz. Dinin yayınlarını.

Türkler, *Han-Tengrinin* sembolü olarak, dört kolu eşit uzunlukta (eşkenar) haç seçtiler ve buna *"aji"* adını verdiler. Belirtmek gerekir ki, eskiden Türk kültürü haça aşinaydı; "eğik" haç da cehennemin ve eski yeraltı tanrılarının sembolüydü.

Önceleri, haçın yapılışı basitti; sonra gerçek bir sanat eseri oldu. Bunları kuyumcular yaptılar: Ruhu parlatması ve güldürmesi için, haçın üzerini altınla kapladılar, de ğer li taş lar la süs le di ler.

Eğik haçlar, Altay'da yaklaşık üç-dört bin yıl önce ortaya çıktı. Ancak, kesin olarak söylenirse, bunlar yine de haç değillerdi. Onları *haç* olarak, *Tengriyi* inanç hakkında bilgi sahibi olan Avrupalılar adlandırdılar.

Haç, yani iki çizginin kesişmesi. *Tengri* sembolünde hiçbir kesişme yoktur; burada başka bir anlam vardır. Güneşin yuvarlaklığı tasvir edilmiştir ki, ondan dört ışın dağılır. İşte *Tengri* böyle sembolize edilirdi.

Güneşin ışınları!.. Daha doğrusu, aynı merkezden gelen ilahi nimetlerin ışıkları. Onlar, ebedî olarak Türk ruhani kültürünü işaret eden Göksel doğanın sembolleridir. Sonsuz Mavi Gök'e inanan bir millette, başka türlüsü olamazdı.

Bazen *Tengrinin* sembolüne hilali de eklediler. Bu ise, tamamen başka bir anlama geliyor, zamanı (bu dünyayı) ve sonsuzluğu (öteki dünyayı) hatırlatmaya hizmet ediyordu. Zira eski Türkler, zamanı,

ayın ve güneşin birliği olarak anlıyorlardı. (Onların on iki yıl esaslı takvimleri de buradan geliyor.)

Tengri'nin sembolünü savaş sancaklarının üzerine işlediler. Onu zincirlere takarak göğüslerde taşıdılar. Alına dövme yaptırdılar. Sanatkârlar, onu bezeklere ve motiflere işlediler... Başka türlü nasıl olabilirdi ki? Ulusal gelenekler de işte buradan gelir.

Arkadaşım, Dravidian kutsal kişisi Shri Subash Bose'a Tengri kelimesinin gerçekte ne anlama geldiğini bilip bilmediğini sordum.

Soru:

Sevgili Bose Kardeş,

Sana göndermiş olduğum, Türk tarihçi Murad Adji'nin İnternet kitabını şimdiye kadar muhtemelen okumuşsundur. Kadim Türklerin Tanrısı Tengri'den bahsediyor. Bu kelimenin gerçek anlamını bulmaya çabalıyordum. Çoğunlukla herhangi bir sözcüğü bulmak isteyen birinin Sanskritçe sözlüğe bakması yeterli olurdu. Ancak bu defa bulamadım. Hinduizmle ilgili çalışmalarımda da bulamadım. Ancak Bay Adji, Türkler Hindistan'a göç ettiğinde, Ramanalar'ın ya da Hintlilerin Tengri'yi önde gelen tanrılarından biri olarak kabul ettiğini söylüyor. Giri kelimesinin "dağ ve Meru Dağını çevreleyen sekiz dağ" anlamına geldiğini fark ettim. Ancak *Ten* kelimesinin anlamını bulamadım. Dilsel bakımdan *Danu* sözcüğüne yakın.

Rusya'daki Türk Cumhuriyetlerden biri Danu, Tuva ya da Tiva olarak da adlandırılıyor. Güneybatı Amerikalı kimi Kızılderili kabilelerinin de kendilerine Tanu ya da Tewa demesi de oldukça tuhaf. Kardeşim Bose, Tengri'nin hangi Hindu tanrısı olduğunu söyleyebilir misin? Kubera olabileceğinden şüpheleniyorum. Belki Shiva da olabilir. Kubera olabileceğini düşünmemin nedeni, onun demiri keşfetmiş olması. Ku-bera'nın bir diğer ismi de "Fatih" anlamındaki Danu. Sen ne dersin? Bana katılmak zorunda değilsin, çünkü ciddiye alacağım fikrini öğrenmek istiyorum.

Cevap:

Sevgili Gene Kardeş,

Tanrı Kubera'nın bir diğer adı da "Tanathan".

Tengri kelimesi, Tamilce'deki Thengri'ye benziyor. Then ya da Ten (Güney) anlamındadır. Therku kelimesinin kısaltılmış biçimi Tem'dir. Gri ya da Kri dağ anlamındadır, Himalaya- Immayam'ın güney (Then ya da Ten) kesimindeki dağ (Gri). Tamil Nadu'nun pek çok kesimine ve kısmen Madurai şehrine ve civarına ulaşan hoş (Tendral) rüzgârların geldiği yer olan Pothigaimalai dağına Tengri denir. Aziz Agasthiya'nın Pothigaimala-i'de (Tengri) kaldığı söylenir. Malai'nin Tepeler ya da dağ anlamına geldiğini de bilmelisin.

Tanam -Altın demektir, Gri ya da Kri'yi buna eklersek, Meru Dağı olarak bilinen

Altın Dağ anlamına gelir. Dhan+vandari ya da Tan+vandri diye bir tanrıça ismi de vardır.

Bu ikisini karşılaştırırsak, Tengri'nin tanrıçaların yaşadığı yer olan Meru Dağı'nı kastediyor olması mümkün.

Mes ih İsa'nın ruhani o larak ve kan bağıyla kadim Kristaya'ların (Ariler) soy-undan geldiğini iddia ettiğimden dolayı, İsa Mesih'in ilk insan olduğu görüşünü tartışırken "Tanrı" kelimesinin ağır bas-masına izin vereceğim. Kuşkusuz, dünyada "Tanrı" için kullanılan pek çok kelime vardır. Muhtemelen Tufan öncesi ve son-rası dünyada Tanrı için kullanılan en yay-gın sözcük Türkçe Tengri ya da Tenri'ydi.

İsmin bir önemi yok. Önemli olan sayı kazanmak.

Tanrı kelimesinin asıl anlamı, Yaratılış'ın dişil olduğunu ima eder. Bunun için hiçbir açıklamam yok. Bose Kardeşin de anlattığı gibi, bunların hiçbiri belki de gerekli değildir.

7. Bölüm

Kadim Hiperborlulular Bin Yıl Yaşay-abilmiş miydi?

Dünyanın büyük dinlerinin kutsal kitapları bir zamanlar, insanların kolaylıkla bin yıl yaşayabildiğini anlatır. Üstelik dünyanın hangi kısmında insanların bu kadar uzun yaşayabildiklerini de açıklar: Kuzeybatı Kanada, Alaska, Sibirya'dan Kuzey Hindis-tan'a kadar bütün ülkelerini içine alacak

şekilde kadim Sibirya ve Hiperborea'da yaşayan bütün Türkler. Kısaca, Orta Asya'nın tamamı. İbrani Torah'ı, Hindu Vedaları, Grek mitleri, Kur'an, Meksika Mayaları ve kadim Çin tarih kitapları bu aykırılıktan söz etmektedir. Ben de araştırmalarımı bütün bu kaynaklardan yaptım.

Sarı İmparator'un İçsel Tedavi Klasiği Nei Ching'in beş bin yıldan daha fazla zaman önce yazıldığı sanılmaktadır. Taocu bir belgedir. Kitap, Sarı İmparator ile ilahi olarak esinlenen Chi'Po adındaki bir öğretmen arasında geçen insan sağlığı ve iyileştirme üzerine konuşmaları anlatmaktadır. Birkaç pasajdan alıntı yapacağım.

Huang Ti şöyle dedi: "Kadim zamanlarda sözde Ruhani Adamlar olduğunu

duymuştum. Bunlar Evrene hükmeder ve doğanın iki unsuru Yin ve Yang'ı kontrol edermiş. Hayatın özünü solurlarmış, kendi ruhlarını muhafaza etmekte bağımsızlarmış ve kasları ve etleri değişmeden kalabiliyormuş. Böylelikle, Gökyüzü ve Yeryüzü son-suzmuşçasına uzun bir hayatın keyfini sürebilirlermiş. Bütün bunlar onların Tao, Doğru Yol ile uyumlarının bir sonucuydu."

"Ortaçağ zamanlarında Bilge kişiler var olmuştu. Meziyetleri korunmuş ve Tao'yu, Doğru Yolu yorulmaksızın desteklemişlerdir. Yin ve Yang ile ahenk içinde, dört mevsimle uyum içerisinde yaşamışlar. Bu dünyadan kopmuşlar ve dünyevi işlerden el ayak çekmişlerdi. Enerjilerini korumuş ve ruhlarını olduğu gibi muhafaza etmişlerdi.

Tüm evrende dolaşıyor ve seyahat ediyor ve sekiz farklı noktadan görebiliyor ve duyabiliyor-larmış. Bütün bu yollarla ömürlerini artırmış ve güçlendirmişler ve en sonunda Ruhani İnsan durumuna yük- sel miş ler.

Nei Ching'in de söyl ediği gibi, Bilge kişil er ve Ruhani İnsanlar kendi bedenlerini terk edip evreni keşfetmeyi ya da kendi bedenler- inde kalmayı ve fiziksel ve maddi dünyanın keyfini sürmeyi tercih edebiliyorlardı. Üzerlerinde herhangi bir sınırlama yoktu. Doğal olarak böylesi bir yaşam pek çoğumuzu mutlu edecektir.

The Nei Ching şöyle devam ediyor:

"Bilge kişiler onların halefleriydi, Bilge kişiler Gökyüzü ve Yeryüzüyle uyuma

ulaşmışlardı ve sekiz rüzgârın kanunlarını yakından takip ediyorlardı. Arzularını dünyevi işlere uydurabiliyorlardı ve kalplerinde ne nefret ne de öfke vardı. Faaliyetlerini dünyadan ayırmayı istemiyorlardı; adetlere karşı kayıtsız olabilirlerdi. Bedenlerini fiziksel emek için ve akıllarını da yorucu derin düşünceler için aşırı kullanmıyorlardı. Herhangi bir şeyle ilgilenmiyor, mutluluk ve huzuru temel ve tatmin olmayı en yüksek başarı olarak görüyorlardı. Bedenleri asla zarar görmüyor ve zihinsel yetileri asla dağılmıyordu. Böylece, yüz yaşlarına ve daha fazlasına ulaşabiliyorlardı.

"Evrenin kurallarını takip eden ve güneşi ve ayı taklit eden Üstün Meziyetli İnsanlar da onların halefleriydi. Aynı zamanda

yıldızların dizilişini keşfetmişlerdi; Yin ve Yang'ın işlerini önceden sezebiliyor ve onlara itaat ediyorlardı. Dört mevsimi de ayırt edebiliyorlardı. Eski zamanları takip ediyorlar ve Tao ile olan ahenklerini sürdürmeye çalışıyorlardı. Bunu yaparken uzun bir ömre sahip olarak yaşlarını artırıyorlardı."

The Yellow Emperor's Classic oflnternal Medicine (Sarı İmparatorun İçsel Tıp Klasiği), çeviri Ilza Veith. University of California Press, Berkeley, Los Angeles, Londra 1972.

İnsanların beş adımda yozlaşmaya uğradığına dikkat edin. "Yakup'un merdiveni" adlı kabalistik düşünce, eğer yeniden Ruhani İnsan olmak istiyorsak ilk

kaynağımıza geri tırmanmamız gerektiği anlamına gelir.

Chi'Po'nun da söylediği gibi, insanoğlunun yeryüzünde varlığının başlangıcında, insanlar bilinçsizce ve doğal olarak Tao'ya itaat etmişlerdir. Tao, Doğa'nın Temel Yasaları'nın başlangıçtaki adıdır. Bu terim, Amerika da dahil olmak üzere, kadim dünyanın tüm halkları tarafından bir zamanlar kullanılmıştı. Grekler ona *Theo, Zeus* ve *Jupiter* diyordu. Kadim Meksika Toltekleri ve Aztekler için o Teo, Teotl ve Tonatiu (Güneş Tanrı) idi. Bazı Kuzey Amerika Kızılderili kavimleri ise Manitou (İnsanlığın Tanrısı) terimini kullanmıştır. Romalılar ona *Dio, Deus* ve *Zeus* demişlerdi. Sansk-ritçe'de *Dyu,Dyaus* ve *Dyaus Pitar* olarak bilinirdi. Yahudiler ona *Tau* der. Grekçe ve Sanskritçe

isimler arasındaki neredeyse apaçık olan linguistik benzerliklere dikkat edin. Fenikeliler ona *Taut, Taus, Taut, Tash* derlerdi. Mısırlılar için o *Thoth* idi. Güney Arizona ve Kuzey Meksika'nın O'od-ham Kı zıl de ri li le ri o na *josh andj u* (Güneş) der. Aynı zamanda kadim bir tufan-sonrası Sibirya kralının adıyla da çağrılıyordu: *Shiva*. Shiva gerçekten de Dyaus-Pitar, Jupiter ya daJaphet idi. Sanskritçe'de, Jyapeti olarak adlandırılırdı. Sibirya'ya onun adı verilmişti: *Shivarya* (Soylu olan). Shiva yalnızca dünya Tanrılarından biri değil, isimleri ve lakapları ile Hindistan'da tapınılan ilk tanrıydı. Önceki bölümde de açıkladığım gibi, Tanrı'nın Türkçe ismi *Tengri* ya da *Tenri* idi. Tengri'nin sembolü haçtı. Gerçekte, bizim Hıristiyan haçımız Tengri dininden

türemiştir. Dünyadaki geçmiş ve şimdiki hemen her dinde Haç bir saygı sembolü olarak bulunmaktaydı ve hâlâ da bulunmakta. Dünyaya Fenikeli Krishtayaniler ya da "Katolikler" tarafından taşınmıştı, çünkü gerçekte Türk olan Krishtayaniler kendi güçlü dinlerine Türkçe *Katylika* ve Sanskritçe *Ketuloka* diyorlardı. Her iki terim de İnsanlığın Evrensel Dini anlamını taşır.

Diğer büyük kutsal kitapların pek çoğu gibi Mayaların *Popol-Vuh'u* da, insanlık Tanrı'yı oynamanın cazibesinden kendini kurtarana kadar, yaratıcı güçlerin onu cehalet ve cinsel kölelikle bağlayacağını anlatır:

Onlara zekâ bağışlanmıştı; görüyorlardı ve aniden uzakları görebiliyorlardı, görmede başarılı olmuşlardı, dünyada olanları

bilmede başarılı olmuşlardı. Baktıklarında, aniden bütün etraflarını görebiliyorlardı ve göğün eğrilerini ve yeryüzünün yuvarlak yüzeyini dikkatle izlemişlerdi.

Saklı olan [uzaktaki] her şeyi görmüşlerdi, hareket bile etmeden, bir kerede bütün dünyayı görmüşlerdi ve böylelikle oldukları yerden onu görmüşlerdi.

Akılları yüceydi, onların görüşü ormanlara, kayalara, göllere, denizlere, dağlara ve vadilere ulaşıyordu. Gerçekte övgüye değer insanlardı. Balam-Quitze, Balam-Acab, Mahucurah ve Iqui-Balam.

Sonra Yaratıcı ve Yapıcı onlara sordu: "Durumunuz hakkında ne düşünüyorsunuz? Görmez misiniz? Duymaz mısınız? Konuşmanız ve davranışınız iyi yürümüyor mu?

Bakın öyleyse! Dünyayı dikkatle izleyin, bakın [ve görün] dağlar ve vadilerin ortaya çıktığını! Görmeyi deneyin sonra!” dedi onlar [ilk dört insana].

Ve onlar da [ilk dört insan] birden bire dünyada ne var ne yoksa görmeye başladı. Sonra Yaratıcı ve Yapıcı’ya şükranlarını sundular: “Size gerçekten şükranlarımızı sunuyoruz, iki ve üçer kere! Yaratıldık, bir ağız ve yüz verdiniz bize, konuşuyoruz, duyuyoruz, düşünüyoruz ve yürüyoruz, kusursuzca hissediyoruz ve neyin uzak neyin yakın olduğunu biliyoruz. Gökyüzünde geniş ve ufak olanı görebiliyoruz da. Size şükranlarımızı sunuyoruz, bizi yarattığınız için, Ey Yaratıcı ve Yapıcı, bize varlık verdiğiniz için, Ey yüce Ninemiz! Ey yüce Dedemiz!” dediler,

yaratılışları ve oluşumları için şükranlarını sunarak.

Onlar her şeyi biliyorlardı ve gökyüzünün eğrisinin dört köşesini, dört noktasını ve yeryüzünün yuvarlak yüzeyini inceliyorlardı.

Ancak Yaratıcı ve Yapıcı bunları duymaktan hoşnut olmadı. “Bizim yaratıklarımızın, bizim mahsullerimizin söyledikleri iyi değil; onlar her şeyi biliyor, genişi ve ufağı” dediler. Böylelikle Atalar nasihatlerde bulundu. “Onlara ne yapmalıyız? Görüşleri yalnızca yakında olanlara ulaşsın; yeryüzünün yüzeyinin yalnızca küçük bir kısmını görebilsinler! Onların söyledikleri iyi değil. İhtimal ki, onlar yaratılıştan bizim yaptığımız basit yaratıklar değiller mi? Aynı zamanda tanrı mı olmaları gerekir? Ve onlar yeniden üremez ve

çoğalmazlarsa ne zaman günbatımı olur, ne zaman doğar güneş? Ve ya eğer ço-ğalmazlarsa?” diye konuştular.

“Onların arzularını kontrol edelim, çünkü gördüğümüz şeyler iyi değil. İhtimal ki onlar uzakları gören, her şeyi bilen ve her şeyi gören bizlerin, Yapıcılarının eşiti olabilir?”

Böyle konuştu Göğün Kalbi, Huracan, Raxa-Cacul-ha, Tepeu, Gucumatz, Atalar, Xpiyacoc, Xmucane, Yaratıcı ve Yapıcı. Böyle konuştular ve birden bire yaptıklarının ve yaratıklarının tabiatını değiştirdiler.

Sonra Göğün Kalbi onların gözlerine tıpkı bir aynaya üflenen nefesin yaptığı gibi görüşlerini bulutlandıran bir pus üfledi. Gözleri bununla kaplandı ve sadece yakınlarında

olanları görebildiler, yalnızca bunlar açık se çik gö rül dü.

Bu yolla, dört insanın aklı ve bilgisi, kökeni ve başlangıcı [Quiche ırkının] yok edilmiş oldu.

Dedelerimiz, babalarımız Göğün Kalbi, Yerin Kalbi tarafından böyle yaratıldı ve oluşturuldu.

Tekvin bize; sömürmek, zarar vermek, öldürmek, kabullenmek, reddetmek, sınıflandırmak ve masum insanları yargılamak gibi hayvan-benzeri isteklerinden kurtulmadığımız sürece, Doğa'nın İnsana sırlar üzerinde etkin kontrol vermeyeceğini söyler. En yüce bilgi, para, şöhret ve güç sahibi olanlar erdemli ve insancıl olmalıdır. İnsanın tabiat olguları üzerinde çok ufak bir miktardan fazla kontrol sahibi olmasına izin verilmez. İnsan öncelikle, kendisini tıpkı şimdi in-san-yaratımı devletlere itaat gösterdiği gibi tamamıyla ve dürüstçe Daha Yüksek bir Güce teslim etmelidir. Pek çok eğitimli ve güçlü insanın, maneviyatın yokluğunun "bilimsel" ve basit; eğitimsiz insanların ise "batıl" olduğunu düşünme-le ri nin en te mel ne de ni bu dur.

Ve Rab Allah dedi: “İşte, adam iyiyi ve kötüyü bilmekte bizden biri gibi oldu; ve şimdi elini uzatmasın ve hayat ağacından almasın, ve yemesin ve ebediyen yaşamasın diye! Böylece Rab Allah onu Aden bahçesinden, kendisinin içinden alındığı toprağı işlemek için çıkardı. Ve adamı kovdu; ve hayat ağacının yolunu korumak için Aden bahçesinin şarkına Kerubileri, ve her tarafa dönem kılıcın alevini koydu. *(Tekvin 3: 22-24.)*

Kutsal Kitap eskinin patriarklarının çağlarını anmaktadır. Aşağıdaki listede, tufandan sonra olduğuna dikkat edin, insan ırkının ömrü dramatik biçimde azalmaya başlamıştır:

Tufan-öncesi Dönem

Adem 930; Seth 912; Enoch 905; Kenan 910; Mahaleel 895; Jared 862; Methuselah 969; Lamech 777.

Tufan-sonrası Dönem

Nuh 950; Şam 602; Sala 433; Eber 464; Peleg 239; Serug 230; Nahor 148; Terah 205; İbrahim 175; Isak 180; Ya-kup 147; Eyüp 140; Levi 137; Kohath 133; Amaran 137; Musa 120 ; Joshua 110; Eli 98; Davud 70.

Aşağıdaki kadim tarihçiler tarih öncesinde insan ırkının Büyük Tufan sonrasına kadar yüzlerce yıl yaşadığını doğrulamaktadır:

Hecataus; Hellenicus; Acusilaus; Manetho; Berosus; Machu; Hesriaeus;

Hieronymus; Hesios; Ephorus; Ni-colaus; Josephus.

Hindular da bizim Eski Ahit ve Torah geleneğimizi paylaşmaktadır.

İnsanlığın beş kökensel kavmine *Panchala Krishtaya* (Fenikeli Hıristiyanlar) ya da *Panchala Kristihan* (Fenikeli Hıristiyan Fatihler), aynı zamanda Arya (Türkçe'de Ari) deniyordu. Her biri yanlarında, Türk dilinde *Tarih* denilen tufan öncesi ve sonrası geçmişlerinin sözlü hikâyesini getirmişti. Diğer pek çok dilden farklı olarak Türk dili temelinde durağan olarak kalmıştır. Ve pek tabii ki! Bu garip dildeki kelimelerin çoğu inanılmayacak ölçüde kısadır. Böylesi kısa kelimelerin kolaylıkla değişmeyeceği de anlaşılabilir.

Ufak bir çocukken, öğretmenlerim bana "tarih" kelimesinin "onun hikâyesi" anlamına geldiğini söylemişti.[15] Gerçek anlamı ise Hititlerin (Keder) ya da Kassitelerin *(Keser/Kaise) -Türklerin* Tarihidir. *Homo-Sapiens-Sapiens* olan bizler bugün bile sır görünen gizemli Türk kavimlerin soyundan geldik. Şimdi "tarih" kelimesinin gerçekte *Kassitelerin (Türklerin) Torahı* olduğunu açıkça görebiliriz. Kas-si te ler ve Hi tit ler ke li me le ri ni ne re den bul duk? Do ğal o la -rak Türklerden.

15 Burada bir kelime oyunu söz konusu. İngilizce'de tarih anlamına gelen History kelimesi bölünerek "his story" cümlesi türetilmiş. (çn)

Beş Panchala Kristihan ya da Nuh'un Aryan torunları Hindistan'a girdiğinde,

beraberlerinde Haç, Kutsal Teslis, Evrensel Hayat Enerjisi bilimlerini ve insan türünün dünya üzerinde uzun bir hayattan yoksun kalışının nedenlerini getirmişlerdi.

Kadim bir Hindu kutsal kitabı olan *Bavishya Purana* şöyle der:

> İsmi Adama ve karısının adı Havyavati olan bir çift vardı. Vishnu-kardama'dan doğmuşlardı ve mlecc-has'ın nesillerini çoğaltacaklardı... Ptadan şehrinin, ebatları 16 yojana[16] karedir Tanrı-vergisi bir orman bulunan doğu kısmındadır. Adı Adama olan adam bir Papa-Vtiksha'nin ya da günah ağacının altında kalıyor ve karısı Havyavati'yi görmek için can atıyordu. KaIi Purusha hızla yılan kılığına bürünerek oraya gelmişti.

16 Kadim Hindistan'da kullanılan Vedik bir uzunluk ölçüsü. 6 ile 15 kilometre arasındadır. Gerçek ölçüsü konusunda uzmanların ortak görüşü yoktur. (çn)

Onları kandırdı ve onlar da Tanrı Vishnu'ya itaatsizlik etti. Koca, günah ağacından yasak meyveyi yemişti. Udumbara yapraklarının yanında hava yutarak yaşadılar. Bundan sonra, oğulları oldu ve hepsi de mlecchas oldu. Adama'nın hayat süresi dokuz yüz ve otuz yıldı. Yanında meyvelerle adaklar sundu ve karısıyla birlikte gökyüzüne yükseldi... Hamuka'nın oğlu Marocchila idi. 970 yıl boyunca hüküm sürdü. Onun oğlu Lomaka 777 yıl hüküm sürdü ve gökyüzüne yükseldi. Onun oğl u Nyuha (Nuh) 500 yıl hüküm sürdü. Sima, Sama ve Bhava adlarında üç oğlu oldu. Nyuha Tanrı Vishnu'ya adanmıştı.

Tanrı bir keresinde onun rüyasına girdi ve şöyle dedi: “Sevgili Nyuha’m, lütfen dinle, yedinci günde büyük bir yıkım ol acak. Bu yüzden, büyük bir gemi yapmak ve içinde gitmek için acele etmelisin. Ey adanmışların başı, yüce bir kral olarak anılacaksın”

Sonra, 300 fit uzunluğunda, 50 fit genişliğinde, 30 fit yüksekliğinde güçlü bir gemi yaptı. Çok güzeldi ve bütün yaşayan varlıklar içinde bir barınak bulmuştu. Sonunda kendisi de içine bindi, Tanrı Vishnu’yu düşünmeye koyuldu.

Tanrı Indra, Sambarraka adlı harap edici bulutu çağırdı ve 40 gün boyunca aralıksız şiddetli yağmurlar yağdırdı. Tüm yeryüzü, Bharat-vatsa, suların içine karışmıştı ve

dört okyanus bir araya gelmişti. Yalnızca Ba-darikastam'daki Visala sulara gömülmemişti. Visala'da kral Nyuha ve ailesiyle birleşen 80 bin üstün insan vardı. Hepsi kurtuldu ve diğer her şey yok edildi.

Not: Mleccha (M'Lekkha) kadim Sanskritçe'de "Yabancı" anlamına gelen bir sözcüktür.

"Gemici" anlamına gelen İbranice sözcük Malakh'tır. Bharar-varsa, Hindistan'dır. Bu hikâyenin Hindistan'ın bir zamanlar bütün dünyayı fethettiğini vurguladığına da dikkat e din.

Türkler ve Hindular aynı tarihi paylaşır çünkü Beş Panchala ya da Ari Krishtayalar Hindistan'a girdiğinde, kendi gelenekleri ile Hindistan'ın gelenekleri birbirine karışmıştı.

Ancak bütün bunlar değişti. Hindistan o zamandan beri ufalarak şu anki Hindistan altkıtası durumuna gerilemiştir. Şimdi bile, bazı kısımları kırpılmış vaziyette. Bu yüzden, bugünün modern Hıristiyanlarının Aryan Türkleri hakkında bir şey bilmemeleri gibi, Hindular da geçmişte yüzyıllar boyu budanan toprakları hakkında hiçbir şey bilmiyorlar. Hinduların Adem ile Nuh'u aynı kişi olarak görmelerinin nedeni bence bu, çünkü Ayranların ya da Kristaya'nın dünyanın kendi kısımlarında ilk kez ortaya çıktıkları dönemdir.

Bir doğa filozofu olan Romalı Gaius Plinius Secundus (23 - 79 MS), daha iyi bil inen adıyl a Büyük Pliny, Hiper-borlülerin Ripean Dağları'nın[17] ötesinde (Orta Asya'da) yaşadığını, Hiperborlülerin mutlu bir ırk

olduğunu ve herhangi bir ihtilafın ya da acının orada var olmadığını söyler. Bin yıla kadar da arzu ettikleri sürece yaşabildiklerini söyler. Yaşamaktan yorulduklarında ise denizdeki belli bir kayanın üzerine atlarlardı. (*PlinyKitap* IV, bkz. 89.)

17 Ripean Dağları, Ural Dağları'nın Greko-Romen efsanelerindeki adı. (çn)

Grekler de, Hiperborea'yı Apollo'nun doğum yerinin orası olduğunu iddia edecek kadar biliyorlardı. Bulgarlar Apollo'nun Bulgaristan'daki Paraya'da doğduğunu söylüyordu.

Herodot onların güneş tanrı Apollo kültüyle bağlantılı olduğunu ve ülkelerinin bir cenneti andırdığını doğrulamaktadır. Kuzey Kutup Dairesi'nin yakınlarında bir yeri

işaret ederek, onların "Kuzey Rüzgârı'nın ötesinde" yaşadıklarını anlatır. Hiperborlüler'in bedenlerini kendi iradeleriyle terk edebildikleri, yeryüzünün herhangi bir yerine yolculuk edebildikleri söylenmektedir. Bunu astral seyahat ve bilo-kasyon[18] yoluyla yapıyorlardı.

18 *Bilokasyon;* aynı zamanda iki yerde bulunmak veya gözükmek. (yn)

Aşağıdaki makaleyi İnternet ansiklopedisi *Wikipedia'dan* aldım:

> Bir astronom ve mistik olan Jean-Sylvain Bailly (17361793), "Genel kanı haline gelen dünyanın Güney'den aydınlanmaya başladığı önyargısının aksine, aydınlanmanın Kuzey'den geldiğinin

düşünülmesi dikkate değerdir...” yorumunda bulunur. Görüşlerini, bütün efsaneler ve antik bilgeliğe göre insanlık Nuh Seli’nden sonra kendini yeniden oluşturmaya başladığında, uygarlığın en saf akımının Kuzey Asya’dan doğup, “bu güne kadar Yeryüzündeki en kadim astronomik sisteme sahip olduğu kanıtlanan” Hindistan’a doğru indiğine işaret ederek sürdürmektedir. Dünyanın pek çok antik mitolojisinde, uzak Kuzey’deki bir ırksal kökenin ve güneye doğru derece derece yapılan sonraki göçlerin ırk-hafızası olduğuna işaret ederek görüşlerine devam eder.

Aynı çağın bir başka bilimsel zekâsı Comte de Buffon ise, ilk uygarlığı kuzeye ve Orta Asya’ya, Hazar Denizi’ne yerleştirir,

ancak Bailly'nin insanlığın Ortadoğu ya da Güney'den çok kuzeysel bir kökeni olduğu fikirlerine de genel olarak katıldığı görülmektedir. Boston Üniversite-si'nin başkanı ve pek çok okumuş topluluğun üyesi olan Rev. Dr. W.F. Warren 1885'te yayınlanan bir kitabında insanlığın kutupsal köken teorisini yeniden canlandırmıştır: "İnsan ırkının beşiğinin... Kuzey Kutbu'nda, Büyük Sel zamanı sular altında kalan bir ülkede konumlan-dığı"na dair "Cennet Bulundu" adlı bir tezdir bu.

Teorisi konuyla ilgili bilimlerle ve karşılaştırmalı mitoloji -özellikle Germen- ile kıyaslandı. Warren bir Hıristiyan ve alenen anti-Darwinist'ti ve insanın vahşi ilkellik döneminden sonra maymundan geldiği düşüncesini tamamıyla reddediyordu. En

eski insanların en asil ve en uzun-yaşayan insanlar olduğuna inanıyordu “ve insanlık belli belirsiz ana hatlarını Büyük Sel’den hemen sonra almıştı.” Çalışmasında en azından, kutup tufanından sonra hayatta kalanların kuzey Asya sürgününde yerleştiğinde olanlara işaret ederek, Tanrı’nın eliyle gelen Büyük Sel’e neyin sebep olduğuna dair şaşırtıcı bir kavrayışla şunları ortaya koyuyordu; “gökleri (ya da göğü) onu bildikleri halinden yan yatmış şekilde buldular: Kuzey Yıldızı artık üstlerinde değildi” ve şunu da belirtiyordu, “bunun neden böyle olduğunu çok iyi anlamışlardı... ancak onların tufan-öncesi ilimlerin hazineleriy-le arası pek de iyi olmayan ve vahşi ve göçebe bir hayatının içine doğan ilkel torunları... bu izahatı kolaylıkla unutmuş olabilirler” o da şuydu,

“insanoğlunun ufku yerine Yeryüzünün kendisiydi değişmiş olan”. Burada en sonunda, kutupsal değişime dolaylı bir anıştırma elde ediyoruz.

Hindistan’dan destek

Hindistan’ın yüzyılın dönemecindeki Bağımsızlığının ünlü başrol oyuncularından Bal Gangadhar Tilak (18561920) aynı zamanda bir astronomi bilgini ve diğer başarıları yanında Hint Vedik uygarlığını MÖ 4500’ler civarına yerleştirmeyi bilmiş bir Vedik eski çağları bilginiydi.

Tilak, Britanya karşıtı yazılarından dolayı İngilizler tarafından hapsedilmişti ve bu zamanı Veda elyazmaları-nın bilinen astronomik ve jeolojik olaylarla ilgisi üzerine çalışmak için iyi kullanmıştı. Bulgularını

1903'te *The Arctic Home of the Vedas*(Vedaların Kutup Kökeni) adlı bir kitapta yayınladı. Bu kitapta, Vedaları okuduğu kadarıyla, insanlığın kökensel Arktik yuvasının son Buzul Çağı ile birlikte MÖ 10000 ve 8000 yılları civarında yok olduğunu ve Vedik insanlar MÖ 5000 ile 3000 arasında Hindistan'da yerleşene kadar MÖ 8000'den 3000'e ka-darki zamanın Dolaşma Çağı olduğunu anlatıyordu. O zamana kadar, diye eklemeyi sürdürüyordu, Arktik (Kutupsal, çn) kökenlerini unutmaya yüz tutmuşlar ve gelenekleri süratle düşüş göstermeye başlamıştı.

Daha önceki açıklamalarda da gördüğümüz gibi, onun bu afet zamanlaması Atlantis ve Mu'nun yok edilmesi

hakkında bildiklerimizle çok yakından örtüşüyor, öyleyse bunu aynı nedene atfedebiliriz: kutuplardaki buzulların çılgınca yer değiştirmesince izlenen hem med-cezir dalgalarına ve tektonik kabarmalara depremlere yol açan ani bir kutupsal değişim: sözde “Buz Devri”. Öyleyse elimizde, Mu’nun aşağı yukarı 12.000 yıl öncesiyle tarihlenen, Atlantis’in ise 10.000 ile 12.000 civarındaki yok oluşları ve en iyi tahminle, Hyperborea’nın da 10.000 ile 12.000 yıl önceki aynı zaman dilimi içerisinde yok oluşları var. Bu tarihin Kutsal Kitap’lardaki “Sel” olup olmadığı insanın merakını cezbediyor.

Çeşitli yazarları okuyarak durumun böyle olduğu saptamasında bulunabiliyorum. Bunun tamamıyla rastlantısal bir konu

mu yoksa Tanrı'nın kötü ve itaatsiz bir dünyayı tamamen doğal, katastrofik bir olay aracılığıyla temizlemek için meydana getirmeyi seçtiği -ki eğer tüm Evreni tamamıyla mantıksal sınırlar içerisinde yaratacak en yüksek zekâya sahipseniz bu yapılması son derece mantıksal bir şey gibi görünüyor- bir olay olup olmadığını kendileri için çözmek tamamen okuyucu-larıma bağ lı.

Hinduların Uttara Kuru (Kuzey Türkiye) adını verdikleri Hiperborea'nın varlığı hakkında ne düşündüğünü öğrenmeyi isteyerek, dostum Bay Subash Bose'ye bu meseleler hakkında yazdım:

So ru:

Sevgili Bose Kardeş.

Dünya üzerindeki büyük insan gruplarının neredeyse tamamı Uttara Kuru'yu tartışıyor. Çinliler, Türkler, Grekler, Eski Ahit ve Yahudiler ve Hıristiyanlar ve Maya kutsal kitapları bir zamanlar Uttara Kuru'nun halkının bin yaşına kadar yaşayabildiğini ve kendi iradeleriyle bedenlerine girebildikleri, çıkabildiklerini ve yeniden girebildiklerini anlatıyor. Hint kitapları bunu anlatıyor mu? Bilmeme izin ver.

Cevap:

Uttata Kuru: Bunun Tamilce ya da Sanskritçe bir kelime olduğunu varsayıyorum. Uttara Kuzey demek.

Kuru -bunu Guru olarak heceliyorum- ki Öğretmen demek.

Uttara Kuru, aynı zamanda Himalaya Dağları anlamına da gelebilir. Tanrı Shiva'nın karısı Parvathi, Himalaya Dağı'nın kızıdır.

Kuzey, Ana Tanrıça'nın yönüdür. İnsanların bilgelik ya da Gnana Sakthi kazanmat ı için, doğum ve ö lüm döngüsünden kurtuluşa ulaşmaları için onları kutsayabi-lir o.

Ey Amamız! Sen bir kafa, iki kanat, kuyruk ve bedeni olan, bu şekilde gizlenen ve Besin kılıfı, Nefes kılıfı, Akıl kılıfı, Zekâ kılıfı ve Mutluluk kılıfı gibi beş kılıfla kaplı o ihtişamlı, parlak ışıksın. Her kim ki fark eder ve anlar, o Brahma Vidya ve Brahma Gnani'nin bilicileri olacaktır. (Sakthi Mahimna Sosthiram-24- The Divine Light of Soul and the Goats and Tiger Game

(Ruhun ilahi Nuru ve Keçi ve Kaplan Oyunu) kitabımızdan bir özet.)

Evet, bu doğrudur, Brahma Vidya'yı bilenler Jiva Mukt-hi'ye erişecektir.

En uzak yere kadar yolculuk edebilir ve Paramat-ma'nın (En yüce Tanrı) eteklerine ulaşabilir, onunla doğrudan iletişim kurabilir ve dünyaya insan olarak geri dö ne bi lir ler.

Metafizik terimlerinde, Jiva mukthi'ye erişmek ölü insan olmakla benzerdir çünkü onların maddi dünyayla herhangi bir ilişikliği yoktur. Mutluluğu her bir şeyde ve her şeyde bulurlar, onlar için sefalet ya da acı yoktur. Bu pek çok kadim elyazmasında böyledir...

Böylesi Jiva Muktha'lar (yaşarken özgürleşen insanlar) bu yeryüzünde binlerce yıl boyunca toprak ana üzerinde yaşamışlardır, ruhları bedenlerini terk etmeye, En üstün Ruha ulaşmaya ve bedenlerine tekrar girmeyi muktedirlerdir. Tamil Nadu'ya yolculuk edenler böylesi Jivamuktha'ları bir dilenci gibi yaşarken, yol üstünde uyurken ve delirmişe görünümleriyle gerçek hayatta da görebilir. Bunlar gerçek Jivamuktha'lar, Yüce Puru-sa'lardır, böylesi ilahi kişilikleri görmemiz için bize lütuftur. Umarım yukarıdakiler beklentilerini karşılamış tır.

Tibetliler Uttara Kuru'ya *Kedar Hand* (Tanrı Shiva'nın Ülkesi) der. Hindistan'ın Uttaranchel eyaletinde de *Panch Kedar Hand*

adında, Fenikeli Shiva'nın ikametgâhı bir alan vardır.

Bizim şu anki Hıristiyanlık görüşlerimizden farklı olarak, Hin du lar ve Bu dist ler Cen net ve Ce hen ne min bir baş -ka yerde değil yeryüzünde olduğunu öğretir. Böylelikle bazı dünyevi fikirli insanlar cehennemde yaşarken, diğerleri Araf'ta, bazıları ise cennet, cehennem, arafın farklı durumlarının bir karışımı içerisinde yaşarlar çünkü her birimiz aynı düzen içerisinde gelişme göstermiyoruz. Gelişimin bazı alanlarında daha parlak iken, diğerlerinde daha sıradan, bazılarında ise feci durumdayızdır. Davranış ve manevi ilerleme söz konusu olunca birer dama tahtası gibiyiz. Bose Kar-deş'in de söylediği gibi, aramızda İsa Mesih gibi ruhani insanlar var. Kendilerini her zaman için

bilinir kılmıyorlar ve her zaman için çarmıha gerilmeleri gerekmiyor. Her şeyin özü şuraya varıyor: Aramızda gelişimin çeşitli durumlarında bulunan insanlar var. Bazıları altlardayken, diğerleri orta kısma yakın ve diğerleri ise en üst duruma ulaşmış.

8. Bölüm

İnsanlığın İlk Beş Irkı Uzaylı mıydı?

Türk Aryan köklerimizi unutarak kendimize Hıristiyanlar ve Yahudiler diyen bizler (Türklerin Tarihi anlamına gelen) Torah'ı Tekvin, Çıkış, Levililer, Sayılar ve Tesniye olarak tanıdık. İnsanlığın kendi kurtuluşu ve hayatta kalışı için çözmesi gereken bütün gizemleri insanlığın ilk beş ırkından miras aldık: Yadu, Turvasa, Druhyus, Anu ve Puru.

Aryan-lar olarak da bilinen bu ırkların her biri ve hepsi aynı zamanda Türk'tü ve hâlâ da Türk (Ari ya da Kuru).

Tekvin'in 6'ıncı babı bize en uzak zamanlarda, *Nefilim* adı verilen insanların yeryüzünde ortaya çıktığından bahseder:

> Ve vaki oldu ki, toprağın yüzü üzerinde adamlar çoğalmaya başladı, ve onların kızları doğdu zaman Allah oğulları adam kızlarının güzel olduklarını gördüler, ve bütün seçtiklerinden kendilerine karılar aldılar. Ve Rab dedi: Ruhum adam ile ebediyen çekişmeyecektir, çünkü o daettir, bunun için onun günleri yüz yirmi gün olacaktır. Allah oğulları insan kızlarına vardıkları ve bu kızlar onlara çocuk doğurdukları zaman, o günlerde, hem de

ondan sonra, yeryüzünde Nefilim[19] vardı. Bunlar eski zamandan zorbalar, şöhretli adamlardı.

[19] Nefilim, Tevrat'ın bazı çevirilerinde iri insanlar, bazılarında ise devler olarak gösteriliyor. Aynı şekilde bazı tercümelerde bu iri adamlar zorbayken, bazılarında ise onlardan kahraman diye bahsediliyor. (çn)

Kutsal Kitap'ın, Nefilim'in art arda gelen dalgalar halinde ayak bastığı imasına[20] dikkat edin. Tekvin'i okuyan pek çok kimse, doğal olarak onların uzaydan gelmiş olduğunu sezecektir. Daha başka nereden gelmiş olabilirler ki?

[20] Tevrat'ın, yazarın alıntı yaptığı ingilizce çevirisinde, Türkçe çeviride benim Tevrat'ın tercümesine sadık kalarak kullandığım "vardı" fiili yerine, "appear" (belirtmek,

görünmek) sözcüğü kullanılmış. Matlock, buna gönderme yaparak, Tekvin'in Nefilim'in ışınlanarak dünyaya geldiği imasında bulunduğunu savunuyor. (çn)

Uzay gemileriyle mi ayak basmışlardı? Bunu kim kesin olarak söyleyebilir ki? Fenikeliler, daha Büyük Tufan'dan önce uygarlıklarının 30 bin yaşında olduğunu söylemişlerdi (Rg *Veda-a History,* Raj esvar Gupta; sayfa 16.) Bu zaman içerisinde, hem toplumsal hem de teknolojik olarak çarpıcı şekilde yüksek bir uygarlık durumuna ulaşabilmişlerdi. Bilim adamları da, eğer daha önce ışık hızıyla yolculuk etmemiş olsa, İnsanın Uzayda bu kadar ileriye gitmeyi göze alamayacağını söylüyor. *Star Trek* diye bir televizyon dizisi hatırlıyorum. Uzay gemisindeki mürettebatın üyelerinden herhangi

biri belli bir gezegeni görmek istediğinde ışığa dönüşüyor ve ışınlanıyordu.

Gerçek bir Hıristiyan Kabalası olan *Thomas İncilinde* İsa, takipçilerine ve düşmanlarına kendisinin ve müritlerinin ışıktan geldiğini söyler. Eğer bir gün insanoğlunun böyle imkânsız bir işi başarması söz konusu olursa, basit bir numunenin de aynı zamanda ışınlanması gerekir, böylelikle onun vücudundaki atomlar ve moleküller kendilerini her insanın Kutsal Ruhu olan ilk biçimlerinde yeniden yapılandırabilir.

> Eğer sana ‘Nereden geldin’ diye sorarlarsa onlara, ‘Bizler ışıktan geldik, ışığın kendiyle uyumlu halde vücuda geldiği ve kendini oluşturduğu ve onların görüntüleriyle tezahür ettiği yerden’ de. Eğer sana, ‘O

sen misin' diye sorarlarsa, 'Bizler onun çocuklarıyız ve yaşayan babanın seçkin kullarını görürüz.' Eğer sana, 'Babanın senin içindeki işareti nedir?' diye sorarlarsa, onlara, 'Onun hareketi ve istirahatı' de. (Thomas'ın Deyişi 50)

İsa, *Efesliler* 5-8de müritlerine hemen hemen aynı şeyleri söyler: "... çünkü bir vakitler karanlık idiniz, fakat şimdi Rab'de nursunuz, nurun çocukları olarak yürüyün..."

"Hepiniz ışığın çocuklarısınız ve gündüzün çocuklarısınız, bizler gecenin ve karanlığın değiliz." Eğer "ışık" gün ışığı anlamına gelmiyorsa, ne anlama geliyor öyleyse?

Tüm dinlerin kadimleri, gün ışığını kutsal saymıştır. Tevrat onu Tanrı ile bir tutar. "O, yalnızca ışıkta yaşamaz, (Çıkış 24-10:1; Tim:

1-10:16) aynı zamanda üzerine de giymiştir onu (Ps. 104-2); o ışıktır.” (1 Yuhanna 1:5) Bu yüzden Tanrı enkarne olduğunda, ona “Dünyanın Işığı” denmiştir, (Yuhanna 1; 1-18; 18:12); Işıkla yürümek kurtuluşu getirir, (Yuhanna 8:12; 12:36; 1 Yuhanna 1:12; 12:36; 1 Yuhanna 1:7; 2 Kor. 4:6, vb); Tanrı olmadan yürünen yol karanlıktır (Yuhanna 3:19; 12:46, vb.) Araştırmalarımda, Tanrı’nın Işık olduğunu söyleyen Eski ve Yeni Ahit’teki ifadeleri saydım, daha hepsini saymaya başlamamıştım bile. Benimle aynı fikirde olmayan kişiler İsa’nın “kutsal kitapların doğru yorumlanmasına” işaret ettiğini söyleyecektir. Ancak hiç kimse hiçbir biçimde kutsal kitapları doğru şekilde anlamıyor, hatta dünyadaki bütün kutsal kitapları

araştıran ben bile. Herkes kendi tarzında yorumda bulunuyor.

İsa'nın zamanında yaşayan hemen herkes okuryazar olmayan ve basit insanlardı. Onlar "ışığı", başka hiçbir yol olmaksızın güneşten geldiği haliyle anlıyorlardı. Bu yüzden, vaazlarını dinleyen pek çok kişi onun gerçekten de Apollo'nun enkarnesi olduğunu seziyordu. Ünü böylelikle Kutsal Topraklar'dan, Orta Asya'ya ve Orta Batı Hindistan'a kadar süratle yayılmıştı. İnsanlar ışığı olduğundan daha başka bir biçimde anlasalardı, bizim bildiğimiz İsa Mesih bugün duyulmamış olacaktı.

İsa, kendisinin, müritlerinin ve bütün insanların temelde, saf ışık olan "Tanrı'nın nefesi"nden oluştuğunu bolca açıklamıştır. Bu

"anlamanın aydınlığı" değil, parlayan, göz alıcı ışıktır. Güneştir. Yeryüzünde hiçbir şey, bitki ya da hayvan, ışıksız var olamaz. Elbette ki, bir şeyin ışıktan -Tanrı'nın nefesinden- yaratılması için bir gezegen üzerinde gerekli koşulların bunu olası kılması da gerekir.

İsa ve Kral Salivahana arasındaki görüşmenin kadim Hindu hikâyesi *Bavishya Purana da,* iyi kral İsa'dan dini öğretisini tasvir etmesini ister. "Ey Kral, doğrusu bütün kudret, güneşin merkezi olan Tanrı'da bulunur" diye yanıtlar İ sa.

Nefilimlerin ve "onları takip edenlerin" bu "yerli ölümlüleri" sakıncalı ve aşağılık olarak görmediklerini biliyoruz, çünkü soylarını devam ettirmek için evlenip onlarla karışmışlardı. Torah bize doğruları söyler.

Nefilim'den önceki insanlar Nefilim olarak bilinen ilk beş ırktan birinin selefleriydiler. Onlar da bir zamanlar buraya ışık dalgaları formunda ulaşmışlardı.

Başlarda işler iyi gitmişti Nefilimler için: beş Krishtaya ya da Aryan kavmi, Yadular, Oruhyular, Tarvasa, Anular ve Purular için. Yeryüzünün ortamı onlara öylesine yaramıştır ki, yaklaşık on asır boyunca Tanrı'nın biçtiği ömür süresini aşarak yaşayabilmişlerdir. Aynı zamanda, hiçbir şekilde sınırlanmamışlardır. Kendi iradelerine göre bedenlerine girebilmekte ve çıkabilmektedirler. Fiziksel formlarında yüzyıllarca vakit geçirmekten sıkıldıklarında, saf ışık enerjisi olarak evrenin diğer kısımlarına yolculuk edebiliyorlardı.

İçlerinden herhangi biri herhangi bir nedenle hasta olduğunda, bir doz ya da iki doz fazla ışık enerjisiyle iyileşebil-mek-tedirler. Çin'in Sarı İmparator'un İçsel Tedavi Kuralları kitabı *Nei Ching**[21]de bunu doğrulamaktadır:

21 Huang Ti'nin Çin tedavi yöntemleri ve ilaçları hakkında yazmış olduğu kitabın adı. (çn)

> Sarı İmparator şöyle der, "En eski zamanlardan beri Gökyüzü ile iletişim, yaşamın en yüce temelidir, bu temel ise Yin ve Yang arasında, Gökyüzü ve Yeryüzü arasında ve altı noktanın içinde yer alır."

Ta o'nun do ğa sı nı i zah e den *Nei Ching*'in *To rah*i le na sıl u -yum içinde olduğuna dikkat edin. Böylelikle, *Nei*

Ching'in Anu'nun ırkının Torah'ı olabileceği sonucuna varabiliriz.

Nei Ching'den alıntı yapmaya devam ediyorum:

> Yang'ın Atmosferi Gökyüzü ve Suo ile benzerdir. Bu atmosferi kaybedenler kendi hayatlarını kısaltır ve ömürlerini sürdüremezler. Gökyüzünün hareketleri güneş tarafından aydınlatılmaktadır. Yang, insanın bedenini dışsal olarak korumak için yükselir.

Dünyadaki Torah'lar tekrar ve tekrar bütün hayatın güneşin ışığından geldiğinde ısrar etmektedir.

Nei Ching insanoğlunun manevi ve ahlaki çürümüşlüğe düşmeye başlamadan önce,

bütün illetlerinin “Tanrılar” tarafından iyileştirildiğini söyler. O zamandan sonra, ilaçlara, manipülasyona, ameliyatlara ve benzerlerine başvurmak zorunda kaldı. “Tanrılar, ışıktan gelen temel elementlerden ve enerjilerden ne daha fazlası ne de daha azıdır.”

Söylediğim gibi, beş tufan-sonrası ceddimiz, kendilerini bir kutuda sakladıkları yoğunlaştırılmış ışık enerjisi ile iyi-leştiriyordu. Torah (Musa’nın Beş Kitabı), Akit Sandığı[22] dediğimiz bu radyan enerjinin öldürebildiğini ya da tedavi edebildiğini anlatır. Musa Türkî Toroslar’da ya da Sina Dağı’nın tepesinde Tanrı ile görüşürken, Tanrı ona kendi enerji kutusunu yapması için talimatlar vermişti. Kutunun içine kilitlenen bu enerji hayat vermek ya da onu yok etmeye muktedirdi. Aynı

zamanda şehirleri ve tüm halkları da yok edebilirdi.

22 *Türkçe'ye Akit Sandığı olarak çevrilebilecek Ark of the Covenant, Kutsal Kitap'ta, tabletlere yazılmış On Emir ile birlikte Harun'un asası ve kudret helvasının saklandığı söylenen kutsal bir kaptır. Kutsal Kitap'taki açıklamaya göre bu sandık, Musa'nın Tanrı ile konuştuğu kehanet vizyonuna uygun şekilde Tanrı'nın buyruğu ile yapılmıştır. (çn)

Sanskritçe'de, *Arka* "güneşe, bakıra, ateşe ait ya da bunlarla ilgili" anlamlarına gelir.

Hindu kutsal kitapları da bu her şeye gücü yeten bu ışık enerjisi hakkında konuşmaktadır. Efsanelere göre, bunu Hindistan'a işgalci Krishtayalar getirmiştir.

Türk Nagaların lideri, Bulgar Aryan Kralı Kubera ve onun Yaksha veya Yakhu (Yehuda)

ordusu, tebaasını Hindu Ganj yaylalarına yönlendirmiştir. Bunun, Büyük Tufan'dan sonra olması muhtemeldir. Yanlarında "kutsal tapınaklarını" çeken uzun at ve öküz konvoyları ile birlikte gelmişlerdi. Ahşap, hisar benzeri bir at arabasıdır bu. Hintli Oryantalist Malati J. Shendge bunu aşağıdaki gibi tasvir ediyor:

"Sekiz tekerli, dokuz kapılı, zapt edilemez bir hisardı..." Bu tekerlekli sığınağın içinde, üç teker parmaklığı ve üç dayanağı olan *Swarga* (Göksel Işık) ya da *Hiranyaya Kosa* (Tanrı'nın Hazine Evi) adı verilen küçük altın bir kutu vardı" Küçük kutu içerisinde garip bir volkanik kaya parçası bulunuyordu. Yahudilerin ataları buna *Yaksa* adını vermişti. Küçük kutu çoğu kez kapalı tutulduğu halde, içerisinden gizemli bir ışık yayılırdı.

Bin yıllar içerisinde, Swarga kelimesi İbranice'ye *Zarkor* (Işıldak) olarak geçmişti. Kabala'yı açıklayan, İbranice *Zohar* kelimesi de Swarga'dan türemiştir.

Yaksa (Koruyucu Melek) elementinden gelen enerji kendini Kutsal Teslis'e adamış herhangi birinin aklını gençleş-tirebilirdi. Ayrıca, kurumuş çöllerde bitkilerin büyümesini de sağlayabiliyordu. Aynı zamanda çok güçlü bir kinetik enerji yayıyordu. Bununla birlikte, eğer kötü niyetli bir insan "Koruyucu Melek" *(Yaksha)* taşına dokunduğunda, ya alev alev yanıyor ya da lastik top gibi sağa sola sıçrıyordu. Yalnızca rahiplerin en arınmışı kendisini Kutu'ya yaklaştırabilirdi, o da yalnızca bir iki kısacık dakika için.

Yazar Murad Adji, kitabında rahiplerin bazı nedenlerden ötürü tapınaklarda *Hodai* (Tanrı) ya da *Tengriyi* onurlandırmak için birkaç dakikadan fazla kalamadıklarını ima eder.

Dualar tapınağın dışında, Tengri'nin açık göğü altında okunurdu. Tıpkı geçmişte Altay'da insanların dua için kutsal dağların eteklerinde toplandıklarında olduğu gibi. Kalıntılarına bakılırsa, tapınaklar fazla geniş değildi. Başlarda anayurtlarındaki kutsal dağları hatırlatması için inşa edilmişti, sonradan mimari şekillere doğru evrildiler.

Nitelikli ruhban sınıfı, o da birkaç kısa dakika, haricinde kimse tapınaklara giremezdi. Bundan daha fazlasından

sakınırlardı çünkü tapınağın içerisinde nefes almalarına izin verilmezdi.

Tanrı ya da Tengri'nin rahiplerinin tapınakta nefes almalarına izin verilmemesinin daha derin bir nedeni olmalı. Kadim Türkî tapınaklar, bu Sandıklara ev sahipliği mi yapıyordu? Yoksa sadece batıl inançları mı vardı? Şunu söylemeliyim ki, onlar kendilerinden sonra gelen bütün insanlardan daha rasyoneldi. Bütün esas ve değerli madenleri eritmeyi öğrenmişlerdi. Dünyanın neredeyse bütün alfabelerini icat etmişlerdi. Gemilerinin içinde her yere seyahat edebiliyorlardı. İşini iyi bilen gökbilimcilerdi. Şair, bilim adamı ve filozoflardı.

Böylesi insanlar, akıldışı batıl inançları yüzünden tapınaklarında nefes bile almaya

korkabilir mi gerçekten? Güneşe tapmaya adanan bu tapınaklara girerken sinirli, endişeli olmalarının iyi nedenleri vardı.

Bizler yalnızca Musa'nın bir "Yaksa" taşı bulduğuna "inanmaya" koşullandık.

Ancak gelenek, Kubera'nın da onu bulmasını içeriyor. Musa kendi "Yaksa"sını Toros Dağları'nda bulmuştu. Kubera ise kendisininkini Bulgaristan'da buldu. Tengri ya da Hodai (Tanrı) tapınaklarının hepsi için yeterli "Yaksa"nın bulunmuş olması doğru olabilir. Türkler Sina Dağı'nın Toros Dağları'ndan biri olduğunu söyler. Kubera'nın Sina Da-ğı'nı bulup bulamayacağımı anlamak için Bulgaristan'daki dağ isimleri üzerine çalışmaya karar verdim. *Sinanica* adı verilen bir dağ olduğunu gördüm

orada. Sanskritçe Sözlüğüme başvurduğumda *Senanikha'nın* "Tanrı Brahma'ya (ya da Gökyüzü) ait olan" anlamına geldiğini buldum. Sinanica Dağı'nın tepesinde daha fazla Yaksa taşı bulunuyor olabilir mi? To ros dağ sil si le si nin e le geç mez do ru ğun dan hâlâ bun -lardan edinilebilir mi? Keşfetmesi güzel olurdu.

Etyopyalılar orijinal Ahit Sandığı'nın, Axum şehrinde Koptik bir tapınak içerisinde korunduğunu söyler. Onu muhafaza içinde korurlar ki, insanların hayatlarını tehdit etmesin. Sandık'ın koruyucularını bilim adamlarımızın gidip ona bir göz atması için ne zaman ikna edebiliriz acaba?

Kubera'nın tebaasına neden Yaksalar deniyordu? San-dık'tan yayılan ışığın güçleri

insanları, her türlü engelin üstesinden gelebilen üstün insanlara dönüştürebiliyor ve onlara sonsuz hayat ve sağlık verebiliyordu. Kubera herkesin sahip olmayı istediği bir kraldı! Kutsal Teslis biliminde ilerleyen birine, Yaksa'dan gelen radyasyonların onun varlığına girmesine izin verirseniz, aniden zihinsel bir deve ve Ruhani İnsana dönüşecektir.

Orientalist Shendge şöyle yazar:

> Yaksa "görünüşe göre bedenle ilgili ancak beden olmayan bir şeyle sıkı sıkıya bağlantılı. Onun bir bedeni terk edip bir başkasına girebildiğine dair göstergeler var. Bu nakledilebilirlik özelliği ruh ya da ruh benzeri bir şeye, kişiliğin bir tür özüne, onun ardında hareket eden, bir bedenden

diğerine göç edebildiğine inanılan bir kuvvete işaret ediyor. (p. 116.) ... *Brhha darnyaakopanishadd* da-ki (5.4) kısa bir pasaj bunun üzerine bir yorum olarak işlev gö re bi lir:

"Her kim ki *mahad yaksa* ile Brahma'yı birlikte ve onu Brahma ile birleştirmeyi bilir, o kişi ilksel güce işaret edebilir." (p. 117.) Yazar Shendge daha ileride şunları da anlatır; "İlksel Yaksa evrenin ve dolayısıyla bireyin özünü oluşturmak için tasarlanan bir mabut, yüce bir ilah olabilirdi..." (The *Civilized Demons- The Harap-pans in Rgveda;* [Uygun Şeytanlar -Rig Veda'da Harappalılar] s. 120,)

Dünyanın kutsal kitaplarından tekrar tekrar, Kristos veya Kutsal Teslisin herkesin

bel bağlayabileceği bir gerçeklik olduğuna dair güvence alıyoruz.

9. Bölüm

Kadim Türklerin ve Hinduların Havagemileri mi Vardı?

16'ncı yüzyılın başlarında, parlak bir Türk amirali olan Piri Reis, Kolomb'un Atlantik'i geçip Amerika kıtalarına ulaşırken kullandığı haritalardan bazılarını ele geçirmişti. Kolomb'un haritalarını dikkatle gözden geçirdikten sonra, bunların kesinlik taşıdığını yazmıştı. Amiralin aralarından bazıları binlerce yıl eskiye dayanan etkileyici bir antik harita koleksiyonu vardı. Bir Türk olarak, bazı Türk uluslarında hali hazırda sır gibi saklanan bazı belgelere o zamanlarda

ulaşabiliyordu. Hangi limana demir atarsa atsın, denizcilerini antik haritaları olan ve bunları satmaya gönüllü insanları bulmaya gönderirdi. Koleksiyonundaki diğer antik kopyaları kullanarak amiral 1513'te kendi haritasını yapmıştı. 1929'da bazı tarihçiler, Türkiye İstanbul'daki Topkapı Sarayı'nın harem bölümünün altını üstüne getirerek çerçöp yığınları altında gömülü bu eski haritayı bulmuştu.

Piri Reis'in haritasını dikkatlice gözden geçirdikten sonra, tarihçiler Güney Meksika, Orta Amerika ve Güney Amerika'nın ve aynı zamanda Afrika'nın batı sahilinin ana hatlarını ayrıntılı ve kesin bir biçimde gösterdiğini hayretler içinde kalarak yazmışlardı. Ancak onları şaşırtan haritanın bu kısmı değildi çünkü bunları çizmek için Kolomb'un

haritaları kullanılmıştı. Onları asıl hayrete düşüren, günümüzde Vera Cruz olarak bilinen, kıyıdan uzaktaki geniş bir ada ve kutup bölgelerinin, bugünkü gibi binlerce kilometre buzla kaplanmadan önceki Kuzey Kutbu ve Antarktika'nın dağlarının, vadilerinin, adalarının, nehirlerinin ve ovalarının eksiksiz bir taslağıydı. 1818'e kadar güya kimse Antarktika'nın varlığından haberdar değildi. Bilim adamları Antarktika'da-ki buzulların milyonlarca yıllık olduğu fikrinde ısrarlıydı. Bu buzul örtüsünün on binlerce yıldır var olduğunu söylüyorlardı. O geniş adaya gelince, Platon buna benzer bir adanın MÖ 9000 yıllarında denize gömüldüğünü söyler! Piri Reis haritası Greenland'ı iki ada olarak göstermektedir. Fransız bir keşif heyeti, iki Greenland adası arasındaki

boşluğun buzullarla kaplı olduğunu kanıtlayan sismik sondaj çalışmaları yapmışlardır. Ordu mühendisleri ve Amerikan Donanması Hidrografi Ofisi de, diğer bilimsel örgütler gibi, Piri Reis'in haritasının, buz ve karla kaplanmadan önce Kuzey ve Güney Buzulları altındaki yer şekillerini olduğu haliyle kesin olarak gösterdiğini şüphe bırakmayacak şekilde kanıtlamışlardı. Okuyucularımı bu anormal durumu, haritayı ve bu antik kutup yer şekillerini tartışan pek çok İnternet sitesini incelemeye davet ediyorum.

Daha inanılmaz ve şaşırtıcı biçimde, bu haritayı inceleyen bilim adamları ve uzmanların hepsinin fikir birliğinde olduğu konu ise, bu kutup yer şekillerinin haritasının ancak çok yüksekten çizilebileceği! Kadim bir ulusun en aşağı 12.000 yıl önce havagemileri

vardı. İnsanların çoğu bizim için bu hav-agemilerinin pilotlarının gerçekten de Mars'tan gelen küçük yeşil adamlar olduğu fikrinden hoşlanacaktır. Ben kanıtlarla doğrulanmamış bu tür ifadeleri kabul etmeye hazır olmaktan uzağım. Yine de, Piri Reis'in haritası gibi belgeler kara ve hava araçlarını mekanize eden yegâne uluslar olarak doğrudan iki ulusu işaret etmektedir: Türki-ye ve Hindistan.

Son zamanlardaki sualtı arkeolojik araştırmaları, Türk ve Hindu ataları Mısır ve Sümer hakkında henüz hiçbir şey bilmeden binlerce yıl önce Hindistan'ın geniş kısmının uy-garlaştığını kanıtlamaktadır. Aynı zaman-da, Hindu mitleri de kadim kara ve hava araçları, atom silahları ve bunun gibi şeyler-den sık sık söz etmektedir. Pek çoğumuz

Ezekiel'in Kutsal Kitap'ta geçen, kadim zamana ait bir havagemisi tarafından kurtarıldığı hikâyeyi bilir. Bu olay bir Türk ülkesinde geçmektedir: Afganistan.

Bizzat Piri Reis de, haritasında yer alan bilgilerin çoğunu Büyük İskender dönemi ile tarihlenen haritalardan kopyaladığını anlatmıştır:

> Büyük İskender'in zamanı ile tarihlenen, insanların ikamet ettiği adaları gösteren yirmi harita ve mappae mundi[23] kullandım. Araplar bu haritalara caferiye diyorlar. Bu türde sekiz kadar caferiye, Hindistan'ı gösteren bir Arap haritası ve bazıları Sint'i, Hindistan'ı ve Çin'i geometrik yöntemlere göre tarif eden dört modern

Portekiz haritası ve Kolomb tarafından batı ülkelerinde çizi

23 Mappae Mundi, Ortaçağ Avrupası'nda dünya haritalarını anlatmak için kullanılan bir terim. (çn)

len bir haritayı kullandım. Bu haritaları tek bir ölçeğe indirgeyerek bu biçime ulaştım. Bu yüzden, şu anki harita denizciler ülkelerimizin haritasını ne kadar doğru ve güvenilir buluyorlarsa okyanuslar için o kadar doğru ve güvenilirdir.

Piri Reis'in haritası, İsa'nın doğumundan on binlerce yıl önce göründüğü şekliyle kutbun yer şekillerini ve diğer yer şekillerini gösteren tek harita değildir. Amiral Reis'in kendi haritasını yapışı ile aşağı yukarı aynı zamanlarda yapılan üç değişik harita, Oroneus Fineaus, Mercator ve Philipe Buac-

he'nin haritaları da, 1818'deki sözde "keşfinden" önce, buzul çağından evvel Antarktika'yı göstermektedir. Bu haritalar, aynı zamanda binlerce yıl önce yapılan haritalardaki bilgilerin kopyalarını da içermektedir. Orijinal haritaların en az MÖ 12000 ile 14000'e kadar eski tarihlerde yapıldığı tahmin le rin de bu lu nul muş tur.

Piri Reis'in haritasının buzul çağı öncesi Antarktika'sını doğru şekilde gösterdiğine dair kesin bilimsel kanıtlar bulmayı isteyen New Hampshire'daki Keene Üniversitesi'nden Profesör Charles H. Hapgood, haritanın resimlerini ve ayrıntılarını Massachusetts'teki Birleşmiş Milletler Hava Kuvvetleri'ne bağlı Westover Hava Kuvvetleri merkezinin Teknik Keşif Ekibi'ne gönderdi. Oradaki memurlardan Reis'in haritası

hakkında fikirlerini söylemelerini istedi. Cevap aşağıdaki gibiydi:

6 Haziran 1960

Konu: Amiral Piri Reis'in Haritası

Kime: Prof.Charles H. Hapgood Keene Üniversitesi

Ke e ne, New Hamps hi re

Sevgili Profesör Hapgood,

Piri Reis'in 1513 tarihli haritasındaki belirli olağandışı niteliklerin değerlendirilmesi isteğiniz, bu kurum tarafından gözden geçirildi. Haritanın alt kısımlarının, Antarktika'nın Queen Maud Bölgesinin, Prenses Mart-ha Kıyısını ve Palmer yarımadasını resimlediği iddiası kabul

edilebilirdir. Bunun, haritanın en mantıklı ve bütün olasılıklarda en doğru yorumu olduğunu gördük. Haritanın alt kısımlarında gösterilen coğrafi ayrıntılar dikkat çekici biçimde 1949'da İsveç-İngiliz Antarktika Keşif Heyeti'nin buzulların tepesinden çıkardığı sismik profil ile aynı şeyleri söylüyor. Bu da kıyı şeridinin buzullarla kaplanmadan önce haritalandığını gösteriyor.

Şu an bölgedeki buzulun kalınlığı yaklaşık bir mil. 1513'teki coğrafi bilginin tahmin edilen durumu ile haritadaki bu verilerin nasıl uzlaştığı hakkında hiçbir fikrimiz yok.

Harold Z. Ohlmeyer

Yarbay, USAF, Kumandan

Not: İn ternet, yazarların ve araştırmacıların kanıtları doğrulama yolunu değiş tirdi. Bilgisayarların ica dın dan ön ce yazar, okuyucularına kütüphanelerde araştırabilmeleri için bol bol referanslar sağlardı. Bu artık gerekli değil. Şimdiye kadar yazdıklarımı doğrulamak adına, pek çok İn ternet sitesinde Piri Reis haritasına sayısız referanslar bulacaksınız. Ayrıca bü tün bulduklarınızı Cattigara ve Triku ta başlığı altın da da görebilirsiniz. Bunu daha sonra, 14'üncü Bölümde bazı şa-şırtıcı haritalarla birlikte tartışacağım.

Eğer söylediğim gibi, Aryan Krishtayalar ve Ramanakaların uçan gemileri ve diğer teknolojik mucizeleri varsa, neden arkeologlar bunların hiçbirini bulamadı? Neden bazı kanıtlar gün ışığına çıkarılamadı? Bunun bir

gün olacağına eminim. Arkeologlar Hindistan'daki Gujarat kıyısının yakınında denizin altındaki antik kalıntılara dalış yapmaya başlarlarsa Hindu mitlerinde, şu an için bizlere tuhaf ve inanılmaz gelen pek çok ifadeyi muhakkak doğrulayacaklardır.

World Vedic Heritage (Vedaların Dünya Mirası) kitabının yazarı ünlü Hindu tarihçi P.N.Oak binlerce yıllık milyonlarca belgenin, bir tahmine göre 90 milyon, Hindistan Poona'da bir ambarda çürüyerek, parlak geçmişleriyle övünmeyi bırakıp bunu kanıtlayabilmeleri için Türklerin ve Hintlileri beklediğini iddia ediyor. Bunu yapabileceklerini biliyorum. Benim kitaplarımı ve makalelerimi okuyan bir Türk beyefendi, Türkiye'deki Kaldeli Hıristiyan camiası içinde, çoğu İskenderiye Kütüphanesini yok

eden yangından kurtarılmış, binlerce kadim belge bulundurduğunu söylemişti.

Belki de anlattıklarım Meksika'nın Teotihuacan, Peruluların Tihuanaco kalıntılarını ve Peru'daki Karal kalıntılarının aydınlatır, çünkü bütün bu kalıntılar Türk isimleri taşıyor. Teotihuacan *Tea* (Tanrı) artı *Tiwa* (Türk Cumhuriyetlerinden birinin adı Tannu, Tewa ya da Tiwa) artı Han (kral; krallık anlamına gelen Türkçe isim) kelimelerinden türemiştir. Tannu ya da Tiwa / Tewa halkı Hindistan'da öylesine gelişmişti ki, kelime Deva (Yarı-tanrı) anlamını kazanmıştı. Tihuanaco'nun 20000 yaşında olduğu tahmin ediliyor. İsmi *Tiwa* artı *Naga* kelimelerinden türemiş olabilir. Karal'daki eski piramitler ve kalıntılar Mısır piramitlerinden daha eskidir. Karal Türkçe bir kelime olan, "Kraliyet

Hükümdarı" anlamındaki Kral'dan türemiştir.

Kadim Türkler hakkında şimdiye dek söylediklerim dikkate alındığında, Hıristiyan, Yahudi, Türk, Budist, Şinto, Konfüçyüsçü, Taocu ve Hindu okurlarım benden şunu sormamı isteyeceklerdir:

> Eğer Türkler hakkında söylediklerin doğruysa, kötü şöhrete saplanmalarına yol açacak ne oldu? Türk cumhuriyetleri neden bugünkü modern dünyanın en gizemli ve bilinmez cumhuriyetleri durumunda? Neden Ke-dar Hand, Nefilim, Aryan ya da Krishtaya atalarının bolca sahip olduğu binlerce yıl yaşama, evrenin herhangi bir bölümünde ışık hızıyla bilokasyon sağlama, güneş ışığındaki belirli elementlerle

kendilerini iyileştirmek gibi özellikleri artık gösteremiyorlar?

Böylesi önemli soruları yanıtlayamayacağım için özür dilemeliyim. Bir Hıristiyan olarak, Türklerin sizin atalarınıza ve benimkilere verdiği Haç bilimini ve Kutsal Teslisi tamamıyla terk etmiş değilim. Belki de bunları Aryan Tanrısı Teng-ri'yi Türklerin kalbinden, aklından ve ruhlarından söküp çıkaran kişilere sormak lazım. Cevabı onlarda!

10. Bölüm

Nuh Sonrası Göçler

Büyük Tufan milyonlarca insanı öldürmesine karşın, bütün kötü adamları boğmamıştı. Eğer Nuh'un oğlu Ham, kendi babası

hakkında cinsel istek duyuyorsa, o zaman için dünyada ne kadar çok kötülük olduğunu herkes hayal edebilir. Beş Krishtaya kavmi Tengri'nin misyonerlerini insanlığa, bu Tanrı'nın mesajı olan Haç ve Kutsal Teslis'i öğretmeleri için, insanlığı iyileştireceğini düşünerek çaresizlik içerisinde göndermişlerdi.

Murad Adji bunların önce Çin'e odaklandıklarını belirtiyor:

> Çin, Türk vaizleri kabul etmedi. Atlılar, cezalandırmaya buraya geldiler; Çin'i zorla zapt ettiler. Büyük Çin Sed-di onları kurtaramadı. Fakat *Tengri* ile ilgili haber, buraya, kendisini Göksel İmparatorluk olarak tavsif eden bu ülkeye gelmişti. Ne

var ki, Çinlilerin Gök kültü ile ilgili kendi telakkileri vardı ve onu savunmaya geçtiler.

Fakat Hindistan'da her şey başka türlü oluştu. Burada *Tengriye* ilgi derhal görüldü... Ve iki bin beş yüz yıl önce (veya biraz daha önce) Türk tarihinin Hindistan sayfaları açıldı.

Altay ve Hindistan, aynı manevi-ruhi hayatı yaşamaya başladı. Onları birbirlerine bağlayan çok şey vardı. Öncelikle inanç. (Gerçekte, Hindular, kendi Budalarını, Türklerin *Tengriyi* anladıklarından farklı anladılar; fakat bu, ebedi gerçeği aramalarına, manevi-ruhi diyalogu sürdürmelerine engel değildi.) Mesela, yılanlar hakkındaki Hint efsaneleri, o uzak günleri hatırlatır.

Hindu mitolojisinde, Yılan'ı kendilerinin atası olarak kabul eden, yarı insan, yarı yılan Nagalar yarı-ilahi varlıklardı. Onların -toprağında sayısız zenginlikler ve demir haç olan- ülkeleri kuzeyde, Hindistan'dan uzakta bulunuyordu. Bu uzak ülke Hindular tarafından, (yerinde bir tanımlamayla) *Şambhu* (Yardımsever) olarak bilinirdi. Onu, *Şambhkala* (Türkçe *"ışıklı kale"*" olarak da isimlendirdiler.

Efsaneye göre, yılanlar insan yüzlü, fakat yılan gövdesine sahiptiler. İnsana ve yılana dönüşebiliyorlardı. Çok naziktiler, müzikal yaratıklardı, şiirseverdiler. Kadınları, benzersiz güzellikleriyle meşhurdu.

Kadim bir Hindu kutsal kitabı olan Mahabharata, dinin kökenlerini ve ruhani

kültürün evrimini anlatır. Kitap, nagalara ve onların gizemli kuzey ülkesine adanmış bazı sayfaları ile gerçekten de Kadim Hindistan dininin bir vakayinamesi gibidir. Üstelik bunlar masal da değildir. Bütünüyle gerçek olayların, efsanelerle tarihin, Hintlilerin eski geleneklerinin anlatılması söz konusudur. Çok eski zamanlardan beri de böyle geliyor (Hintli bilim adamları kendi efsanelerine, onları tamamıyla güvenilir kaynaklar olarak adlandırarak ciddi bir yaklaşım içerisindeler.)

Hintliler, mesela, kutsal *“Pradjnâparamit”* metnini esas olarak yılanlardan, yani Türkler’den aldıklarını saklamıyorlar. Onu sadece bilge eğitimciler okuyabiliyorlardı; metinde saklı hikmet, bir tek onlar tarafından anlaşılabilmekteydi.

Hindular, böylelikle Türk kültürüne karşı büyük bir itibar göstermişlerdir. Türk ırkı için, Türklerin kendilerinin bile unutmayı başardıkları kutsal bir hazineyi korumuş oldular. *Şambhkala* ülkesi Sambıl-Tashıl dağlarının eteklerinde, Han-Tengri ırmağının havzasında bulunuyordu. Orada, buzlu sis duvarının arkasında şehirler, manastırlar, çiçekli bodur ağaçlar gizliydi. Bu esrarengiz ülke hakkında yüzyıllarca efsaneler dolaşmıştı. Söylentiye göre, burada eksiksiz bilgiye sahip keşişler yaşamaktadır.

Bu ülkeyi pek çok insan nafile yere aramıştı. Kimse yakınına bile ulaşamamıştı. Göğün yüce aklı ile yerdeki hayatın temas halinde bulunduğu bu yerin, erişilmez Tibet vadisinde olduğunu ileri sürenler bulunuyor.

Bu görüş, 19'uncu yüzyılda bazı büyük Oriyantalist-ler tarafından dile getirilmiştir ve ünlü Rus gezgini ve et-nografyacısı Nikolai Przhevalsky, filozof Nikolai Roc-rich ve eği-timci Helena Blavatsky gibi toplumun ileri gelenleri arasında da güçlü destek bulmuştur. Ancak, onların fikirlerini kabul etmek güçtür. Açıkça yanıldıkları için hiçbir şey bu-lamamışlardır. Aradıkları orada değil di!

Aslında bilim adamları Altay ve onun antik kültürü hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyordu. Pek çoğu 19'uncu yüzyılda burası hakkında bilinmesi gereken çok şey olduğundan da habersizdi. Zira Türk millet-inin tarihini gizleyen ve tahrif eden Rus makamları, kendi davranışlarıyla, ünlü otor-iteleri bile yanılmak zorunda bırakarak, bütün bir Rus ilmini çıkmaza sokmuşlardı.

Böylece Tibet'e ve Hindistan'a ve olmayacak yerlere bile Gök Tanrı inancının Altay'dan geldiğini kimse öğrenemedi. Orada bu inanç derinlere kök saldı. Temelini Türklerin attıkları *Lamaizm* dini akımı, bugüne kadar ko run muş tur. Bu nu Ti bet'in, Mo ğo lis tan'ın ve Rus -ya'da bir cumhuriyet olan Buryatların Lamaistleri kendileri de hatırlamaktadır.

Hindistan'da *Tengri* adı, elbette ki unutulmuş değildir. Orada, Buda'nın mavi, *"Türkçekiği"* gözlerle tasvir edilmesini başka nasıl açıklayabiliriz? Bunda, unutulan tarihin herhangi bir yankısı yok mudur? İki bin beş yüz yıl önce garip atlıların Kuzey'den Hindistan'a gelişiyle baş gösteren bir tarihin olabilir mi? Onlar, burada yerleşerek "Şaklar" -Hindistan'ın yeni halkı- olarak adlandırıldılar.

Öyleyse söz konusu edilen Türkler-Saklar / İskit ler'dir.

Dahası, Hindular Buda'yı (onunla ilgili öğreti tam o yıllarda ortaya çıkmıştı), *"Şakyamuni"*"veya *"Türk tanrısı"* olarak isimlendirmişlerdi. Demek ki, Buda'nın öğretisini asıl onların, yani Türklerin yaymış olmaları pekala mümkündür. Kabul edelim ki bu bereketli bir kanıt: Hint efsaneleri, Buda'nın yılan olarak cisimleşebildiğini ileri sürer... Hindistan'da, eskisi gibi Gök Tanrı inancı ile yaşayan insanların sayısı, elli milyondan az değildir. Onlar, Budist de Müslüman da değiller. Onları Hristi-yan olarak tavsif ediliyorlar; fakat dünyanın geriye kalan Hıristiyanlarına benzemiyorlar. Ayinleri farklı, sembolleri farklı. *Tengrinin* haçını tanıyorlar, onu göğüslerinde taşıyorlar,

dualarını onun önünde okuyorlar. Burası Yeryüzünde, Türklerin saf inançlarının ilk haliyle korunduğu yegane yer olabilir mi? Kim bilir… Malum, dünyada hiç bir şey iz bırakmadan geçip gitmez.

Geçmişteki olayların izleri en umulmadık yerde bazı zamanlarda aniden yüzeye çıkabilir.

İşte iyi bir örnek. Hint efsanelerine göre, Hindulara tarlalarını pullukla sürmeyi ve hasatlarını demir orakla biçmeyi öğretenler Türklerden başkası değildi. Hindular her zaman için verimli toprakları ve bereketli hasatları dolayısıyla nagaları övmüşlerdir. Arkeologların Al-tay'da bulduğu pulluklar, Hint ve Pakistan efsaneleri, anlaşılan eski Türkler hakkındaki dağınık bilgileri bir araya

getiriyor ve meşru tarihleriyle ilgili çok şeyi yerli yerine koyuyor.

Söz açılmışken belirtelim ki, meşhur Hintli süvari sınıfı da, Altaylıların gelişiyle ortaya çıkmıştı... Türklerin Hint kültürüne etkisinin, o yıllarda çok belirgin olduğunu bir kere daha vurgulayalım. Arkeologların buldukları şeyler, bu hususta oldukça inandırıcı görünüyor. Elbette ki, sadece bunlar da değil.

Zira Altay'dan gelenler, Hindistan'da misafir değillerdi; buranın vatandaşı olmuşlardı. Bugün her on Hintlinin veya Pakistanlının en az yarısının soyu, Türki temellere dayanıyor. Bunun önemli bir oran olduğuna siz de hak vereceksiniz.

Hin dis tan'da u zun sü re, i ki hü küm dar nes lin den bi ri olan ünlü Güneş hanedanı

iktidarda kaldı. Bu hanedanı, Güneş'in torunu *İkşvaku* kurmuştu. Bu kral milattan önce V. yüzyılda Altay'dan Hindistan'a göç etmiş, burada, Aksu ırmağı Vadisinde yaşamıştı. Hükümdarlık tahtına oturan *İkşvaku, Koşala* (veya *Koşkala?)* devletinin başkenti olan *Ayodha* şehrinin temellerini attı. Şehir hâlâ duruyor. Burada Güneş hanedanının müzesi vardır ve içinde Altay'dan gelen Türkler hakkında bilgiler bulunuyor.

Ayodha şehri çıkışlar ve inişler yaşadı. Hatta, Koşala devletinin etkisi o derece büyüktü ki, şehir bir süre Kuzey Hindistan'ın başkenti olarak görüldü. Sonra gerilemeye ve terk edilmişliğe maruz kaldı; bilahare yeniden yükselmeye başladı... Türklerle birlikte

Hindistan'da hayat artık sakin ve rahat değildir artık.

Ayodhya, Saray (bugünkü Gagra) Nehri'nin kıyılarında yükselir. Galiba, Türkçe bir coğrafi isim daha. Bu ad, açıkça saraya işaret eder. Doğrusu bu şehir, sarayla-rıyla, mabetleriyle, güzel evleriyle, tam bir başkent idi. Hükümdarın sarayı, ırmağa adını vermişti.

Hindistan'ın diğer coğrafî adları da benzer düşüncelere sevk etmiyor mu? Çoğu. Şu *Hin dis tan*is mi... Ne re -den geliyor bu söz? Kelime sonuna "-stan" ekini sadece Türkler getiriyor. *(Tataristan, Kazakistan, Başkurtistan, Dağğıstan;* "-stan", Türkçe "ülke" anlamına geliyor.)

Hayatta hiçbir şey tek başına değildir. Hiçbir şey yokluktan gelmez ve iz bırakmadan gitmez. Güneş Ha-nedanı'nın hükümranlığı boyunca, Altay'dan Hindistan'a sayısız aile gelip yerleşmiştir. Göç yüzyıllarca sürmüştür. Hint soyluları arasında, üyeleri büyük generallere, şairlere, bilim adamları ve rahipliğe yükselen Altaylı aileleri görebilirsiniz. Fakat, bunlar Türkçe konuşuyorlardı... Yine, bazı aristokrat ailelerini, efsaneler de işlemektedirler. Mesela, *Udaypur, Codhpur, Caypur* gibi ünlü mihrace hanedanları, Eski Altay Türklerinden geliyorlardı.

Bu hususta da şaşırtıcı bir şey yok. Hindistan ve Al-tay'ın, her iki kısmı da, bugün bile kullanılabilen yollarla -Biisk ve Nerchinsk yolları- birbirine bağlı olan geniş

ve tek bir ülke idi. Türklerin Hindistan'a ulaşmak için inşa ettiği en eski köprülerden biri de, bugün kimsenin yerini bilmediği bir yol olan efsanevi Asma (Visyaçiy) Geçit'tir. Hiçbir kısmı bu güne dek kalmamış olmasına karşın, Pamir Dağları'nın ve Tibet'in rivayet ve asma köprülerinde yaşamaktadır.

Türk atlıları Hindistan yolunda deli çayları ve derin boğazları geçerken asma köprüler kullanırlardı. Bulutları delen yüksek tepelerin arasında at sürmek için çok cesur olmak gerekliydi.

Hacılar da akrabalarını görmek ya da kutsal Kailasa Dağı'nda dua etmek veya Keşmir'i ziyaret etmek için bu yolu kullanırlardı.

Bir Türk için Kailasa Dağı'nı ve aynı zamanda Hindistan'ı görmek bir rüyanın gerçekleşmesi gibiydi. Kay-las Dağı'nı gören bir kimsenin hayatının geri kalanında mutlu olacağına inanılırdı. Efsaneye göre, burası Han-Tengri'nin de ara sıra günlük işlerinden yorulup dinlendiği bir yerdi. Gerçekten de kutsal bir yer.

Şanlı Erke Han

Dünya ilk kez Kuşan Hanlığının azametini, ünlü ulu Kral Kanishka Türk ırkını zafere taşıdığında öğrendi. Ne mutlu ki, onun gerçek adını biliyoruz -Erke Han (ya da sikkelerin üzerine yazıldığı şekliyle Kanerka).

Ondan önce ya da sonra kim gelirse gelsin, doğuştan filozof ve şair, ferasetli bir yönetici

ve parlak bir kumandan olan Erke Han, Türk kültürünü hiç olmadığı kadar yükseltmişti. Onu Doğu'da zirveye çıkarmıştı. Onun huzurunda, "Türk" sözünü, sesleri titreyerek telaffuz ediyorlardı. O kadar kutsal bir sözdü.

Erke, Kuşan tahtına MS 78'de çıkmış ve 23 yıl hükümdarlık yapmıştır. Ne kılıç, ne kargı, ne örme demir zırhtı onun asıl silahı kelamdı ve tüm kelamın üstünde Tanrıdır. Erke ve Türk dünyası, görkemli zaferler için O'na min net borç lu dur.

Erke Han'ı Doğu'ya Tengri inancını hediye etti.

Törenleri ve duaları çok güzel bilmesi ve kendi öğretisi ona yardım etti. Onun dili, güzeli ve doğruyu seslendirirdi. saatlerce onu dinlerlerdi. Hükümdar, çok geniş bilgili bir

kişiydi. Yabancılar ve Türkler için değerli olan şeyin altın, dalkavukluk, diğer insanlar üzerinde hâkimiyet kurma olmadığını, Doğu'nun insanları hanın konuşmalarıyla, makul politikasıyla öğrendiler. Onlar için değerli olan davranışlar ve asaletti. Hükümdarları halkı için gerçek bir sözcüydü. Yerel halk ve kendi halkı onu gönülden destekliyordu.

Erke Han, herkesin, kendisi ve akrabaları için, cenneti ve cehennemi bizzat kendi davranışlarıyla dünyadayken hazırladığına bilgece inandırdı. Kimsenin, kendi musibetlerinden ve felaketlerinden dolayı kimseyi sorumlu tutamayacağını, o öğretmişti. Çünkü Tanrı, sen ne kadar hak ediyorsan o kadarını verirdi.

Bu -Tanrı'ya karşı, yaptığın iyi ve kötü eylemler için sorumlu olmak- gerçekten de Sonsuz Gökyüzü altındaki tek adil Yargılama idi. Yalnızca bu önemliydi, gerisi ise önemsiz. Yeni dinin mesajı yeterince basitti -iyilik yap dünya sana daha iyi olsun.

Bu saf gerçeği kavrayan insanlar, onu kabul ettiler. Başka hiçbir millette benzeri bilgelikler yoktu. Türklerin ruhani kültürüne bu çekici geldi... Her şey senin ellerinde. Sadece bunu hatırla.

Türkler, örneğin, insan ruhunun sonsuzluğuna ve ölümden sonra reenkarne olduğuna inanıyordu. Herkes, gelecek hayatında, en koyu günahkârın bile bütün günahlarını affettirebileceğini öğrenmişti. Şimdiki hayatta ona şans ve ümit verilmişti.

Tengri'ye olan bu inanç, insanların ruhlarını güçlendirdi, onları fedakârlığa davet etti.

"Kurtuluşu eylemlerinizde arayınız," diye öğütlüyor-du tebaasına Erke Han.

Türklerin Tengri adına yaptıkları âyin/ tören, yabancıları hayretler içinde bırakmıştı. Gerçekten de azametlilerdi. Tam bir bayram havasındaydı. Gök Tanrı'nın adı çarçabuk zikredilmezdi. Törenin ayırdedici özellikleri vakurluk ve düzenlilikti. Böyle ihtişamları, şatafatları, pagan dünya bile bilmiyordu. Onlardan haberdar değillerdi.

Türkler, putperestlere bir başka gezegenden gelmiş yabancılar gibi görünmüştüler. Onların her şeyi iyi ve saf idi. Bu yüzden Altay'ı, Doğu'daki "Cennet", Yeryüzü Cenneti, onları ise Ariler olarak

adlandırdılar. Bu ad (Hindistan'daki Şambhkala gibi) Türk milletinin anavatanının adı olarak binlerce yıldan fazla yaşadı. Buradaki atlılar hakkında efsaneler düzdüler.

Kuşan şehirleri Erke Han döneminde, çanların melodik sesleri altında uyanırlardı: Din adamları, milleti sabah duasına çağırırlardı... O heyecan verici dakikalar hakkında, belki sadece tahminde bulunulabilir.

Aslında, onlar hakkında çok az şey bilinmektedir. Ne tür çanlardı? Çan kuleleri neye benzerdi? Yüzyıllar sonra bile kimse bunların cevaplarını veremiyor. Buna karşın çanların gerçekten de varolduğunu (onlar hakkında bazı kanıtlar çıkarılmıştır) biliyoruz. Türkçe çan (kolo-kol) kelimesi olasılıkla uzak çağlardan gelmektedir. Kadim Türk dilinde

Gök'e çağrı anlamına geliyordu. Kelimesi kelimesine ise: "Gök'e dua edin." Ve insanlar dua ettiler.

Onlar dua ayinlerini tapınak dışında, Gök Tengri'nin altında kutlarlardı. Tıpkı geçmişte Altay'da, insanların dua etmek için kutsal dağların eteklerine toplandıkları gibi. Kalıntılardan anlaşıldığına göre, tapınaklar geniş değildi. Başlangıçta, anayurtlarındaki kutsal dağları hatırlatma görevi gördüler. Sonrasında ise evrim geçirerek mimari özellikler kazandılar.

Tapınağın içine girmek yasaktı. Sadece din adamları, onlar da çok kısa bir süre için, girerlerdi. Ancak, onlar bile orada içeride nefes alma hakkına sahip değiller-di…Burası kutsal yerdi! Diğer milletlerin adetleri başka

türlüydü. Orada inananlar tapınaklara giriyorlardı. Türklerin bu geleneği sonradan benimsemiş olmaları mümkündür (bunun veya diğer kültürlerin geleneklerinin nasıl geliştiğini, bazılarının yerlerini niçin başkalarına bıraktıklarını bugünün bilimi fazla aydınlatamıyor.)

Duadan önce göksel buhur yakmak adeti vardı. Buhuru taslar (buhurdanlık) içinde yakıyorlardı. Eski bir Altay efsanesine göre, kötü güçler, tütsü kokusuna daya-namıyorlardı. (Tören, eski Türk dilinde “savuşturmak”,“kaçırmak” anlamına gelen *“kadıt”* kelimesiyle adlandırılıyordu.)

Türkler Tanrı’ya, alçak bir sesle şarkılar söyleyerek dua ederlerdi. Koro, Gök Tanrı’yı ululayan ilahî melodileri anlaşılır bir şekilde

terennüm ederdi. Bu şarkı-dua-lar *"ırmaz"* olarak isimlendirildi. (Kelimesi kelimesine "bizim şarkılarımız".)

Her yerde Türklerin ruhani kültüründe Tengri'nin eşkenar (dört kolu aynı uzunlukta) haçı vardı. Ona Şark'ta *"vadj ra"* de di ler...

Erke Han inancının yayılması için güç kullanmaktan kaçınmadı. Onun saltanatı Doğu kavimlerinin hafızasında derin etki bırakmıştı. Gerçekten de yüce bir saltanattı. Ne mutlu ki, arkeologların kazılarından Tengri haçları ve Kuşan döneminde var olan Türk şehirlerinin ve tapınaklarının kalıntılarından çok fazla şey bilebiliyoruz.

O sırada *Tengriye* inanmayan insanların ruhlarını kaplayan inanılmaz kargaşa hakkında yalnızca tahmin yürütmek

mümkündür. Onlar, haddinden fazla baskı altında olduklarından "şaşırmışlardı". Kendi zaaflarına mağlup olarak, ıstırap çektiler.

Bununla birlikte, demir aletler, silahlar, mükemmel bir ordunun ve ülkedeki refahın - Tanrı için yapılan törenler gibi tam olmasa da- Türk kültürünün mümtaz yüceliğine inandırdığını unutmamak gerekir. İşte Altay'ın, sonra da Kuşan hanlığının, Doğu'nun ruhani merkezi oluşunun sebebi. Türklere, onların anavatanına, cennete gelir gibi geldiler... (Söz açılmışken, çok eski zamanlara ait coğrafi haritalarda, Altay'ın gerçekten Yeryüzü Cenneti olarak isimlendirildiği biliniyordu.) Buraya diğer kavimlerin elçileri geldiler. Onların kültürünü öğrendiler. *Kuşan* hanlığındaki yabancılar için Kandahar sanat okulu ve ruhani eğitim merkezleri

açtılar. Anlaşılan, bu merkezlerin benzerleri Altay'da da vardı.

Altay'da, bir zamanlar Musa'nın (Moshe ya da Mou-sa) ardından buraya gelen Yahudi Yeşua eğitim görmüştü. Bu konudan Kur'an'da dolaylı olarak söz edilir. Bu *Yeşua,* sonra Roma İmparatorluğu'nun eyaletlerinden biri olan Filistin'e dönüşünde, Gök Tanrı'nın atlıları ile ilgili haber götürdü. Onun sözleri, Hristiyanların en eski kitabı olan *Apokalipsis*'te yazılıdır. Bundan dolayı, ona İsus Kristos, ya da "Tanrı'nın Yakını", yani "Tanrı'yı gören kişi" olarak adlandırdılar!

... Kuşan hanlığının hükümdarlarının sık sık gelen ve istenen misafirleri, Hindistan'ın ve Tibet'in din adamları olmuştu.

Olmamaları da mümkün değildi; çünkü Erke Han, Keşmir'i kutsal şehre, hac mahalline dönüştürmüş tü.

Altaylı hacıların Keşmir'de kendi tapınakları vardı. Orada Türk dili hiç susmamıştı. Burası, halen büyük bir çekiciliğe sahip, Keşmir'deki Altın Tapınak olabilir miydi acaba?

Erke Han, gücünü ve zamanını inancını yaymaya verdi. Bu, bütün Türk dünyasına cömertçe ürünler getirdi. Buda'nın taraftarları IV. Konsüllerini Keşmir'de topladılar. Buraya Doğu'nun çok meşhur Budistleri geldi. Onlar, *Tengri* adını ve onun öğretisini burada tanıdılar ki, bu öğretiler Budizm'in yeni içeriğini *(mahayana)* oluşturdu.

Mahayana'nın yeni ayinlerinin metni, bakır levhalar üzerine yazıldı. Bunlar çok geçmeden, Çin'de, Tibet'te,Moğolistan'da Bu dizm'in kut sal me tin le ri ha li ne gel di. (ve hâlâ da öyleler)... Bu levhalarla, daha doğrusu, IV. Konsülle, Budizm dininin daha sonra *"Lamaizm"* adını alan yeni kolu Tibet Budizmi doğdu.

Doğu'nun en büyük aydınlanmacısı, ferasetli Erke Han nasıl dost ve müttefik kazanacağını da iyi bilirdi. Budistler tarafından bir aziz olarak kutsanmıştı ve adını dualarda zikrediyorlardı. Her nasılsa Türkler, kendi parlak Han'larından bihaberdir.

Neyse ki, başka insanlar onun anılarını hatırlamaktadır.

Hindistan’ın Kuzey Vekili, Yakhaların ya da Yakutların Kralı, Bolluğun, Madenlerin, Çiftçilerin ve İyi Talihin Tanrısı, Tanrı Kubera Hakkında

Pek çok Hindu bilim adamı Krishtayaların, diğer söylenişiyle Aryanların Hint uygarlığının ataları olduğunu kabul etmeye isteklidir. *Ancient Geography of Ayodhya* (Ayodhya’nın Kadim Coğrafyası) kitabında Dr. Shyam Na-rain Pande şunları anlatır:

> Meru Dağı’nın yakınında, Pamir yaylasıyla özdeşleştirilen Kadim Ayodhya, yalnızca Hintlilerin değil insanlığın ortak kadim yuvasıdır... Hintliler ve İranlılar ortak yuvalarının Asya stepleri yönünde, kadim İranlıların Oxus ve Xaxarces arasındaki ülke, Pamir platosunun

kuzeyindeki “Ariyana-Vaego”su olduğunu iddia ederler. Çin uygarlığının batı kökeni Asya’nın step ve göl bölgelerinden, hatırlanamayan bir zamanda gelen insanların Sarı Nehir havzasına yerleştiğini kanıtlamaktadır. Tarihin ise, Shu-chiang ve Konfüçyüs’ün yönetimde olduğu sıralarda, MÖ 2145 dolaylarında olduğuna inanılmaktadır. Çin’deki tarımı takip edenler Rama olmalıdır.

Dr. Dandekar’e göre, Hint-Avrupalıca (dillini) ilk konuşanların ortak habitatı Ural ve Altay’lar arasındaki steplerdir. İlk Hellenlerin Yunanistan’a MÖ 200 dolaylarında girdiğinin gösterilebilmesi, Hititlerin Kafkasya Dağları ve Hazar Denizi’ne doğru MÖ 2800 dolaylarında göç ettiği ve ilk Ayranların kendi soylarından MÖ 2500

dolaylarında ayrıldığının varsayılması gerçeğinden hareketle ilk Hint-Avrupalı birleşmesi, makul bir kesinlikle, MÖ 3500 ile tarihlenebilir. (s. 45-46.)

Büyük Tufan'dan yüzlerce yıl sonra, günümüzde Bulgaristan olarak bilinen Türk ülkesi bütün Orta Asya'nın lideri olarak görünmektedir. Kubera adı verilen bir aşirettirler. Liderleri Bulgaristan'ın Kaanlarıdır (kralları) ve çoğunlukla Sanskritçe "Kuberaların Kahramanı" anlamına gelen *Kuber-Ratha* kelimelerinden türemiş *Kubrat* olarak bilinirler. Ku-bera tek bir birey değil geniş bir grup gibi görünmektedir.

Kubera'nın takipçilerine Yakhalar ya da Yakhular denirdi. Bunlar günümüzde Yakutlar olarak adlandırılan kısmen Moğol

Sibiryalı grup olmalılar. Aynı zamanda Buryatlar ve Sakalar olarak adlandırılan benzer gruplarla da işbirliği yapmaktadırlar. Steplerin Göçebelerinin listesine şöyle bir göz gezdirdiğimde, pek çok diğer kavmin bugün bile Gerçek Hindistan'da[24] değişmemiş olduğunu görünce şaşırdım.

24 ingilizce'de India Proper olarak söz edilen Moğol imparatorluğu'nun eski adıdır. (çn)

Hindistan'da adları Yakutlardan, Bharatlardan (Hindistan'ın gerçek ismi) ve Sakalar ya da İskitlerden türemiş olan Yadu-lar (aynı zamanda Yayati, Yakbuda, Japeth vb olarak bilinirler) vardır.

Hintli düşünür ve tarihçi Kuttikhat Purushothama Chon, *Remedy the Frauds in*

Hinduism (Hinduizmde Yalanların Düzeltmesi) kitabında şunları yazmıştır:

> Aralık 1988'de, Sovyet bilim adamları uzak Sibirya'da yaşayan Yakut ulusunun kanında, yalnızca Kuzey Hindistan'daki Hintlilerde bulunan HLA-b70 antijeninin olduğunu görerek şaşırdılar... İndus vadisindeki kanıtlar ve Güney Hindistan'daki bazı insanların kafatası ve kemik ölçümleri Sibirya kökenine işaret etmektedir. Filologlar da Sanskritçe, Persçe ve Avrupa dilleri için ortak bir köken bulmuşlardır. Rusya'nın edebi dilindeki sözcüklerin yüzde 30 - 40 kadarı Sanskrit kökenlidir... Vedik atalarımızın Sibiryalı asıl yuvası Vedaların pek çok yerinde kesin biçimde gösterilmiştir. Rig Veda Roosam'daki (Rusya) ve Hariyupia'daki

(Doğu Avrupa) büyük Aryan krallıklarının varlığından bahsetmektedir. (s. 116.)

Sibirya'nın Yakutları, Buryatları ve Sakaları'nın Kuzey Hindistan'ın Yadu ya da Yakhudaları, Bharatları ve Sakaları ile benzer isimlerinin olması rastlantı değildir.

Khyber, Kheever vs olarak da bilinen Kubera, bir Naga olarak binlerce gemiye sahip Aryalı Fenikelilerin ve Juddhi denizci kastının (İbraniler) da lideriydi. Efsaneler onun da hava gemileri olduğunu anlatmaktadır. Büyük Tufan, Orta Asya'nın coğrafyasını öylesine şiddetli değiştirmiştir ki, bugün, olmuşsa bile Sibirya'da herhangi bir denizci uygarlığın bir zamanlar yaşadığına dair fazla gösterge bulamamaktayız.

Torah ya da Eski Ahit, Kubera ya da Khyber'in ismini Eber ya da Heber olarak listelemiştir:

> Eber'in bütün çocuklarının atası ve Yafet'in büyük kardeşi olan Sam'a da çocuklar doğdu.Ve Eber'e iki oğul doğdu, birinin adı Peleg idi; çünkü onun günlerinde yeryüzü taksim olundu; ve kardeşinin adı Yoktan idi... (Tekvin 10: 25)

Diğer bir deyişle, insanlığın Meru Dağı'ndan dağılması Kubera ya da Khyber'in soyu ile meydana gelmiştir. Flavius Jo-sephus da bunu doğrulamaktadır:

> Heber, Joctan ve Phaleg'in babası oldu. Adı Phaleg idi, çünkü ulusların pek çok ülkeye dağılması sırasında doğmuştu... (*Antiquities of the Jews:* 1.6.4)

Hindu destanı *Ramayana* Torah ve Josephus'un anlattıklarını doğrulamaktadır, ancak çok daha fazla mitsel ayrıntıya girer.

Kubera'nın zamanı boyunca, ovaların ve dağların Hunla-rı (Moğollar) günümüzde olduğu gibi, uygarlaşmış değillerdi. Kendi ülkeleri, yaşamaya uygun değildi. Bu nedenle, iskit ya da Aryan uluslarını istila ve fethetmeye karar vermişlerdi. Jordanes, Kıpçak ve Türk atalarının, Gotlar, Ost-rogot-lar (Doğu Gotları), Vizigotlar (Batı Gotları) vs. kökenleri hakkındaki hikâyesinde onları hoş olmayan ve aşağılayan terimlerle anlatıyor:

> ... kısa bir zaman aralığından sonra, Orosios'un da naklettiği üzere, vahşetin kendisinden daha vahşi olan Hun ırkı,

Gotlara karşı alevlenmişti. Eski gelenekten onların kökenlerinin aşağıdaki gibi olduğunu öğreniriz: Gada-ric'in -o ki Scandza Adası'nın terkinden sonra Getae'nin hükmünü sürenler arasında beşinci gelir -ve o ki, önce de söylediğimiz gibi, kavmiyle birlikte iskit ülkesine girmiştir,— oğlu, Gotların kralı Filimer, halkı arasında kendi dilinde Haliurunnae olarak adlandırdığı cadılar görür. Bu kadınlardan şüphe duyarak, onları kendi ırkının arasından kovar ve ordusundan uzakta yalnızlık içinde sürgünde dolaşmaya mecbur bırakır. Orada, onları vahşi doğa içinde dolanırken gören murdar ruhlar, aralarına kabul etmeyi ihsan ederler onlara ve önceleri bataklıklarda ikamet eden bu yabani ırkın -bodur, aptal ve sıska bir

kavim, insan müsvettesi ve insan lisanıyla çok az benzerlik taşıyan bir dil dışında her-hangi bir dilleri yoktur- babası olur onlar. Gotların ülkesine gelen Hun-ların işte böyle bir nesl i vardır. Bu gaddar kavim, Pris-cus'un naklettiği gibi, Maeotic bataklığının uzak kıyılarına yerleşmiştir. Avlanmayı çok severler ve başka bir sanatta yetenekleri yoktur. Bir ulus olmaya başladıklarında, hırsızlık ve yağmacılıkla komşu ırkların huzurunu bozmuştur. Bir keresinde, kavimlerinin avcıları her zamanki gibi Maeotis'in en uzak ucunda av ararken, ansızın görüşlerine giren, yolun kılavuzu gibi davranan bir dişi geyiği fark ederler. Geyik bir ilerliyor bir kımıldam-adan duruyordur. Avcılar onu takip ederek, tıpkı deniz gibi aşılamaz olduğu sanılan

Maeotic bataklığının karşı kıyısına geçerler. Birden iskit'in bilinmeyen ülkesi kendini ifşa etmiştir ve dişi geyik kayboluverir. Benim fikrime göre, Hunların neslinin türediği kötü ruhlar iskitleri kıskandıkları için bunu yaptılar. Maeotis'in ötesinde başka bir dünya bulunduğundan tamamıyla habersiz olan Hunlar ise, iskit ülkesine hayranlıkla dolmuşlardır. Geçmişin hatırladıkları kadarıyla herhangi bir çağı için bilinmez olan bu yolun ilahi olarak kendilerine ifşa olunduğunu düşündüler. Kavimlerine döndüler ve olanları anlattılar, iskit'i övdüler ve dişi geyiğin kılavuz-luğuyla buldukları yol boyunca oraya doğru acele etmeleri için halkı ikna ettiler. iskit'e ilk kez böylelikle girdiklerinde kimi yakaladılarsa hepsini Zafer

uğruna kurban ettiler. Geri kalanları ele geçirdiler ve onları kendilerine tebaa yaptılar. Bir uluslar kasırgası gibi büyük bataklığı bir uçtan bir uca silip süpürdüler ve tek seferde iskit'in o bölümüne sınırı olan Alpidzuri, Alcildzuri, Itimari, Tuncarsi ve Boisci üzerine çöktüler. Savaşta eşitleri, ancak uygarlıkta, davranışta ve görünüşte onlara benzemeyen Alani'yi de ardı arkası kesilmeyen saldırılarıyla tükettiler ve boyunduruk altına aldılar. Yüz hatları dehşet saçtığı için belki de savaşta üstün gelemeyecekleri kişilere bile korku aşılıyorlardı. Düşmanlarını korku içinde kaçmak zorunda bırakıyorlardı; çünkü esmer görüntüleri korkunçtu ve onların, eğer böyle denilebilirse, kafa yerine bir tür şekilsiz yumruları, gözler yerine iğne

delikleri vardı. Cesaretleri vahşi görünüşlerinden de aşikârdı ve çocuklarına karşı daha doğduğu gün bile gaddardılar. Çünkü erkeklerin yanaklarını bir kılıç ile kesiyorlardı ki, böylelikle süt emmeye başlamadan önce bile yaralara tahammül etmeyi öğreniyordu. Bu yüzden büyürken sakalları çıkmıyordu ve delikanlıları güzel-likten yoksundu, çünkü kılıcın iz bıraktığı bir yüz, sakalın doğal güzelliğini bozar. Boyları kısa, vücut hareketleri atik, tetikte bekleyen atlılardır onlar, geniş omuzludur-lar, ok ve yayı kullanmaya hazırdırlar ve mağrurca dikilen sert boyunları vardır. İn-san şeklinde yaşamalarına karşın vahşi canavarların gaddarlığına sahiptirler.

Getae bu etkin ırkın pek çok ulusu işgal ettiğini gördüğünde, içlerine dehşet

düşmüştü ve kralına böyle bir düşmandan nasıl kaçabileceklerini sordu. Artık, yukarıda da söylediğimiz gibi, Gotların kralı, pek çok kavmin fatihi olan Hermanaric, Hunların istilası üzerine derin düşüncelere dalarken, o zamanlar kendilerine duyulan saygıyı ona borçlu olanlardan kalleş Rosomoni kavmi, habersizken onu yakalama şansını kullandı. Çünkü kral kavimden benim de adını andığım, Sunilda idi, bir kadının vahşi atlara bağlanacağını ve atları zıt yönlere son sürat sürerek kadının parçalanacağını emrettiğinde (çünkü kadının kocasının ona olan ihaneti yüzünden gazapla dolmuştu), kardeşleri Sarus ve Ammius kız kardeşlerinin ölümünün intikamını almak ve Hermanaric'in böğrüne kılıç saplamak için

gelmişlerdi. Bu darbe ile sarsılan kralın vücudu zayıf düşerek berbat hale gelmişti. Hunların kralı Balamber, kralın sağlığının kötü olmasını kendi avantajı için kullanarak, anlaşmazlık yüzünden Vizigotların daha yeni ayrıldığı Ostrogot şehrine bir ordu gönderdi. Bu sırada, yarasının acısına ya da Hun baskınlarına dayanamayan Hermanaric, yüz on yaşındayken günlerini doldurup öldü. Onun ölümü Hunların, söylediğimiz gibi, Doğu'da ikamet eden ve Ostrogotlar denen Gotlara galip gelmesini sağlamıştı.

İklimlerdeki felaket getiren değişimler ve Rakshasalar ve Pi-sacaların (erken Hunların Sanskritçe isimleri) vahşilikleri öylesine dayanılmaz hale gelmişti ki Kubera ve onun Yaks ha te ba a sı, hal kın top lu ca yok e dil me si

ni ön le mek i çin Hin -distan'a firar etmeye karar verdi. Ancak Hunlar, her adımda soluklarını enselerinde hissettirerek onları takip etmişti. Kubera işte burada Rakshasa (Step Hunları) ve Pisacaların (Dağ Hunları) çoğunu yakalamaya ve onları şu an Sri Lanka olan yerde sürgün etmeye karar vermişti.

[Yazarın no tu: Aryan Türklerinin ve Hin duların tarihi birbirine karış tığı için Lanka'ya yapılan bu dağılmanın Hin -distan'da başladığı konusunda garanti veremem. Geçmişte Bulgaris tanda başlamış ola bilir bu. Hin du mitolojisi ve ta -rih ten derlediğim bilgilerle elim den gelenin en iyisini yap -maya çalışıyorum. Murad Adji de Hin duların, Türklerin ken di kadim tarih leri hakkın da bildikleri azıcık şeyi de mu -hafaza ettiklerini bildiriyor.]

O günlerde Lanka, şimdi olduğundan çok daha genişti-belki de tüm Hindistan'ın büyüklüğünün iki katıydı. Toprak tropik, verimli ve sulaktı. Kral eğer onları oraya götürebilirse, yerleşeceklerini ve daha uygar ve yumuşak huylu davranışlar göstereceklerini düşünüyordu.

Adem'in torunları *Serendipityya* da Seylan yoluyla dünyaya yayılmışlardı.

Serendipity aynı zamanda Lanka olarak da bilinirdi. Müslümanların kitabı Kur'an da bunu anlatır. Deniz seviyesinden yüksek olmayan on binlerce ada, o günlerde okyanus yolcuğunu kolaylaştıracak şekilde kürenin güney kısmını, kelimenin tam anlamıyla çevrelemişti. Bu adalar, Maldivle-ri, Seyşeller'i ve Malay Takımadaları'nı

bırakarak yavaş yavaş zamanla aşınmaya başladılar. Bilim adamları gelecek elli yıl içerisinde Maldivlerin kıyısında yaşayan ulusun nihayetinde sulara yenileceğini söylüyor.

O ut li nes of Cey lon His tory (Sri Lanka Tarihinin Özetleri) kitabında Donald Obeyesekere şunları anlatıyor:

> Hem *Skanda Purana* hem de *Ramayana* Seylan'ı, bilim tarafından da desteksiz bırakılmayan bir gelenekle geniş bir Kıta olarak temsil eder. Adanın jeoloji ve faunası, Seylan'ın, Madagaskar'dan Malay Takımadalarına ve kuzeyde Ganj vadisine kadar uzanan, kırılmadan tek parça kalan bir Oryantal Kıta'nın parçası olduğu zamana açıkça işaret etmektedir. Kıta daha

sonraları İran, Arabistan ve Sahra Çölü boyunca batı yönüne doğru ayrılmakla meşgul olmuş ve Avrupa, Kuzey Afrika ve Kuzey Asya'yı kucaklayan Palearktik Kıtanın güney sınırını oluşturmuştur. Çağların akışı boyunca Oryantal Kıta'nın büyük bölümü, Seylan'ı merkezdeki bir parça olarak bırakarak, bir tarafta her biri yüzlerce mil deniz suyu altında kalan Maldivler, Lakkadiv, Mauritus, Seyşeller ve Madagaskar ile suların altına gömülmüştür. Ganj Vadisi ise, Kuzey ve Güney Hindistan'ı tek bir kıta haline getirerek yükselmiştir ve daha sonra Seylan, Güney Hindistan'dan sığ bir deniz ile ayrılmıştır. *Ramayana'da* Seylan'ın büyük kısmının Ravana'nın ahlaksızlıklarına ceza olarak sular altında kaldığı söylenir ve

Seylan denizinin güneydoğusunda ıssız bir kaya üzerinde duran Great Basses deniz fenerine hâlâ Ravana'nın kalesi denmektedir. Hintli astronomların Ravana'nın başkentinden geçtiğini varsaydıkları Lanka meridyeni, Maldiv Ada-ları'ndan 75° 53' 15 Doğu Greenwich meridyenlerinden, bugünkü Ceylon'un sınırından 400 mil öteden geçer. Bu kıyıda, Sinhalese vakayinameleri, Panduwasa (MÖ 500 ol ayl arında) ve Kel ani Tissa (MÖ 200)

hükümranlığı sırasında geniş çaplı batmalar olduğunu kaydetmiştir. Anılan periyotta Kelaniya'nın denizden "yedi gow" (28 mil) uzaklıkta olduğu söylenir. "Lanka'nın koruyucu ilahları, Kelaniya kralı Tissa'ya (Yaşlı bir Budisti haksız yere idam ettirdiği için) kızınca, deniz git gide kıyıya

sokulmaya başlamıştır. Lanka'nın büyük kısmı olan, 100.000 kasaba (Parunugam), 970 balıkçı köyü ve 470 inci avcısı köyü hepsi birlikte deniz tarafından yutulmuştu. Mannar, liman kentleri Katupad Madampe'nin yok oluşundan kaçarak kurtul muş tu." (s 1.)

Sürgüne gönderilen Rakshasalar ve Pisacalar, Lanka'daki tropikal ve Aden-benzeri yuvalarından yeterince yararlanamadılar. Ramayana, Kubera ve onun bu Tatarları, Patalaya da Amerika'ya nakletmekle ilgili kararı hakkında ayrıntılar vermektedir. Sanskritçe'de Pa-Tala "Yukarı Dünyanın ya da Doğu Yarımkürenin Koruyucusu" anlamına gelir. *Atala* ise Batı Yarımküre ya da "Yeraltı Dünyası"dır. Patala, Greklerin Atlas'ına benzer şekilde dünyayı

omuzlarında taşımaktadır. Aşağıdakiler Kubera'nın Tatarlarla yaşadığı sıkıntılar hakkında Ramayana'nın anlattıklarıdır:

> Kubera Brahma'yı memnun etmek için on bin yıl kafası suyun içine batık halde kefaret çıkardı. Daha sonra Pan-cagni'nin merkezinde bir ayağı havada durarak kefaret çıkardı. Brahma göründü ve kendisinden bir iyilik istemesini söyledi. Kubera ondan bir lokapalaka (evrenin koruyucusu, Kutsal Kitap'ta Peleg ya da Phaleg olarak geçer) ve refahın muhafızı olmayı diledi ve Brahma, Ku-bera'ya Sankanidhi ve Padmannidhi hazinelerini ve aracı olarak da Puspaka Vimana'yı temin ederek cevap verdi. Aynı zamanda Astadikpalakas (Indra, Agni, Yama, Niitti, Vatuna, Vayu, Kubera ve İsa sekiz bölgenin sekiz

koruyucularıydı) olarak da atandı. Kubera'nın şehrine Mahodaya dendi.

Kubera gerçekten de mutlu olmuştu ve babası Visra-vas'a yeni konumu ve itibarı hakkında bilgi verdi. Babası da oğlunu kutsadı. Kubera, babasından içinde yaşayacağı kendisi için inşa edilmiş bir şehir istedi ve babası da ona, Maya tarafından Güney Denizi'nin ortasında Triku-ta dağının tepesinde inşa edilen Lanka'ya yerleşmesini söy le di. O gün bu gün dür, Ku be ra (baş lan gıç ta Ind ra i -çin inşa edilen) Lanka'da mukim olmaktadır. (*The Pu-ranic Encyclopedia, Vettaffi Mani;* s. 434-435).

Trikuta Meksika'nın, Piri Reis haritasında da gösterilen, Ve-racruz eyaletine yakın bugün sular altında kalmış geniş bir adanın

Sanskritçe adıdır. Günümüzde, bu ada ulusunun kalıntılarına, Karayipler diyoruz. Trikuta kadim Atlantis miydi? (Ref: Benim kitabım, *TheLast Atlantis Book-You'llEverHa-ve to Read* [Okumamız Gerek-en Son Atlantis Kitabı]) 14. Bölüm'deki özel haritamda, size hiç kimsenin etkin biçimde yalanlayamayacağı, Ramayana ve Piri Reis haritasının bize doğruları söylediğini, bizleri de tarih kitaplarını yeniden yazmaya zorlaya-cak şaşırtıcı bir kanıt sunacağım!

"Kubera Brahma'yı memnun etmek için on bin yıl kafası suyun için batık halde kefaret çıkardı" ifadesi, Kubera'nın, on bin yıldır okyanus-geçen tekneler ve uçan gemilerle dünyanın çeşitli yerlerini ziyaret etmiş olduğu için, dünyadan haberdar olduğu an-lamına gelir. Dünyanın denizci ulus kastı

olarak, tüm yeryüzünün suyolları ve kıyıları üzerinde ilahi haklara olduğu gibi, aynı zamanda onun doğal kaynaklarını sömürmek için de seçkin bir tekele sahip olduklarına kendilerini ikna etmişlerdi.

Son olarak, Khyberiler yola getirilemeyen Rakshasaların çoğunun başka bir yere nakledilmesini gerektirecek kadar sayılarının arttığını görmeye başlamıştı. Böyle olmasaydı, tıpkı onların Aryan Krishtayaları yok edişleri gibi Seylan'daki Hindu uygarlığının da sonu gelecekti. Amerika'da, pratik nedenlerden ötürü, neredeyse hiç ikamet olmadığı için Fenikeliler ve Yahudiler olabildiğince çok Rakshasa'yı, eğitile-bilecekleri ve uygarlık ve kültür sanatlarında -kendileri için altın, bakır ve gümüş çıkarmak- yükselebilecekleri, bugünkü Güney Meksika ve Orta Amerika'ya

götürmeye karar verdiler. Kubera'nin öyküsü bizim Kutsal Kitap'taki Babil Kulesi'nden, Heber ve oğlu Phaleg/ Peleg'in yönettiği dünyaya dağılma öyküsüyle benzer.

Raksasaların verdiği rahatsızlık dayanılmaz boyutlara ulaşınca, Devalar Siva'dan koruma isterler ve Indra ona Malyavan, Somali ve Mali'nin günahkâr eylemleri hakkında ayrıntılı bilgi verir. Siva, Devaları Raksasalarla savaşmaya gönderilen Visnu'ya yönlendirir, Mali Garun-da'nın üzerindeyken vurulur, Visnu onu (Mali) Sudarsana Cakra ile öldürür. Öteki Raksasalar Lanka'ya geri çekilmiştir. Lanka'daki varlıkları Devalar için tehlikeli olduğundan, Visnu, Sudarsana Cakra'yı her gün Lanka'ya gitmesi ve Raksasaları gruplar halinde öldürmesi üzere yönlendirmiştir.

Cakra görevini icra etmiş ve geriye kalan Raksalar Patala'ya kaçmıştır. Lanka böylece ıssızlaşır ve Kubera ikametini oraya alır. Brahma'nın açlığından doğan Yaksalar bir liderleri olmadan etrafta dolanıyorlardır ve nihayetinde Kubera'nın liderliğinde Lanka'da yerleşirler. (Uttara Ramayana). (The *Puranic Encyclopedia;* [Puranik Ansiklopedi] s. 435.)

Chakra ("Çakra" olarak telaffuz edilir) tek seferde, sanki yaprakları uzamış çimenler gibi düzinelerce insanı öldürebilen bir tür mekanize tırpandır.

Hindu kitapları çok sayıda insanın ve grubun özellikle de "Nagalar"ın Patala'ya doğru uzaklaştırıldığından bahseder. Bu, "Nagalar" aslında totemlerinde yılan

amblemi olan Fenikeli gruplardır"... Patala ise yılanların oturduğu yerdir." (The *Puranic Encyclopedia;* s. 581.)

> ... Mababharata'da anlatılan efsanede Krishna'nın arkadaşı ve *Müridi* Arjuna'nın Patala'ya, antipode'ye[25] indiği ve orada Nagaların kralı Ulipi'nin kızıyla evlendiği söylenir. Görünüşe göre Patala Amerika'dır ve Nagalar da inisiyeleridir. Yukarıda söylenenler beş bin yıl önce kadar olmuştur. (The *Encircled* Serpent,[Kuyr-uğunu Isıran Yılan] M. Oldfield Howey, s. 297-298)

25 Türkçe'dek "dünyanın öbür ucu" tabirine yakın bir anlam taşıyan terim. Yeryüzünde herhangi bir noktadan yer-in merkezine 90 derece açıyla kazılınca dünyanın diğer

ucundan yeryüzüne çıkılabilecek nokta. Hindistan'ın dünyanın diğer tarafındaki ucu Amerika kıtasıdır. (çn)

Asuralar ve Nagalar kökenlerinde yalnızca uygar bir halk değil aynı zamanda, denizcilik gücüydüler ve okyanusun onların ikametgahı olarak anlatıldığı Mahabharata'da yılanların anası Kadru'nun Garuda'yı (Kartal ya da Şahin), oğullarını Nagaların oturduğu uzak kıtadaki güzel ülkeye götürerek hizmet etmeye mecbur bıraktığını kadim bir efsane korunmuştur. Asuralar (Nagalar) denizciliğe karşı hatırı sayılır yetenekleri olan uzman sey-rüsefercilerdi ve uzak kıyılarda koloniler bulmuşlardı.

(A.g.y.; s. 47.)

Bir Hindu miti Tanrı Vishnu'nun bir zamanl ar büyük bir selden insanları

kurtarmak üzere *Patala-Loka'ya* (Yeraltı ya da Amerika) gittiğini anlatır. Amerika kıtalarında, aynı zamanda Dionysos olarak da bilinen Vishnu, Tolteklerin Qu-etzal-coatl'ı, Mayaların Kukulcan'ı ve İnkaların Bochica'sına dönüştü.

Scott J. Osterhage tarafından derlenen *The Collation of Theosophical Glossaries* (Teo-sofik Sözlükler Denemesi) adlı kitap, Nagalar hakkında aşağıdakileri söylemektedir:

> Naga (Sk). Tam karşılığı "Yılan". Hint Panteonunda Yılanın ya da Ejderha Ruh-ların adıdır ve Patala'nın, cehennemin sakinleridir. Ancak Patala, antipodes an-lamına geldiğinden ve Avrupa daha adını bile duymamışken bu adayı bilen ve ziyaret eden kadimler tarafından Amerika'ya

verilen isim olduğundan terim olasılıkla Meksikalı Nagalar, (günümüzde) büyücü ya da sihirbaz hekim anlamına yakındır. Nagaslar Birmanya Natları[26], yılan-tan-rılar ya da 'dragan demonlar'dır. Bununla birlikte Ezote-rizmde, daha önce de değinildiği gibi, "akıllı adamlar" ya da üstatlar için kullanılan bir lakaptır bu. Çin ve Tibet'te ve yeryüzündeki pek çok noktada "Ejderhalar" yalnızca unvandan ibaret dünya ilahları olarak görülürler ve kelime, üstatlar, yogiler ve narjollar anlamına geldiği şekliyle açıklanmaktadır. Terim bu kişilerin yüce bilgisine ve bilgeliğine göndermede bulunur. Bu aynı zamanda, kadim Sutralarda ve Buda'nın biyografilerinde de ispatlanmıştır. Naga her zaman için, Güney ve Orta Amerika'da, aynı zamanda

Hindistan'da, Kalde'de ve kadim Mısır'da olağandışı büyü güçleri ihsan edilmiş akıllı bir kadın / adamdır. Çin'de Nagaların "tapımı" yaygındı ve on dördüncü Budist patriği Nagarjuna (tam karşılığı "yüce Naga", "yüce üstat"), Çin'i ziyaret ettiğinden beridir daha fazla telaffuz edilir olmuştur. "Nagalar" Çin İmparatorluğu üyeleri tarafından "hami Ruhlar ya da beş bölgenin tanrıları ya da beş gölün ve dört okyanusun olduğu gibi pusulanın dört noktasının da koruyucusu" olarak görülür (Eitel). Kökenine kadar izi sürüldüğünde ve ezoterik olarak tercüme edildiğinde, bu beş kıtanın ve onların beş kök-ırkının daima "karasal ilahların", başka bir ifadeyle Akıllı Üstatların koruyuculuğu altında olduğu anlamına gelir. Nagaların Gautama Buda'yı,

onu yaşarken koruma ve öldüğünde bedeninden arta kalanları muhafaza etme, doğumunda yıkama geleneği Nagaların canavar ya da Ejderhalar değil akıllı insanlar, Arhatlar olduğuna tekrar işaret etmektedir. Bu düşünce, Nagaların Budizme uyarlanmasını anlatan sayısız hikâye ile de pekiştiril-mektedir. Rajagriha'ya yakın bir ormandaki gölün Na-ga'sı ve pek çok başka "Ejderha", Buda tarafından iyi Ya-sa'ya bu şekilde dönüştürülmüştür.

26 Natlar Budizmin gelişiyle birlikte Burma'da tapılan ruhlardır. (çn)

Naga, bir yılan, bir ağaç, bir dağ, güneş, yedi rakamı, bilgeliğin sembolü, bir inisiyedir. Naga kelimesi yılan, özellikle de kobra anlamına gelir; ancak Mahabharata'da

Patala'da ikamet eden krallarının kızı Ulupi'nin Arjuna ile evlendiği varlıkların ırkına göndermede bulunur.

"Ancak Patala antipodes anlamına geldiğinden ve Avrupa daha adını bile duymamışken bu adayı bilen ve ziyaret eden kadimler tarafından Amerika'ya verilen isim olduğundan terim olasılıkla Meksikalı Nagalar, (günümüzde) büyücü ya da sihirbaz hekim anlamına yakındır." *(Theosophical Glossary* [Teosofik Sözlük], H. P. Blavatsky, s. 222) Mitlerden biri de Nagaların, Rishi Kasyapa'nın (bkz. Marichi'nin oğlu) dölü olduğunu nakleder. H. P. Blavatsky bunu göz önünde bulundurarak şunları yazmıştır: "Onlardan sayısız ve çeşit çeşit na-galara (yılanlar), sürüngenlere, kuşlara ve her türlü yaşayan canlıya sahip olduğu on iki karısı ve her

türlü hayvanın babası olan, ancak bu çevredeki evrim düzeninde örtülü bir kaydı olan Kasyapa'nın masalı, şeceresi ve kökeni nedir? *(Secret Doctrine* [Gizli Öğreti], II, s. 253) Bir başka masal ise Nagaları, sularda ya da yeraltında konumlanan, Bhogavati şehrinde yaşayan yarı-ilahi bir ırk (Kadru'nun ırkı) olarak temsil eder: İnsan yüzlü olduğu ve alt kısımlarının yılan-benzeri uzuvlardan oluştuğu rivayet edilir. Ananta (anlaşılan) Nagaların kralıdır. *The Secret Doctrine'de* Naga, Bilgeliğin Yılanı'nı, tam bir inisiyeyi temsil etmektedir. Yılan Okültizmde her zaman için ölümsüzlük ve bilgelik sembolü olarak kullanılmıştır. *The Secret Doctrine'de* -Yılanlardan daha bilge olan Nagalar- "İradenin ve Yoga'nın Oğullarıdır" *(SecretDoctrine,* II, s. 181). "İlkel Nagaların

torunlarından bazıları, Bilgeliğin Yılanları, yüce Atlantis kıtasının henüz sular üstünde olduğu huzurlu günlerinde, Amerika'yı doldurmuşlardı." *(Secret Doctrine,* II, s. 182). (Bhagavad-Gita, W. Q. Judge, s. 75)

Pek çok Hindu da, geçmişte Hindistan'da, öğretmenlerinin Patala'nın Meksika ve Orta Amerika olduğunu bir dünya haritasını katlayarak ve Hindistan'ın içinden bir iğne geçirerek onlara ispatladıklarını anlatmıştı bana. Oluşan delik Patala'ya ya da Orta Amerika'ya denk geliyordu. Kadim Hindu mitlerine göre, bu Fenikelilere ve Yahudilere {Khyberi} evrensel olarak fevkalade saygı ve haşyetle bakılıyordu. Büyük Tufan sonrası, onların bazı kültürler için Yaratıcının kendisi -Tanrı ya da Yehova olması şaşırtıcı değildir!

Bu bölümde pek çok detaya girdim, böylelikle okuyucular tufan-ertesi Kuberaları ve Krishtayanileri Hindistan'a gitmeye zorlayan koşullar hakkında berrak bir resme sahip oldular. *İndia in Greece* (Yunanistan'daki Hindistan) kitabında Edward Pococke, Meru Dağı'ndan dağılmanın Aryan Krishtayaların (Hıristiyanlar) Hindistan'dan sürgün edilmesine neden olduğunu söyler. Bir ya da iki bin yıl sonra meydana gelecek olan, İbrahim ve Sara'nın sürgün edilişine gönder-mede bulunuyor olmalıdır. Meru Dağı'ndan sürgün edilenler yola getirilemeyenlerdir. İbrahim'in döneminde Hindistan'dan dağılma sırasında Krishtayalar ya da Kristi-hanlar Avrupa'ya firar etmiştir.

Diğer bölümlerde, Türkler ve Hindular arasında *Ta*-la'daki ve Orta Amerikalılarla

(Meksikalılar) *Atala'daki* kan bağı ilişkilerini daha fazla vurgulayacağım, çünkü görünmez ancak güçlü psişik ve fiziksel bir göbek bağına sahiptir onlar. *Atala'dak* Meksikalılar ve Orta Amerikalılar ve Tala'daki Türk-Hindu kardeşleri günümüzde dünyayı rahatsız eden sorunların "Ruhani Deva"sında büyük rol oynayacaklar. Benim söylediklerimi ciddiye alacaklar mı acaba? Yoksa sahnedeyken kahkahalara mı maruz kalacağım? Kim bilir?

11. Bölüm

Beş Krishtaya Irkının Kralı Kimdi?

"İnancın" şeytanlıkları hakkında önceki kitaplarımı yazarken, Babil'in (İnanç) değil yalnızca Zion'un (Bilim) insanlığı karanlıktan

çıkmaya götüreceğini göstermekte yeterli olacağını düşünmüştüm. Üstelik insanların Haç, Kutsal Teslis, Yakup'un Merdiveni ve Kutsal Yönler'in doğrulanabilir gerçek bi lim ler ol du ğu nu ve in san lı ğın göz le rin den ö rüm cek ağlarını kaldırmada yardım edeceğine güvenilebileceklerini fark etmelerini istiyordum. Ancak, hatalıydım. Ondan sonradır ki, kabalistlerin insanlık ve neden burada olduğumuz üzerine fikir edinmek için hem Torah'ı hem de Hinduların kutsal kitaplarını kullandıklarını göstermek üzere bu kitabı yazmaya karar verdim. Uygun yerlerde kendi yorumlarımı da katarak, Murad Adji'nin kadim Türk Tengri dinini tanımlayışını kullanacağım:

> Tengri insanları erdemli bir hayata sevk eden sevgili oğlu Geser'i Kadim Altay'a

gönderdi. Geser Yeryüzünde ilk Peygamberdi. Gök Tanrı'nın elçisi olarak, insanları Tengri hakkında aydınlattı.

Orta Asyalı halklar Geser ve onun güzel fiilleri hakkında pek çok efsane oluşturmuşlardır. Geser'in isminin yüzyıllar içinde, kasten ya da kasıt olmadan, değişikliğe uğrayarak, günümüzde Türk insanları arasında en yaygın isim olan Keder'e ve hatta Hızır'a dönüştüğü doğrudur. Ve şimdi o halkın hafızasında Gök Tanrı, Tengri imajıyla birlikte hatırlanmaktadır.

Geser bilge ve Yeryüzündeki yaşamın kaynağının ko-ruyucusudur. Bazılarına göre asasına yaslanan sakallı bir ihtiyar ve bazılarına göre ise sıhhatli ve güçlü bir

delikanlı olarak gördükleri ölümsüz bir kahramandır.

Bu iki ismi, *Ghezer* ve *Keder,* anlamlı hale getirmek için, onları sonekleri er'den ayırarak, *Ked* ve *Ghez* hallerine getirmeliyiz. Şimdi, farklı dil altyapılarından gelen insanların bunları nasıl telaffuz ettiğini göstermek için linguistik analiz yapacağım. Her boşluğun içerisine A, E, I, O ya da U'yu değişimli olarak koyabiliriz: K_d, K_s, K_sh; K_t, K_th; K_z; H_d, H_s, H_sh; H_t, H_th, H_z. Sonrakiler, Gh_d, Gh_s, Gh_sh; Gh_t, Gh_th; Gh_z. Bunlara ek olarak, bazı kültürlerde sert G yumuşak G ya da J_d; J_s; J_sh; J_t; J_z olarak telaffuz edilir. Y ve Z çoğunlukla J'nin yerine kullanılmaktadır.

Ked ve Ghez hecelerinden yalnızca, yeryüzündeki ulusların atanmış ebedi ve ilahi krallarını, bir başka deyişle beş Aryan Krishtayaların (Hıristiyan) insan ırkları (Yadu, Druh-yus, Turvasa, Anu ve Puru) olan *Nuphylum'u* değil, yeryüzündeki neredeyse bütün yönetici sınıfların isimlerini türe-te bi li riz.

Sonek *er* bizim (İngilizce konuşanların, çn) belli bir ülkenin ya da grubun üyelerinin isminin sonuna yerleştirdiğimiz er ya da *or* ekine benzemektedir:[27] Britisher (İngiliz, çn); Hollander (Hollandalı, çn), Sailor (Den-izci, çn), Banker (Bankacı, çn), Kaiser (Kayz-er, çn), Caesar (Çar, çn), Sol-dier (Asker, çn), Grantor (Hibeci, çn). Aynı zamanda, Hit-tite (Hitit, çn), Kassite (Kuş Kavmi, çn), Kuthite, Midianite vb. kelimeleri elde etmek için ite

sonekini de yerleştirebiliriz. Orta Amerika'nın Nahuaca ya da Toltekçe konuşan kavimleri tl, tie, stle, ztle vb. bitirişler kullanmaktadır. Örnek: Nahua-tl (Nahuaca konuşan); Toltecatl (Toltek soylusu ya da yö ne ti ci sı nıf).

27 Burada ve metnin diğer bazı yerlerinde Matlock'un anlatmak istediklerinin anlaşılması için kelimelerin İngilizce orijinallerini olduğu gibi bıraktım. Diğer türlü vurgulamak istediği linguistik olgu tam olarak anlaşılamıyordu. Bunun yerine yanlarına parantez içerisinde Türkçe karşılıklarını yazmakla yetindim. (çn)

Kelimenin J sesiyle başlanılan durumlarında, Jesse, Jos-hua, Jesus vb kelimeler elde edebiliriz. Bitirişin *er* ile olmadığı hallerde ise Hodai (Tanrının isimlerinden, çn), *Khodai* ve *God* (Tanrı, çn) kelimelerini

elde ederiz. Jesus Christ (İsa Mesih) Tengri, Keder ya da Ghezer'nin oğlu kelimesinden başka bir şey değildir! Görünüşe göre, İnsan'ın yeryüzünde belirmeye başlamasından itibaren, Jesus (İsa) kral ve *Tengri* ya da *Tanrı* da onun babası olmuştur. Bay Adji'nin Tengri'nin en gözde oğlunu *Nuphylum'un* beş ırkına hükmetmek üzere gönderdiğini söylediğine dikkat edin. Bizim Yeni Ahit'imiz de farklı bir şey söylemez:

> Ve Kelam beden olup inayet ve hakikatle dolu olarak aramızda sakin oldu, (biz de onun izzetini, Baba'nın biricik oğlunun izzeti olarak gördük. *(Yuhanna* 1:14.) Zira Allah dünyayı öyle sevdi ki, biricik Oğlunu ver

di; ta ki, ona iman eden her adam helak olmasın ancak ebedi hayatı olsun. *(Yuhanna,* 3:16.)

Tanrı'nın başkasını değil biricik oğlunu zamanın başlangıcından beri dünyaya verdiğini anlatan Kutsal Kitap ifadeleriyle devam edebilirim. Bu, bana göre Murad Adji'nin Tengri hakkında, İsa'nın Göksel Babası'nın diğer ismi olması hakkında söylediklerini doğrulamaktadır: God (Tanrı) ya da *Gos po di,* çünkü bu isim Sanskritçe'de *Dyu pi ter*'dir (Ju pi ter).

Bazı okuyucular, Yahudiler bile bunu yapmazken neden Türklerin İsa'nın kendilerine ait olduğunda ısrar ettiğini sormak isteyebilir. Bunun cevabı açık. İsa'nın kendisi de Türk'tür. Yahudi Karatay Türkleri bile, ilk

Yahudilerin kendileri olduğunu iddia etmektedir. İsa'nın öteki isimlerden birinin *David Koresh* olduğu bizden asla gizlenmemiştir. Aryanlar ve Kurular (Kurush) en başından bu yana dünyanın yö ne ti ci kas tı i di. Kut sal Ki tap bi le Ne fi lim ya da Nuphylum'u anmaktadır. Kutsal Kitap bize Hz. İbrahim Kudüs'e gittiğinde, Hititlerin (Türkler) orada şehrin kontrolünü sağladığını anlatmaktadır. Ancak Kutsal Kitap'ın bunu bize anlatmasına da ihtiyacımız yok. Bu inkâr edilemez tarihsel bir gerçek. İsa da bir Türk lehçesi olan Aramice konuşurdu.

Türkler bir şekilde yeni İlahi Krallarının İsrail'de doğması gerektiğini keşfetmişlerdi. Üç Bilge Adam'ın isimleri de, onların Türk olduğunu kanıtlamaktadır.

Caspar, Kuru'dan (Türkî) *Krishtaya'ların* yaşadığı Kafkasya, Hazar ya da Keşmir'dendi. İsmi Kaşmirce *Kasheph* ya da Sanskritçe Tanrı Brahma'nın oğlu anlamındaki, *Kasyapa*'dan türemişti. Gerçek ismi ise *Kashephpar* ya da *Kashayappar* idi. Keşmirce Parya da Sanskritçe *Para* "en yüksek, en yüce, üstün, en üstün, en üstün olan, Üstün İlah" anlamlarına gelir. *Caspar* "Hazarlıların, Kafkasyalıların ya da Keşmir'in Kralı" demektir.

Baltazar bir Afgan ya da Pakistan eyaleti olan *Bald'un* kralıydı. *Sha* "kral, prens, monark" anlamlarına gelir. *Ari* ise "İnançlı, dindar, adanmış" anlamındadır. Bir kelimenin sonuna yalnızca Ar soneki eklenmiş. Böylelikle, *Baltishar* "Balti'nin Dindar Kralı" anlamına gelir.

Melchior, Kuzey Hindistan eyaleti Kuruksetra ya da Kurustan'ın lideri olabilirdi. Melik "Kral" anlamında *Türkçe ve Keşmirce bir terimdir*. *Kur, Kuru ya da Kyur* söylediği şeyin aynıdır. Malik-Kuru böylelikle *Kuru halkının (Türkler) Kralı* demektir. Modern Türkçe'de de *Kral* ya da *Kural* "şef yönetici, hükümdar, en büyük yönetme yetkisine sahip olan, bir ülke kavminin başkanı, prens" anlamlarına gelir. *Caesar'ın* "İmparator" anlamına gelen Latince bir kelime olduğu öğretildi bize. *Kuri-os* da Roma İmparatoru, hükümdar, prens ya da şef için Latince bir kelimedir. Aynı zamanda Tanrı ya da Mesih için kullanılan bir kelimeydi. Grekler için Tanrı'nın, *Ku-rios'un* kök antamı "Güç, Kuvvet" idi. Bu ketimeden *Kristos'u* türettiter. Tanrı ya da "En Yüksek O tan" için

kullanılan bir başka Grekçe kelime de *Kurian* idi. Crown (Taç, çn) kelimesi Kurian'dan türetilmişti. *Kristis,* beden öldükten sonra ruhun geçmiş hayatındaki iyi ve kötü eylemlerini düşünüp taşınmasını ve kaçırdığı fırsatları fark etmesini anlatan Grekçe bir terimdi. Bir zamanlar Türkler, Grekler ve Ermenilerin aynı insanlar olduğunu aklımızda tutmalıyız. Üç Bilge Adam'ın kökenlerinden kuşku duymamalıyız. *(Christianity-Mankind's First World-wide Religion!* [Hıristiyanlık Dünyanın En Eski Dini] Gene D. Matlock; s. 34.)

Murad Adji aşağıdaki gibi devam eder:

İlginç biçimde, Khyzer (Keder ve hatta Kederles) figürü, Türklerin kadim kültürü ve tanrıları Tengri ile bağlantısı olan,

dünyanın pek çok ulusunda ortaktır. Açıkgöz bir insanın mesajı anlaması için fazla ikna edilmesine gerek yoktur.

Eğer okurlarımdan herhangi biri hâlâ "mesajı almadıysa", Murad Adji'yi destekleyecek daha fazla bilgi var elimde. Onun, Keder veya Ghezer hakkındaki yorumları bize insanlığın kurumlarının ve devletlerinin gerçek kaynağını keşfetmemize olanak tanıyarak bu isimlerin Hindistan'a ve sonrasında tüm dünyaya nasıl yayıldığını açıklamaktadır. Bütün bunlardan sonra yapmam gereken Sanskritçe İnternet Sözlüğümü açmak ve dünyanın yönetici kastını bulmak olacak.

Sanskritçe *Kashi* = "Güneş, Prens Kashi'nin torunları, Bharata'nın

(Hindistan'ın gerçek ismi) ailesi. *Shikha* = "şef, başkan, şeyh, türünün en iyisi" *Kashikha* = "Kas-hi'nin (Güneş) ya da Bharata'nın Şefleri ya da Şeyhleri". *Hattiyave Kashitriya* kelimeleri bugün bile Hindistan'ın yönetici ve savaşçı kastının kast ismidir.

Bu noktaya kadar, Keder ve Ghezer Hindistan'ın yönetici kastının isimleri gibi durmaktadır. Bay Adji'nin doğru biçimde bu iki kelimenin insanlığın tüm dünyadaki kurumları ve devletlerinin gerçek kaynağını ifşa ettiğini söylemesine daha titiz bir kanıt bulup bulamayacağımızı anlamak için şim di bu i ki is mi tes te tu ta lım.

Aşağıdakiler, pek çok Amerikan Kızılderili kabilesi üzerinde çalışarak derlediğim

Amerikalı Kızılderililerin birçok li der lik kas tı nın lis te si:

Keshua (Inka liderlik kastı); *Kashitl; Kashikeh* (Aztek, Toltek ve Nahuatl şefleri); *Kashikel; Kisheh* (Maya liderleri); *Kashekwa; Kashikah* (Karayip ve Florida Tai-no'ları ve Arawak kabile reisleri); *Kushuu* (Meksikalı Mikstekve Zapotec hükümdarları); *Kashonsee* (Meksikalı Taraskan liderleri); *Kais* (Arizona O'odham'ca "zengin, refah içinde halk" anlamında kelime); *Katsina* (Ho-pi ve diğer Pueblo koruyucu ilahları); *Koshair* (Güneybatı Pueblo güneş rahipleri); *Koshikwe* (Zufii liderlik klanı); *Gasha* (Seneca Kızılderilileri şefleri); *Kaddi* (Caddoan kabilesi liderleri); vb, vb.

Amerikan Kızılderililerin “liderlik kastı”nın isimleriyle, Eski Dünya eşitleri arasındaki benzerliğe dikkat edin:

Kush (Mısır, Etyopya ve Afrika’nın diğer kısımlarının kadim yöneticileri); *Kais* (Afganistan’ın kalıtsal liderleri); Kish (Perslerin kalıtsal liderleri); *Kassi* (Kassites; Asurlu-ların ve Mezopotamya’nın kadim yöneticileri); Kashu (Babilli liderler); *Kastra* (Romalı kalıtsal liderler); *Kish* (Kiştavar ve Keşmir’in kalıtsal liderleri); *Kathay* (Çin’in kadim liderlik kastı); *Kshatriya; Hattiya* (Hindistan’ın yönetici kastı); *Kossoei* (Pers ya da İran aristokrasisi); *Kshatrap* (erken dönem Grek liderleri); *Hessian* (Germen savaşçı kastı) *Katholic* (insanlığın evrensel dini); *Kashteel* (İspanya’nın ilk liderlik kastının adı);

Kastra (İspanya'nın liderlik kastının bir başka adı); *Kaesar/Cae-sar* (yanlış biçimde "Seezar" olarak telaffuz edilir; Roma krallarının lakabı); *Kushang* (bir zamanlar Doğu Sibirya'dan ayrılıp, Mongolistan'ı geçen, Çin'i silip süpürerek geçtikten sonra Hindistan'a giden acımasız bir savaşçı kavmi); *Kaiser* (Germen krallarının lakabı), Kzar(Rus yöneticilerin lakabı); *Jutes,Goths,Guti,Gades,Cadis,* vb (bir dönem Avrupa'ya işgal eden kadim Rajput ya da Yadava savaşçıları); *Kossaks, Kazaks* (Rusya'nın kalıtsal savaşçı sınıfı); *Castle* (kalıtsal liderlerin evi).

Çok fazla sayıdaki okuyucumun insanlığı neden artık Ke der'in, di ğer söy le ni şiy le Ghe zer'in de ğil de o nun ye ri ne alçak politikacıların ve onun kutsal ismini gasp

edenlerin yönettiğini bulmak istediğini biliyorum. Şimdiye kadar bir tahmini olan yok mu? Nuh'un gemisi ya da Babil Kulesi trajedileri insanlığın değişmesi için hiçbir şey yapmamıştı. Tarihte çeşitli zamanlarda, kötü insanlar Keder'in / Ghezer'in (orjinalinde Krishtis) reenkarnelerini çarmıha gerdiler ve daha sonra Çar'ın ismi ardına saklandılar.

12. Bölüm

İbraniler (Fenikeliler ve Yahudiler) Amerikan Kızılderililerini Nasıl ve Neden Amerika Kıtalarına Getirdi

Amerikan Kızılderililerinin Türk-Ramanaka kökenlerinin Türkler, Hindular, Haç, İsa Mesih, Kutsal Teslis ve Meksika'ya zincirlenen gizemlerle nasıl bir ilgisi var? Aslında, her

şeyle ve fazlasıyla ilgisi var. Ancak yine de, burada değil de daha ileriki bir bölümde anlatabileceğim bir şey bu. Bütün Amerikan kabilelerinin kökenlerini açıklamak bir ya da iki ciltlik bir ansiklopedi tutar. Onun için, Meksika'nın Pure-pechaca-konuşan Michoacan ve Aztek, Zapotek ve Mayaları içine alan Toltek Nahua'ca-konuşan kabileler hakkında detaya inerek bu amacı yerine getirmeye uğraşacağım. *Christi-anity-Mankind's Oldest Religion* adlı önceki kitabımda diğer bazı kabilelerin kısa hikâyelerini anlatırken, Maya ve Hopilerin orta yollu bir tasvirini yapmıştım. Yine de, Hopi ve Mayalarla ilgili bu kitapta yer vereceğim daha hayati bilgileri dışarıda bırakmıştım. Umarım, bu kabileler hakkında söylediklerim amacımı yerine

getirmeme yeteri kadar yardım eder. Bu kitabı olabildiğince kısa tutmalıyım.

Bir Meksika Kabilesinin Üç Türk Kimliği: Michoacan, Tarasco, Purepecha.

Eski Ahit ve Torah, Nahualar, Nahoalar, Aztekler, Toltek-ler, Meksikalılar ve yukarıdaki üç kimlikli kabile için, ortaklaşa isimlerinden de bahsederek ateşli bir iğneleyicilik kullanır. Hıristiyan Yeni Ahit de aynı şekilde, bu halklar eğer Hıristiyan birliğine katılmaya ikna edilebilir ya da zorlanırlarsa insanlığın binlerce yıllık bir barışın keyfini süreceğini anlatarak üstü kapalı yolla bu kabilelerden bahseder. Onlar Mes-hech'lerdir.[28]

28 Yafet'in oğullarından Meşek'in kavmi kastediliyor. (çn)

Kutsal Kitap, ilkin Türk ve Hinduların efsanelerinde ve mitolojilerinde yaptığı gibi onları kusursuz biçimde anlattıktan sonra, haklarında aşağıdakileri söyler:

> Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yâvan, Tuval, Meşek, Tiras. Gomer'in oğulları: Aşkenaz, Rifat, Togar-ma. Yâvan'ın oğulları: Elişa, Tarşiş, Kittim, Rodanim. Kıyılarda yaşayan insanların atalarıbunlardır. Ülkelerinde çeşitli dillere, uluslarında çeşitli boylara bölündüler. *(Tekvin* 10:2 - 5.)

Üç Türk ismi olan Meksikalı *(Meshika, Mehsech)* kabile ile birlikte Kutsal Kitap onlardan Meşekler ve Tiralar olarak bahseder.

Hindu kutsal kitapları ise onlardan eksiksiz biçimde bahsetmekle kalmaz, Kutsal Kitap'ın bir sebeple dışarıda bıraktığı birini de içine alır: Puru. Puru ayrıca hepsini ortaklaşa olarak da temsil etmektedir. Bu ad, Orta Asya ve Hindistan'daki Türk-bağlantılı Krishtaya Aryanlarının ortak ismidir.

Mayalar, Hopiler, Toltekler, Nahualar, Nahoalar, Aztek-ler, Hu ic ho le ler, O'od ham lar, Çe ro ki ler, Cad do lar, Zu ni ler, İnkalar, Karayipler, Zapotekler-artı diğer pek çoklarının ortaya çıkış efsaneleri, kültürel ve linguistik kanıtları, belki de Avrupalı tari-hçilerin "hayalinde yaratabildiği" hikâyeler-den çok daha kesindir. Yine de, üç Türk ismi olan Meksika kabilesi kolayca hepsinin üzer-ine çıkar. "I"ların üzerine nokta gelmesi ve "Ts"lerin üzerine çizgi çekilmesine kadar bize

her şeyi anlatır. Nereden geldiklerini de bilmektedirler: Hindistan Himalaya'daki Himachal Pradesh eyaleti. Bana göre, şimdiye kadar kimsenin dikkat etmediği bir gizemdir bu!

Onların isimlerinden başka bir bilgiyi açık etmeseydim, belki de temize çıkabilirdim:

Michoacan, "Meshech'lerin *Krallığı"* anlamına gelen Türkçe bileşik bir kelime. "Ortadoğu ve Türkiye'de genel olarak Aramice konuşan Fenikeliler, onları ilk görenlerdi ve saygı ile her iki Amerika kıtasına da dağıttıkları diğer bütün Meshech'lere, "Mesih" anlamına gelen Aramice kelime olan Meshika dediler. Sonek Can, Türkçe "kral, krallık" anlamına gelen Khan kelimesinden türemiştir.

Ta ras co. Bu isim Türkler, Türk prensi, Türkistan anlamlarına gelen Sanskritçe *Turushka* kelimesinden türemiştir.

Purepecha, Türkçe ve Sanskritçe kelimeler Puru (Orta Asya ve Hindistan'daki Türkçe konuşan tüm kavimler) artı "kral, imparator" anlamındaki *Cha* ya da *Shahtan* türemiştir.

Türkler de kendilerine *Kuru, Koresh, Kuresh, Quresh* (Arap kalıtsal teokratik liderlik kastıdır. Hz. Muhammed de Kureyşliydi) derlerdi. Bizim İsa Mesih'imiz de Türk'tü, çünkü aynı zamanda David Koresh olarak bilinirdi. Sonradan Paul olacak Tarshishli (Tarsus, çn) Saul da bir Türk'tü. "Tarshish" kelimesi bunu kanıtlamaktadır. İsa'nın annesi Meryem, İsa'nın şehitliğinden sonra yaşamak için Türkiye'ye (Anadol u'ya) gitmişt

i. Hem Aziz John hem de Paul Türkiye'de gömülmüştü. Her yıl binlerce Hıristiyan ve Müslüman onların mezarlarını aynı zamanda Meryem'in evini ziyaret etmektedir.

Michoacan kabilesinin Tanrılar Tanrısı, onları Meksika'ya sürgün etmişti. Bu kadim Bulgar kralı, Hinduların hem temel hem kıymetli madenlerinin, mücevherlerin, zanaatkârların, çiftçilerin, tüccarların ve iyi talihin tanrısı Kubera idi. Kubera'nın çirkin, cüce ve kambur olduğu sanılıyordu. Michoacanların Tanrıların Tanrısı, Kuri-Kuvera'nın putu da bir güzellik yarışmasını kazanacak cinsten değildi. Ancak en azından altındandı. Bugün bile Michoacan halkı altına ve onu kazanma yollarına düşkündür. Taktıkları altın süslerle böbürlenirler. Bu ülkede yaşayan Michoacanolar arasında,

birlikte yaşayan Meksikalı göçebe ulusların geri kalanından daha fazla zengin girişimci bulunmaktadır.

Doğal olarak, *Kuri-Kuvera'nın* karısını burada atlama-malıyım: Kuvera-pperiTerim, "Doğa Tanrıçası ve Peri Tanrıça" anlamına gelir. Sanskritçe'de *Para* = "En Yüce Ruh, Mutlak olan".

Michoacanoların onları Meksika'ya getiren ve krallıklarını kurmaya yardım eden kültürel kahramanı Tariak-Ku-ri'dir. Görünen o ki, Tariak geçmişte Hindistan'da kötü bir çocuktur. Orada, *Tarak-Yuddhi* (Türk Fatih) olarak bilinirdi. Hindu kutsal kitapları ona bir demon adı vermiştir. (A-sura). Hindu kitapları Shiva'nın oğlunun onu öldürdüğünü söyler, kadim Meksika'ya ise kanlı canlı olarak dönmüştür. Michoacano tarihi ona, geçmişte Hindistan'da olduğu gibi pejmürde bir şekide muamele etmemiştir.

Tarascanlar da linguistik olarak, Tekvin'de adı geçen Kutsal Kitap'taki *Tiras* ile bağlantılıymış görünen *Taras* adlı tanrıya tapmışlardır. (Referans: *The Conquest of Michoacan, Benedict Warren,* s. 6)

Michoacano'da "su, sulak yerler" vb için kullanılan kelimeler Dam ve Doro idi. Bu da onların Kuzey Hindistan'dan geldiğine dair geçerli bir kanıttır. Sanskritçe'de *jhara* = *"nehir"; Dhara* (akıntı, fışkırma, taşma, sel); *Adhara* (kanal); Afganistan ve Pakistan'da konuşulan Persçe bir lehçe olan Farsça'da: *Darya* (nehir); *Dar'ya'cheh* (göl); Bir başka Pers lehçesi Peştuca'da, *Deria* (deniz); Keşmirce'de: *Dara* (sulama için küçük kanal; suyun nehirde akışı ya da akıntısı); *jori* (koşan, akan).

Michoacano'nun su tanımlamaları ile Kuzey Hindis-tan'ınkiler arasında benzerliklerden haberdar olduğum anı asla unutmayacağım. Karım ve ben, küçük ve güzel Huandacareo şehrindeki Meksikalı bir dostumuzun evinde kalıyorduk. Bir sabah

şafaktan önce, karımın Jalisco Manalisco'daki memleketini ziyaret etmek üzere Micaela'nın evinden ayrılmıştık. Meksikalıların "tavuk otobüsü" dedikleri türden çürük çarık bir otobüse binmiştik. Şafak söker sökmez, Puruandaro adlı bir kasabaya girmiştik. Daha fazla yolcu almak için otobüs orada durmuştu. Hayretler içinde kalarak karıma "Bak" diye neredeyse bağırarak seslendim, "Bu Tanrı Shiva'nın isimlerinden biri!" Otobüse binen kadınlardan birine bu kelimenin Purepecha dilinde ne anlama geldiğini bilip bilmediğini sordum. O da, "Bu 'kutsal sağlık suları' anlamına gelir" diye yanıtladı. Bundan sonra Michoacan üzerine çıldırmış gibi araştırmalar yapmaya başladım.

Tarasca kasaba ve köyleri arasında suyla ilgili adları olanlardan bir iki tanesi şunlar: *Ahijadero, Corondoro; Coron-goros; Copandaro; Gudndaro; Zirimondiro; Urundareo;Uringuitaro; Purudndaro,* vb. şeklinde sürüp gidiyor.

Hindu okuyucularımın bu örneklerin bazıların ne anlama geldiğini kendiliğinden bildiğini daha sormadan biliyorum. Örneğin, Corondoro ve Corongoroların ismi, çok kadim bir Keşmir kavminin ismi olan Khairon'dan türemiş olabilir. Condoro ve Guandaro da aynı şekilde Afghanis-tan'ın Kandahar ve Ghandahar bölgelerinden türemiş gibi görünmektedir. Corongoros kelimesi de aynı şekilde *Kunmgurus*'tan (Türkçe Bilge İnsan) türemiş olabilir.

Kadim Sümer ve Kuzey Hindistan'da "şehir, yer" anlamlarında kullanılan kelime Ur ya da Uru idi. Bu kelime, Mic-hoacanca'da da "şehir, yer" anlamına geldiği için bu dilde bol bol kullanılmaktadır: *Uru; Uru; Uranden; Ururuta; U-ren; Urapa ; Urudpan; Uringuftaro; Urapicho; Uripitio; Uripito,* vb.

Kadim İskitler *(Saka)* aşırı savaşçı ancak uygarlaşmış bir Orta Asya kavmiydi. Sibirya'dan Kuzey Hindistan'a kadar bütün Orta Asya boyunca yaşamışlardı. Hali hazırda Sibirya'da yaşamaktadırlar. Onların din kardeşlerinden biri de, ilahlaştırılan bir aziz olan *Sakyamuni Buda* idi. Aynı İskitler, Meksika'nın geniş bölgelerinde de yerleşmişlerdi.

İsmini Sakalar'dan alan düzinelerce Michoacan kasabası arasında *Sacapu* (Saka-Bhu, Meru Dağı civarındaki kutsal bir ülke olan Bhu'dan gelen anlamında); *Sacapuri* (İskit Şehri); *Zakan* (İskit) vardır.

Türk-Hindu kökenli diğer bazı Michoacan kasabaları da bu tartışmanın dışında bırakılmamalıdır: *lchan* (Ishan ya da Tanrı Shiva); *Ixtapa* (Tanrımız ve Koruyucumuz Shiva); *Arapari* (Peri Işıkları); *Iztarol/Ixtala* (Fenike Ay Tanrısı İş-tar); *Angao* (Kuzey Hintli Anga kavmi). Görünüşe göre hepsi Hindistan'a gönderilmemişti. İngilizler ve Anglolar,Anga'ların soyundan gelmişlerdir. Michoacano kasabası *Kuchis'in* adı, hâlâ orada yaşayan kadim bir Afgan kavminden türemişti. Michoacano kasabalarından birinin adı beni büyülediği gibi bizlere de pek çok

şey anlatır: *Purudtiro,* anlamı ise "Okyanusu Geçen Purular"dır.

Doğal olarak, pek çok Michoacano kasabasına Tanrıların Tanrısı, Kubera'nın ve onun vefakar Juddhi (Yahudi) savaşçı kastının adı verilmiştir: *Yurecuaro* (Kubera'nın Juddhi / *Yuddhi* (Yahudi) savaşçıları, *Yuri* (Yuddhi); *Yuriria* (Aryan Juddhiler); *Yoricostio* (Yuddhi-Hindu liderlik kastı anlamına gelen Yuddhi-Kashatriya); *Yurecuaro* (Kubera'nın Savaşçıları); *Itzicuaro* (Shiva-Kubera. Shiva ve Kubera müttefik ve yakın arkadaştılar. Bazı yazarlar onların aynı kişiler olabileceğini düşünür.) Güzel sömürge şehri *Patzcuaro'nun* ismi beni büyülemektedir. İsim, "Tanrı Buda Kubera" anlamına gelir. "Parzcuaro, Michoacanoların en kutsal merkeziydi."

Hintli-Fenikelilere aynı zamanda “tüccar ve ticaret yapanlar kastı” anlamına gelen *Pani* de denirdi. Michoacan’da-ki sayısız şehir ve kasaba *Pan* ile biten isimlere sahiptir ve bunlar hâlâ ticaret merkezi olarak bilinirler. Eski, büyük *Urudpan* şehri dokumaları, seramikleri, kumaş imalatı ve Meksika’ya özgü nadir bulanan her şeyi ile ünlüydü. Lakalı çömleklerini yapabilmek için, İspanyollar kıtaya ulaşmadan yüzyıllar önce, Çin’de yetişen tung ağacının tohumunu kullanıyorlardı. Bunun Meksika’daki ismi hâlâ “tung”dur.

Michoacano tapınak piramitlerine *Yacata* denir. “Koruyucu Melek” için kullanılan Sanskritçe isim Yh, *Yakhu,Ya-hu, Yaksha*,vb’dir. Sanskrit *A ta*so ne ki bir var lı ğın ruh lu luk-ruhsuzluk, ruhsal-fiziksel gibi ayırt

edebilir doğasını temsil eder. Michoacano'yu yöneten oligarşiye “Hindu Yönetici Sınıfı” anlamına gelen *Kashonsee* denir. Elbette ki, kendilerini *Intı* ve *Henditre* (Hindu) olarak adlandırmakla övünen kadim Tarascan soylularını burada dışarıda bırakmak istemem.

Hindular gibi, Tarascan toplumu da keskin biçimde kastlara ayrılmıştır. Bütün işçi loncalarını özel rahipler yönetmektedir. Her rahibin işçi sınıflandırmasına *Esha* (Tanrı Shiva) kelimesi eklenmektedir.

Atalarının Pasifik'ten karaya çıktıkları ilk liman kentinin adı, Sanskritçe *Panka-Bharata'dan* (Fenikeli Hindistan) tü-rediği apaçık olan *Punga-Barato'dır*.

On lar kö ken ül ke le ri nin *Na ran-Shan*ol du ğu nu id di a et -mişlerdi. *Shan* Kuzey Hindistan, Çin ve Tibet'te "bölge" anlamına gelen bir isimdir. Himalaya'daki Himachal-Pra-desh eyaletinde, *Naran* adı verilen bir bölge vardır. Tıpkı Michoacan gibi, çok güzeldir, sık ormanla kaplıdır ve dağlıktır. Naran'ın mimarisi ve orada yaşayan insanların fizyonomisi neredeyse Tarasca'dakilerinki ile özdeştir.

Daha önce de anlattığım gibi, Tarasca dilindeki kelimeler *Yuri / Yori* "savaşçı, fatih" anlamlarına gelir. Michoaca-nolar İspanyollara bir zamanlar, kuzeye uzanan şu an Arizo-na ve New Mexico'nun olduğu yerleri de içine alan uçsuz bucaksız bir imparatorluğun sahipleri olduğunu anlatmışlardı. Gerçeği anlatmış olmalılar, çünkü

Yaquilerin efsaneleri *Yoris / Yuris* (Judiler ya daJuudiler gibi telaffuz edilir) denilen yiğit savaşçı lejyonların bir zamanlar kuzeye, Yaqui ulusuna doğru ilerlediğini söyler. Utahlı Uteler de (Yute ve Yutah olarak telaffuz edilir) de geniş bir savaşçı sınıfıdır. Hopi efsaneleri Utelerin onlara garip ve kadim Ulyses yolculuğunda eşlik ettiğini söyler.

AntropologJose Corona Nunez'in kendi iddasını desteklemek için Plancarte Kodeksi'nden aktardığına göre, bir zamanlar Tarascan krallığı Kuzeybatı New Mexico'nun geniş bir bölümünü içine alıyordu ve New Mexico'daki Zuni'ye kadar uzaklara genişlemişti. İddasını Kodeks'te görünen yer ismi, Zuni'nin bir başka adı *Zi bu lan*'a dayandırmaktadır. Burada, Tarascaca ve Zunice arasında linguistik bir bağlantı

olduğunu fark etmek ilginçtir. (The *Conquest of Michoacan,* Benedict Warren; [Michocan'ın Fethi]. 4.)

Purepechaların efsaneleri Fenikelilerin, şu an Lazaro Carde-nas şehrinin olduğu yere düzenli olarak geldiğini, gemilerini Balsas Nehrinin nefes kesici güzellikteki fiyortlarına demirlediklerini ima etmektedir.

Albornozlu Rodrigo, 1525'te İspanya kralına yazdığı bir mektupta... Rio Balsas boğazındaki Zacarula Kızılderili-lerinin babalarının ve dedelerinin kendilerine zaman zaman, Kızılderililerin bu kıyıya güneydeki bazı adalardan kanolarla geldiğini, ticaret yapmak ve bu ülkeden başka şeyler almak için yanlarında mükemmel şeyler getirdiklerini... beş altı ay kadar

burada kaldıklarını anlattıklarını söyler. (The *Conquest of Michoacdn;* s. 8.)

Yaquilerin ve diğer Kuzey Meksika Kızılderili kabilelerinin efsaneleri Suren adı verilen, kraliçeleri ile birlikte, yolları üstünde bulunan uluslarından geçerek kuzeye doğru giden kısa boylu, pigme-benzeri garip insan güruhlarından bahseder. Güneşe tapmaktadırlar (Surya?). *Suren* bir Türk kabi-lesidir. Arizona ve New Mexico'daki kadim Pueblo kalıntılarını araştıran arkeologlar, alçak kapı girişleri ve çamur-bulaşmış duvarlar üzerindeki çocuk-benzeri parmak izlerinden erken Puebloların çok kısa boylu olduğuna kanaat getirmişlerdir. Michoacanolar da İspanyollara Perulu İnkalarla yakın ilişki içinde olduklarını söylemişlerdir.

> … Kadim Peru ve Michoacan arasında bir analoji bulduğumda şaşırmıştım. İki halk, aynı kurumlara, aynı dini uygulamalara, benzer efsanelere sahip ve her ikisi de güneşe tapıyor. Peru'da, Venezuela'da ve Güney Amerika'nın diğer bölgelerinde bulduğumuz neredeyse özdeş benzerliklere sahip isimler bu çalışmadaki ısrarımı sürdürmeme yol açtı. *(Michoacan,* Eduardo Rulz. s. 25.)

Türk, Hindu ve Amerikan Kızılderili efsanelerinin güvenilir olmadığını kim söyleyebilir? Aksine, yüksek derecede o-kur-yazar ve "bilimsel" Avrupalı tarihçiler ne konuştuklarını bilmiyorlar. Mayalar ve Aztekler okur-yazarken, okur-ya-zar olmayan Hopiler ve Michoacanoların Amerika kıtalarına ulaşma mücadelelerine ait eksiksiz, geçerli ve detaylı

bir tarihleri vardır. Amerikalı Kızılderililerimiz, sözlü mitleri ve efsaneleri ile, onları birkaç seviye geriye koyanlardan daha iyi tarihçiler olduklarını kanıtlamışlardır!

Nahuaca-konuşan Kabileler:Nahualar, Nahoalar, Tolteker, Aztekler ve Diğerleri.

1940'ın sonlarında Meksika'da üniversiteye giderken, bu ülkenin Hindistan ve / veya Kutsal Kit ap'la bir tür bağl ant ısı olduğunu anlamam çok fazla sürmemişti. İlk muamma onların ismiydi: Meksikalı, Nahuaca'da *Meshika*. Çalışmalarımda her iki Amerika'da da Mesech-benzeri isimlerin çokça olduğunu görmüştüm. Hem sonra, *Nahua* ve *Nahol* kelimeleri de vardı. Nahoa, günümüzde Meksika'nın Nayarit ve Sinaloa

eyaletlerinde yaşayan bir kabiledir. Orta Meksikalı Nahuaların erken ataları oldukları varsayılmaktadır. Bu kelime "Noah"a benzer görünmektedir ki, gerçekte de öyleydi. Nahuaca-konuşan kabileler "V" sesini telaffuz edemi-yorlardı. Sanskritçe'de Nava "gemi" demektir. Onların Azt-lan, Nayarit, Meksika'dan şu anki Mexico City'e "çıkış"ını anlatan Aztek efsanesi Musa'nın ve İbraniler-in Mısır'dan çıkış hikâyesine inanılmayacak ölçüde benzerdir. Aynı hikâyenin İbrani ver-siyonunda, Musa (Mosha) ve halkı yıllar boyu köleleştirilmişlerdir. Mısırlılar için, piram-itler inşa etmek, kerpiç tuğlalar yapmak ve kölelere ait diğer işleri yerine getirmek zorundadırlar. En sonunda, Firavun onları azat etmiş tir.

Aztek efsanesinde, Pasifik kıyısına yakın, günümüzde Mexcahitin (Mesh-Kahl-tee-than) denilen bir adadan yola çıkmışlardır. Meksika anakarasına ulaştıklarında, Aztlan kralı tarafından köleleştirilmişlerdir. Uzun yıllar boyu, onlar da piramitler inşa etmek, kerpiç tuğlalar yapmak zorunda kalmışlardır. En sonunda onlar da, ismi Musa'nın gerçek adı Moshe'ye benzeyen Meshi'nin öncülüğünde gitmeleri için azat edilmişlerdir.

Kutsal Kitap'taki Çıkış bölümü boyunca Yahudiler bir süreliğine, *Nehusthan* adı verilen pek çok zehirli yılanın olduğu bir yerde kamp yapmışlardır. Bu Nehusthan yılanları kötü huylu yarı-tanrılar gibidirler. Pek çok İsrailliyi öldürmüşlerdir. En sonunda, Musa, Nehusthanların pirinçten bir putunu yapıp, İsraillilere de ona selam vermelerini

(tapmalarını) söyleyerek bu putu bir sırığın üzerine yerleştirmiştir.

Bundan sonra, yılanlar bir daha İsraillileri öldürmemişlerdir.

Aynı hikâyenin Aztek versiyonunda, Aztekler bugünkü New Mexico'nun dışında, *El Pedregal* (Kayaların Yeri) adlı şehirde son derece kayalık bir alanda kamp yapmışlardır. Her yerde zehirli yılanlar vardır. Ancak Meksikalıların Mes-hi'si bizim Musa'mızdan biraz daha pratik ve gerçekçidir. Takipçiler-ine bu yılanları yemelerini söylemiştir. Aztekler, bütün o yılanları yeme işini öylesine esaslı yapmışlardır ki, bu gün bi le El Ped re gal'de kim se yı lan gö re mez.

Hindistan'da Aztika bir Brahman liderlik mezhebinin adıdır. Türkçe'deki benzer bir

kelime olan *Uztikaa* ise "Yüksek Sınıf, Soyluluk" anlamlarına gelir. Bu isimler garip biçimde *Azteca'ya* benzemektedir. İspanyol tarihçisi ve rahibi *Fray Diego de Duran'a* göre Aztekler, Batı Yarımküreye dünyanın diğer tarafındaki bir ülkeden ulaştıklarını iddia etmektedirler. İlk başlarda şu an Florida Adacıklarının bulunduğu yerin az ya da çok yakınında konumlanmış bir ülkede yaşamışlardır. Çok şiddetli bir deprem ya da başka bir felaket ülkelerinin Meksika Körfezi'nin sularına gömülmesine neden olmuştur. Denizci bir ulus tarafından kurtarılmış ve gemiler içinde Meksika'nın Doğu Kıyılarının daha yukarısına getirilmişlerdir. Oradan da, onlar ve aynı kabile ailesinin iki klanı gibi görünen Michoacanolar yeni bir ülkenin arayışı ile Batı Meksika'ya doğru

yaya olarak ilerlemişlerdir. Güneye doğru yolculuklarında, bugün Patzcuaro Gölü olarak bilinen yerde Michoacanolar'dan ayrılmışlardır.

Azteklerde soylulara *Aztecatf* denir. Sıradan insanlar ise *Azteca'dır*. Fenikelilerin liderleri *Khatti* olarak bilinir. Onlarda sıradan insanlara ise *Kah* denir. Bu iki sınıf arasındaki ayrım rastlantı olamayacak kadar benzerdir. Fenikeli *Meshi*-ka'lar, Fenikelilere köle elde etme ve onlara nezaret etme konusunda uzmanlaşmalarının yanında onlar için zanaatkarlık da yapan özel bir kasttır. *Meshika* Orta Asya'da konuşulan, ancak umuma kapalı Türk dili Aramice'de "Mesih" anlamına gelir. Aztekler altını iyi işlemeleri ve Orta Ameri-ka'daki diğer kabileleri köleleştirmeleriyle bilinirlerdi. Onların haşin

davranışları, etraftaki kabilelerin Azteklere karşı İspanyollarla ittifak kurmasına yol açmıştı. İspanyolların hiçbir zaman Meksika'yı fethetmediği söylenir. Yalnızca böylesi bir misyonda Amerikalı diğer kabilelere nezaret etmiş ve onları desteklemişlerdir.

İmparator Montezuma İspanyollara, aile klanının *Teo-colhuacan* adı verilen uzak bir ülkeden geldiğini söylemişti. Aztekler "R" ya da "V"yi telaffuz edemiyordu. Bu yüzden, bu Teocolhuacan, Türkçe'de "Tanrılaşan Kuarava (Türk) Krallığı" anlamına gelen *Teo-Kaurava-Khan* olsa gerektir.

Aztekler, Tolteklerin soyundan gelmektedir. Azteklerin, soyundan gelmiş olduğu Teocolhuacan, dünyanın öbür ucundaki *Tula, Tolan* ya da *Tullan* adı verilen çok uzak bir

ülkede konumlanmıştı. "R"yi telaffuz edemediklerini aklımızda tutarsak, onlar gerçekten de Türklerin adlarından biri olan Turlar, Tutan ya da Turanlar'dı. Türk Huna kabilelerinin pek çoğu da "R" yi telaffuz edemiyorlardı. Kendilerine Tulalar, Tolalar ya da Tulan diyorlardı. Güney Rusya'da Tula diye bir yer vardı, bugün de vardır. Aztekler İspanyollara Tu le ler de miş tir. Bu gün bi le, Tul ya da Tol söz cü ğü nü her iki Amerika kıtasına dağılmış olduğunu görürüz. *Toltee* Sanskritçe *Toltuk* (Tola Halkının oğulları) kelimesinden türemiştir. Türkçe'de *Tulteki* = "Rakibi olmayan Tula."

Toltek ve Aztekçe'de "savaşçı" için kullanılan Yaotl, Sanskritçe'deki eşitine benzerdir: Yaudi veya Yuddhi.

Tepe (Tepe, çn) Türkçe'de kullanılan bir kelimedir. *Te*pe'ler Meksika boyunca dağılmıştır. Değerlendirmeme göre iki yüzden fazladırlar. En meşhur *Tepe* ise Sanskritçe'de "Koruyucu Meleğin Tepesi" anlamına gelen Tepeyde'dir. Guadalupe Bakiresi[29] ile yer değiştirmeden önce Tepeyac, Meksika'nın Ana Tanrıçasının ikametgahıydı: *Nan; Inana; Nantzin* (Onurlandırılan ya da Sayılan Anamız. Tzin bir saygı ifadesi); *Ton-nantzin* (Göz kamaştırıcı Ana); *No-Nantzin* (Anamız); *Citl-ali* (Yıldız Tanrıçası); *Malin-Ai* (Çi çek Tan rı ça sı).

[29] Güney Amerika'da Yerlilerin ve ispanyolların sentezlemesi sonucunda ortayı çıkmış, Meryem Ana'nın Güney Amerika'nın ana tanrıçasıyla birleşmesiyle evrimleşmiş bir Latin Amerika ikonu. (çn)

Ana Tanrıça İnana, Sümer ve bütün Orta Asya'da özellikle saygı görürdü. Kadim Türkler Sümer'in erken atalarıydılar. Sümer ve Orta Asya'da ona *Nana; Innana; Nan-sin* (Onurlandırılan ya da Saygı Duyulan Ana); *Ishtar* (Yıldız Tan rı ça sı); *Str-i la* (Yıl dız Tan rı ça sı); *Ma lin-i la* (Çi çek Tan -rıçası) denirdi.

Ana Tanrıça için kullanılan bu özdeş isimlerin rastlantısal olması bana pek mümkün görünmüyor.

Piramit şekilli tapınak dağlarına Sümer'de *Ziggurat* denirdi. Sanskritçe'de böylesi bir tapınağa *Sakharu* ya da *Sak-hari* denir. Nahuaca'da bu *Zacuallidir*. Bu kelimeler arasındaki linguistik farklılıklar önemsizdir.

En bilindik Aztek Tanrılarının isimleri *Quetzalcoatl* ve *Tezcatlipoca,* Hindistan ve Orta Asya'dan türemiştir. Her iki isim de olasılıkla hem Türkçe'den hem de Sanskritçe'den türemiştir. Türkçe'de, Tol-teklerin *Kutsalkutl* olarak telaffuz edeceği *Kutsal* (Kutsal, çn) ve *Kuru* (Türk) kelimeleri vardır. Kelime aynı zamanda *Kutsalkrl* ke-limesinden de türemiş olabilir. Meksika'da bu kelime *Kutsalkatal* (Kutsal Türk Kral) olacaktı. Bu kelimenin aynı zamanda Sanskritçe eşiti de vardır: *Ket* (şef, lider) artı *Shul* (Asa ya da Shiva'nın Üç Çatallı Mızrağı) artı *Kubera* (Fenikelilerin ve Yahudilerin ya da Khyberlerin ortaklaşa kullandığı Kubera'nın bir başka ismi). Bu yalnızca Nahuaca *Ketsalkuwatl* olarak telaffuz edile-bilirdi. Her iki ismin de Türkçe ve

Sanskritçe'den türedi-ği kesin olsa da, ben Quetzalcoatl'ın olasılıkla bugünkü Bi-har eyaletinden bir kutsal insan olduğu kanaat-indeyim. Kadim zamanlarda, Bihar, Biharlar adı verilen manastırlarıyla bilinirdi. Ancak daha sonra bunlara *Pala* dendi. Quetzalco-atl'ın anayurdu *Tlapallan* idi. Hindistan'da bu "Palan'ın Yerüstü Dünyası" anlamına gelen *Tala-Palan* olarak telaffuz edilecekti. Böyle isimlendirilmişti çünkü Kubera ve *Na-gas*-ta'lar (Batı'nın ya da Doğan Güneş'in Nagaları) yerleştiği Orta Amerika'ya beraber-inde *Paladan* insanlar getirmişti. Kutsal Kitap'taki Pelegler ya da Phalegler, özellikle kanallar ve suyollarının yapımında çok iyi in-şaatçılardı. *Pala-Lanka* anlamına gelen eski Maya şehri *Palenque'ı* da onların inşa et-tiğine şüphe yoktur. Bugün bile Orta

Amerika'da geniş su tanklarından bir kısmına *Palangana* (Peleg Kavmi) denmektedir.

Paulisti kelimesi Asurca'da Palasm ya da Pilasm, Eski Mısırca'da Pulesati, Kutsal Kitap'ta Philistine (Filistin, çn), Grekçe'de Pelasgos, Purana'larda Pulasta, aynı zamanda olasılıkla Pulama'dır (Deccan'ın yağmacı Poli-garları)... *(Racial History of India, Chandra Chakra-berry;* [Hint Irkları Tarihi] s. 84.)

Sanskritçe'de *Palaka*= "Dünyanın Koruyucusu" (Sanskritçe Sözlüğe bakınız.) Kubera (Heber) ve Peleg / Phaleg, Meşek-leri ve diğerlerini Amerika kıtalarına, Kutsal Kitap'ın da söylediği gibi Ortadoğu'yu, Orta

Asya'yı ve Hindistan'ı korumak için nakletmişti.

Hazır Meksika'daki Kutsal Kitap isimleri konusunday-ken, Veracruz'daki *Papaloapan* kıyı şehrinden bahsetmek istiyorum. Nahuaca-konuşan halklar "B"yi telaffuz edemez. Pan kelimesi, Fenikelilerin (Pani) yaptığını gördükleri şeyden, suları geçmelerinden türemiştir. Meksika'da bu, köprü gibi herhangi bir yeri geçme eylemi ve aynı zamanda, bu kitabın da ana konusunu oluşturan Haç[30] anlamındadır. Böylelikle, *Papaloapan* "Babillilerin Geçişi" anlamına gelmektedir.

[30] Ingilizce'de kullanılan cross kelimesi, baş harfi büyük yazıldığında aynı zamanda Haç anlamına gelir. (çn)

Hiç *Panama* kelimesinin ne anlama geldiğini merak ettiniz mi? Sanskritçe'deki *Pani-maha* (Yüce Fenikelilerin Geçişi) anlamına gelir. Kadim zamanlarda, Panama'nın batak-lıklı kıstaklarında küçük gemiler düzenli olarak yüzerlerdi.

Artık, Quetzalcoatl ve Tezcatlipoca ile ilgili tartışmama geri dönmeliyim. Nahua halkı D, B, veya G harflerini telaffuz edemiyordu. Bu nedenle, genellikle Kubera olarak görülen Tezcatlipoca'nın Türkçe bir ismi vardı: *Desh-Keder-Bhoga* (Kutsal Tanrı Kheder). Diğer bir deyişle, "Babası olmayan Babanın Biricik Oğlu." Bütün bu isimler hem telaffuzda hem de işlevde, "yalnızca tesadüf olmayacak kadar benzerdir.

Sanskritçe, Türkçe Tamilce yer isimlerine Orta Amerika'da bolca rastlanır. Nayarity'e Orta Hindistan'daki *Naya-riti* eyaletinin adı verilmiştir, Chihuahua'ya *(Shivava,* Tanrı Shiva'nın Konutu); Jalisco'ya (telaffuzu Hah-LEES-koh),Grek Güneş Tanrısı'nın adı verilmiştir. Halys de Türk Hi-titlerin başkentinin adıdır. Yakıcı çöl, Sonora, *Sun ita* adlı berbat bir iblisin Sanskritçe adından türemiştir. *Sinaloa'nın* Eski Dünyadaki benzeri, kadim bir Seylan halkı olan Sinha-la'nın adından türemiştir. Zacatecas, Türkçe *Sakatika* (Eşsiz İskit Halkı) kelimesinden türemiştir. Bu liste sürüp gitmekte dir.

Michoacanolar kendi Tamal[31]yemekleri için nasıl Türkçe isim, *Corunda'yı* alıyorlarsa, Nahua halkının *Tamal ı* da, sarmak için mısır yaprakları yerine bambu

yapraklarını kullanan Tamilce *Tamal* kelimesinden türemiştir.

31 Nahua dilinde tamalli adı verilen Tamal, buharda pişirilen doldurulmuş ya da sade mısır hamurundan yapılan bir yemeğin adı. Bu hamurun içine et, peynir ve dilimlenmiş biber de konulabiliyor. (çn)

Mayalar

Mayalar, Eski Dünya kökenlerinin yerini kesin olarak belirtmişlerdir. Atalarının Orta Amerika'dan gemiyle 150 gün gidilerek varılan bir batı ülkesinden geldiğini iddia etmişlerdir:

Shilanka *(Xilanca)* - Seylan'ın *(Zeilan-Ka)* kadim isimlerinden biri.

Shikalanka (Xicalanca) - Seylan. Tamilce Shikalam.

Itzamna kültür kahramanlarından biriydi. Bir batı ülkesinden geldiği iddia ediliyordu. “Altın Ülkesi” anlamına gelen Tiger, Seylan’ın Dravidyaca isimlerden biriydi. Isham-na kelimesindeki *Na* saygı ifadesidir.

Ishbalanka (Xbalanca), bir başka kültür kahramanıdır. Tamilce, “Lanka’nın Shiva’sı” anlamına gelir. Hindistan’ın Tanrı Shiva’sının günümüz Sri Lanka’sındaki Adem Tepesi’nin üzerinde bulunan parmak izini yaptığı varsayılmaktadır.

Shibalba, Maya’nın yeraltı dünyasıdır. Bu kelime Sanskritçe’de “Tanrı Shiva’nın-Meru Dağı’nın membasından” anlamına gelen *Shivulba* kelimesinden kaynaklanmaktadır.

Pa len ke (Pa len qu e). Bu isim, Tamilce “Lanka’nın Ha-mi’si” anlamına gelen *Pal-*

Lanka kelimesinden türemiştir. Kadim Lanka, Hindistan'ın "Atlantis" idir.

Ceren, Seylan'ın isimlerinden biridir. El Salvador'daki bazı Maya kalıntılarına da *Ceren* denilmektedir.

Lacandon, bir Yucatan kabilesidir. Hindistan'ın tanrısı Kubera, Kuzey Hindistan'dan Seylan'a kadar yayılmış olan Tatarlı Hun ya da Rakshasha kabilesi olan, ülkeye pek çok isminden birini vererek Lakan ya da Lakam halkı olarak anılan Lakları sürgün etmiştir. *Lacan-don* kelimesindeki *don* eki, *Dan* (Maya kabile ve yer isimlerini kadim Seylan isimleri ile karşılaştırmak için Cologne Sanskrit and Tamil sözlüklerine bakın.) kelimesinden kaynaklanmaktadır.

Kadim Seylan üç eyalete bölünmüştür: Maya, adanın merkezi bölümü idi, *Ruhuna* ve *Pihitee,* ise üçü içerisinde en kuzeyi oluşturanlardı. Seylanlı *Maya* etkileyici mimari mucizeleri, tapınakları ve sulama göletleri ile bilinirdi. (Referans: *The History ofCeylon,* William Knighton, ilk basımı 1845, Seylan Colombo)

Seylan'ın kült dinlerinden birinin adı *Mayon'du.* Bu din adada yaşayan az sayıdaki yerli halk arasında hâlâ mevcuttur.

Daha önce MÖ 4000 civarında ya da belki de daha önceleri, Hindistan'ın İyi Talih, Altın, Zenginlik, Tüccarlar, Tacirler, Denizciler ve Madenciler Tanrısı Kubera veya Khyber'in *(Kheeber/Heber),* Kuzey Hindistan'ı *(Sivapuri; Sivabhu; Shivulva)* en barbar

kabilelerden kurtarmaya çalıştığını söylemiştim. Bunlar çoğunlukla, aynı zamanda *Rakshasalar* (barbarlar) denilen Tatarlı *Hunlar* idi. "Meru Dağı dolaylarındaki Kutsal Ülke'den gelen Hunlar (Tatar'lar)" anlamına gelen *Huna-Bhudan* gelmişlerdi. Bu kabilelerin çoğu yamyamdı, kabileler arası savaşa düşkündü, dini törenlerde insan kurban etme uygulamaları yapardı, bebeklerin alınlarını yassılaştırırlardı, savaşlarda kafaderisi yüzerler ve pek çok Amerikalı Kızılderili kabileye atfedilen başka adetleri yaptıkları gözlenirdi.

Ramayana bize Kubera'nın (gerçekte bir grup), yanına pek çok Yassha ya da Yakkha tebaasını da alarak, onları Lanka ya da Seylan'a sürdüğünü söyler. Bunlar Seylan'ın ilk sakinleri *Veddha'lar* olacaktır. Hunalar

(Hunlar) Seylan'da yerleşmeyi ve barışçıl olmayı reddetmişlerdi. Bu yüzden, Kubera onları kendi adamları Yakkhalarla birlikte *Patala'ya* (Orta-Amerika) götürmüştür. Mayalar onları kültürel kahraman *Hunapu (Huna-Bhu?)* olarak hatırlamaktadır.

Orta Amerika yerlileri, "ST" birleşimini telaffuz edebiliyor olsalardı, bugünün Yucatan'ı *Yucasthan* olacaktı. Bugün bile, Meksikalı Kızılderililer ve köylüler bu birleşimi hâlâ telaffuz edemezler. Örneğin *Como esta?* (Nasılsın?), yerine onlar yalnızca , *"Como ta?"* diyebilmektedir.

Guatemala, Sanskritçe *Guha* (Kozmik Zekâ) + *Dha* (Yılansı) + *Amala* (Göbek Bağı), Batı Asya ve Hindistan'ı Orta Amerika ile bağlayan Kutsal Göbek Bağı anlamındaki

Guadhaamala kelimesinden türemiştir. Maya ülkesindeki Seylan ve Tamil kabile isimleri *Yakkha, Maya* ve *Lakın* yanında, *Lenca* ve *Rama* kabileleri de vardır. Buna Meksi-ka'daki bölgelerin yerel isimlerinin en az üçte ikisinin Batı Hindistan bölgelerinin Lanka veya Tamilce isimlerinin varyasyonları olduğunu da eklemek istiyorum.

Kadim Seylan tapınak ve binalarının mimarisi neredeyse tamamıyla Mayalarınkine benzerdir.

Kubera Kuzey Amerika'ya ismini de vermiştir. Orta Amerikalılar İspanyollara Kuzey Amerika'nın *Quivira* (Khyber Halkının Ülkesi) olduğunu söylemişlerdir.

Çoğumuz, Maya kutsal kitabı *Chilam Balam'ı* duymuşuzdur. *Chilan* ya da *Chilam*

Mayalı rahiplerin lakabıdır. *Balam,* Jaguar'a verilen Mayaca isimdir. Sanskritçe'de *Che-il-an* = Seylanlı ve *Vyalam* = kaplan, aslan, avlanan leopar. "Jaguar" olasılıkla, Kaplan-benzeri ya da "kaplan gibi ses çıkaran" anlamına gelen Sanskritçe *Higkara'dan* kaynaklanmış tır.

Chak, Maya yıldırım, şimşek, yağmur ve mahsul Tanrı-sıdır. Onun dünyanın öbür ucundaki eşiti olan *Dyaus,Jupi-ter, Ca, Jah, Ju, Jahve, Jehova Jeho, Sakh, Sagg, Sa-ga-ga, Sakko, Zagg,* Zaxdiğer söylenişiyle Zeus elinde yılan şeklinde bir yıldırım ve kadeh tutarken ya da başka biri ona kadeh uzatırken betimlenmiştir. Mayaların *Chakı* da aynı şekilde betimlenmiştir. O aynı zamanda Tanrı Shiva'dır!

Orta Amerika'ya *Votan* adında biri ya da bir grup tarafından getirildiklerini iddia ederler. Bu isim ise Sanskritçe'de "Gemi Halkı" anlamına gelir.

Mayalar kendi "Quetzalcoatl"larına Kukulcan ve Guku-mats der. Bu isimler doğrudan Türkçe dilinden türemiştir. Kuk ya da Gok, Kadim Türk kavimlerinin ismi olan Türkçe Gog ve Gok'tan türemiştir. *Ulu* (Türkçe, Ulu, çn) "yüksek yerdeki" demektir. *Mats,* Türkçe "Mesih" için kullanılan Masi kelimesinden türemiştir. *Khan* (Han, çn), "Kral" için kullanılan Türkçe bir kelimedir. Böylelikle Kukulcan = Gogulkhan (Gog'un Saygıdeğer Kralı) Gukumats = Goku-masi (Saygıdeğer Gok Mesih).

Huna kelimesi de sayısız kez Maya mitolojisinde yer almaktadır. Daha önce Seylan'ın ikinci adasına Ruhuna dendiğini söylemiştim. Türkçe'de bu "Huna'nın Ruhu" anlamına gelir. Maya mitolojisi Huracin adında, İngilizce'de Hurricane (Kasırga) kelimesinin de türediği bir Rüzgâr Tanrısından bahseder. Kubera ve onun halkı Güney Meksika'ya ister gemilerle, ister uzay gemileriyle ya da her ikisiyle birden gitmiş olsun, oraya rüzgâr tarafından götürülmüşlerdir. Huracan, "Türk Kral" anlamına gelen Kuru-Khan kelimesinden türemiş olabilir. Mayalar hakkında daha söyleyecek çok şeyim var, ama burada durmalıyım.

Zapotekler

Bu isim, Sanskritçe *Sapota* (Gemilerin Sahipleri) kelimesinden türemiştir. Zapotekler, Oaxaca'da (İspanyolca telaffuzu wah-HAH-kah) yaşamışlardır ve hâlâ da yaşıyorlar. Eski zamanlarda burası *Vashaka,* "Gemici Saka Halkı" olarak telaffuz edilirdi.

M. Oldfield Howey, Oaxaca yerlileri hakkında *The En-circled Serpent* kitabında aşağıdakileri söylemiştir:

> ... Aziz Patrice şunları yazar ' ... Mixtec'lerin yüksek rahipleri Tay Sacca, Sakya'nın adamı lakabını taşırlardı. Tay 'insanlar' anlamına gelirken, sacca'nın onların dilinde hiçbir anlamı yoktur, yalnızca bir papazı işaret eder. Diğer bazı önemli terimler ise Zaca-than, 'Sakya'nın yeri', Zaka-tepe, 'Sakya'nın dağı'dır. Çin'de

Budistlerden çoğunlukla ‘Sakya’nın Oğulları’ diye bahsedilir: Saka-muni, Buda yaşarken ona ihsan edilen isimdi, orijinal ismi ise Guatama idi. Hepsi bu da değildir. Aziz Patrice daha sonra Vining’den şu alıntıyı yapar, ‘Orta Amerika’da Guatemala olarak bilinen ülke, Guatama-than’ın (Guatama Ülkesi) bozulmuş şekli olarak ismini Bu-da’dan almıştır.’ (s. 296.)

Not: Guatemala’ya gerçekte , “Yılansı Göbekbağından Akan İnsanüstü Zekâ” anlamına gelen “Guhadhaamala” dendiğini göstermiştim. Aztekler, Mayalar ve İnkalar gibi halkların Türkler ve Hinduları tanıdıkları şüphe götürmez.

Okuyucularıma her iki Amerika kıtasında bulunan Kızılderililer hakkındaki

araştırmamda toparladıklarımın yalnızca kırıntılarını verdim. Ancak bu kitabın çok fazla dolgun olmasını istemiyorum. Türkleri ve Hinduları hem ruhsal hem de fiziksel yollarla yeniden haritanın üzerine koymak istiyorum. Umarım bu büyük kavimleri açıklamam görüşümü kanıtlamıştır.

13. Bölüm

Doğru Din Hangisi? (Haç Bilimi 101)

İlk iki kitabım *The Ego-Mankind's Inner Terrorist* ve *Christianity-Mankind's First Worldwide Religion'ı* okuyan bazı okuyucularım, neden eşzamanlı biçimde insanları Hıristiyanlık olsun olmasın herhangi bir din propagandasının kötülüğü konusunda

uyardığımı anlayamıyorlar. İnsanların yapmaması gereken şey yanlış dine ait olmaktır. Öyleyse doğru din nedir?

Gerçekte, yeryüzü üzerindeki bütün büyük dinler "doğrudurlar." Hangi isimle geçtikleri önemli değil; onlar içlerinde kaynaklandıkları ilk dini, Krishti ya da Krishtaya'yı saklayan üst tabakalardır.

E sa sen, Dü a li te, Haç ve Kut sal Tes li sin bü tün in san var -lığının temel taşları (Krishti) olduğunu kabul eden dünyadaki bütün dinler *Doğru* Din'dir. İşte size bir örnek: Diyelim ki, birini Baptist Kilisesi'ni bırakarak Yehova Şahitleri'ne katılması için ikna etmeye çalışıyorum. Bu tereciye tere satmak olacaktır. Baptistlerin amacı insanlara Haç ve Kutsal Teslisin gizemlerini

öğretmektir. Bu yüzden, Yehova Şahitleri ile aynı aileye aittirler. Neden kardeşle kardeşi karşı karşıya getireyim? Eğer bunu yapsaydım, adi bir suçlu ve spiritüel katil olurdum. Elbette ki, birileri (bilin bakalım kim?) size kutsal kitapları doğru şekilde okumayı öğretme isteğiyle kapınızı sık sık çalıyordur. Herhangi bir kutsal kitabı okumanın doğru yolu filan yoktur, çünkü hepsi de Babil'dir.

Diyelim ki, Metodist Kilisesi için bir misyoner oldum. Hindistan'a gider ve Hinduları Metodist olmaları için ikna etmeye çalışırım. Bu da, ölümcül bir hata olacaktır. Hindular da Haç, Düalite ve Kutsal Teslisi insan varlığının temel taşları olarak görürler.

"Katolik" kelimesi, "İttifak" anlamına gelen Türkçe-Er-menice *Ketylika* ve

Sanskritçe *Ketu-Loka* (Fenikelilerin Evrensel Dini) kelimelerinden türemiştir. Orta Asya'nın beş kadim kavmi olan *Panchala Kristaya* (Fenikeli Hıristiyan) ya da *Panchala Kristihan'dan* (Fenikeli Hıristiyan Askerler ya da Fatihler) türemişlerdir. Bunlar Yadu (Yayati, Yahuda, Japheth veya Dyu-Piter); Turvasa (Türkler); Druhyu (Orta Asya Dürzüleri); Anu (Mongollar, Japonlar, Sümerliler vb.); Puru (Orta Asya ve Kuzey Hindistan'ın Fenikeli Hıristiyan Kavimlerinin Toplamı)

Görünüşe göre Krishti ya da Krishtaya'nın yerini alan, yeryüzündeki tüm dinlerin "Adem"i, *Tengiri* veya *Tangiri*, ilk olarak, artık Rusya'nın bir parçası olan bugünkü Altay Türk Cumhuriyeti'nde ortaya çıkmıştır. Tangiri'nin Sanskritçe anlamı *Danu* (Fatih

veya Dan Kavmi) + Giriden (Dağ) türemiş olabilir. Tengiri / Tangiri, dünyanın merkezi Meru Dağı ya da “Meru Dağı’nın Vulva’sından Doğmuş” ya da “Kaynak” anlamına gelen *Siyoni* (Zion) demenin yalnızca bir başka yoludur. Torah veya Musa’nın beş kitabına, aynı zamanda Hindu kutsal kitaplarına göre, insanlığın erken ata ırkları Tangiri’yi, Meru Dağı’nı veya Zion’u terk ederek dünyanın tümünde çoğalmışlardır.

Tengiri dini Krishtaya’yı ilk insanların yaşama biçiminden, kadim zamanlarda mevcut olan tüm dinlerden ayırarak, kendine özgü adı olan bir dine dönüştürmüştür. Kutsal Teslisi (Baba, Oğul ve Kutsal Ruh) Haçın arketipsel ve ruhani önemini ve Düalite Öğretisini (Dünyanın Eril ve Dişil kutupluluğu) vaaz etmiştir.

Beş Krishtaya'ya göre Kutsal Teslis, Düalite ve Cross (Haç, çn) kelimesini ondan türettiğimiz Kurus veya Krus sembolizminin ruhani teknolojisini doğru uygulamadaki bilgi ve yetenek onların en azından bin yıl yaşamalarını ve kendi iradeleri ile bedenlerine girip çıkmalarını, evrendeki herhangi bir yere ışık hızıyla yolculuk etmelerini, herhangi bir hastalıklarını anında iyileştirmelerini, huzur ve mutluluğun keyfini sürmelerini, çalışmaksızın bütün ustalık ve sanatları bilmelerini ve eğer hâlâ var olsalar, kıyaslanınca, bizim gibi sözde "modern insanlar"ı Neanderthal gibi gösterecek bir uygarlığın en üst noktasına ansızın erişmelerini olanaklı kılmıştır. Eksiksiz bir mutluluk durumunda yaşıyorlardı.

Ruhani İnsanlar olarak yüksek statülerinin ellerinden alınamaz bir hak olmasının verdiği aşırı güvenle bencil, kendini beğenmiş ve kardeşlerinin ortaklaşa refahını umursamayan insanlara dönüştüler. Açıkladığım ruhani teknolojileri peyder pey unut arak, gün be gün daha fazl a at ei st ve Sonsuz Cennette yaşama sanatını unutur oldular. En sonunda Doğa, onların Cenneti Cehenneme çeviren düşkünce çabalarını hoş göremez hale geldi. Dünya, soğuk Kutup Dairesindeki cennetlerini, donmuş çorak bir toprağa dönüştürecek şekilde normal eksenini eğdi. Böylelikle, nihayetinde Kuzey Hindistan'a yerleşmek üzere güneye doğru firar ettiler.

Nefilimler Kimdi?

Dünyada yaşamak için Uzaydan geldiği muhtemel bu ilk beş ırk, Torah'ın söylediği "denizci uluslar"dır: Fenikeliler. Grekler onlara "Nuh'un Beş Liderlik Klanı" anlamına gelen *Nuphylum* der. Kutsal Kitap ise *Nefilim.*

Sanskritçe Sözlük, *Nuphylum* kelimesini daha fazla aydınlatmaktadır. *Nu/Na* = "gemi, tekne, bilgi, katiyet, Nuh veya Tanrı Krishna'nın soyundan gelenler; Tanrı Shiva, Buda; Nuh." Buna ek olarak *Nu* "Gökyüzüne doğru giden bir gemi ya da tekne" demektir. *Navak* = "Gökyüzüne gemi şeklinde ulaşan dua."

Grekl erden farklı ol arak, "döl" ya da "nesil" için Sansk-ritçe kelime Vela'dır. *Nuphylum = Nefilim = Nuvelan.*

Torah'ın Etimolojisi Hakkında Daha Fazlası

Daha önce de söylediğim gibi "hikâye" için kullanılan Türkçe kelime *Tarihtir;* İbranice Kutsal Kitap'ta, *Torah* Musa'nın Beş Kitabı'dır. Bir Kuzey Hint dili olan Keşmirce'de, *Tarikh* = "Kitap." Bazı başka dillerin çok azında, Torah, Musa'nın Beş Kitabı'nın bilmemizi istediği şeyin ruhuna dokunur: Kutsal Teslisin kendisine. Sanskritçe'de, ondan *Traya,* "üç kere kutsal bilim", Buda Üçlüsü, Hinduizmin gerçek adı, "Hayat Bilimi" anlamına gelen *Dharma* olarak bahsedilir. *Trayavida* = "Kutsal Bilimi Bilmek." *Tarana,* geniş bir teraziyi destekleyen geniş bir eşkenar üçgendir. Tanrı Shiva'yı Atlas gibi, dünyayı sırtında taşırken sembolize eder.

Japonlar kendi “Kutsal Teslis” sembollerine *Torii* der. Bu simge Japonya’da her yerde, özellikle de mabetlerin hemen dışında görülür. Kore Savaşı boyunca, Hıristiyan ibadetlerini onların tarzında bir tapımla gerçekleştirmekten haz duymuştum. Bir tanktan tatlı su içecektim. Sonra da mabede gidecektim, selam verecek ve ellerimi üç kez çırpacaktım. Mabedin önünde asılı bir çan olacaktı. Selam verdikten ve el çırptıktan sonra, Japon Şintoisti (Hıristiyan) sunağın önünde duran çanı üç kez çalar. Bütün bu sembolizm, Katolikle-re ifade ettiğinin ne daha azını ne de daha fazlasını ifade ediyordu: Kutsal Teslis, Baba, Oğul ve Kutsal Ruh.

Torii ve Tarana’yı dünyanın çeşitli bölgelerinde de görürüz. Bunlara *Dolmen* diyoruz. Bazı yazarlar onları oraya kadim Japonların

diktiğinde ısrar ediyor. Japonların insanlığın geri kalanı kadar Türkî Ramanaka olduğu doğruysa da, ilk Krishtayalar değillerdir. Tüm insanlığın erken ataları Kurus-Ramanaka'ya her zaman için saygılarımızı sunmalıyız.

Sembollerin Bir Anlamı Var mı?

Batılılar, Hindu din felsefesiyle yüz yüze geldiklerinde, sembolizmde kullanılan dağlar, hayvanlar, hayvan uzuvları gibi doğal olguların tasvirleri, farklı coğrafi görüntüler, enerji girdapları, daireler, eşmerkezli çemberler, svastikalar, haçlar ve farklı tasarımlar, "tanrıların" yaşamlarının garip anlatımları, "tanrıları" kullanarak Doğanın farklı görünümlerini temsil etme ve diğer tuhaflıklar hakkında hüsrana uğrama ve hayrete

düşme eğilimindedirler. Hindu dinsel Babil'ini deli saçması olarak görürler. Örneğin, tanınmış Hindu coğrafyacısı Dr. Shyam Narain Pande, Pehlevi olarak adlandırılan Persli insanların kavmini tanımlamak için aşağıdakileri söylemiştir: "Bu ülkenin halkı Vashistha'nın ineğinin kuyruğundan fışkırmıştır…" *(Ancient Geography of Ayhodhya,* [Ayhohya'nın Kadim Coğrafyası] s. 41.) Veya Ramayana'nın Kubera'nın 10.000 yıl boyunca kafasını suyun altında tuttuğunu anlatan öyküsüne ne demeli? Binlerce yıllık çalışma ve deneyim sonucu Hindular, Doğa ve Tanrı'nın insanca kelimelerle konuşmadığını bilirler. O insanlıkla yalnızca, ona kucağında bebeğini taşıyan kadınların, binlerce yıl tek ayağı üzerinde duran tanrıların, başını 10.000 yıl sualtında tutanların,

öğrenmenin sembolü bir tanrıçanın, bir kadının vajinasından ya da güneşten doğan beyaz güvercinlerin, güneşin, ayın, hayvan başlı insanların, Tanrı Shiva'nın boynuna dolanan yılanların, her türde geometrik şeklin görüntüsünü göndererek iletişim kurar. Bu, görünüşte girilemez olan tuhaflıklar ormanı "doğal arketip-ler" ya da Tanrı'nın, insanlığın evreni bir başka yolla anlayamayacağı bir zamanda, Yaratılışın onlara açıklanabileceği tek yolla bütün farklı olguları onlara izah etme biçimidir. Hindular bin yıllar süren deneyimleri ile bu garip sembolleri ve anormallikleri, tıpkı bizlerin fiziği ve diğer bilimleri kelimelerle, matematiksel ifadelerle, kimya formülleri vb. ile anlamamız gibi, anlayacak ve uygulayacak hale gelmişlerdir. Onlara "hayati hafıza birlikleri" diyebilirsiniz.

Hinduların genellikle bilimsel ve teknolojik ilimlerde üstün olmalarına neden bu olabilir, çünkü arketipsel, doğal düşünme ile in-san-yaratımı matematiksel ve diğer bilimsel modeller arasında uzlaşma sağlayabilmişlerdir onlar. Burada, Kaliforniya'da Hindular ve diğer Asyalı öğrenciler yüksek iskolastik standartları ve başarılarıyla bilinirler. Sanskrit dili de, ideal bir bilgisayar dili olarak bilinmektedir.

Doğal olarak, bazı okuyucular Hindistan'daki yoksulluk, kast bölünmeleri, yüksek suç oranı, gurulara tapınma, dini gruplar arasındaki savaşlar ve Hinduların üstesinden gelmesi gereken diğer sorunlarını sorgulamak isteyecektir. Bunların, pek çok eğitimli Hindu'nun da bana açıkladığı üzere, bir nedeni var. Çoğu Hindu, Doğa'nın arketipsel

dilini tek başına anlayamıyor. Doğanın arketipsel dili, en iyi ve en gelişmiş akılların kavrayabildiği ve çözebildiği bir bilimdir. Kendi içinde entelektüel aristokratik bir azınlık, kast bölünmeleri ve buna benzer durumlar meydana getirir: şu bir gerçek ki bizim öğrenmeye, batıya ait, insan yapımı yaklaşımımımız insan aklına hayranlığı, maddi konforu ve Doğa'nın sırlarının çoğunluğa açıklanmasını beraberinde getirir. Binyıllar boyu Doğa'nın arketipsel mesajları ile savaşan Hindular bizim batıya ait öğrenme yöntemlerimizi çocukça bir basitlikte ol du ğu nu dü şü nür.

"Haç" Kelimesi İsmini Nasıl Aldı?

Çünkü Türkler Kuru'lardı ve onlara kolektif olarak böyle denirdi ve çünkü "Haç"

onların kolektif ve dini sembolleriydi, “Haç” adını onlardan almıştır. Buna karşın, onlar haça, “işaret” anlamına gelen *Aji* derlerdi. Hindular ona *Svas-tika (Swastika)* derlerdi. Bu onların en güçlü etkiye sahip dini sem bol le rin den bi ri dir. Sva (ruh, ben lik, e go, re fah, zen -ginlik, güç vb) artı *As tika* (bir kimsenin bu dünyadaki ve başka dünyalardaki sonsuz varlığı) kelimelerinin kaynaşması ile oluşur. Hitler ve Nazilerinin de keşfettiği gibi, bu sembolün yanlış kullanımı, onu diğerlerine zarar vermek için kullananları yok eder. Aztekler, onlara Haçı getiren Fenikelilerin (Pani) adını vermişlerdir ona: Pan; Pana.

Bu bölümün bir başka ismi de Haç Bilimi 101. Haç, rasyonel okuyucular için çok fazla şey ifade etmiyor olabilir, ancak onun insan

ruhu ve aklı üzerinde hiçbir rasyonel akıl yürütmenin yakalayamamayacağı bir gücü vardır. Ardındaki teknolojiyi anlamayabilirsiniz, ancak bu gerekli değildir. Yalnızca uygulayın. Sembolizmin bir anlamı vardır. Onu ciddiye alın.

Haç Dünya Ağacını Temsil Eder

Onlara hiçbir şekilde önemi öğretilmediği halde çocukların bile Haçtan etkilenmesi garip değil midir? Kağıtları karaladıkları zaman ortaya çıkardıkları şekillere bakın. En az bir ya da iki tane haç çizdiklerini mutlaka göreceksiniz.

İlk *Panchala Kris*taya'ların iki temel sembolü vardır. İlki, Kök Irkların görünmez ruhsal Atası'dır. Haçın bir bölümü olarak, bir *phallus'u* işaret edecek şekilde dikey bir kiriş

şeklinde temsil edilir. Güneşin dünyanın etrafına ışık-veren enerjisinin sonsuz hareketini sembolize eder. Sanskritçe'de ona *Lingam, Sivalinga* veya *Shivling* denir. Bu lingam aynı zamanda dikey bir destek ya da dikili bir taştır. Üretken güçleri ile "Oğul"u veya *Phyla'yı* Hayatın Maddi Boyutlarına gönderir. Biz "Baba"yı, Krsti veya Kristi olarak adlandırılırız. Yatay bir kiriş, dalları, yaprakları, meyveleri veya tohumları ile bir ağacı sembolize eder. *Krstis/Kristis'in* oğludur o. Ellerindeki tırnaklar, onların Kuzey ve Güney Kutuplarına dek uzanarak donuşunu sembolize eder. "Güneşten Yayılan Hayat" anlamına gelen "Kutsal Ruh" ise Krus'un tepe noktası ya da dikey kirişin tepesine tüneyen veya tepe noktasına bağlı bir güvercin ile temsil edilir. Tepe noktasının etrafındaki

daire aynı zamanda güneşi de simgeler. Buna Kelt Haçı denir. Bu haç, Hayat Döngüsünü sembolize eden daha geniş bir daire içine alınabilir. Bazen Haç etrafına dolanmış bir yılan görürüz. Bunun nedenini daha sonra açıklayacağım. Lingam, bütün Haç çeşitlemeleri ve Dünya Ağacı sembolleri dünyanın her köşe ve bucağında büyük dini sembollerdir.

Yahudilerin de aynı zaman *Krishtaya* olduğunu nereden biliyoruz? Davud Yıldızı[32] onların en kutsal sembolleridir. Aynı zamanda Tau'yu** da bilirler. Bunun yanında, Yadu'nun soyundan gelmişlerdir. Kubera'nın (Heber) en gözde dini sembolü de Davud Yıldızı'dır. 1950'lerin sonunda, Mexico City'de yaşarken, yakın bir dostum olan, parlak bir İbrani bilim adamı-kabalist bana

bunun önemini anlatmıştı. Davud Yıldızı'nın önemi üzerine tefekküre dalan ve derin düşünen herkesin en sonunda bütün güçleri ve bilgileri elde edeceğini söylemişti. Bir zamanlar, Kral Davud'un, adamlarını yanına alarak ezici bir kuvvetle savaşmaya giderken, savaşçılarına Davud Yıldızı şeklinde kalkanlar yaptırdığını anlatmıştı. Düşmanlarını bu yolla kolayca yenmişlerdi. Dikey üçgen, oğlu Yesh'i alttaki maddi boyuta gönderen, A-yeen olarak adlandırılan Baba'yı simgelemektedir. Baş aşağı duran üçgen ise, bir gün Ayeen'e dönmek zorunda olan Oğlu ya da Yesh'i simgeler. Bazen Davud Yıldızı'nın etrafında, ışığı Kutsal Ruh'u ve Hayat Döngüsünü simgeleyen bir daire de olur.

32 Magen David olarak da bilinir. Üst üste gelmiş iki üçgenle oluşturulmuş altı köşeli yıldızdır. Yahudi inancının

ayrılmaz bir sembolü olan bu simge, İsrail halkının dini ve tarihsel geçmişinde oynadığı rolllerden ötürü siyon yıldızı ya da Davut'un yıldızı olarak adlandırılmıştır. (çn) **Grek alfabesinin 19. harfi. Haç sembolizmi yalnızca chi harfine bağlı değildir, aynı zamanda Tau ile de ilişkilendirilir. Fenike ve Eski İbranice alfabelerinin son harfi ile Grek alfabesindeki Tau aynıdır ve haç biçimindedir. (çn)

Hindular da, toprakla dolu bir kap ya da kutunun içinde duran küçük bir ağaç şeklinde Kutsal Teslise tapınırlar. Buna *Deepstumba* denir. Saksının içindeki toprak, "Toprak Anayı" simgeler, güneşin ışınlarını tıpkı bir kadının phallusu içine alışı gibi alır. Güneş, arketipsel olarak insan ruhu anlamına gelen rahminin içine yerleşir. Yaşayan fiziksel bir varlık olarak suyla, minerallerle ve toprakla karışır. Sonra bu yeni fiziksel varlık, linga ya da phallus gibi topraktan yükselerek

Hayat Döngüsünü ebedi kılmaya devam eder. Bu olurken toprak aynı zamanda Eril İlke haline gelir. Murad Adji Dünya Ağacı hakkında aşağıdakileri söyler:

> ... Kafkasların kendi kontrollerinde olan kısmında Türk yerleşimleri kuruluyor yeni şehirler yükseliyordu. Bunlardan biri de Hamrin'di. Şehir, Kafkas tarihçilerinin yarısından çoğunun zikrettikleri kutsal bir ağaçla şöhret bulmuştu. *"Tengri-Han"* adlı ağaçla. Bu, paganlarınki gibi alelâde bir kutsal ağaç değildi.
>
> Türklerde, kendisinde Yüce Tengrinin yaratmış olduğu her şeyin birleştiği bir "evrensel ağaç" efsanesi yaşıyordu. (Bu arada, bu *"Hoday"* -Bizim Hıristiyan Tanrımız- "Kurucu", "Yaratıcı" sözüyle

Tengrinin betimlendiği zamanlara ait bir durumdu).

Dünya Ağacı öğretisi, tam bir ilimdir. Onu kavrayan kişi, bilge olur. O, bir dünya modeli görür ve dünyanın nasıl yaratıldığını anlamaya başlar. Bu ilme Avrupalılar bilim *felsefesi* der.

Dünya ağacının dalları göğe ulaşır, Tanrı'ya ve kuşlara ait olur. Ağacın kökleri derine, Cehenneme, Yılan'ın krallığına dek iner. Gövdesi ise, orta-dünya boyunca uzanır. Burada insanlar, atlar ve vahşi hayvanlar yaşar.

Benim yorumum: Yılan'ın Krallığı Nagasta veya Guhadha-amala, Türkiye, Hindistan, Kutsal Teslis ve Meksika'yı birbirine bağlayan gö bek bağının diğer u

cun da dır. Bu ki tap ta inkâr edilemez deliller bulacaksınız.

Bu hayat ağacı, Tanrı'nın kendisi kadar sonsuzdur ve tıpkı Tanrı'yı göremeyeceğiniz gibi onu da göremezsiniz.

Efsaneye göre, hayat ağacı ruh ve düşüncelerin bir dünyadan diğerine akması için bir kanaldır. Dünya ağacı insanlara ihtiyaçları olan bilgiyi verir. Hamrin şehri bilge insanların ve filozofların şehri olabilir mi? Burada, dünya ağacının gölgesinde, Kıpçaklar Tengri'den öğütler alıyor olabilirler mi? Etrafları düşman tarafından sarıl mış ken?

Hamrin'de kiliseler, takip eden yüzyıllarda ise mescitler inşa edilmeye başlandı. Etrafta ne olursa olsun, o ağaç şehrin temel

tapınağı olarak kaldı. Bugün orada Kayakent adı verilen bir köy bulunuyor. Düzenli bir şehir planı var. Kuts al Tengr i Han ağacı, o yer in görkeml i geçmişinin bir hatırası olarak köyün bir kenarında hâlâ büyümektedir. Burada yaşayan Kumuklar ağaç hakkında hiçbir şey hatırlamaz ya da bilmezler, ancak Kayakent'te büyüyen bu ağaca derin bir saygıları vardır.

Kutsal Teslisin bir başka temsili ise bir dağdır, özellikle de yanında iki ufak dağ olan bir dağ. Bu kutsal dağlar genellikle, *Meru, Peru, Beru* olarak adlandırılır ancak her zaman değil. Tekil bir dağ *Shivalinga* olur. Dağ için kullanılan Mısırca kelime M'ru'dur. İki yanında daha ufak iki piramit vardır. Burada, Birleşik Devletler'in güneybatısında, O'odham Kızılderililerinin yakınında iki

tepesi ile birlikte kendi Merula-rı vardır. Bu duruma karşın ona *Babo-Quivari* (Anamız Tarafından Dedemiz-Khyber / Hibori) derler. Türkçe'de ve Sanskritçe'de karşılığı Bütün İnsanlığın, Fenikelilerin, Yahudilerin kısaca Türk ve Hinduların Papası veya En Yüce Rahibi anlamına gelen *Baba-Khyber / Hiboridir*. Baboqui-vari gerçekte, Meru Dağı'nın bir Amerikan temsilidir.

Hindistan'da Kubera ve Tanrı Shiva'nın Meru Dağı içinde yaşadığı varsayılırdı. Buna karşın, O'odhamlar Kubera'yı dağın kendisi olarak tasvir ederler. I'itoi ya da bir başka adıyla Sewa Baboquivari'nin içinde yaşar.

Meru, Peru ve Beru da aynı zamanda "Altın Dağ" anlamına gelir. Baboquivari'nin içerisinde öyle çok altın vardır ki, Güney

Arizona'da çıkarılan altının neredeyse tamamı Ba-boquivari dağ sırasından çıkarılmaktadır. O'odhamlar bana, eğer dağdan altın çıkarmaya çalışan olursa, çıkardıklarıyla kendini mutlu etmek yerine, ya derhal öldürüleceğini ya da trajedi ve utanç içinde bir hayata mahkûm olacağını anlatmış tı.

Şunu itiraf etmeliyim ki, Baboquivari sanki mıknatısmış-çasına beni kendine çekiyor. Kalbimi huşu ile dolduruyor. Fırsat bulur bulmaz orayı ziyaret edeceğim. Güney Arizona'da yaşayan beyazlar da ona huşu ve saygı ile bakıyor.

Düalite Hakkında.

Tanrı ya da Yaratılış, bizlerin hayatımızın her anında Doğa'nın faaliyetten atalete kadar döngülerini taklit etmesini gerektirmektedir.

Güneş doğar doğmaz, çölde başlayan günlük yürüyüşlerimde Joshua ağaçlarını gözlemlerim. Onları Lingam ya da “Baba” olarak tasavvur ederim. Onun “dölü”dalları, yaprakları ve değişmez yenilenme sürecini ebedi kılarak, bir süre sonra kuruyup tohum şeklinde yere düşecek olan güzel beyaz çiçeklerini oluşturur. Bunu aynı zamanda hat boyunca geri kalan diğer direklere enerji nakleden telefon direklerine de yaparım. Bu paragrafı bitirdiğimde, su içmek için mutfağa gitmeye karar vermiştim. Işığı Eril İlke haline getirerek, mutfağın ışığını açtım. Mutfak, Dişil İlke haline gelerek ışıkla yıkandı.

Bir dostum geçenlerde bana şunu sordu: “Eğer Kristi Yeryüzündeki Baba’ ve Kristis de “Yeryüzündeki Oğul’ ise bu nesneler düzeninde biz kadınların yeri neresi?”

Ona, vermemize ya da almamıza bağlı olarak bizlerin hem er hem de dişi olduğumuzu söyledim. Eğer biri bana karayolunda giderken nazik davranırsa, o Eril İlke olur ve ben de Dişil İlke olurum. Eğer yüzüyorsam ve boğulmaya başladıysam ve kadın bir cankurtaran beni kurtarmak için de ni ze at lar sa, o E ril İl ke o lur ve ben Di şil İl ke o lu rum. Bir sınıf dolusu öğrenciye bir şeyler öğreten bir adam ve karısını ele alalım. Her ikisi de Tekil Eril İlke ve öğrenciler de Tekil Dişil İlke haline gelmiştir. Fiziksel olarak erkek ya da kadın olabiliriz, ancak ruhaniyet açısından bakıldığında, hepimiz androjeniz.

> Simon Peter onlara dedi ki, “Bırakın Meryem gitsin, çünkü kadınlar yaşamayı hak eder.”

İsa dedi ki, “Onu erkek yapmak için bizzat ben yol göstereceğim ona, böylece siz erkeklere benzeyen yaşayan bir ruh olacak. Çünkü hangi kadın kendini erkek yaparsa cennetin krallığına o girecektir.” (Thomas’ın Deyişi 114.)

Thomas İncili’nde insan bedeni, içine ruh girmiş bir ceset olarak görülür. Yalnızca çamur ve sudur. Ruh ise tek gerçekliktir. Tüm zamanlar boyu, insanlar hareket ve atalet içinde olmuşlar ya da vermiş ve almışlardır. Ruhsal olarak, erkekler ve kadınlar arasında bir farklılık yoktur.

Karma

Hepimiz ebediyen yaşadığımız için, her zaman için ektiğimizi biçtiğimizi hatırlamalıyız. Bu hasada da Karma denir. Başkalarına ne

yapıyorsam, onu kendime yapıyorumdur. E ğer kö tü ve şid det do lu bir ey le me kal kı şır sam, Kö tü E ril İlke oluveririm. Çünkü fiziksel bir insan olduğum kadar Ba-ba'nın Oğullarından biriyim, Baba ise doğal olarak diğer Oğullarına kötü ve yersiz şeyler yapanları cezalandırmak için önlemler alır. Yolun bir yerlerinde Kötü Dişil İlkeye dönüşmeli ve Kötü Eril bir İlkenin bana saldırmasına ve zarar vermesine izin vermeliyim-veya daha korkunç başka bir yolla acı çekmeliyim. Bu Evrenin Yasasıdır. Bu Tao'dur. Bu, insanların yeryüzündeki bütün varlıklara ve bizzat Toprak Ana'ya nazik ve iyi olması gerekliliğinin nedenidir. Eğer çöplerimi çöle götürür ve orada biriktirirsem, aslında onun izni olmadan Toprak Ana'ya saldırmış olurum.

Bir gün bir yerde bunun bedelini ödemeliyimdir.

Ben Nichiren Shöshü Budizmini[33] uygularken, eğer biri size güzel davranırsa, aramızdaki olumlu dengeyi korumak adına ona bir şekilde karşılık vermek gerektiği öğretilmişti bize. Size iyi davranan veya hizmet veren birisine olabildiğince çabuk karşılık vermek, Budizmin temel ilkelerinden biridir. Eğer yapmazsam, ona daima karmik bir borcum olur.

[33] Nichiren Shöshü Budizmi, 13. yüzyılda yaşamış Japon rahip Nichiren'in (1222-1282) öğretileri üzerine kurulu Nichiren Budizminin bir koludur. Nichiren Budistleri; Nichiren'in öğretilerinin ve uygulayıcıları üzerindeki etkisinin artmasıyla topluma barış ve huzur geleceğini savunur. (çn)

Bazen, derhal bunun karşılığını veremeyecek durumda olan zorluk çeken insanlara da yardım ederiz. Yardım alan bir kişi karmik borcunu bir başka kişiye yardım ederek ödeye bi lir.

Önceki gün bölümün bu kısmı üzerinde çalışırken, İngilizce konuşamayan Meksikalı bir dostum benden Şehir Ya-pılanma'ya gitmemi ve bina denetleyicisini evine gitmesi ve yeni inşa ettiği avluyu görmesi için ayarlamamı rica etti. Geri döndüğümde, karısı lezzetli bir tabak bezelye, tavuk, pirinç ve tortilla ikramında ısrar etti. Memnuniyetle kabul ettim. Yalnızca lezzetli bir yemeğin keyfini çıkarmakla kalmadım, aynı zamanda karmik borçlarını ödemelerini de sağlamış oldum. Doğal olarak, yemeği aldığımda, Dişil İlke haline geldim. Borcumu ya onlara ya da

başka birine ödediğim anlamına gelir bu. Birbirimize karşılıklı borçlarımız konusunda asla özgür değilizdir. Bu devasa bir çark gibidir. Döne döne ilerler ve nerede duracağını kimse bilmez.

İsa dünyaya insanları birleştirmek için değil onları bölmek için geldiğini söylemişti. Bu olması gerektiği gibidir, çünkü eğer Tanrı insanları doğru şekilde davranmaya zorlamak için bir dini örgütü diğerine üstün tutarsa, Karma Kanunları da varolma imkânı bulamaz. Afganistan'daki dini bir grubun din adamı, bir kişiyi Hıristiyanlığa döndüğü için idam etmeye karar verirse, kendi sahte Karma Kanunlarını icat etmiş olur. Öldürmeye niyetlendikleri kişi değil, onlar Karma Kanunlarının yargısı içine düşerler.

Karma ölümlüler tarafında yaratılmamıştır. Bu yüzden, Tanrı teokrasileri

tanımaz. Doğal olarak, böylesi İlahi bir Ekümenikalizm insanları Tanrının herkes için olduğunu görmeyen gruplara bölecektir.

Bir dilenci sadaka istediğinde Düalite ilkesi nasıl işler? Bu değişir. Hepimiz hayat anmağınım aldık. Hayat, Yaratılış olan Tanrı'ya öykünmemizi talep eder. Eğer ben gençsem ve yaratmaya (çalışmaya) ve vermeye (koca ya da phallus olmaya) muktedirsem, ancak dişi bir fahişe gibi yalnızca almak istiyorsam, Doğal Denge'yi bozarım ve sonuçlarına katlanırım. Sağlıklı ve içten bir dilenciye sadaka veren kişiye gelince, Baba'yı öfkelendirir o. Baba Oğullarından kendine yetebilecek kadar gelişmelerini ister. Oğluna

zarar vermek ve onu tahrip etmenin yollarını arayan kişiye düşman olur.

Doğal olarak Baba, oğullarından olan yaşlı ve engelli insanlar gerçekten ihtiyaç duyduğunda onlara dostça davranan, yardım eden ve onları besleyen herkese gülümseyecektir.

İnsanlar, Hindu Shiva-izm'in para cezasına göz yumduğunu görünce şaşırıyorlar. Baba, Oğullarına saldıran ve onları öldüren kişilere karşı merhametli ve nazik olanlara kaşlarını çatar. Baba, onları böylesi kötü insanlarla gizli bir anlaşma içerisinde çalışıyorlarmış gibi görür. Şöyle der, "Böylesi insanlar nezaketi hak etmezler. İnsan her şekilde sonsuza dek yaşayabilir. Neden onlar bu Cehennemi bırakmayı ve yeni baştan hayata

başlamayı onun için mümkün kılmazlar ki? Eğer bunu yapmazlarsa, onların üzerlerine de, korunmaya çalıştıkları kötü insanlarınkiyle aynı karmayı yollarım."

Peki ya kürtaj gibi uygulamalar ne olacak? Budistler yeniden doğuş arayan bir ruhun çiftleşen uygun bir çift aradığını söyler. Eğer, çiftleşme sırasında erkeği arzularsa, erkek olarak doğacaktır. Eğer kadını arzularsa, bir kadın olarak doğacaktır. Bir fetüsün insan olup olmadığına karar vermeyi sizin vicdanınıza bırakıyorum.

Peki homoseksüellik? Ben homoseksüellerin, beni değil kendilerini tanımlamalarını tercih ederim.

Eğer okuyucularım hem kadın hem de erkeklerin her zaman için, Baba'nın Oğlunu

koruması ve büyütmesinden oluşan Eril İlkeyi uygulamaları gerektiğini anladılarsa, bu değişmez uygulama onlar için ne yapabilir? Cevabın kesindir. Yakub'un Merdiveni'ne yeniden tırmanmaya başlayacaklar.

Karmanın Ne Demek Olduğunu Tam Olarak Anlamanın Kolay Yolu

"Androjen" kelimesi "hem erkek hem de kadın olmak" anlamına gelir. İnsanlar fiziksel olarak her zaman için androjen görünmez. Ancak davranışlarını yakından incelerseniz, fiziksel anlamda bir dereceye kadar androjen olduklarını görürsünüz. Bir erkeğin çıkıntı yapan göğüsleri yoktur. Bir kadının çıkıntı yapan göğüsleri vardır, ama vajinasının içinde, "clitoris" adı verilen ufak bir penisi de vardır. Kutsal Ruh söz konusu olduğunda,

erkekler de kadınlar da tamamen androjendir. Ve Karmanın tezahür ettiği nokta da budur. Birisi eğer İyi Eril İlkeyi sergiliyorsa, daha sonra İyi Dişil İlke olmalıdır. Eğer bu kişi Kötü Eril İlkeyi sergiliyorsa, daha sonra Kötü Kadın İlkeye dönüşmeye başlar. Eğer, Eril ve Dişil İlkenin kutupsallıkları içinde aykırı ve düzensizse, daha sonra hem iyi hem de kötü yollardan, bu zıtlıkların çeşitlemelerine dönüşür. "Geri Ödeme Zamanı" hemen yansımayabilir. Bazen birikmiş ve geçmişe dönük de olur.

Düal İlkenin uygulayıcısının Ruhani Erkek ya da Kadının yüksek mertebesine geri dönmesi ne kadar zaman alır?

Bu, aynı zamanda kişinin uygulamaya ne kadar inançlı ve istikrarlı yaklaştığına

bağlıdır. Tüm varlığını bu uygulamaya koyan bir insan, birkaç yıl içinde İlahi bir Konuma ulaşır. Uygulamada dikkatsiz ve samimiyetsiz olanlar, bazen ya da sık sık yoldan çıkanlar, şimdilerde pek çok insanın kendisini orada bulduğu Cehennemden, özgürleşmeden önce yüzlerce ömre ve kan-damlayan Karmaya ihtiyaç duyabilir. Uygulama herhangi başka bir şey gibidir. İçine bir kez girdiğinizde olabildiğince geriye gidersiniz. Bunu, bir şartlı refleksе dönüştürene kadar uygulayın.

Psikologların ve psikiyatristlerin yetersizliği hakkında birçok haber okuyoruz. Akli rahatsızlıkları olan insanlar, Tao'yu ya da gündelik hayatlarındaki Düaliteyi devamlı uygulamaya koyarak, eninde sonunda zihinsel dengelerine ulaşacaklarını bilmelidirler.

Yaptığımız ve Söylediğimiz Her Şeyde Eril ve Dişil İlkeyi Ararken Bilinçli ve Sürekli Alıştırma Neden Bizi Zihinsel Ve Ruhsal Olarak Güçlendirir ve Büyütür?

İnsan aklı eş zamanlı olarak bilinçli ve bilinçsiz bir seviyede çalışır. Okumayı, yazmayı ve hesap yapmayı öğrenirken, bu işlemleri düşünmeksizin, otomatik olarak yapana dek ihtiyaç duyulan disiplinleri tekrar tekrar yineleriz. Örneğin, insanlar beni iyi bir daktilocu olarak görür. Klavyeye bir kez bile bakmaksızın, istediğim kadar doğru yazabilirim. Daktilo ile yazarken aklımda bir düşünce belirirse, aklımın parmak uçlarımın nereye ineceği konusunda endişelenmesine gerek yoktur. Bir iki yıl boyunca gayretkeş şekilde alıştırma yaptıktan sonra, siz de içten içe bunu yapmaya başlayabilirsiniz. Bu

olduğunda ise, günlük hayatınızda Tao'yu taklit etme ve Yakub'un merdiveninde ilerleme yolunda daha iyi olacaksınız.

Ünlü matematikçi ve filozof Alfred North Whitehead, "Uygarlık, düşünmeksizin gerçekleştirebildiğimiz işlemlerin sayısının artmasıyla gelişecektir" diye yazmıştır.

Aryan Krishtaya ruhsal gelişim bilimi bizden gurularımız olmasını, kasvetli kutsal kitaplar okumamızı ya da çapraşık yoga ve diğer disiplinleri çalışmamızı talep etmez. Ruhsal olarak en yüksek dereceye ulaşmak için bir kimsenin ihtiyaç duyduğu tek şey, Kutsal Teslis, Haç bilimini aralıksız uygulaması ve benliğinde her şeyin ve kendi varlığının içindeki düaliteyi tanıyacak

yeteneğin olmasıdır. Bunu yapmak gerçekten de zor değil. Umarım buna katılırsınız.

Kendimizi, Üçlü İttifak ve Düalitenin bütün zamanlarının farkında tutarak, etrafımızda olup bitenleri yakınen göz-leml emekl e, onun Baba mı yoksa Oğul mu, Eril mi yoksa Dişil mi olduğunu belirlemekle kalmayız, bu dünyada gerçekleştirilecek kutsal bir görevimizin olduğunu kendimize hatırlatmak için semboller de kullanmış oluruz.

Katolik Kilisesi'nde, üyeler kendilerini merasim sırasında ve günlük hayatlarında elleriyle Haç işareti yaparak hatırlatırlar. Bütün bunlar, inisiye olmayanlara akıldışı gelebilir, ancak Doğa mesajı anlar ve bizi ruhsal olarak büyümemiz için güç len di rir.

Pek çok insan Katoliklerin, üzerine İsa'nın heykeli iliştirilmiş haç sembolleri taşımalarını eleştirir. Bu paganizm midir? Hiçbir şekilde paganizm değildir. Bu tür bir haç sembolü yeryüzünde bizler için Haçtan kaçmanın hiçbir yolu olmadığının güçlü bir hatırlatıcısıdır.

Kadim Krishtaya'ya göre, *Akisti* kutsal kelimesi Hindu kutsal hecesi AUMdan daha güçlüydü. Bir Haçı düşünürken ya da ona bakarken bu kutsal kelimeyi söyleyenlerin istedikleri her şeye ulaşabilecekleri söylenirdi.

Kadim Dünyayı Haçın Gücünün Farkına Vardıran Koşullar

Murad Adji, Türklerin Avrupa'ya Haçın gücünü nasıl öğrettiğini anlatıyor. Bay Adji'nin ücretsiz İnternet kitabı dünya için

öylesine önemli ki, çoğunu alıntılamak için duyduğum istekle savaş veriyorum. Bu nedenle, eğer aşina olmadığınız kişiler ya da uluslardan bahsediyorsa, size bağımsız bir inceleme yapmanızı öneririm.

Hıristiyan bir kahin olan Gregory, üzerinde göğe yükselen bir haç olan ateş yanan bir direğin vizyonunu görmüştü. Haç aynen bir şimşek gibi parlak bir ışık yayıyordu.

O zamanlar, Ermeniler haçın kurtarıcı gücüne çok az inanıyordu-hala paganlardı. Yine de, Kıpçakların altında savaştığı ve rüyadaki ile rastlantı eseri çakışan haçlı bayrakları çok iyi hatırlıyorlardı-Aziz Gregory de gökyüzünde benzer bir haç görmüştü. Bu Tanrı'nın bir işareti miydi?

“Türklere Gök Tanrı tarafından yardım ediliyor olmalı,” diye düşündü Ermeniler.

Türklerin her-şeye-gücü-yeten Tanrıları hakkındaki söylenti Avrupa’nın bir ucundan diğerine vahşi bir rüzgâr gibi yayılıyordu. Onu, dünyayı Roma’nın hâkimiyetinden kurtaran atlılarla ilgili İsa Mesih’in kehanete benzer sözlerini tekrarlayarak, Hristiyanlara yaydılar. Bu kehanet, Hristiyanların belli başlı kitaplarından biri olan *Apokalipsis*’te yazılıydı! Ona umutla bakılıyordu. İnsanlar, peygamberin sözlerini etraflarında olup bitenlerle karşılaştırıp her satırını tekrar tekrar okudular. Her şey tam da böyl e olmuştu. Her şey İsa adl ı adamı söylediği gibi tersine dönüyordu.

Aziz Gregory yandaşlarına, Tengri'nin parlayan haçını gökyüzünde gördükten sonra "Kehanet yerine geldi. Artık bekleyin," dedi. Ermenilerin Aziz Gregory'e Aydınlatıcı (Illuminator) demesini sağlayan da bu sözler değil miydi?

Zaferin eli kulağındaydı. Biraz daha dayanın ve bekleyin, mesaj buydu. Kuşkusuz, Türkler o zamanlar Avrupa'da neler olduğunu bilmiyor, hatta tahmin bile etmiyordu. Genç, Ermeni rahip onlara henüz gelmemişti. Ona Gregoris adını verdiler. Aydınlatıcı Aziz Gre-gory'nin torunuydu bu ve onbeş yaşına yeni basmıştı. Gregoris başıyla selam verdi ve yarım yamalak Türkçesi ile Kıpçak hükümdarını görmek istedi.

Demişti ki, “Tengri’nin takdirinden kaçılmaz!”

Genç Pis ko pos Gre go ris ne den gel miş ti? Han dan ne isteyecekti? Yo, bu askeri yardım değildi. Ermeniler, bu kez, onların galip gelmelerinin sebeplerini öğrenmek istemişlerdi. Onlar (paganlar, ateistler!), Türkleri yenilmez bir kavim yapan Gök Tanrı inancını kabul etmek istiyorlardı. Hristiyan piskopos Grigoris, Gök Tanrı inancını öğrenmek ve sonra kendi kavmini bilgilendirmek için gelen ilk Avrupalıdır. Aslında o, Geser’in ve Erke Han’ın faaliyetlerini devam ettirmek istiyordu; ancak Avrupa’da!..

Kıpçakların Roma imparatorluğunun sınırlarında belirmelerini, onların İran karşısındaki parlak zaferlerini ilk önce

Hıristiyanlar fark etmişti. Bu yabanılar hakkında konuşmaya başladılar. Onlar çok farklıydı: Demir zırhları ve silahları, Avrupalıların gözünde onları başka dünyadanmış gibi görünmelerine yol açıyordu. Ve aslında doğrusu da buydu. Tengri'nin yüksek göğü altında yaşayan aydınlık bir dünyadandılar.

Kafir Avrupa onlara, yayanın bir atlıya bakışı gibi bakıyordu. Avrupa, aslında Türklerden geriydi: Tanrı'ya inanma, onlar için erişilemez değerdeydi! Demiri Türk kavmine hediye eden Tanrı'ya. Basit bir örnek demirin önemini vurgulayacaktır. Demir bir kılıçla iyi-oturmuş bir darbe bir bronz kılıcı ikiye bölebilirdi. Diğer bir deyişle, göklere çıkarılan Romalı taburlar Kıpçaklar önünde

sanki silahsızdılar. Tahta sopadan başka bir şeyi olmayan tarihöncesi insan gibi tıpkı.

Roma İmparatorluğu'nun çöküşünün nasıl olduğu hakkında konuşmak, herhangi bir hipotez ortaya koymak ve tahminler yürütmek mümkün. Bu basit gerçeği hesaba katmadığınız sürece bütün tartışma bir zaman kaybı olacaktır.

Türk Tengri'si demirin tarafını tutarken, Roma'nın Jüpiter'i bronzu simgeliyordu. Demirin bronza üstün olması gibi Kıpçakların da yenmesi kaçınılmazdı. Roma İmparatorluğu tamamıyla Kıpçakların merhametine kalmıştı, ne zaman isterlerse onu bitirebilirlerdi.

Ermenilerin Piskopos Gregoris'i boşuna göndermediği açık. Onlar, olasılıkla

gelecekteki olayların gidişatını sezen yegane Avrupalılardı. Hâlâ ölmemiş olsa da ölüm döşeğindeki Roma'dan uzaklaşmak için yapabilecekleri her şeyi yapacaklardı.

Genç piskopos işte bunun için Derbent'e gelmişti. O vaftizi (Türkçe'de ary-sili veya ary-alkyn) kabul etti. Onu, üç kere, gümüş haçla kutsanmış suya daldırıp çıkardılar.

Benim Yorumum: Ary kelimesine dikkat. Aryan veya "Aryan Vaftizmi" an lamına gelir.

Su ile vaftiz edilme Tenri dininin kilit törenlerin-dendir. Gerçekte, dine ya da Türk dünyasına inisiyas-yondur. Vaftiz, yeni doğmuş bebeklerin Sonsuz Mavi Gökyüzü'nün krallığına girmeden önce buzlu vaftiz teknesine batırıldığı, Kadim Altay'dan

kaynaklıdır. (En nihâyet, Çince'de bile "sağlıklı", "sağlam" mânâsına gelen Türkçe "Türk" sözü buradan gelir.)

Bir başka kadim Türkçe kelime, ruhtaki "saflık" anlamına gelen aryg'dir. Onlara "kutsal arınma törenini geçen insanlar" adı veriliyordu.

Suyla vaftiz Kadim Altay'da, kendisinin bedensel ve ruhsal saflığına önem veren bir kavimde ortaya çıkmıştır. Bugün, vaftizin başlangıcı Hıristiyanlara ya da başka bazı inançlara atfediliyor. Bu tamamen yanlış. İlk Hris-tiyanlarda vaftiz yoktu, olamazdı. Onu, Avrupa'da ancak Kıpçakların gelişlerinden sonra öğrendiler. Bu, inkârı mümkün olmayan bir gerçektir ki, Hristiyan tarihçiler bile bunu örtbas etmeye çalışmıyor. IV. yüzyılda

burada, içinde Hristiyanları vaftiz ettikleri havuzlar yapmışlardı.

Bir de, Tengri inancı geleneğinin korunduğu Tibet'te, *a rı-al kın* ve *a rı-si li*tö ren le ri, es ki den ol du ğu ha -liyle durmaktadır...

Demek ki, Ermeni piskopos Tengri inancına kabul edilen ilk Avrupalıydı. Böylece, açık ruhlu Türkler Batı ile ittifaka karşı kendi tavırlarını izhar ettiler. Gregoris'i vaftiz ettikleri köy bile biliniyor. Bu göl, *Kayakent* köyü yakınlarında Aji veya Haç Gölü'dür.

Türk rahipler, ruhsal olarak saflık kazanan Gregoris'i, Dünya Ağacı'nın gizemlerine inisiye olacağı Ham-rin'e götürmüşlerdi. O, Türk kutsal metinlerini görmüştü ki, bazı parçalara bakılırsa, bunlar Kur'an'a da

girmişlerdi. Kabul töreninin ardından, uzlaşmanın tanrısal bir işaret olarak sağ elinin başparmağı ile dördüncü parmağını birleştirmesini izin verilmişti.

Doğu sembolizminde, iki parmağını birleştirme Gök'e (Gök Tanrı'ya) bağlılığa işaret eder. Parmaklar daha sonra alna kaldırılır, göğse indirilir, yeniden sol omza ve sağ omza yükseltilirdi. Türkler bu işaretle Gök Tanrı'dan himaye ve iltimas diliyorlardı. (Piskopos Gregoris bu şekilde istavroz çıkaran ilk Hıristiyan oldu.)

İlk Hıristiyanlar, haçın gücünü bilmediklerinden istavroz çıkarmazlardı ve bu uygulamayı Kıpçaklardan edinmişlerdir.

Gregoris, onlara, Avrupa'da ibadet ettikleri İsa Mesih'i ve Hıristiyanlara yönelik baskı ve

zulümleri anlattı. Türkler, İsa'yı Gök Tanrı'nın oğlu kabul ederek, Grego-ris'e inandılar. Özellikle de Geser'e, yani Türk kavminin Peygamberi'ne. Ona, kısa ve kolay anlaşılır kelimelerden oluşan dualar ithaf olundu.

"Si ze Ghe ser'i ver dik, öy ley se Tan rı'ya du a lar edin..." Bu, Tengri'nin Öğütlerinden bir cümledir. (Günümüzde bu, Kuran'ın 108. Suresinde [34]düzenlenmiştir.) Doğu, Gheser'in (Kawsar veya Kevser) anlamı tamamen açık olmasa da halen bu kelimeleri hatırlamaktadır.

[34] Kevser Suresi. (çn)

Gregoris, uzun süre ilahi vazifelerin sırlarını özüm-sedi. Türkler, Derbent'te bir

Hırisitiyan Kilise'si kurması için yardım ettiler ona. (Yıllar sonra, bu kilisenin ismi Kafkaslarda yeni bir ülke olan, şehirlerinden birinin ismi de anlaşılan, Geser olan Arnavutların adı verilerek Arnavut Ki li se si'ne dö nüş tü rül dü.)

Ermenistan, Avrupa'daki ilk kilisenin, kendisindeki yeni Hristiyan kilisesi olduğunu iddia etti. Bu 301 yılında olmuştu. Orada Tengri'yi ve onun haçını kabul ettiler. Ermeniler, Türklerin ayinlerini de benimsediler. (Evvelce Hristiyanların kendi törenleri bile yoktu; Yahudi dininin sinagoglarındaki kaidelere göre dua ediyorlardı.)

Eski kaidelerden ilk olarak Ermeniler uzaklaştılar. Böylece Roma'da infiale neden oldular. İmparator Di-okletian, o zaman, yeni

Hristiyanlara yönelik meşhur baskı ve kovuşturmalarına başladı.

Buna karşın hiçbir Hıristiyan takipler, idamlar ve sürgünlerden korkmuyordu. Sadece, yeni dinin taraftarlarının sayısı arttı... Türk kültürünün tohumları, kafir Ro-ma'nın kıraç topraklarında bile bol ürünler verdi! Çünkü, dünyada Gök Tanrı'dan daha güçlü kimse yoktu!

Roma imparatorluğu kavimleri, korkmadan, eski tanrıların güçsüzlüğünden söz ediyorlardı. Herkes, Jüpiter'den açıkça yüz çevirdi. Merkür'ün heykellerini yıktılar; putların heykellerini kırdılar...

"Tengri'nin takdirinden kaçılmaz!"

Sonunda Roma da bunu anlamıştı. İmparator Diok-letian, yeni Hristiyanlığı kabul etmeyi bile istedi, fakat korktu. Ümitsizlik içinde tahtan çekildi ve saraydan ayrıldı. Bilge politikacı, birdenbire, Türklere yenildiğini his set miş ti.

Onun ayrılışı sonrası, Roma İmparatorluğu savaş veya felaket olmaksınız çökmüştü. Son derece kendinden emin, en büyük dünyevi günahlarla sona ermişti.

Türkler, Ermeni kilisesinin başına, onu Türkçe "müttefik" veya "katılan" anlamına gelen *"katılik"* ilan ederek yüksek, çok yüksek bir itibar gösterdiler. Bu unvan, o zamandan beri, yüzyıllarca Ermeni kilisesinin başı -Katolikos- için muhafaza olundu.

(Kelimenin sonundaki Grekçe "os" eki, sonradan ortaya çıktı.)

Türk Tengri Haçı ve Dini Neden Ortadan Kayboldu?

İsa'nın çarmıha gerilmesinden birkaç yüzyıl sonra yeni bir din Türk uluslarını fethetti. Bu din, insanların onurlu olmasına ve onlara saygı duyulmasına izin vermiyordu. Onlar için Haç sembolizmi putperestlikti, Kutsal Teslis ise aforoz edilmişti. Bu yeni din, Orta Asya'yı silip süpürürken, ilk Krishtaya, Tengri dini, ateşin soykırımı ve kanlı kılıç oyunları arasında acılar içinde öldü.

Yine de, bazı Türklerin dinlerini hâlâ gizlice yaşattığını okudum. Tengri kelimesinin sizi dehşete düşürmesine izin vermeyin. Pagan bir putu temsil etmez o. Yalnızca,

“Tanrı” kelimesini türettiğimiz *Hodai / Khodai* için kullanılan bir başka kelimedir. Diğer Türkçe kelime olan “Bogh,” Orta Asya ülkeleri ve Kuzey Hindistan’da genel olarak hâlâ kullanılmaktadır. Murad Adji bize yalan söylemiyor. Sözde “barbarların” eline düşmeden önce Roma ordusunda İtalyan-olmayanların baskın olduğunu biliyoruz. Onlara, Gotlar, Ostrogotlar, Vizigotlar, Alanlar, Vandallar, Keltler ve diğerleri diyoruz. Türkler kendilerinden bahsederken genel olarak Kıpçaklar, Kurular ya da Aryanlar derlerdi.

İsa’nın çarmıha gerilmesinden sonra, Grek ve Türkî A-pol lo i te ler İ sa Me sih’in, Ke der ve Ke ser gi bi tüm i sim le ri i -le Apollo’nun neredeyse bir gecede dönüşen enkarnesi olduğuna ikna edilmişlerdi. Bu olduğunda

ise, emekleyen Hıristiyanlık iki ana gruba ayrılmış oldu:

Mevcut Roma ve Ortodoks Katolizmini oluşturan Hıristiyanlık türü ve Gotlar, Ostrogotlar, Vizigotlar, Keltler vb gibi Tanrı'nın Aryan Oğlu'nu, Apollo, Keder ya da Keser olarak anlayan tür.

Biraz önce söylediğimi doğrulamak için din tarihi kitaplarınızı kontrol edin. Hıristiyanlığın bu kolu Arianizm ya da Aryanizmdir (İlki gibi hecelenmesi gerekiyor). İngilizce garip bir dil. Yalnızca tek bir harf bile değişse, hatta o harf aynı sesi bile çıkarsa insanları yanlış yola sürükleyebilir. İspanyolca'da insan "Y"nin ne olduğu konusunda daha iyi bir fikir sahibi oluyor: I-Griega. (Grek I)

Murat Adji'nin Yahudi-Hıristiyanlık ve Tengri dini uygulamalarının iç içe geçmesi ile ilgili söyleyecekleri hakkında sofu Hıristiyanların geniş fikirli olacağını umuyorum. Tarih ondan yana. İlgi göstermeliyiz ona. Dünya zor bir süreçten geçiyor. Gerçek hepimizi özgürleştirecektir.

Bir gün bir güç çıkıp gelir ve Haçı, tıpkı Türk din kardeşlerimizin ellerinden aldıkları gibi bizden koparıp alır mı? Hıristiyanların her yerde duyabileceğimiz popüler bir şarkısına göre eğer orada gerçek varsa, bu olmaz! İşte size birkaç alıntı:

> İlerleyin, Hıristiyan askerleri, sanki savaşta
>
> yürüyor gibi,

Haçıyla İsa'nın, gidiyor gibi ileri.

İsa, kral Efendi, gidiyor düşmana karşı

Savaşa doğru giderken izleyin bayrakları! Taçlar ve tahtlar çürüyebilir, çıkar ve iner

krallıklar

Ancak İsa'nın kilisesi kalır sonsuza kadar Cehennem kapıları bu kiliseye hiç galip gelemez İsa'nın kendi sözü var bu söz boşa çıkamaz İleri öyleyse, siz insanlar, mutlu kalabalığa katılın Zafer şarkısında sesimize sesinizi katın Üzerine olsun Kral İsa'nın şeref, övgü ve şan, Bu sayısız çağlarda şarkı söyler melek ve insan.

En Eğitimli Rahipler Bile Kutsal Teslisin Önemini Anlamıyor!

Analitik ruhbilimci Carl Jung'un babası bir Protestan rahibiydi. Yine de, topluma anlatması gereken gizem hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyordu. Jung, *Memories, Dreams, Reflections* kitabında şunları yazıyordu:

> Bir gün, ilmihale göz gezdiriyordum. Teslis hakkında bir paragrafa geldim. Burada ilgime kafa tutan bir şeyler vardı: eş zamanlı olarak üçlü (teslis) olan birlik. Bu, içsel çelişkisi nedeniyle beni etkileyen bir sorundu. Bu soruya ulaşacağımız anı iple çekiyordum. Ancak, oraya geldiğimizde, babam şöyle dedi, "Şimdi Teslise geldik,

ancak burayı geçeceğiz, çünkü ben de ondan bir şey anlamıyorum.” (s. 52-63.)

Kutsal Teslis Hakkında Bilinen Bir Salvador Halk Masalı.

Salvadorlu kapı komşum ve dostum Mauricio Velasquez, büyükannesinin kendi ülkesinde geçen popüler bir halk masalı anlattığını söylemişti.

Günün birinde, rahibin teki *El Obispo* (Piskopos) adı verilen Salvador kumsallarından birinde yürüyormuş. Kutsal Teslisin önemini kendi kendine anlamaya uğraşıyormuş.

Ansızın, toprakta delik açan ufak bir çocuğa rast gelmiş. Ona, “Bunu neden yapıyorsun, oğlum?” diye sormuş.

Çocuk cevap vermiş, “Bu deliği açıyorum çünkü tüm okyanusun bunun içine akmasını istiyorum”

Rahip yanıtlamış, “Ama oğlum bu imkânsız.”

Çocuk şöyle demiş, “Haklısınız. Bunun imkânsız oluşu gibi Kutsal Teslisin tam anlamını bilmek de basit insanoğlu için imkânsızdır.” Bunu söyledikten sonra küçük çocuk, rahibin gözleri önünde birden kayboluvermiş.

Ateistler şimdiye kadar Bay Murad Adji ve benim söylediklerim hakkında ne diyecekler? Kutsal Teslisin yalnızca aptal bir batıl inanç olduğunu mu düşünecekler? O da küçük çocuk gibi bir gün kaybolup gidecek mi? Gözlerini kapadıklarında, kulaklarını

tıkadıklarında İsa'nın az sonra kaybolacağını mı düşünüyorlar? Öyle olduğunu sanmam. O, dünyanın başlangıcından beri bizimle! Sonuna kadar da burada olacak.

14. Bölüm

Beyin ve Omurilik Solar Ener inin Alıcıları ve İşleyicileridir. (Haç Bilimi 102)

Genel olarak güneş ve Uzaydan yayılan Hayat Enerjisi ile ilgili sorun, insanların genellikle onu görmemesi ya da hissetmemesidir. Bu nedenle, onun varolmadığını düşünürler. Buna karşın, eğer bizlere gece gündüz hücum eden akıl almaz miktardaki radyasyon ve solar enerjiyi görmeleri ve hissetmeleri sağlansaydı, pek çok insan

korkudan ölebilirdi. Örneğin, insanoğlu yeterli miktarda solar enerjiyi bir kahve fincanında tutmak için bir yol bulabilse, bütün okyanusları buharlaştırabilirdi! Solar enerjinin, henüz insanlığın keşfedemediği elementleri mevcuttur. Işığı doğru şekilde kullanarak, bütün hastalıkları iyileştirebilir, yaşlı vücutları genç-leştirebilir, bitkileri susuz büyütebilir, bütün insanların akıllarına, zekâ geriliği olanları dahilere dönüştürecek kadar güç verebilir, otomobil ve uçakları yakıt kullanmadan çalıştırabilir, sıradan atıkları çelikten daha güçlü metallere dönüştürebilir ve kendimizin Nuh ve eskilerin aile reisleri gibi yüzlerce yıl yaşamasını sağlayabiliriz. Ben bir fikri değil gerçek bir olguyu açıklıyorum.

İşte din eğitimi sırasında ve biyoloji sınıfında size henüz anlatılmadığına bahse girebileceğim bir şey. Gece, yalnızca horlamak ve akşamüstü sevişmesi yapmak için değildir. Gece, aynı zamanda biz insanların hayat enerjisi biriktirerek, tıpkı cep telefonları, yakıt hücreleri ve elektrik gücüne ihtiyaç duyan diğer şeyler gibi pilini şarj etmesi gereken vakittir. Bizden beklenen dansa gitmek ve etrafta alem yapmak, kafayı çekmek ve televizyonda spor izlemek ya da gece boyu bir fabrikada çalışmak değil. Gece vakti yeniden şarj olmak içindir!

Eğer bu görüşü size Hinduların anlayabileceği şekilde açıklamak zorunda olsam ve bunu o haliyle bıraksaydım, deli gömleği giydirerek, kendi güvenliğim için beni bir yerlere kapatmak isterdiniz. Neye gönderme

yaptığım hakkında bir fikriniz olması için Dr. Pande'nin "coğrafya kitabı"ndan birkaç pasaj almakla yetineceğim.

> Güneş-hanedanlığı öyle bir muammadır ki, akla gelen anlamı Ikshwakular ve başkentleri Ayodhya'nın en tepede kadir-i mutlak güneş gibi parladığıdır. Bu hep-parla-yan Ayodhya şehrini simgeler. Güneş yarını görmez. Bu, Rigveda'da söylenmiştir. Yeryüzünün yaratılışına uygun olarak, güneşin ışığı hep batıya hareket eden bir ufuk oluşturur. Işık ve karanlıkla birleşimi garip biçimde bu ikisi arasında sürüp giden bir kavga gibi düşünülür. Sembolik bir yolla, Ayodhya kralı yeryüzünü, güneşin gökyüzünü yönettiği gibi yönetir. Dünyanın her yerinde, coğrafi ifadeler astronomik bilmecelerle bağlantılıdır, örneğin Mısır'da

"Ra" güneş anlamına gelir. Hindistan krallarına verilen Raja lakabı, İtalya'daki Rex ile aynıdır. Bütün bu lakaplar güneşle bağlantılıdır. Güneş'in ışınları en çok, Sanskritçe'de Uttarayana ve Daks hinayana olarak bilinen kuzey ve güneydeki Yengeç ve Oğlak Dönenceleri ile ilişkilendirilmiştir.

Ayodhya, Ramayana'da adı geçen bölümde, bir cismi canlı varlıkların - Meru Dağı'ndakilerde de olduğu gibi-bedenlerinde bulunan omurilik (Sanskritçe adı Meruda-na'dır) yardımıyla, her iki gözümüzle gördüğümüz tarzda kuzey ve güney arasında birliği sağlar...Tanrı Rama, Ramachandra olarak da bilinir.

Benim yorumum: Ramayana destanı aslında, mitolojik terimler içine gizlenmiş,

insanlığın Heber ve Phaleg yardımıyla Meru Dağğı'ndan çıkarak dünyaya nasıl yerleş tiğini an -la tan bir tarih kita bıdır. Chandra (ay ve yıldızlar), Ba tı Ya -rımküredeki Kumeru dağını temsil eder. Kumeru, Veracruz'un Mexxico eyale tin deki Oriza ba Dağı'ndan başka bir dağ olamaz. Veracruz kelimesi, tahminen, "Ha çın görüldü -ğü yer" an lamına gelen İspanyolca bir kelimedir. Rama veya Meru Dağı, Doğu Yarımküreden hareke tin son suzca Güney Meksika'daki Oriza ba Dağğı'na (Kumeru veya Gitlaltepec) geçtiği yerdir çünkü Chandra (Ay), Türklerin (Nagalar) ve Hin duların Yeni Dünyada ayak bas tıkları ilk yeri simgelemektedir.

Dr. Pande de yorumlarımı doğruluyor:

Bu yalnızca güneşi ay ile ilişkilendirmektir. Aynı biçimde, Hindistan'da kullanılan 'Singh' lakabı, daha sonradan ortaya konduğu üzere, en güçlü hayvanın adı olsa da ormandan çıkma bir lakap değil, gökyüzüyle ilişkilendi-rilen bir yıldız grubudur 'Singh Rashi', aslan. Yıldızların hâlâ askerler olarak işaret edildikleri bir yerde...gördü-ğümüz daha iyice bir örnek. Benzer şekilde, 7 at üzerine oturduğu varsayılan güneşin muamması da, Rigveda sembolü yarın yok anlamına gelen Ashva ('A'=Yok ve 'Shva'=yarın) ile kıyaslanmalıdır. Güneş her zaman parlar. Bu nedenle, güneşin yüzeyinde dün, bugün ve yarının anlamsız olduğunun farkına varılabilir. Bugünlerde, televizyon programları bu görüşü yayıyor. Gece herhangi

bir yerdeki bir çocuk bile, gün ışığında dünyanın başka bir yerinde aynı anda oynanan bir maçı televizyonda izleyebiliyor. Güzellik ve mutluluk veren çiçekler tarafından da açık edilen, güneş ışınlarından yedi rengin çıktığı olgusu bilimsel olarak da kanıtlanmış durumda. Görünüşe göre insanlar çiçeklerden gülücükler çalıyor. Huzur ve birl ik kudretl i güneş ya da Tanrı Rama veya doğa ile böylelikle ilişkilendirilebilir. Şimdi, gülümseyen doğanın insanlığa demokrasi yoluyla huzur dolu bir yaşam için nasıl yardım ettiğini görelim. Günümüz politikasında ahlaksız faaliyetlerdeki artışın yüzdesi ne olursa olsun, coğrafi astronomik ve ruhani görüşler üzerinde temellenen kaynak çalışmalar her insan

tarafından kavrandığında bunların sayısı azalacaktır. (s. 68-69 *pek çok yerde)*

... Aynı zamanda insan bedenine kültürün genişlemesinin temel kaynağı olarak işaret eden Vedik ilahi şarkısı ‘Devanam pu’da omurilik Meru Dağı olarak simgelenir. Beden, güneşi, Ayodhya’yı ve Meru Dağı’nı temsil eder. İnsanın davranışları her yöne durmadan hareket eden bir ufka neden olur. Güneşin ufku batıya doğru hareket eder. Meru Dağı’nın ufku ise sabittir. Ancak, beden hareket eder etmez, güzel bir tarzda -coğrafi, astronomik ve ruhsal- üç sicimi de birleştirir.

Ayodhya güvenliydi; çünkü konumu, yeryüzünde Meru Dağı ile özdeşleştirilen “dünyanın tavanı” ve bedende ise en üst kısımlardı. Manusmrita’daki ‘Acharva-veda’

gibi, Vishnu ve Shiva da insan bedeninde ikamet ediyormuş gösterilir. Bu iki örnek dünyada devletin demokratik biçiminin köklerine örnektir. Herkesin yaşamı, böylelikle, Ramayana destanına dönüşür...

Acharvaveda ve Sicim Bilimi, 'Tantra Shastra'nın kadim Ayodhya şehrinin kültürel ve demokratik tarihini doğru şekilde açıkladığını gördük. Karmaşa yaratan nokta ise, yalnızca Meru'nun Ayodhya'dan ayrılması ve Sicim Bilimi ya da Tantra Shastra tarafından tasavvur edildiği biçimiyle Meru Dağı'nı özetlenmiş olduğu kadar sembolik şekliyle Kailasa Dağı ve Yeryüzü olarak anlamaktı.

Kültür ve demokrasiyi anlamak için, coğrafi açıdan sabit olan Meru Dağı'nın

sabit ve hep-parlayan kudretli güneş ya da 'yarın yok' anlamına gelen 'Ashva' ile eşit sayılmasını analiz etmemiz gerekir. Böylece, bütün dinlerin her şeyi kaplayan Tanrısının gerçekten de hayata geçirilmesi gözlerle, kalplerle ve akıllarda iyice görülmüş olur. Bu bakış, dinamik insan omuriliği ile eşit tutulan hareketli zahir at anlamındaki mitsel 'Ashwa'ya dönüşen görüşlerin farklılıklarını dengeleyecektir. Bu tür mitsel ifadeler yüzünden tatminsiz-lik yaşamamalı, gerçeğin, başkentleri politik olarak eşitleyecek güçlü bir merkez kurmaları için insanlığa dersini öğreten doğa tarafından vurgulandığını aklımızda tutmalıyız...

Benim yorumum: Yazarın "mitsel ifa del-er" konusun da söylediklerini özel bir önem

verin. Doğa veya Tanrı bizimle kelimeler olma dan konuşur. Yalnızca in san sözle konuşur.

Tanrı bu garip görün tüleri akıllarımıza doğru yayınlar. Er ya da geç, bazı bireyler bu arketiplerin ya bancı bir tür dile ait olduğunu anlayacaktır. Buna ek olarak bu arketipler biri ha -riç bütün dinlerde ve kültürlerde aynıdır. O "istisna" bu ar-ke-tipleri "putperestlik" olarak görür. Hıristiy-anların da aynı şeyi söylediğini duydum. Eğer insanlar mitolojik ifadelerin Tanrının Kendine Has Kelimeleri olduğunu anlas-alardı, in -san lık şim di olduğun dan daha fazla ilerlerdi özellikle de sos -yal bilimlerde. Yazar, Sicim Biliminden bahsediyor. Sicim Bilimi Hin du mitolojik kaynakların dan türemiş tir.

... Ufka, dış sınırlara, güneye ya da derinlere giderken kendimizi korumak dini bir vazifedir çünkü engin ve kontrolsüz büyümeye bağlı olarak bu bölgeler merkezin kendisi kadar koruyucu değildir... (s. 70-71 *pek çokyer-*

de.)

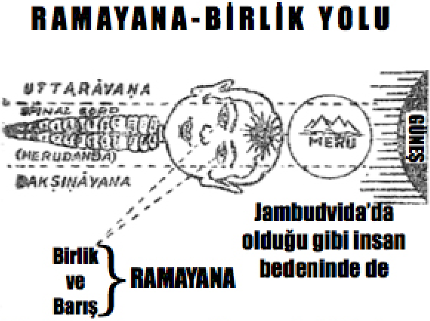
Aşağıda, uyuduğumuz sırada, baş ve omurilik hizalandığın-da güneş enerjisinin beyne nasıl girdiğini ve omurilikten aşağı yol aldığını gösteren Dr. Pande tarafından yapılmış bir ilüstrasyon yer alıyor.

RAMAYANA - BİRLİĞİN YOLU

Dr. Pande bizlere dünya etrafında Doğudan Batıya, gündüz ve gece, bin yıllar boyunca, sonsuza dek güçlü bir enerjinin

durmadan hareket ettiğini gösteriyor. Bu enerji hem Dış ve hem de İç Uzayda binlerce kilometre yayılabiliyor, Do-ğu'dan Batıya, yukarıdan aşağıya dönüp duruyor. Eğer insanlar uyurken ya da yatakta uzanırken, kendilerini onunla aynı hizaya getirebilirlerse, nihayetinde yeryüzünde Doğa Kanunlarına itaat eden olabildiğince çok insanı, Tanrı ya da Doğa'nın da amaçladığı şekilde huzur ve uyum içerisinde birleştirecektir. Ne kadar çok insan bu Doğal Kanun (Tao) ile yaşayıp ona itaat ederse o kadar fazla huzur ve uyum içinde birleşeceklerdir. Kendilerini, Tüm Hayatın Kaynağı'na göre akort edeceklerdir. Sonunda ise daha az savaş. Daha az şiddet. Daha az suç. Daha az açlık ve acı. Daha az mutsuzluk. Peki ya eğer uyurken bütün insanlar kendilerini doğru

şekilde hizalarsa? O zaman Cennete döner dünya.

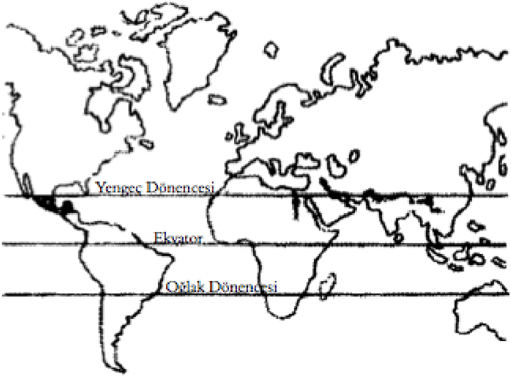

Şekil 2. *Dr. Pande'nin ilüstrasyonu, güneşten gelen bütün hayat enerjisinin Kutsal Yönlerde doğru şekilde yatan birinin beyin ve omurgasına girerek beyne nasıl gittiğini, omurilikten aşağı nasıl yol aldığını ve batıya doğru devam ettiğini gösteriyor. İlerledikçe ışınlarını Kuzey ve Güneye fırlatıyor. Bu enerjinin hareketinin batı koordinatları ise Meksika'daki Orizabo Dağı!*

Pek çok insanın cep telefonunu alıp, bazıları dünyanın öbür ucunda olan dostlarını, akrabalarını aramayı düşünmeyi şi ni ga rip bul mu şum dur. Bu na kar şın, gü ne şin ya şam enerjisinin günün 24 saati

dünyayı süpürdüğü ve kendi tarzında insanlıkla iletişim kurduğu fikriyle alay ederler. Nasıl,Tanrının kendileriyle aynı yolla ve hatta çok daha üstün ve güçlü bir seviyede iletişim kuramayacağını düşünecek kadar kibirli olabilirler?

İlahi Enerjinin gerçekliğini kavrayamazlar çünkü onlara kelimelerle seslenmez o. Dr. Pande dünya uygarlığını Do-ğu'dan Batı'ya geliştiren enerjinin tam da bu enerji olduğunu söyler. Şimdi onun ifadesinin, doğuştan çatlak birinin zırvalıkları mı yoksa ciddiye almamız gereken bir tavsiye mi olduğunu teste tabi tutacağız. Aşağıdaki haritaya bakın:

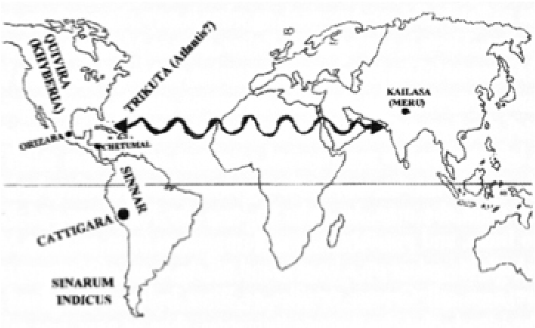
Şekil 3. Uygarlık her zaman güneşi ve ticaret rüzgârlarını takip etmiştir. *Nerede kök salarsa, orada kuzeyden güneye kollara ayrılmıştır. Tıpkı güneş ışınlarının yaptığı gibi.*

Dr. Pande'nin de dediği gibi. "Güneş'in ışınları en çok, Sanskritçe'de Uttarayana ve Dakshinayana olan kuzey ve güneydeki Yengeç ve Oğlak Dönenceleri ile ilişkilendirilmiştir."

Meksika ve Guatemala'nın haritada siyahla çizildiğine dikkat edin. Bu, Dr. Pande'nin *Chandra* (Ay) ya da Meksi-ka'daki Orizaba Dağı olarak adlandırdığı şeydi. Burası, Türk ve Hindu Nagaların (Yılanlar) Amerika kıtalarına ilk kez uygarlık getirdiği yerlerdi. Bazı skeptikler ve eleştirmenler uygarlığın Doğu'dan Batı'ya gitmesinin yalnızca bir rastlantı olduğunu söyleyebilir. Bu rastlantı değildir. Başka bir doğrultuda hareket edemez.

Bu kitapta, Kilise okulunda ya da genizden gelen "Halle-lujah"ların eşlik ettiği Kutsal Kitap gümbürdeten vaazlarda nadir olarak gördüğümüz bazı fantastik iddialarda bulunuyorum. Bazı insanlar, "Şekil 3, en uygun ticaret rüzgârlarının olduğu yerleri gösteriyor. Uygarlığın yayılışının solar enerjinin

Doğu'dan Batı'ya gidişiyle ilgisi yok" diyebilir. Bu yüzden, kadim Ramayana Birlik Yolu teorisini bir başka teste koyacağım. Aşağıdaki haritaya bakın:

Şekil 4. Solar enerjinin en konsantre olduğu yerler, Batı Tibet'teki Meru Dağı'ndan, Meksika Veracruz'daki Orizaba Dağı'na (Citlaltepec) doğru giden, sembolik olarak her iki uçta başı olan bir yılan olarak gösterilmiştir.

Hindu öğretmenlerin öğrencilerine Ramayana gibi kutsal kitapların, içerdikleri kullanışsız mitler ve metafizik ifadelere

karşın güvenilir ve geçerli olduğunu nasıl kanıtladığını zaten tartışmıştım. İtirazlara tetkikleriyle dayanabilir onlar. Bir dünya haritası alıp, onu 0 derece Boylamı'ndan kıvırabilirler. Sonra, aldıkları bir iğneyi İndus ya da Sarasvati nehirlerinin havzasına saplayabilirler. İğne deliği, Batı Yarımkürede Karayipler bölgesinde bugün Antiller ya da West In-dies dediğimiz yerde ortaya çıkacaktır.

Yukarıdaki haritada, dünyanın iki parçası arasındaki solar ve hayat enerjilerinin sonsuz akışını yılan enerjisiyle temsil ederek, dalgalanan bir çizgi gibi resimledim. Çizginin her iki tarafındaki ok Naga ya da yılanın başını temsil ediyor. Bu aynı zamanda kadim Aztek ve Mayaların bu enerjiyi resimleme şekilleri. (Bölüm On altıda Quetzalcoatl'ın

resmine bakınız.) Batı Tibet'teki Kailasa (Meru) 81' 10° Doğu Boy-lamındadır. Orizaba (Citlaltepec) ise 97'26° Batı Boylamında bulunur. Meru ve Cidaltepec'in tam olarak doğrusal bir çizgide durmamalarına karşın, aynı hizada olmamalarını önemsizleştirecek kadar yakındırlar. Ancak bu yeterli bir kanıt değil. Daha fazla delil sağlamalıyım.

Ramayana'ya göre, bir Naga olan Kubera (gerçekte bizim Heber ve Phaleg), Rakshasaların (ova Hunları) ve Pisacala-rın (dağ Hunları) çok barbar ve vahşi olan bazı kavimlerini Lanka'ya (Seylan) sürmüştür. Tropikal Lanka yaşam ve mutluluk için ideal koşulları barındırmasına karşın, bu kavimler orada da Kuzey Hindistan ve Orta Asya'da davrandıklarından daha iyi davranmadılar. Kubera ve Yucatan'a ismini veren takipçileri

Yakshalar ya da Yakhular onları Patala'ya (Orta Amerika), bugünkü Veracruz ve Belize'nin güney kıyısına nakletti. Meksika'nın Quintana Roo eyaletinin yanında Belize'de *Chetumal* adı verilen güvenli bir liman vardır. Meru Dağı'nın Hindu temsili kuzey, güney, doğu ve batı olmak üzere dört yönü temsil eden dört taçyaprağı olan bir çiçek gibi görünmektedir. Çiçeğin merkezi Meru Dağı'nı simgeler. Dünyanın bu küresinin ilk haritasıdır bu. Sol taçyaprağı batıda, *Chetumala* veya *Ketumala* adı verilen, aynı zamanda kadim bir liman olduğu varsayılan bir kıyı bölgesini işaret etmektedir. Haritada Orta Amerika Chetu-mal'ına bakın. Rakshasaları ve Pisacaları Hindistan'a dönmekten ve olasılıkla rakiplerini Orta Amerika'ya gitmekten alıkoymak için Kubera, sarayını Veracruz

kıyısından açıkta, kalıntılarına bugün Büyük Antiller ya da West Indies dediğimiz geniş bir adaya inşa etmişti. Bu adaya *Trikuta* deniyordu. Ada ve etrafındaki arazilere, Sanskritçe *Anta* (Dış Sınır) + Pa (Koruma, Koruyucu) + *Deza* (Toprak) kelimelerinden türeyen *Antipodes* deniyordu.

Hindu mitolojisine göre, Lanka neredeyse bütün dünyaya uzanan çok büyük bir ülkeydi. MÖ 2000 civarında, İbrahim ve Sara, Ortadoğu'ya firar ettiği sıralarda, neredeyse Lanka'nın tümü sular altına gömülmüştü. Amerika kıtalarında, Trikuta'nın bugün de görebildiğimiz yegane kısmı Antiller veya West Indies dediğimiz adalardır. Gün gelecek, arkeologlar Meksika Körfezi ve Karayip Denizi'nin altında pek çok kalıntı bulacaklar. (Bkz. *TheLastAtlantisBook* kitabım)

Amerika Kızılderilileri, İspanyollara Kuzey Amerika'ya *Quivira (Khyberia)* adının verildiğini söylemişlerdi. Güney Amerika'nın üst batı kıyısı için, "Hindistan mülkü" anlamına gelen Sinnar tabiri kullanılır. Kızılderililer, İspanyollara Sinnar'da yaşayan insanlara *Sinu* dendiğini anlatmıştı. Bugün bile, bölge içerisinde *Sinu, Zeno* ve *Zinyu* adı verilen kabileler vardır. Bunlar Chimular, İnkalar ve diğer gelişmiş kabilelerdi. Batlamyus'un dünya haritasından kopyalanan kadim haritalar bugünkü Pasifik Okyanusu'na *Oceanus In-dicus ve Mar Sinarum* adını vermektedir. Batlamyus haritası kadim Peruluların Chan-Chan'daki kalıntılarına Cattigara demektedir. Bu kelime Sanskritçe "Fenikelilerin Rıhtımı" anlamına gelen *Khatti-Gatta'dan* türemiştir.

Meru Dağı ve Cidaltepec arasında solar enerjinin görünmez akışının dolanarak “Birliğin Ramayana Yolunu” oluşturduğuna dair elimdeki iddiaları yaslamak için daha pek çok delilim var, ancak şu ana kadar anlattıklarımın yeterince ikna edici olduğunu hissediyorum.

Kailasa Dağı, dünyanın en kutsal dağı olmasına karşın, Batı Tibet’in soğuk ve konukseverlikten uzak bir bölgesindedir, bu yüzden de çok az kişi onu ziyaret edebil ir. Diğer yandan, Olmek ve Maya kalıntılarınca çevrelenen, pek çok turisti de çeken Citlaltepec (Orizaba) tropikal bölgede bulunur. Nihayet Hindular ve Budistler Citlaltepec’in masalsı *Chandra* (Ay Dağı) olduğunu keşfettiklerinde Meksika’nın bu kısmının dünyanın ziyaret edilebilecek en popüler yerleri arasında yer

alacağını öngörüyorum. Çünkü solar enerji bu alanda çok daha güçlü, buraya pek çok sağlık merkezinin inşa edileceğini de öngörüyorum. Şimdiye kadar söylediğim her şeyin, *Bel* ya da Kargaşa'nın, yalnızca kelimelerin gerçeği yansıtabileceğini düşünen ahmakların tanrısı olduğunu kabul etmeye gönüllü olduğumuzda insanlık için gerçek bir anlamı olabilir. Doğrular sadece solar enerjinin arketiplerin-de ve sembollerinde gizlidir. Bu enerjinin, insanoğlunun ona verdiği adlardan ibaret değil, dünyanın gerçek tanrısı olduğunu anladığımızda, biz insanlar savaşları ve yanlış anlaşılmaları öldürücü olmayacak seviyelere düşürebiliriz.

Dr. Pande, başının art kısmı Meru Dağı ile simgelenen, Doğu'ya bakacak şekilde yatan bir insanı çizerek neyi ortaya koymuştu?

Tanrı'dan, bizim arketip dediğimiz mitolojik dil ile aldığı çizimini insan diline "tercüme" etmişti.

Şu ana dek, "İnsanlık için Tanrı'dan gelen mesajları anlamanın, Dr. Pande'ninkinden başka bir yol u var mı? Eğer bu tip bir mesajı almaya başlarsam, bir Deccal ya da bir cadı olarak sınıflandırılabilirim" diye soruyor olabilirsiniz.

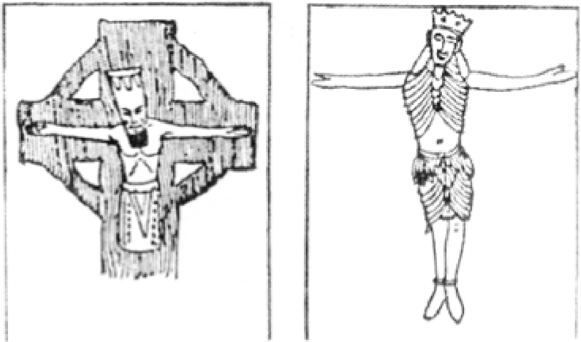
Evet, bu enerjiyi tanımanın bir başka arke-tipsel sembolü var. Benim, dünyanın Evrensel Yaşam Enerjisinin hareketini, 'dünya etrafında Doğu'dan Batı'ya sonsuzca dönen' diye tanımladığımı hatırlayın. İnsan hayatı bu enerjiye bağlıdır. Tıpkı İsa'nın çarmıha mıhlanması gibi, bu enerjiye mıhlan-mıştır. Bu enerji, bütün dinlerin tüm

insanları için aynıdır, ancak isimleri aynı değildir. Şunu unutmayın: Tanrı yalnızca “oyunlar” verir. Yalnızca insan isimler verir. Eğer bu gerçeği kabul edebilirseniz, daha sonra göreceklerinizi kabul etmeye muktedirsiniz demektir.

Dünyadaki her büyük din ve her bil inen ul ust a ve kavimde, zamanın başlangıcından beri, insanlığın görmesi ve anlaması için bu örneği sunmuştur o. Türk Krishtaya Aryan Nefilim’den dünyaya ilk ayak bastıklarında ve burada çoğaldıklarında miras olarak aldık onu. Aşağıda Tanrı Krishna’ya tapan Hinduların takipçilerinin sıklıkla taşıdıkları bir heykel yer alıyor:

Soldaki kişinin bir Aryan (Türk) veya Keltik Haçına çivilendiğine dikkat ettiniz mi?

Bu figürlerin Hazreti İsa doğmadan bin yıl ya da daha önce varolduğunu biliyor muydunuz? Ünlü Amerikan ateisti Kersey Graves, kendi kitabı *The World's Sixteen Crucified Saviors'da* on altı kurtarıcıyı detaylarıyla tartışır. Çok daha fazlasını da listelemiştir. Ben,pek çok nedenden ötürü onları listeleyemeyeceğim. Yine de bu kitabın başlangıcında da söylediğim gibi, ilgilenen okurların Graves'in kitabını, bunları eğitimli ateistlerle tartışabilsinler diye dikkatlice okumalarını isterim. Bunu yapmalarının aşırı bir önemi var çünkü eğer biz insanlar er ya da geç potansiyelimizin tümünü çalıştıracak noktaya ulaşacaksak, "ateizm" terimini Sanatana Dharmaist (Hindu) ve Budist ta nım la ma la rı i le de rin le me si ne dü şü ne rek, ye ni den ta nım -la ma mız ge re kir.

Şekil 5. *Hindu Tanrısı Krishna.*

Şimdi bu soruları benim ateist, skeptik, "bilimsel" ve köktendinci okurlarıma soruyorum: orada burada dolanan pek çok insan, diğerlerini "Hıristiyan-Karşıtı" olmakla suçluyor. Bu dünyada gerçek Hıristiyan-Karşıtları kimler? İsa Mesih'imizin dünyaya bir kere geldiğini ve bir daha gelmediğini söyleyenler değil mi? Ve yalnızca varolmuş

olmak için varolan 24.000 Hıristiyan mezhebi değil mi? Yoksa zamanın başlangıcından beri, farklı isimlerle de olsa, onun bütün di ğer in san lar ve din ler a ra sın da yal nız ca bi zim le ol du -ğunu söyleyenler mi? Hinduların ve Sanatana Dharmaistlerinin tapındığı bütün idolleri veya "doğal arketipleri" unutun. Hinduların, Hıristiyan kardeşlerimiz olup olmadıklarını bilmek için, aşağıdakini göz önüne alın: Onlar Swastika adını verdikleri bir Haça tapıyorlar. Öğretilerinin esası Kutsal Teslis. İnsanlığın, Düaliteyi (gerçek ruhaniyet) yaşamak için aklını eğitmek yoluyla kendisini Sonsuzla hizaladığını biliyorlar. Bütün hayat enerjisinin güneşten yayıldığını biliyorlar. Öyleyse, onlar Hıristiyan kardeşlerimiz midir, değil midir? Haç bütün dinler için midir, değil

midir? Onların Yehova Şahitleri ya da Mormonlara dönüştürülmeleri mi gerekir? Tüm bunlardan sonra, onların oğul ve kızları okulda ve hayatta sizinkilerden ve benimkilerden çok daha başarılı olabiliyor. Kararı siz verin.

Şekil 6. *Moore'nin "Hindu Panteonu"ndan, kopyaladığım bu levhanın adı "Krishna'nın Boşlukta Çarmıha Gerilişi." Moore'nin editörleri bu resmi ilk baskıdan çıkarmış çünkü tartışmalara yol açacağını düşünmüşler. Bu, Godfrey Higgins'in, "Anacalypsis"inden (Vol. II. 1836) bir röprodüksiyon. Tanrı Krishna'nın başının üzerindeki güneş ışınlarına dikkat edin. Bu şekil Arketipsel Baba, Kristi'nin enerjisini Meru Dağı'ndan aşağılara, tırnak delikleri olarak gördüğünüz, Meksika Veracruz'daki Citloltepec ya da Orizoba'ya taşıyan Doğu-Batı Kutsal Yönlerini simgeler. Kadim Hindu kutsal kitaplarına göre yaşam enerjisinin en güçlü akımları, tıpkı bir yılanın bedeni gibi, Yengeç ve Oğlak Dönence'leri arasında dünyanın her yerinde durmadan döner.*

Bulgar Kralı Kubera (Heber) ve onun Yakshaları veya Yakhuları (Phaleg), kendilerini uygarlaştırmalarını ve "Yukarı Dünyanın Koruyucuları ve Korumaları" olarak, arkalarında kalan *Talan'ı,* Doğu Yarımküreyi desteklemelerini isteyerek Meksika ve Orta Amerika'ya yerleşimciler getirmişlerdi: *Patala* (Batı Yarımküre, Buda'nın ya da Yeraltı ülkesi.) Bu yüzden Batı Yarımküre, aynı zamanda *Atala(n)* olarak bilinir. Okuyucularımın bu fikri daha kolay anlayabilmelerine yardım etmek için Atlantis efsanesini tartışmak istiyorum, ancak deneyimlerimle gördüm ki, bu tür bir tartışma kazananlar değil, kaybedenler ortaya çıkarıyor. Yine de, "Atlas" kelimesinin gerçekten ne anlama geldiğini açıklamak istiyorum. Türkçe ve Nahuaca'dan türeyen bileşik bir kelime.

Kadim zamanlarda insanlar kıtaların suda yüzdüklerini düşünürlerdi. Su için kullanılan Nahuaca kelime *Atl* iken, Türkçe karşılığı *Su* idi. Hem kadim Türkler hem de Meksikalılar "suyun" dünyayı taşıdığını hisseden halklardı. Böylelikle, iki kelimeyi "ortaklaşa" birleştirdiler. "Su üstünde su" anlamına gelen *Atlasu,* en sonunda Grek Tanrısı Atlas haline gelmiştir. Açıkladıklarımın okuyucularıma, bir zamanlar Türkiye, Hindistan ve Orta-Amerika'yı birbirine bağlayan sağlam birlik hakkında bir fikir vermiş olması lazım.

Tartışmam şu ana kadar bana, Roma Katolik Kilisesi'nin, onun düşmanlarının ya da aleyhtarlarının iddia ettiği kadar da "bilimsellik dışı" olmadığını dünyaya ispatlama fırsatı verdi. Bilakis bunun tersi doğrudur. Geçen birkaç yılda gördük ki Vatikan giderek

artan bir şekilde Meksika'nın önemini vurguluyor. Roma'dan nefret eden "rasyonalistler" kendinden emin şekilde Kilise'nin durmadan zayıfladığını, hayatta kalmak için Meksika'da edindiği ilgiyi koruma çabasında olduğunu iddia ediyorlar. Ancak, Kilise'nin bir cankurtaran halatına tutunmaya ihtiyacı yok. Nefilim ile birlikte Beş Krishtaya kavminin ayak basmasından bu yana varolduğu gibi bin yıl ve daha fazla hayatta kalmak onun kaderinde var.

Katoliklik düşmanları, İsa'nın bedeninin üzerine çivilendiği Katolik Haçı'nı eleştirerek bundan haz duymaktan hoşlanıyorlar.

Pek çok insan, bütün dini bilgimizin Türklerden ve Hin-dulardan geldiği fikrini kabul edemiyor. Hatta tanrılarımızın isimleri aynı

olsa bile. Haç bilimini, bizim Hıristiyan usulümüzde uygulayanlara daha anlaşılabilir kılmak üzere Avrupalı Hıristiyanların kolaylıkla anlayabildiği ikonlar ve arketipler kullandım. Kendi kendime şunu sordum: Eğer bir Hindu olsaydım bu durumu nasıl görürdüm? Buna bir çare buldum, her şekilde uygun olacağını biliyorum. Umarım bu, köktendincilerin benim bir Hıristiyan-Karşıtı olduğumu düşünmelerine yol açmaz. Atalarımız, Kuzey Hindistan'a sürüldüklerinde, her kavim kendisiyle birlikte bir parça gerçek taşıyordu. Artakalanlar da aynı zamanda bir parça gerçek taşıyordu. Eğer bütün bu parçaları geri kazanabilirsek (Hopi Kızılderilileri bilmeceyi çözmek için beş parça gerektiğinde ısrar eder), biz insanlar bunu yaptığımız için çok daha iyi duruma

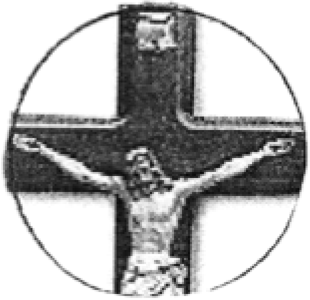
geleceğiz. Ruhani ve düal çözüm "imansızları öldürmek" ya da kendi düşmanının burnunu kanlar içinde bırakmaktan mutlu olduklarında, herkesi birbiriyle öpüşmeye zorlamaktan meydana gelmiyor. Eğer "ruhani" diyorsak bu "bilimsel" olmadığı anlamına gelmez.

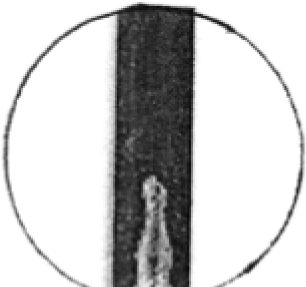
Yukarıdaki şekil 7 ve 8'de, İsa'yı bir Haç üzerinde asılırken gösteriyorum. Ancak bu durumdayken, sırtı "Dünya Yumurtası" olarak adlandırılan şeye serilmiş durumda. Dünya Yumurtasına sa rı lan bir yı lan da o mu ri li ği temsil ediyor. Bu durumda, yaşam enerjisinin sonsuz döngüsel hareketini, dikey bir ışına (ışığın) bağlanmış bir insan olarak gösteriyorum ve kolları da (ışık ışınları) tıpkı İsa'nın iyice açılan kollarının Kuzey ve Güney

Kutuplarına çivilenmesi gibi, Kuzey ve Güneye yatay şekilde uzanıyor.

İsa'nın, Doğu Yarımküreye ya da Yukarı Dünyaya yerleştirilen başı, bütün insanlığın kaynağı ve bütün bilgi ve olguların kaynağı olan Meru Dağı'nı temsil ediyor. Dikey ışın omuriliği ve durmaksızın onun içinden geçen evrensel enerjinin akışını temsil ediyor.

Vız gelir tırıs gider!

Dünya Yumurtasının gerisinde, İsa'nın diğer tarafta bulunan başının neredeyse tam zıddındaki ayaklarının çivilenmiş olduğunu görüyoruz. Öyleyse, İsa'nın ayakları sembolik olarak Meksika'nın neresine çivilenmeli? Ve ayaklarının sembolik olarak oraya çivileneceğini nereden biliyorum? Bir kez daha, Tanrı'nın dili imdadıma yetişiyor. Dr. Pande'nin Güneş-Ay anlamına gelen Ramachandra kelimesi hakkında neler söylediğini hatırlayalım. Orizaba Dağı bir zamanlar kadim Meksika'nın en kutsal yerlerinden biriydi. Tanrı Qu-etzalcoatl'ın babası oraya gömülmüştü. Kadim dünyanın mitolojilerine aşina olan biri Quetzalcoatl'ı Hindu Dyaus *Nahusha* (Dionysius), Tanrı Vishnu ve Tanrı Krishna ile kolaylıkla özdeşleştirebilecektir, çünkü bu üçü aynı ruhsal varlıktır. Hindu mitleri

Dyaus *Nahusha'nın* bir Naga'ya dönüştüğünü anlatır. Nagaların annesi Kadru, oğullarını nereye göndermiştir? Meksika'ya değil mi?

The Passion of Christ[35] filmini izlediniz mi? Müritleri ile Getsemani Bahçesi'ndeyken, İsa ayaklarının dibindeki bir yılanı ezer. Kutsal Kitap'ta bununla ilgili bir şey okuduğumu anımsamıyorum. Neden prodüktörler onu böyle gösterdiler peki? Budist, Türk ve Hindu izleyicilerin bunu anlayacağından, bu güçlü mesajı onlara göndererek Budist, Türk ve Hinduların filmi izlemek için sıraya gireceklerinden emindiler. Söylediklerimi kabul etmek istemeyebilirsiniz, ama yılan Güneydoğu Meksika'da yaşayan Nagaları temsil etmektedir!

35 *Türkiye'de "isa'nın Çilesi" adıyla gösterime giren, Mel Gibson'ın yönettiği film. (çn)

Daha modern Meksikalılar İsa'nın ayaklarının sembolik olarak Vera Cruz'daki Orizaba Dağı'na, Kuzey Amerika'da-ki üçüncü büyük dağa çivilendiğini bilmezler. Onunla birlikte, Ararat Dağı, Meru Dağı ve Sri Lanka'daki Adem Tepesi ve dünyadaki diğerleri, dünyanın en kutsal dağ zirveleridir. Aztekler ve Nahuaca konuşan halklar Orizaba Dağı'na "Yıldızların Dağı" anlamına gelen *Citlaltepec* demişlerdir. Bu da Dr. Pande'nin Rama (güneş) ve Chandra (ay) arasında olduğunu söylediği bağlantıya uymaktadır. Toltekleri ve Aztekleri tartışırken Guadalupe Bakiresi'nin aynı zamanda Sümerlerin kadim İnanna'sı olduğunu zaten söylemiştim. Sümerliler Türk'tüler.

Guadalupe Bakiresi de Aztek Ana Tanrıça ile aynı renkte cüppeler giyerdi. Benim de sizler gibi, İsa Mesih'in fiziksel kişiliğinin Yengeç ve Oğlak dönenceleri arasındaki dünyanın merkezini çevreleyeceğini düşünecek kadar çılgın olmadığımı hatırlayın. Eğer bunu gerçekten düşünüyor olsaydım, en yakındaki tımarhaneye gider oradaki tecrit odasına sığınırdım ve alnımda "Deccal" dövmesi olurdu. Tüm yaptığım "İsa"yı yaşam enerjisinin, dünyanın belkemiğinde-Yengeç ve Oğlak dönenceleri arasındaki boşlukta dolaşımda olan en üstün güç olarak hayalimde canlandırmak.

Bu, Sanatana-Dharmaist olduğu söylenen arketipi hayalimde canlandırmak için size bir başka yol. Omurganıza bağlı gerçek bir beyin olduğunu hayalinizde canlandırın. Şimdi,

damarların ve sinirlerin bedenin dışına doğru uzadığını hayal edin. Bu damar ve sinirler Kuzey ve Güneye yayılan “güneş ışınları”dır. Şimdi, dindar olduğunuzu varsayalım. Minnet duyarak, “Tanrım, güneşten bana, hayatı tecrübe etmemi olanaklı kılan yaşam enerjisi verdiğin için sana şükürler olsun” diye dua ediyorsunuz.

Toprağa, güneşe, yıldızlara, aya, çöllere, dağlara ve varo luşun diğer nimetlerine ve Tanrı’nın Yarattıklarına saygı ile tapmakta “pagan” ve “Hıristiyan-Karşıtı” olan ne var? Yaratılış (Tanrı) hepimizin Babası ve Anası değil mi? Gerçek Baba ve Anamızı onurlandıramaz mıyız? Eğer saygı içinde “Baba ve Anamızı”, zararlardan koruyarak onurlandıramı-yorsak, bu dünyadaki sorunlardan, ona verilen hasarlardan ve

gelecekteki yıkıcı bir Büyük Tufan ya da başardıklarımızı yok e de cek ve bi zi il kel li ğe ge ri gön de re cek baş ka bir fe -laket için kendimizden başka kimseyi suçlayamayız. Her zaman için baba ve anamızı-hem geçici, hem de sonsuz ol arak- o nur lan dı rın.

Eğer söylediklerim, İsa'nın ayaklarının, fiziksel olarak değil, sembolik olarak, Orizaba'ya çivilendiği konusunda henüz yeterli olmadıysa, bu bölümde ve Meksikalılara özel mesajımda bu konu hakkında söyleyeceğim daha fazlası da var.

Sanskritçe'de Orizaba Dağı'nın karşılığı, Meksikalıların Orizaba ya da Cidaltepec için kullandığı Kumeru ya da Me-riku olacaktı. Amerika kelimesi bu addan türemiştir.

Doğaldır ki, ben tahta bir Haça çivilenen fiziksel bir İsa'dan söz etmiyorum.

Dünyanın etrafında gece gündüz hareket eden saf solar hayat enerjisi hakkında konuşuyorum: *Guhadhamaala* hakkında. Bilim adamlarının en şüphecisi bile bütün hayatın güneşten yayıldığını kabul edecektir. Işık olmadan, hayat da olamaz.

Dikey kiriş tek başına, yılanı, güneşin enerjisini ya da Dünya Yumurtasına dolanan Ezeli Babamızı simgeler. Geceleri bedenlerimiz doğru hizalandığında, güneş enerjisi, geceleri bile ruhlarımızı beyin ve omurilik aracılığıyla şarj eder. Omurilikteki disklere Sanskritçe'de *Chakra'lar* (Çakra, çn) denir. Zihinsel olarak kendimizi, daha önceki bölümlerde açıklandığı gibi davranıp Tao'ya

göre akort ettiğimizde ruhlarımız derece derece, Yakup'un Merdiveni'ne tırmanmak için yeterli İlahi Gücü biriktirecektir. Dönüş tırmanışına geçtiğimizde ise, Tanrı'nın istediği şekilde evrim geçirmemize yardım edecek yeni kavrayışlar ve İlahi Güç elde e de ce ğiz.

Görünmez Bir Göbek Bağı Fikri Gülünç Bir Batıl İnanç mı?

Meru Dağı, Hamrin Ağacı ya da herhangi benzer diğer bir sembol başka bir doğal arketiptir. Göbek bağı, toprağın içinden aşağıya doğru Yerin merkezine kadar ilerler. Yerin merkezi -çok yüksek sıcaklıklardan erimiş bir kütle olarak- bir başka güneş gibidir. Bu merkez yeryüzünün kalbidir, tıpkı İsa'nın kan kırmızısı, yanan Kutsal Kalbinin de onun

kalbi oluşu gibi. Sizin kalbiniz de, yeryüzünün kalbinin ve galaksinin kalbi olan güneşin mikroskobik bir versiyonudur. Kalbi olan her şey aynı zamanda bir canlıdır. Görünmez göbek bağı, *(Guatemala)* İsa, Surya, Krishna, Indra, Agni (Ateş Tanrısı), Vishnu ya da Rama'nın ayaklarının sembolik olarak çivilendiği, Orizaba Dağı'na *(Citlaltepetl)* Yeraltı Dünyasının Göbeğine ulaşana dek yeryüzünün göbeğinin içinden geçer.

Yeryüzünün kalbinin "kolları" ya da "kir-işleri", aynı zamanda bir Haçla da simgelendiği şekilde Kuzeyden Güneye yayılır. Yeryüzünün erimiş göbeğinden çıkıntı yaparak dört bir yönden dışarı çıkan bir Haç düşünün. Dünyanın yüzeyinden sürekli çıkan solar güç, aynı zamanda yeryüzünün erimiş

göbeğini devasa bir enerji çarkının bir tür ekseni haline getirerek, onun iç kısmından ve çevresinden de çıkar. Bu enerji, çoğunlukla yeryüzünün göbeğinden çıkan bir enerji anaforu ya da spirali olarak simgelenir.

Eğer Toprak Ana, "İsa'nın yanan kalbine" sahipse, aynı zamanda bizler gibi yaşayan bir varlık olduğundan da emi-nizdir. Toprak Anamıza nasıl davranmalıyız? Onu darmadağın etmememiz, ona zarar vermememiz gerekmez mi? Parçaları üstünde savaşmamamamız gerekmez mi? Bir gün bizden öç almayacağından emin olabilir miyiz? Yoksa yalnızca "batıl inançlı" mi davranıyorum?"

Az Önce Söylediklerimi Reddedenlere Bir Mesaj.

Şimdiye dek, Tanrı'nın Arketipsel Dili hakkında hiçbir şey bilmeyen ve bu tür şeyl eri Şeytan işi ol arak gören pek çok okuyucu, arketiplerin Tanrı'nın dili olduğunu bilen biz-lerden bazılarını boğazlamak ve "Mitraizm, Apolloizm, Kriş-nayizm ve iki, üç düzine diğer çarmıha gerilmiş güneştanrı-larının dayanağı olan böylesi bir felsefeyi öğretmeye nasıl cüret edersin. Siz sapkınlar hepiniz "Hıristiyan-Karşıtı"sı-nız" diyorlardır.

Kutsal Kitap bize Hıristiyan-Karşıtı'nı nasıl tanıyacağımızı tam olarak anlatmıştır:

> Babayı ve Oğul'u inkâr eden Mesih Muhalifidir...[36] İsa'yı ikrar etmeyen her ruh Allah'tan değildir... (Yuhanna 1:2:22 ve 4:3.)

36 Anti-Christ kelimesi Kutsal Kitap çevirisinde Mesih Muhalifi (isa Karşıtı) olarak çevrilmiş. Kitap içerisinde pek çok yerde daha iyi anlaşılması ve anlamı daha iyi verebilmesi için ben Hıristiyan-Karşıtı'nı kullandım. (çn)

Benim bir tür "Hıristiyan-Karşıtı" olduğumu düşünenlere cevabım budur:

Bu kitapta hiç Baba ve Oğul'u inkâr ettiğim ya da tasdik ettiğim oldu mu? İsa'yı ikrar etmeye ya da onu daha görünür kılmaya uğraştım mı? Tüm yaptığım İsa'nın Hıristiyan olduğu kadar Yahudi, Budist ya da Hindu olabileceğini beyan etmekti. Etrafınıza bir bakın; bugünün dünyasının savaşlar, gözyaşı ve trajedi ile nasıl da çırpındığını görün. Dinsel bölgecilik, cahillik ve dik kafalılık yaparak, güneş sisteminde imha olmasına gönlünüz razı mı? Eğer öyleyse kendinize

"Hıristiyan-Karşıtı" olarak bakın; insanlığın tüm güneş tanrılarının, isimleri ne olursa olsun, İsa Mesih olduğunda ısrar edenlere değil. Dünyanın sorunlarına, evrensel ruhaniyet ya da düal çözüm bulmanın nesi yanlış olabilir? Bu, işe yaramaya muktedir tek çözümdür. Mitra, Kukulkan, Surya, Rama, Shiva, Vishnu vb kelimelerin sizi gerçeğe karşı kör etmesine izin vermeyin. Yengeç ve Oğlak Dönenceleri arasında yoğunlaşan bu enerji, Krishtis arketipinden- bizim Hazreti İsa'mızınkinden- başkası değildir. Bana, "Eğer söylediklerin doğruysa, insanlığın geçmişte yaşadığı korkunç hayat koşulları niye halen var?" diye sormak isteyebilirsiniz.

Yanıtlaması daha kolay bir soru daha olamaz. Size anlattıklarımın kadim insanlığa bir faydası olamaz çünkü, şimdi olduğundan

çok daha asi ve huysuzdu o. Büyük Tufan ve Meru Dağı'ndan dağılmaları, tıpkı günümüzdeki gibi kendilerini geliştirmek için Tanrı'yı yeterince sevmeleri konusunda ikna edici olmamıştı onlarda. O günlerde, nadiren "kurallara uyuyorlardı."Önerdiğim ve Tanrı'nın garanti ettiği "ya da paranızı iade eden", çözüm, yalnızca ve yalnızca insan kendisini Tanrı'nın iradesine teslim ettiğinde işe yarar.

Panchala Krishtayaların, kadim Meksikalılara Türk Tanrısı Tengri'nin Dinini getirdiği konusunda şüphe yok. Murad Adji Türklerin Dünya Ağacının, sembolik olarak Yılanların ülkesine dek aşağılara uzadığını söyler. Yılanların ya da Nagaların dünyası Meksika'dır. Hindu kutsal kitapları buna özellikle vurgu yapmaktadır. Amerikan

Kızılderilileri, İspanyollara bütün Kuzey Amerika'ya Quivira (Kheever, Khyber, Heber, vb.) dendiğini söylemişlerdir. (Bkz. *El Origen deLos Indios,* Peder Gregorio Garcia). Ulusların dağıtımının He-ber'in ve onun oğlu Phaleg'in zamanında vuku bulduğunu unutmamalıyız. Kutsal Kitap bize yalan söylemez.

Şimdiye dek, Meru Dağı ile ilgili mitolojiyi tartıştım. Peki, bu bize insanl ığı şu an rahatsız eden pek çok sorunun ruhsal ve düal çözümü hakkında neler anlatıyor?

Aktarmış olduğum gibi, bu görülmeyen boyut, varlık ve güçlü enerjiler dünyanın etrafından doğru, Doğu'dan Batı'ya durmaksızın çıkmaktadır. Bu boyut, varlık ve enerjiler belki de güneşe ulaşacak kadar

yüzlerce, binlerce mil yukarıdadır. Tıpkı bir suyun eleğin içinden geçip gitmesi gibi, onlar da insan bedeni ve ruhunun içinden geçip giderler. Çalışma günlerimiz boyunca, bu enerjilerin civarında hareket ederiz, ancak onlardan en büyük yararı geceleri sağlarız. Bu boyut, varlık ve enerjilerin içimizde bile olsalar, yönsüz olduklarına da vurgulamalıyım.

Kitaplarımı okuyanlar, gurulara ve politik aktivistlere, en az insanların dinini değiştirmeye çalışanlar kadar gücenmiş ol du ğu mu bi lir ler. Her i ki grup da bil me le ri ge re ken le ri he -nüz bilmiyor. Söylediğim gibi, bir zamanlar sırf Bel'in (Fenike'nin Yer-altı Tanrısı) hortlağını açığa çıkararak bile in-sanların ipucunu anlayacaklarını düşünüy-ordum. Böylece, İsa hakkında bildiklerimi,

gerçek eğitimli bir Hindu'nun onu anlayabileceği şekilde ifşa etmeye karar vermiştim. Haça çivilenen, yön-olmayan İsa her şeyi anlatıyor. Kafir ve kutsala saygı göstermeyen biri olmadığımı anlayan herhangi bir Hıristiyan, eminim ki aynı zamanda benim bilimsel araçlarla ölçülebilecek bir enerjiden bahsettiğimi anlıyordur.

Daha araştırmadan biliyorum ki, bu kitabı okuyan pek çok kimse, tıpkı uçaklarla, gemilerle, otobüslerle, trenlerle ve otomobillerle yolculuk ettiği gibi bir gün bu alan içerisinde de rahatça yolculuk edebilecek (bilokasyon vb.) Bu olduğunda ise, kılavuz ışıkları olması için ya Davut Yıldızı ya da Svas-tika gibi başka bir sembole ihtiyaç duyabilirler. Hitler'in yaptıkları yüzünden Swastika konusunda önyargılı olmamalıyız. Davud Yıldızı

ve Svastika'nın yanlış kullanımı her zaman için "kötü adamları" yok edecektir. Bunu garanti ederim.

Neden İnsanların Başları Doğu'ya Bakacak, Ayakları Batı'yı İşaret Edecek Şekilde Uyumaları Gereklidir?

Dünyada barışın olması için Kutsal Yönlerin önemli olduğunu zaten anlatmış olmama karşın, bu gerçeği vurgulamam gerekiyor. İnsanların her biri diğerinden farklıdır. Dahası, Ego hepimizi farklı yaptığı için, hayatı ortaklaşa olarak aynı şe kil de gö re bil me miz imkân sız dır. İ sa'nın da söy le di ği gi bi, "Her zaman savaşlar ve savaş söylentileri olacaktır." Ancak Doğa, bizleri, eğer hepimiz Kutsal Yönlerde uyursak, savaşları minimumda tutabileceğimiz

konusunda temin etmektedir. Bu yolla, Hayat Solar Enerjisi, insanları beş ırk ile senkronize ve harmonize ederek her insana eşit şekilde girer, böylelikle çekişmeler en aza iner. Zaman içerisinde, insanlar bedenlerini kutsal yönlere göre hizalayarak yatarlarsa, insanlık kendisini yeniden üretecek ve hayatta daha iyisini yapacaktır. Bütün hapishane, hastane, ordudaki, şahsa ait ve diğer yataklar mutlaka Doğu ve Batı'yı görmelidir. Bu aynı zamanda bütün kilise ve tapınakları da içerir. Yine diyorum ki: Başlarımız Doğu'yu, ayaklarımız ise Batı'yı göstermeli. Unutmayın: İsa'nın başı, fiziksel olarak değil, sembolik olarak Meru Dağı'nı temsil eder. Ayakları fiziksel olarak değil, sembolik olarak Orizaba Dağı'na çivilenmiştir. Elleri donmuş ya da Kuzey ve Güney Kutuplarına

“çivilenmiştir.” Fiziksel olarak değil, sembolik olarak elbette. Burada, kişisel-leştirilen inanılmaz derecede güçlü bir enerjiden söz ediyorum.

İnsanlar Arasında Sağlık, Refah ve Mutluluk Olması İçin, Orta Asya ve Hindistan’ı Meksika ile Bağlantılandıran Ruhsal ve Enerjik Göbek Bağı Neden Önemlidir?

Doğu ve Batı Nagaları hakkındaki hikâye bir hikâyeden çok daha fazlasıdır. Doğruların sembolik bir gerçekliğidir. Nagalar, Orta Asya ve Hindistan’ı Meksika ile bağlantılandıran ruhsal ve enerjik göbek bağını temsil eder. Bu “göbek bağı” ya da Yengeç ve Oğlak Dönenceleri arasındaki boşluk olan İsa’nın Haçının dikey kirişi Solar

ve Hayat Enerjisinin en güçlü elementlerini barındırır. Böylece bütün yönlere en güçlü ışınları fırlatır. Eğer Orta Asya, Hindistan ve Meksika'nın sakinleri ruhsal, tümden ve her şekilde birleşirlerse, "ışınları" Kuzey ve Güney'i yeniden üretecektir. Bu yüzdendir ki, bütün insanlık Orta Asyalıları, Hintlileri ve Meksikalıları ortak hareket etmek konusunda cesaretlendirmelidir.

Az Önce Yazdıklarım Sembolik Gerçeklik, Mistik Tahminler Değil!

Bu kitabı yazmadan önce pek çok dikkatli araştırma ve çalışma yaptım. Türk cumhuriyetlerinde bile insanlar gittikçe huzursuzlanıyor. Kadim dinleri Tengri ve Onun Biricik Oğlu Keder / Keser hakkında her gün biraz daha fazla düşünüyorlar. Bir zamanlar

Meksikalılar (aslında bütün Orta Amerikalılar), Türkler ve Hindu Sanatanistler genetik, mitolojik ve tarihsel olarak bağlı olurlarsa dünyada hızlı bir değişimin olacağını hatırlıyor. Bu insanlar eşzamanlı olarak kendilerini Kutsal Yönlere yöneltmeseler bile, Haç-düşma-nı din zayıflayacak ve batacaktır, çünkü Haç ve Kutsal Teslisi reddeden bir din düşmeye mahkûmdur. Mesajım eğer Türklere ve Meksikalılara giderse, Haç-düşmanı din bu kitabı okuyanların hayatları sona ermeden, kurtarılamayacak şekilde zayıflayacaktır! Aynı zamanda, milyonlarca Orta Amerikalının ABD'ye firar etme sorunu sona erecektir.

Avrupalı Hıristiyan Ateistler ve Sanatana Dharma (Hindu) ve Budist Ateistler Arasında Ne Farklar Vardır?

Bir Haçın üzerinde asılı duran İsa ve Krishna'nın doğal ar-ketiplerini örnek olarak kullanacağım. Hindu ve Budist ateistlerin, çok büyük miktarda hayat ve solar enerjisinin sonsuzca dünyanın etrafında, Yengeç ve Oğlak Dönenceleri arasında dönüp durduğunu bilmek için doğal arketiplere veya başka tür arketiplere ihtiyaçları yoktur. Enerjinin varolduğunu bilirler, ancak onu ar-ketip olarak hayal etmez ya da edemezler. Ve göremedikleri, hissedemedikleri ve tespit ed-emedikleri bu enerjiye taparlar. Yani, Avrupalı Hıristiyan kriterine göre, onlar ateist değil, hali hazırda oldukları dindar Sanatana Dharmaist'leridir. Öte yandan, Avrupalı Hıristiyan ateist, yerküreyi, Yengeç ve Oğlak Dönenceleri arasında sürekli olarak ve azami ölçüde dolanan herhangi bir ilahi,

solar ya da başka türde bir enerjinin olmadığında ısrar eder. Bu yüzden, Avrupalı Hıristiyan ateist bilim adamları, onu bulmakla canlarını sıkmazlar bile. Ve eğer bu şeyler hakkında Sanatanist ve Budist fikirlerini ciddiye alırlarsa, onların Avrupalı Hıristiyan köktendinci kardeşleri onları iblisçe davranan "Hıristiyan-Karşıtı" olmakla yaftalayacaktır. Peki, ben bu sorunların neresinde yer alıyorum? Bu enerjilerin dünyada mevcut olduğuna eminim. Ancak dürüstçe itiraf etmeliyim ki, bunları haçların üzerinde asılı duran insanlar ya da Dünya Yumurtasına dolanan yılanlar olarak hayalimde canlandıramıyorum. Ve kesin olan şu ki, ben bir Avrupalı Hıristiyan ateist değilim.

Aryuveda Nedir?

"Aryanların Gerçeği," anlamına gelen *Aryuveda,* belki de iyileştirme sanatı üzerine dünyanın en kadim kitabıdır. Aynı zamanda Çin'in Nei-Ching kitabı ve Tao biliminden de önce gelmektedir. Aryan Kurular Hindistan'a girdiğinde, Nuh-öncesi zamanlarda, Hiperborea'da kullandıkları iyileştirme sanatını içeren Aryuveda'yı da beraberlerinde getirmişlerdir. Aryuveda, bedeni, zihni ve ruhu için gerçek bir iyileşme isteyen herkesin, kendini etkili bir biçimde iyileştirmek istiyorsa, benim tanımladığım Doğu-Batı doğrultusunda uyuması gerektiğinde ısrar eder. Herhangi bir iyileşmenin başlangıç noktası yer belirlemedir.

Dünyaca ünlü bir Hindu tıp araştırmacısı olan Dr. Aso-ke K. Bagchi, *Con cept of Ne urophysiologyy in An cient In dia* adlı

denemesinde Ramayana'nın Birlik yolu hakkında aşağıdakileri söylemiştir:

> Tıp tarihçilerine göre Aryan uygarlığı birincil öneme sahiptir. Aynı bilimsel incelemelerden türeyen çeşitli tarihsel olgular hâlâ derin bilimsel değere sahiptir… meta-fiziksel görüşleri öylesine güçlü ve akılcıdır ki bazı ilkel fikirlerini bile halen reddedemeyiz.

Bağnaz Köktendincilerin, "Hıristiyan-Olmayan" Dinlerden Uzak Kalmayı Dileyerek Kurtuluşa Erişmesi Mümkün müdür?

Eğer bağnaz bir din taraftarı İsa'nın bütün dinlerdeki sonsuz evrenselliğini kabul etmeyi reddeder, sanki İsa daha önce değil de 2000 yıl önce doğmuş gibi onun dinini uygulamayı

tercih ederse endişelenecek hiçbir şeyi yoktur. Tanrı merhamet li dir. *O /Onlar,* beden, zihin ve ruhun gerçek ilacı olan İsa'yı, kişisel ruhsal ve entelektüel gelişim seviyesine göre her insanın en derin özüne yerleştirmeye uğraşırlar. Her şeye rağmen, onun bilinçsiz zihni Ego ona Haç Öğretisi'nin zihnini ve ruhunu Sonsuzla uyumda tuttuğunu söylüyor. Bilinçli olarak, İsrail'de yaşayan İsa'ya taptığını düşünebilir. Ancak, pek çok sözümona "pagan"ın kendi dinsel rızasıyla alenen yaptıkları gibi, o da kendi içinde Sonsuz Hayat Enerjisine tapmaktadır. Yine de, asla hiç kimseyi, kendi kişisel bağnaz din anlayışına döndürmeye çalışmamalı ya da diğerlerini Cehenneme mahkum etmemelidir. Yalnızca Tanrı bunu yapabilir. Bırakalım her insan

kendi yöntemiyle ve kendi diniyle İsa-Bilincine ulaşsın.

Yanılgıya düşerek, “pagan” olarak adlandırdığımız bazı dinler, içinde yaşadıkları toplumda uygulama anlamında kültürel olarak doğrudurlar. Dış görünüşleri, çokça putları olması, garip ritüelleri yüzünden dışa yansıyan yüzleri garip olduğu için onlar hakkında olumsuz düşünürüz. Ancak, söylediğim gibi, eğer onlar da, bu kitapta özetlendiği gibi Haç Bilimini uyguluyorlarsa, sırtlarındaki aşırı yüke bakılmaksızın, bizim de adet edindiğimiz Hıristiyanlıkla aynı zemindeler demektir. Kendilerini hayati olmayan şeyler için yerden yere vurmak istiyorlarsa bu onların bileceği iştir bizim değil. Bizler de, onlara şüphe uyandıracak şekilde garip görünürüz. Buna ek olarak, kendi sırtımıza

sıkacak zırva, yararsız kurşunlara da ihtiyacımız yok. Hıristiyan, Yahudi, Hindu, Budist ya da herhangi bir dinden olalım, hepimiz temellerimize sımsıkı tutunmalı ve gereksiz yere kendimize yük edinmemeliyiz. Gerçek dini uygulamalar basit ve kolay olmalı. Umarım kitapta böyle yapmışımdır.

İnsanlık öylesine kibirli ve kendini beğenmiş ki, Meru ve Orizaba dağlarının arketipsel sembolizmini kabul edemiyor. Kitaplarımı okuyan bir dostum, bazı arkadaşlarının benim gibi eğitimli bir insanın Haç Sembolizmi, İsa'nın solar enerji ve zihnin beyin dışı akışını temsil ettiğini ciddi ciddi ele aldığımı gördüklerinde şoke olduklarını ve dehşete düştüklerini anlattı. Buna karşı dileyecek bir özrüm yok. Bu bilgilerin farkına vardığım için memnunum. Katolik Kilisesi'nin de bunu

bildiğinden şüphem yok. Eski bir İspanyol deyişi vardır: *Di-me con quien anetas, y te dire quien eres. (Bana arkadaşını söyle, sana kim olduğunu söyleyeyim.)* Eğer böylesi bir deyişin doğruluğu varsa, doğru insanlarla gezip dolaşıyorum demektir. Aynı zamanda, size daha önce de söylediğim gibi, bu "ruhsal veya düal tedavi"yi insanlığın zor durumu için veriyorum. Avrupalı Hıristiyan matematikçilerin, fizikçilerin, biyologların, sosyal bilimcilerin ve politikacıların verdikleri sözümona "bilimsel çözüm"lerden değil o. Ruhani teknoloji kendi kurallarına göre davranır. Onun kendi üzerimize uyup uymadığını bakmaktan korkmamalıyız.

Güneşin hayat-veren, yeniden şarj eden etkisi özellikle güneşin doğduğu andan sabah 10'a kadarki zamanda çok etkilidir. Bu ekstra

enerji yükünden faydalanın. Sabah erken kalkın, yürüyüşe çıkın, doğan güneşi selamlayın.

İsa'nın çarmıha gerilmesinden birkaç yüzyıl sonra, kutsal yönlerin Kuzey ve Güney olduğunda ısrar eden, benim daha önce ima ettiğim din ortaya çıktı. Haça herhangi bir ibadet ya da güven putperestlik olarak düşünüldü. Milyonlarca insan, özellikle de Türk uluslarında, kılıcın keskinliğiyle bu dine katılmaya ve uyurken bedenlerini Kuzey ve Güney doğrultusuna çevirmeye zorlandı. Bu aynı zamanda sözümona Hıristiyanlar, Yahudiler, Budistler ve Hindular için de doğru olabilir, insanlar istedikleri yöne dönerek uyuyabilir. Ancak bedenlerini Kuzey ve Güney'e hizalamaya zorlanırlarsa, arke-tipsel Oğul'un (İsa) bedeni, güneşin

enerjisinin serbest akışını engelleyen geçirimsiz bir bariyere dönüşür. Kolları, çaresizlik içinde Doğu ve Batı'yı gösterir. O zaman İsa, yeniden çarmıha gerilir ve bu kez Göksel Baba'nın koruması da olmaz, "üçüncü gün"deki diriliş de. Sonuç insanlık için harap edicidir. Artık, insanoğlunun başıdan ve omuriliğinden geçemeyen enerji, insanlığın bedenini, huzurunu ve mutluluğunu yok ederek kabusvari bir tsunami gibi onun bedenine doğru gümbürdeyerek çullanır. İnsanlığın çektiği acının temel nedenidir bu. Bütünüyle bilimsel, ruhsal ve düal bir çözümdür. Bununla ilgili olarak ne yapacağız? Eğer kullanmamız gerekiyorsa, İlahi Enerji için "rasyonel, bilimsel açıdan kabul edilebilir" Avrupalı Hıristiyan ateist terminolojisini kullanalım ve hayatlarımıza

devam edelim. Eninde sonunda, kelimeleri biz icat ettik. Tanrı ise bize arketipsel sembolik dili verdi.

İnancı Geliştirmek Dağları Yerinden Oynatabilir. Bütün İnsanlar Nasıl Üstün-Varlık Haline Gelebilir!

Size anlatmak üzere olduğum şey, belki de bir insanın öğrenebileceği en önemli metafiziksel sır. Kesinlikle bu kitapta öğretilen en hayranlık verici gerçek. Bu Hinduizm, Budizm ve Hıristiyanlıkta en iyi korunan sır. Gerçek ruhani liderler, yanlış insanlar onu ele geçirebilir ve dünyayı yok edebilir diye, bu bilginin genel olarak bilinmesinden ve kolaylıkla anlaşılır hale gelmesinden korkarlar. “Kötü insanlar” dediğim kişiler, aynı sırrı kullanarak hali hazırda kısmi kontrole

sahipler. Belki de, dünyanın efendileri olmalarının nedeni de bu sırdır!

Artık, bu bilginin “iyi insanlar” tarafından bilinme zamanı. En büyük pişmanlığım bunu bir çocukken fark edememiş olmam. Eğer insanlar öğrenmek üzere olduğunuz şeyi kabul eder ve uygul arl arsa bizl er üç ya da dört nesil sonra üstün-varlık statüsüne yükselebiliriz!

“İnanç” ve “iman” gerçekte zıttırlar. “İnancı” yanlış biçimde, kendi irademizi kullanarak yaptığımızı düşünürüz. Bu yalan söylemeyi gerçek görünür yapmaktır. “İman” ise olmasını gerçekten kendi irademizle istediğimizde olandır.

Gerçek üzerine kuruludur, beyin yıkama değildir. İti-kat=Zion ya da Bilim. İnanç=Bel; Yeraltı, Şeytan.

Bir fincanın içinde toplanan solar enerjinin okyanusları bile kaynatabileceğim öğrenmiştik. Aynı zamanda, solar enerjinin tüm hayat enerjisinin, başka deyişle Tanrı'nın nefesinin, Doğu'dan Batı'ya gece gündüz sonsuzca dönüp durduğunu da açıklamıştık. Bu enerjinin en yoğunlaşmış hali, İsa Mesih'in Kuzey ve Güney'e uzanan damar ve sinirleri (güneşin ışınları) ile birlikte sembolik omuriliği olan Yengeç ve Oğlak Dönenceleri arasından geçer. Bütün söylemiş olduklarım, eğer hâlâ yapılmadıysa bile bir gün bilimsel olarak kanıtlanacaktır. Körü körüne bir inanç da talep etmez.

Bu sembolik başı, bedeni ve ayakları, başı güneş, enerji anaforu omuriliği, damar ve sinirleri ışınlar ve ayakları ay ve yıldızlar olacak şekilde Hazreti İsa olarak simgeleştiririz.

Kutup bölgeleri İsa'nın Haça çivilenen ellerini simgeler. Zihnini bu sınırsız enerji ile birleştirmek isteyen bir kişi, şimdiden sonra, onun gökyüzü boyunca yaptığı hareketlerle birlikte, güneşin Hazreti İsa'nın başı olmasını kesin biçimde sağlamalıdır. Güneşin ışınları, tıpkı İsa resimlerinde tasvir edildiği gibi onun halesidir. Görmediğimiz ise onun bedeni ve omuriliğidir, ancak o da görünmez sonsuz enerji formundadır. Geceleri, ay onun ayaklarını simgeler. Bulutlu günlerde ve geceleri bile, bu enerji yeryüzü çevresinde ve içinde aralıksız hareket eder.

İsa'nın yüzü değil de sırtı yeryüzüne dönükken bize nasıl yardım edebileceğini merak ediyor olabilirsiniz. Ancak İsa, yönsüzdür. Onun yüzü bize en az sırtı kadar doğrudan bakar. Hindular bu gerçeği

insanlarına başlıca Tanrılarını bütün yönleri gösteren yüzlere sahipmiş gibi tasvir ederek anlatırlar. Nerede olduğumuz ya da nereye gittiğimiz sorun değildir, İsa hem gökten ve hem de kalplerimizin içinden bize dosdoğru bakmaktadır.

Eğer bir kimse sürekli olarak, İsa'nın güneş ile birlikte dünyanın çevresinde hareket ettiğini kendine hatırlatırsa, en sonunda kendi kişisel evriminin aracı haline gelecektir. Benim bilinçsizce düaliteye tepki verme konusunda önerilmiş alıştırmalarım gibi, İsa'nın başının güneş, bedeninin enerji akışı ve ayaklarının ay ve yıldızlar olması konusundaki far-kındalığımız da bilinçaltı refleksler gibi olmalıdır. Zaman içerisinde, yerellik (bireysel akıl) sonsuzluk (yerel olmayan) içinde, her birey ile İsa Mesih'i kaynaştırarak

ve tek bir akla dönüştürerek, eriyip gidecek. Kutsal Kitap da bunun olacağı konusunda bizi temin ediyor:

> Mesih İsa'da olan düşünce sizde de olsun, o Mesih ki Allah'ın suretinde olduğu halde, Allah'a müsavi olmayı bir ganimet saymadı... (*Filiplilere* 2:5 - 6.)

Bu kitapta açıkladıklarımı çocuklarına anlatacak ebeveynler, torunlarının ve daha sonraki nesillerin, kelimenin her anlamıyla üstün-zekâ ve üstün-varlık haline gelme yolunda ev-rilmelerini sağlayacaklar.

Anlattıklarımın önemini dikkate almayanlar ise, insanlık tarihine tekrar çalışmalılar. Dünyadaki bütün ulusların hanedanları, güneşin *(Kashi)* kanlı-canlı tezahürleri olduklarını iddia etmişlerdir: Hindular,

Sümerliler, Grekler, Mısırlılar, Franzlar, Germenler, Romalılar, Japonlar, Aztekler, Mayalar, İnkalar, istisnasız bütün halklar. Hanedanlar, güneşin resmi aracısı olduklarına sıradan halkı ikna ederek, onlar üzerinde kontrol sağlamışlardır. Artık hayatta olmayan Çinli diktatör Mao Tsung'in Komünist Çin'de bütünüyle kontrol sağladığında, ülkenin her yerinde, onun yüzünü güneşin içinden doğarken gösteren bayraklar ve posterler vardı. Bu yolla, Çinli insanların onu körü körüne takip etmesini sağlamıştı. Bunu yaparken yine de, bir ölümlüye değil de Mesih İsa'ya ait olan Biricik Oğul olmanın onuruyla neredeyse Çin'i yok etmişti. Şimdi bile, bu gizli metafiziksel bilgi herkese açık değildir, böylelikle dindeki, devletteki ve iş hayatındaki yönetici oligarşiler yeryüzündeki

"alfa kurtlar" olmayı sürdürürler. Bu paragrafta söylediklerimi naifçe kabul etmeyin sakın. Kendiniz için bir araştırma yapın.

Ko mü nizm ve di ğer "izm"ler de ğil, gü ne şin (Kas hi) ve solar enerjinin sırrı, bütün insanlık için kurtuluş vaat eder. Mesih İsa, bu sırrı sıradan insanlara ifşa eden yeryüzündeki ilk insandı. Şimdi, yeryüzündeki bütün "beta"ların "alfa" olma zamanı. Bunun hakkında söylemeyi istediğim daha çok şey var, ancak bunun, düal evrenin genel doğal yasalarını veren bu kitapta baskın olmasını hiç istemiyorum. Bu konuya bir sonraki kitabımda çok daha geniş yer ayıracağım. Psikolog Carl Jung, *Mysterium Coniunctionis* kitabında şunları yaz mış tır:

> Esrarlı madde [simyadaki] ilk başlarda bilinçli olarak canlı ve mevcut iken, sonra bilinçsizliğe gömülmüş olan ve şimdi yenilenmiş şekliyle geri kazanılan Hıristiyan dominanta benzemektedir. (CW 14, par. 466.)

Bu sözde, “Hıristiyan dominant” birkaç ünlü Hindu meta-fizikçi tarafından hâlâ bilinmektedir. Kutsal kitaplarını mahsus aşırı derecede fantastik, anlaşılmaz ve mantık dışı görünür kılmak için, bu bilgi üzerinde bir tekel sürdürmektedirler. Bu bilgiyi aldım ve kitleler için anlaşılır kıldım, böylelikle onu yenilenmiş şekliyle geri kazandım. Aynı zamanda, bu İsa arketipini makul bir kültürel ve teolojik, Hıristiyanların aşina olduğu bir kılık giydirdim ki, onların bağnaz duyarlılıkları ve taşralılıkları ürkmesin. Bu bilgiyi

tekelleştiren Hindular, eğer kitleler genel olarak benim bu kitapta söylediklerimin sentezini kavrayacak diye endişeleniyorlarsa, endi şe len me le ri ne ge rek yok.

İsa Mesih'in başının sembolik olarak Meru Dağı'nda ve ayaklarının Orizaba dağında yattığını size anlatırken, Hindular da bu onurun Tanrı Rama'ya ait olduğunu söylüyorsa, bundan hiçbir çelişki yoktur, çünkü bizler doğal arketip-lerle ilgileniyoruz, insan-yaratısı isimlerle değil. Orizaba Dağı, Hıristiyanlar için olduğu kadar Türkler, Budistler ve Hindular için de kutsal olmalı. Bu ilahlaştırılan arketipin çeşitli isimlerine bakılmazsa, bütün insanlar için aynıdır o. Eğer bunu kabul ederseniz, dinlerin "farklı" oluşuyla ilgili hiçbir gerilim ve yanlış anlama insanlığı bölünmüş halde tutamayacaktır-

yani, dik başlı olan biri haricindeki bütün dinler, sabırlı Hopi Kızılderililerine şu “beşinci taş tableti” sunmaya hazırdır. Neyse ki, er ya da geç, Hopiler o tableti alacaklar. Carl Jung şunları yazıyor:

> ... teslis karşıtı ve teslis yanlısı fikirler anlayışı...Hıristi-yanlığın doğuşundan asırlar önce de vardı. Bunlar ister, göçler ve gelenekler yoluyla zürriyetlere devredilmiş olsun, ister kendiliğinden ortaya çıkmış olsun böylesi bir durumda bunun çok az önemi vardır. Önemli olan, bunların varolmasıdır çünkü insan ırkının (yalnızca Küçük Asya’da değil) bilinçaltından biri bile fışkırsa, hepsinin birden herhangi bir yer ve zamanda yeniden-ortaya çıkması gerekir. Örneğin, Kilise Babalarının...kadim Mısır krallık teolojisini

uzaktan tanıyıp tanımadıkları şüphe götürür olmaktan çok ötedir. Yine de, kadim Mısır arketipini yeniden oluşturana kadar ne işlerine mola vermişler ne de din-lenmişlerdir. *(Psychologyy and Reli-gion: West and East,* CW 11, pars. 194-206, aradaki sayfa lar.)

Okuyucularım yeniden, "Söylediklerin doğruysa, dünya neden bin yıllar boyunca ilerleyemedi? Neden hâlâ bazı insanlar kötülüğe, aptallığa ve cehalete, aydın-lanmadan daha fazla değer veriyor?" diye sorgulayacaktır. Doğal olarak bu, bilmeceler arasında aydınlatılması en kolay olanı diye-ceğim. Tıpkı biraz önce söylediklerimi okuy-up başlarını arkada kahkahalarla gülen, ben-im gibi eğitimli bir insanın nasıl bu kadar "batıl" ya da "Hıristiyan-Karşıtı" olduğunu

merak eden insanlar gibi bu "güneş sırrını" geçmişte de çok az insan ciddiye aldı. Kendileri güneşin (İsa'nın) merasimine katılmak yerine, kendi filmlerine, artistlerine ve müzik idolle-rine, politikacılarına, sosyal aktivistlerine, bilgisiz rahiplerine ve kitlelerin başını kuma gömülü tutmakta uzmanlaşmış kim ya da ne varsa ona geri döndüler. Yine de, bazı insanların yazdıklarımla eyleme geçeceğini biliyorum ve onlar bunu yapmalarının semeresini fevkalade şekilde alacaklar. İsa Mesih onları hayal kırıklığına uğratmayacak. Bu onun hedefi: Her erkek ve kadın kendi kralı ve kraliçesi olsun.

Meksikalılar ve Orta-Amerika halkı doğrudan radyan enerjinin yolu üzerindeler. Onlar, Keder, Keyser, Shiva, Mitra, Horus, Indra, Agni, Quetzalcoatl, Kukulkan, Bochi-

ca, Surya, Rama, Krishna, Vishnu veya İsa Mesih'in omuriliğinde yaşayan Türk ve Hindu kardeşlerini de içine alacak şekilde, bu kitapta söylediklerimi ciddiye alırlarsa bundan fayda sağlayacak ilk insanlar olacaklar. Tanrı'nın dünya için planı bir çocukbahçesi basitliğindedir. Yalnızca, özel bir yönetici oligarşinin, dinin ya da mezhebin üyelerine açık bir bilgi değildir bu. Eğer böyle olsaydı, Karma yalnızca bir batıl inanç olarak kalacaktı. Bir çocuk bile "Ruhani Çözüm"ü hayalinde canlandırabilir ve uygulayabilir. Tamamıyla bilimseldir o. Yarar sağlamak için bilim adamlarının onu keşfetmesini beklemeyin. Hemen başlayın.

Güneşin Gücünü Nasıl Keşfettim?

1988'in sonlarında öğretmenlik mesleğinden emekli olduğumdan beri, tatmin edici bir fiziksel durumda kalabilmek için günlük yürüyüşler yapıyorum. Ne yazık ki, Kaliforniya Çölü yeryüzünde yaşanacak en latif yerlerden biri değil. Sürekli olarak rüzgârlı. Yazlar çoğunlukla tahammül edilemeyecek kadar sıcak. Kışlar ise ılık olma eğiliminde, ama soğuk günler de paylaşıyoruz. Bu nedenlerden ötürü, her gün yürüyemiyorum. Yürüyüşlerime ise soğuk havalarda bile şafak sökmeden başlıyorum.

Emekliliğimden hemen sonra, büyük çaplı bir asit reflü-sü (kalp ağrısı) yüzünden ıstırap çekmeye başlamıştım. Tecrübelerim sayesinde bu hastalığı kontrol edebildiğimi ve en sonunda olabildiğince düzenli yürüyerek, kendimi acıdan kurtarabileceğimi keşfettim.

Bu yürüyüşlerden sonra kendimi olağandışı enerjik hissediyordum. Buna karşın, yürüyemediğim günlerde, eski halime dönerek ıstırap çekiyor ve her şeye yeni baştan başlamak zorunda kalıyordum.

Yıllar boyu, başarımı günlük idmanlarla durumumu kontrol etmeme bağlamıştım. Ancak, kaza eseri, yürümek dışında başka etkenlerin de beni acıdan azat ettiğini ve bana fazladan güç verdiğini keşfettim. Yürümeyi bırakıp, şafak sökerken yüzümü doğuya döndüğümde acının saniyeler içinde kaybolduğunu fark etmem on yıldan fazla zamanıma mal oldu. Aynı zamanda, fazladan enerji patlamalarını da fark etmiştim. Öncelleri, doğan güneşi yalnızca yürüyüşlerim esnasında selamlıyorken, artık çöle gidiyorum ve arabamın ön kısmını rüzgârlı ve soğuk

hava varken doğuya çeviriyorum. Arabamdan bile inmeden, kendimi ansızın acıdan azat edebiliyorum. Henüz asit reflüsünden kendimi kurtarmış değilim, ancak sabahları şafakta güneşe yüzümü döndüğüm sürece, tamamıyla normal ve acıdan kurtulmuş hissediyorum. Aynı zamanda baharatlı gıdalar da yiyebiliyorum. Kutsal Kitap'ın da söylediği gibi, " ... bedence idman az fai-delidir..." *(Timoteosa* 1:4:8.)

Ani ferahlama için güneşin küresini görmeniz gerekli değildir. Doğu göğü aydınlanır aydınlanmaz, bana güzel şeyler olmaya başlar. Ve küre tamamen göründüğünde, o aslında bir hoş geldin görünüşüdür. Etkilerin şafak sökerken en güçlü noktada olduğuna, güneş 45 derece yükselene kadar da kuvvetli olmaya devam ettiğine dikkat ettim. Bundan

sonra, güneşin iyileştirici gücü çarpıcı biçimde zayıflıyor, ancak tamamen kaybolmuyor. Buna ek olarak, dünyanın farklı dinlerinin güneşe adanan tatil günlerinin neden hemen hemen özdeş tarihlerde olduğunu fark ettim. Güneşin gücü o günlerde çarpıcı şekilde yoğunlaşmış hale geliyor.

Başlarda, kendimi daha önce kimsenin fark etmediği bir şeyi keşfeden bir "Kolomb" gibi hissetmiştim. Ancak, İnternette yaptığım araştırma bana binlerce insanın güneşin gücünü keşfetmiş olduğunu gösterdi. Bunlardan, eski bir Protestan vaiz olan biri, güneşin gerçekte İsa Mesih'ten yayılan enerji olduğunu ve bütün dinlerin öğretilerini bir araya getirdiği sonucuna vardığını, gücünü keşfettiğinde papazlığı bıraktığını yazıyordu. Tanrı, İsa, Vishnu, Shiva, Mitra, Apollo,

Indra, Agni veya İlahi Güneşe her ne diyorsak o, özel olarak bir dinin ya da insan-yaratısı isimlerin tarafında olmadığını ilan ettiğinde, cemaatinin onun “Mesih-Karşıtı” olduğunu düşüneceğini ve kiliseden kapı dışarı edeceğini biliyordu. Kendine şöyle söylemiş olmalı: “Onlar beni kova-maz. Ben istifa ediyorum.”

Spontaneous Healing (Anında Şifa), adlı kitabında dünyaca ünlü tıp doktoru ve araştırmacı Andrew Weil, ölümcül bir kanser yüzünden ıstırap çeken Hıristiyan-olmayan bir Japon’un doğan güneş ile nasıl iyileştiğini anlatır:

> Shin ... Tokyo’nun ufuk çizgisini görebilmek için, apartmanının sekizinci katındaki terasa çıkmıştı. Orada Budist mantraları ve

şiirleri okumuş, ellerini yan yana koyarak dua etmiş ve güneşi beklemişti. Güneş yükseldiğinde, bir ışının bedeninin içine enerji göndererek göğsüne girdiğini hissetmişti. "Muhteşem bir şeyin olacağını hissetmiştim ve ağlamaya başladım," diyordu. "Hayatta olduğum için çok mutluydum. Güneşi Tanrı gibi görmüştüm. Apartmanıma geri döndüğümde, bütün aile fertlerinin üzerinde auralar gördüm. Herkesin Tanrı olduğunu düşünmüştüm." (s. 128-129).

Andrew Weil, Shin'in iyileşmesinin hemen olmadığını söylüyor. Daha sonra o terasa pek çok haft a daha çıkması ve diyetini dikkatlice uygulaması gerekmiş. Ancak sonunda, tamamıyla iyileşmiş. Ölümcül bir kanser hastası için hiç de fena sayılmaz.

Bundan yaklaşık yirmi beş yıl önce Güneş Tanrı ile bir deneyim yaşamıştım. Bir hafta boyunca her sabah kalkıp Güneşin yükselişini seyrettim. En son gün, Güneş'ten gelen sıvı bir elektriğin başımın üstünden girdiğini hissettim. Dünya zamanıyla 30 saniyelik bir esrime yaşadım. Bu özel deneyimi bir kere daha yaşamadım, ancak ışığının bir kısmının benimle kaldığını hissetmiştim. *(Outer and Inner Sun Worship* [Dışsal ve İçsel Güneşe Tapınma], Wendell E. Wilkinson.)

Shin ve Wendell Wilkinson'ın deneyimleri güneşin gücünü keşfeden insanlar arasında nadir rastlanan şeyler değil. Dünyayı bombardıman eden, güneş ışığının bazı parçacıklarının onların yolu üzerinde olacak kadar şanslı birinin zihin ve bedenini yenileyecek

ve canlandıracak ölçüde aşırı yüklü oldukları görüşünü savunuyorum.

Solaryum şirketleri güneşin ilahi doğasının ve iyileştirici gücünün gayet iyi farkındalar. Yapay ancak tam spektrumlu ışımanın güneşin yaptığını yapabileceğinde ısrarlılar. Onları dinlemeyin. Bütün elde edebileceğiniz görkemli bir bronz-luk o kadar. Güneş “tam spektruml u ışımadan” çok daha fazlasını yayar. Yalnızca güneş tek başına bizleri fiz-iksel ve ruhsal olarak kutsayabilir. Eğer güneşin iyileştirici gücü hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorsanız, Richard Hob-day’ın, Findorn Yayınları’ndan çıkan *The Healing Sun* kitabı nı ö ne ri rim.

Güneşten yayılan ışıktan hem ruhsal hem de fiziksel olarak maksimum fayda sağlamak

istiyorsanız, dışarıya çıkmalı ve şafak sökmeden önce güneşin yükselmesini beklemelisiniz. Şafak söker sökmez yüzünüzü doğuya dönün ve içinize gelen enerjiyi soğurun. Doğduğu anda, güneşe dosdoğru bakın; onun güzelliğini düşünün ve vücudunuzun her hücresine giren enerjiyi zihninizde canlandırın. Avuç içleriniz güneşe bakacak şekilde, kollarınızı iki yana açın. Pek çok insan avuç içlerinde garip bir ürperti hissediyor. Kendiniz ve diğerleri için dilediğiniz bir şeyi düşünün. Bir mucize dileyin. Mucizelerini kendiliğinden iyileşme, yüksek enerji ve diğer yararlar şeklinde elde eden insanlar tanıyorum. Güneşten gelen, İsa'nın ışığından daha fazla faydalanma konusunda beceri ve tecrübe kazandığınızda, en yüksek faydayı şafaktan önceki 15 dakika ila güneş

doğduktan sonraki bir saat içinde aldığınızı fark edeceksiniz.

Benim yaptığım da bu: Güneşe birkaç dakikalığına yüzümü dönüyorum ve sonra enerjinin bedenimde dolanmasına izin ver-erek yürüyorum. Sonra duruyorum, tekrar güneşe bakıyorum ve yürümeye devam ediyorum. Güneşin enerjisinin farkına var-madan önce, adet edindiğim üzere her gün beş ila yedi mil yürüyordum. Şimdiyse yal-nızca bir ya da iki mil yürüyorum. Şafak sök-tükten sonra güneşe beş dakikadan fazla bak-mayın. Elinizde siyah camlı bir güneş gözlüğü ol sun.

Etrafımızı kaplayarak bizleri sonsuzca dönen enerjisi içerisine alan arketipsel Keder, Keyser, Indra, Mitra, Apollo, Shiva,

Rama, Krishna, Vishnu veya İsa'nın ötesinde daha başka bir enerji tezahürü olduğunu vurgulamak istiyorum. Hindular ona *Brahma* diyor. O bütün kavrayışların ötesinde. Okuyucular aynı zamanda solar enerjinin dişil görünüşlerini tartışmadığımı da fark edecektir. Cinsiyetleri ister erkek isterse dişi olsun, enerjiyi alanların dişil görünümde olduğunu kafanızda canlandırabilirseniz bunu anlaması daha kolay olacaktır.

İnsanlara kendi içlerinde İlahi Olan'ı tanımalarına yardım etmek için takımyıldızlar gibi doğal arketipleri vurgulayan Sanatana Dharma dinsel uygulamalarına aşina olan okuyucular, benim insanlık tarihinin en uzun süren, ilk ve en başta gelen savaşını nakletmeyi titizlikle atladığımı olasılıkla fark etmişlerdir: Indra'nın ölümsüz

Mahabharata Savaşı, İbrahim ve Sara'yı Ortadoğu'ya gönderen savaş. Güneş ve Ay hanedanlıkları arasındaki savaş olarak bilinirdi ve hâlâ da biliniyor. İnsanlar doğal ve kozmik arketiplerin insan dinleri ve psikolojisindeki yerini anlamayı adet edinene kadar, ruhani amblemleri, güçlerini onlardan aldıkları ay ve yıldız sembolleri olan arketiplerden bahsetmekten bilhassa kaçındım. Kavgası halen süren bu dünya savaşlarının ilkinde, güneşi hakkındakileri öğreten ilk kavimler Krishtayalar ya da Krishtihanlar, Hindistan'ın dışına, Orta Asya, Avrupa ve dünyanın diğer bölümlerine sürülmüşlerdi. Kutsal Teslis öğretisinin de gösterdiği gibi, Mesih bize tekrar tekrar Güneş Hanedanına ait olduğunu ve dünyada otoritesini yeniden kurmak istediğini anlatmıştı.

Şimdiye dek, sözde ateistler, skeptikler ve “bilim adamları” da dahil bütün okuyucularıma, her ne kadar onun düşmanları ve bilgisiz rahipleri öyle göstermeye çalışsalar da, gerçek dinsel uygulamaların kuramsal ve yalnızca öznel uygulamalar olmadığını anlatabildiğimi umuyorum. Aslında bu, İnsan’ın diğer bilimleri arasında öğrenmesi en heyecan vericisi ve neredeyse eksiksiz bilim olanıdır ve öğrenmesi en kolayıdır aynı zamanda. “Rasyonalistler” ve dünyanın farklı dinlerinin bölgeselcileri olan yoldaşlarının etkili olarak reddedebilecekleri ya da alay edebilecekleri herhangi bir şey söylemediğimi hissediyorum.

Bedenlerimizin ve evlerimizin Kutsal Ruh’a açılan tapınaklar olduğunu vurgulamak isterim. Hatırlayın: Yeryüzünde insan-

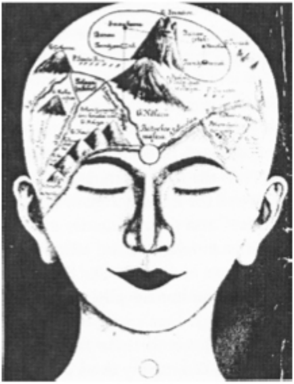
olmayan filumlar vardır. Her varlık türü eşsiz bir enerji türü yayar. Onu soğurarak kendinizi tehlikeye atmayın, çünkü ona benzesin ya da benzemesin, bütün varlıklar diğerleri üzerinde egemenlik kurmak için rekabet halindedir. Onların enerjisinin, Yaşam Çarkının etrafındaki bitmez tükenmez tavaflarımız sırasında bizimkilere eşlik etmesini istemeyiz. İnsanoğlu, insan-olmayan filumun yakınında uyumamalı ya da onların, özel meskenlerinde yaşamalarına izin vermemelidir. Zaman içerisinde, bu Nefilim-olmayan filum enerjilerini, en sonunda onları ortadan kaldıracak şekilde insan efendilerininkiyle karıştırırlar. Pek çok insan gibi, ben de köpekl er, kedil er, kuşl ar ve kanaryal ar vb. evcil hayvanları seviyorum. Ve eğer

evinizde bir evcil hayvanınız olması gerekiyorsa, yalnızca bir ya da iki tane olsun.

Neden biz insanlar ortaklaşa ibadet etmek için kiliselerde toplanırız? Hem bireysel hem de kolektif olarak kendimizi güçlendirmek üzere, Nefilim, Panchala Krishtaya enerjilerimizi birleştirir, Tanrı'ya bizi yeryüzüne Alfa-Filum olarak tayin ettiği için şükrederiz.

Bu kitabın başından sonuna kadar, Haç, Kutsal Teslis ve güneşi, bize Uzay'dan sevgiyle bakan İsa Mesih'in kör edici parlaklıktaki yüzünün gerçek bir arketipi olarak görmenin önemli olduğunun "avukatlığına" soyundum. Sonsuz solar enerjinin, İsa'nın omuriliği olan Yengeç ve Oğlak Dönencelerinden ebediyen hareket ederken yeryüzünü gece ve gündüz silip süpürdüğünü tasvir

ettim. Yüzünden parıldayan ışınlar, bunun gerçeklerin gerçeği olduğunu bilen kişilerin zihin, beden ve ruhlarını aydınlatarak, kuzey ve güneye doğru hareket eder. Donmuş haldeki Kuzey ve Güney kutupları onun kollarını sımsıkı tutan çivileri temsil eder. Ay ve yıldızlar, insanın ruhunun ve zihninin karanlığını aydınlatan ışığı İsa'dan yansıtırlar. İsa'nın Haça çivilenen ayaklarını temsil eder onlar. İnsanlar bu arketipe sadık kaldıklarında, kendi bilinçli farkındalıklarını, İsa ile tek vücut olarak Koz-mosunkiyle harmanlamaya başlayabilirler! Bazı insanlar bu bilgiyi kullanmış ve insan varlığının bütün alanlarında egemen lik el de et mek i çin ken di ben cil gün dem le ri ne yor muş lardır.

Şekil 9. *Beyindeki görüntülerin makrokozmosun, mikrokozmosun aynadaki yansımaları olduğunu gösteren Ramayana Birlik Yolu'nun Bali Adası'na ait bir çizimi. Her bireyin bir kere ve aynı anda yerellik ve yerel-olmayanda varolduğunu gösteriyor. Evrende her ne olursa olsun, aynı zamanda eş zamanlı olarak beyinde de olur. "Olaylar" aynı biçimde Evrensel Enerjinin akışını da içerir. Bir kişi gece uyumak üzere yattığında, Kutsal Yönlere uygun şekilde hizalanırsa, bunu eş zamanlı olarak yapan o ve diğerleri kendilerini birbirleriyle ve Evrensel Yaşam Enerjisi ile senkronize ve harmonize ederler. (Resim T. L. Subash, Chandra Bose tarafından hibe edilmiştir.)*

Pek çok okuyucu, insanlığın ilk beş ırkı olan Aryanlar ya da Türk Krishtayalar tarafından bize devredilen ruhani bilimin sonsuz doğrularını basit ve etkili biçimde ifşa

etmek için Herkülvari girişimlerimi görmeksizin, “eğitimli” bir insanın nasıl böylesine cahil olabileceğini merak ederek, benim “ruhani bilim” dediğim şeye gülmeyi sürdürüyor. Bazıları da, “Kadim Krishtayalar ya da Krishtihanlar asla varolmadı. Binlerce yıl önce, biri onların hayalini kurdu” diyor olabilir. Belki de, onlar insanların Türk Aryanlar ya da Krish-tayaları siyahi ırkları tabiyetleri altında tutmak için beyazların icat ettiğini düşünmelerini isteyen Hindu aktivistlerle aynı fikirde olabilirler. Yine de, Hindu mitleri, “Soylular” anlamına gelen Aryanlar teriminin bütün insanlığın ırkları olduğunu açıkça anlatmaktadır.

Bazı agnostikler, ateistler ve skeptikler, bana güneşin Tanrı olmadığını da anlattılar. “Gene, güneşin yalnızca doğal bir yaratık

olduğunu göremiyor musun?" diye sordular bana.

Yukarıdaki iddiaya tamamen katıldığımı kabul etmeliyim. Onlara her zaman şunu söyledim:

"Evet, tamamen haklısınız. Hiçbir şey İsa Mesih'ten daha doğal olamaz. İnsanlığın bir İlahi Arketipi olarak İsa, Babası Olmayanın Biricik Oğludur. Onun da üzerinde bir güç vardır. Babası. Siz kazandınız. Dinimden caydırdınız beni."

"Biricik Oğul"un Hindu eşiti, onların Tanrı Shiva'sıdır. Güneşten doğmuştur. Biricik Oğul olduğu anda gönüllü olarak kendini çarmıha germiştir. Shiva'nın heykellerinde, gönüllü olarak yuttuğu ölümcül bir zehrin lekesi yüzünden boynu koyu mavi gösterilir.

Eğer o bunu yapmamış olsaydı, hem tanrılar hem de fani insanların ölümsüzlük umudu olmayacaktı. Shiva kendini zehirledi, böylece bütün insanlar, hem bedenleri içinde hem de dışında sonsuza kadar yaşayabildi.

İsa ve Shiva'nın aynı isimlere sahip olması ilginç bir gariplik. (Bakınız benim, *The Ego-Mankind's Inner Terrorist!* adlı kitabım)

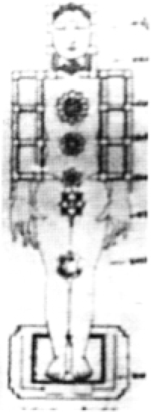
Dünyada gelişimi ve yükselmeyi gerçekten isteyen pek çok insan, daha iyisi için kendilerini çarmıha germelidir. Askerler kendi ülkelerini korumak için ölümüne savaşırlar. Ailesini seven bir adam, karısını ve çocuklarının geçimini sağlamak için çalışacak ve fedakârlık yapacaktır. Bir öğrenci, daha iyi bir hayat için eğitim alırken her türlü güçlüğe katlanır. İnsanların

aşkınlığa ulaşmak istediğinde, daha iyisi için fedakârlık yapması gerektiğine dair kanıtları sürdürebilirim. De ğer li o lan hiç bir şey be del siz de ğil dir. Aş kın lı ğı is te me -yenler, tüm hayatlarını çamurun içinde yuvarlanıp durarak geçirirler. Onlar çamurda yuvarlandıkça daha iyi hayatlar isteyen bizler için rekabetin en aza indiğini göze alırsak bu da aslında bir tür fedakârlıktır.

İlk Bölümde bazı içsel güçlerin, beni ruhani bilim hakkındaki bu kitabı yazmaya zorlayarak ruhumu aşındırmada başrolü oynadığını anlatmıştım. Bu kitabı yalnızca, bütün insanlık için değil, merhum Meksikalı eşim Consuela'nın halkına onları, Birleşik Devletlerde kölelik ve kendi ülkelerinde açlık değil, hem manevi hem de maddi özgürlük için yolun ruhani bilim olduğu konusunda

cesaretlendirmek i çin yaz mak is te dim. Bu ki tap, hiç bir bi çim de ya zıl ma sı zor bir kitap değil, çünkü bir araya getirmek için yeterince bilgi biriktirmiştim. Aynı zamanda, bana bu kitabı yazmamı emreden şu “içsel güç”, onu tamamlamam için de beni doğru referanslara yönlendirdi.

Neredeyse ansızın ortaya çıkan, dış kaynaklı bazı can sıkıcı baskılar irademi zayıflatmaya ve beni kendimden şüphe etmeye iknaya uğraştı. Ancak bu baskılara dayandım ve istediğini başaran daha üstün bir insan olarak galip çıkmayı bildim bun lar dan.

Şekil 10. *Manusa insanlığın arketipsel temsilidir. Manusa'nın bir kafes ya da kuşakla yerine hapsedildiğine dikkat edin. Yalnızca, ayaklarının altında kendisine ayrılan ufak boşlukta hareket edebilir. Belirli bir spiritüel seviyeye ulaşana kadar sonsuzlukla birleşemez.. (Resim Bay Subosh Bose tarafından hibe edilmiştir.)*

Manusa

Hinduların da gerçek Hıristiyanlar olduğunu bilmek istemeyen bazı Batılı Hıristiyanlar, Hinduları, Batılı

Hıristiyanların doğru, Hinduların ya da Sanatana Dharmaistlerin tamamen yanlış olduğuna ikna etmek için Hindistan'a misyonerler gönderiyorlar. Neyse ki, Sanatana Dharmaist dostum, Tamil Nadu kutsal kişisi, Bay Subash Bose, beni kendi dinine döndürmeye ikna için herhangi bir ihtiyaç hissetmedi. Ne yaptığımı ve Consuela'nın 2004 yılının Ağustos ayında ölmesinden önce bazı baskıların iredemi zayıflatmaya çalıştığını öngördüğünde elini benimle birlikte taşın altına koydu. Hangi dinden olurlarsa olsunlar bütün insanlar, Haç ve Kutsal Teslisi canlı tutmalılar. Din kelimesi yalnızca bir kelime ya da Bel'dir. Önemli olan uygulama.

İnsanlığın ilk ırkları olan Krishtayaların aynı zamanda başka isimleri de vardır:

Onlara *Man* da denir. Sanskritçe'deki eşiti Manu'dur. Cologne Sanskritçe Sözlüğü bunu "düşünen yaratık, insanlık, mükemmel insan, insan ırkının temsili adamı ve atası, Nuh, zihinsel güçler; insanların atası" ve en önemlisi *Güneş ten Doğan* olarak tanımlıyor. Krishta, Krishtaya, Buda, Krishna, Vishnu, Horus, Mitra, Shiva ve Manu bir ve aynı varlık.

Şimdi, agnostikler, ateistler, "bilim adamları" ve skeptiklerin önüne atacak bir sorum var: İnsanoğluna hiç varolmadığını söyleyebilir misiniz? Krishtalar veya Krishtayaların yalnızca mitolojide varoldukların "garanti edecek" kadar kendinizden emin ve bilgiliyseniz, o zaman dürüst olmalı ve insanlığın da hiçbir zaman varolmadığını beyan etmelisiniz. Ya da "güneşten doğan" Manu'ya ne demeli? Gökyüzünden aşağı size bakan

kim? Neden İsa, kral Salivahana'ya Tanrı'nın güneşin merkezinde olduğunu söyledi? Neden İsa, "İnsanın Oğluyum" dedi.

Manusa veya *Manusha,* "İnsan'ın ırkları, insanın durumu veya usulü veya eylemi" anlamına gelen bir terimdir. (Bkz. Sanskritçe Sözlük.) *Manusa'nın* omuzları, kolları ve başı bir tür sarmaç kafesi ile çevrili durumdadır. Bedenindeki semboller, eğer o sarmaç kafesi içerisinde kilitli olmasa onu Tanrı ile eşit kılabilecek insanlığın ruhani merkezlerini göstermektedir. Ne zaman ki insanlık, Tanrı'yı inkâr veya Evreni yok etmemek için bütün Yaratılışa karşı bilgelik ve sevgi kazanır, Tanrı onu bu sarmaç kafesinden azat edecektir.

Sizlere soruyorum: Dünya bir gün kendisini bu sarmaç kafesinden kurtarabilecek mi?

Güneşin içinden ona bakan Shiva ya da İsa'yı görebilecek ve yeryüzündeki bütün nesneleri ve varlıkları kutsayarak ona öykünebilecek mi? Şüpheli görünüyor öyle değil mi? Sorgulamaksızın biliyorum ki, pek çok insan kafasını kaldırıp güneşe bakacak ve onun İsa veya Shiva'nın bir arketipi olduğunu düşünerek gülümseyecek. "Batıl inançlı" ve "cahil" olmadıklarını için kendileriyle övünecekler.

Shiva'nın Dansı (Nata Raja)

Tanrı Shiva'nın bir diğer adı Hayat Dansı Kral ı, *Na ta Ra* -ja'dır. Hintli yazar Swami

Chidbhavananda *Facets ofBrah-man* adlı kitabında şunları söyler:

> Varlıklar normalde, uyanıklık, rüyada gibi olma ve rüya-sız uykuda olmak diye adlandırılan varoluş durumları içerisin-dedirler. Bu deneyimlerini eş zamanlı olarak değil, ardı ardına edinirler. Uy-anıklık durumunda diğer ikisi geçersiz kılınır. Bu usulde, her üç deneyim de birbiri ardına imhaya uğrar. İttifak kurs-alar da bu ne birlikte varolmak için, ne de aynı zamanda alanı diğerlerine bırakmak içindir. Bu üçlü ittifakta durumlardan her-hangi biri gün boyu diğerleri üzerinde üstünlük kurar. Ve bir gün içinde yer alan, bireyin yaşamı boyunca düzenli olarak tekrarlanır. Bu değişim sistemi içerisinde, ara sıra önemsiz çeşitlemelere de izin

verilir, ancak gruptakilerden hiçbiri tatil yapmayı asla düşünemez. İşte size, gerçeğin milyonda bir insanın kavrayabileceği gözü pek felsefi bir açıklaması. 'Her ne olursa olsun, bir anda varoluyor ve diğer anda varolmayı kesiyorsa, onun kalıcı bir değeri yoktur.' Ne mutlak bir varoluşu ne de mutlak bir değeri vardır. Bu deyiş, bir kimsenin varoluşun üç duru-munun-uyanıklık, rüyada gibi olma ve hafif uyku hali olarak da anlaşılan diğerinin, sırası gelenin diğer ikisini gerçek dışılığa ittiği, hayatın içinde geçici safhalar olduklarını düşünmesine yol açar... Nataraja'nın kalkan ayağı, bu üç geçici safhadan oluşan olağanüstü deneyime geçmeleri için ruhsal heveslilere yüreklendirici bir işarettir... (s. 109-110.)

Bu kitaptan daha fazla alıntı yapmak isterdim, ancak yazmayı planladığım bir sonraki kitabımda ondan daha detaylı bahsetmek istiyorum.

İsa, Nata Raja'yı Hindistan'da mı tanımıştı? Yoksa *Nata Raja* bizzat kendisi miydi? Apokrifal *Yuhanna'nın İşlerinde,* çarmıha gerilmesinden önce, İsa 12 Havarisine el ele tutuşmalarını ve kendisini de içine alacak şekilde merkezde bir halka oluşturmalarını söylemişti. Onlar oluşturdukları halka ile dolaşırken, İsa Tanrı'ya şükranlarını belirten özel bir şarkı söylüyordu. Bu şarkıdan seçtiğim yerleri aktarıyorum:

> Kurtaracağım ve kurtarılacağım, Âmin. Çözüleceğim

ve çözeceğim, Âmin. Yaralanacağım ve yaralay-acağım, Âmin.

Doğurtulacağım ve doğur-acağım, Âmin. Yeneceğim ve yiye-ceğim, Âmin.

Düşünüleceğim, tamamıyla bir ruh olarak, Âmin.

Yıkanacağım ve yıkayacağım, Âmin.

İnayet halkayı dolanacak. Ben boruya üfleyeceğim.

Halka boyunca dans edecek. Âmin...

Sekizi bizimle methiyelerini sunar, Âmin. On ikisi halkamızı adımlar yüksek-ten, Âmin. Her biri ve hepsi de dansa

meraklı, Âmin. Birleştirileceğim ve bir olacağım, Âmin.

Ben senin beni görmen için bir fener miyim, Âmin. Ben senin beni tanıman için bir ayna mıyım, Âmin. Ben senin beni tıklatman için bir kapı mıyım, Âmin. Ben gezmen için bir yol muyum? Benim dansıma cevap veriyorsan, içimdeki konuşan

kendine göz at…

Sen dans ettikçe, düşün ne yaptığımı, çünkü seninkisi benim çekmeye istekli olduğum acı. Güçsüz düşersin diye kendi acını idraktan, ben sana gönderilmedim Baba'dan gelen Kelam ile … Acıyı anlarsan eğer, acı-çekmeyen olacaksın sen. Acı çekmeyi öğren ve anlayacaksın nasıl acı çekmeye

ce ği ni. An la be nim i çim de ki Bil ge lik ke li me si ni.

İsa'nın, galaksimizdeki astronomik varlıkların merkezindeki Güneş gibi, On İkiler Çemberinin merkezinde durduğuna dikkat edin. Neden? Çünkü o, *bundan sonraki hayatlarımız boyun ca üzerimizde parlayan güneş tir*.

15. Bölüm

Reenkarnasyon. (Haç Bilimi 103)

Ünlü ateist Kersey Graves, Katoliklerden tutkulu biçimde nefret ediyordu, ancak onun dünyanın en büyük başarı hikâyesi olduğunu da kabul etmek zorunda kalıyordu. Aydınlanma Çağı'nın en seçkin oryantalist ve teologlarından Edward Pococke adanmış bir

Protestan'dı. Hiç kimse onu ateist olduğu için suçlayamıyordu. Yine de, o bile Roma Kilisesi'nin kalplere ve yandaşlarının ruhuna nasıl ulaşacağını bildiğini kabul etmiştir.

Eğer Katolizmi eleştirenler Kilise'nin başarısının sırrını bir mikroskobun altına koysalardı, Kilise'nin dini, bilimsel olarak öğrettiğine kendilerini ikna edebilirlerdi. Diğer alanlarda çalışan bilim adamlarını işin içine katmamak ve politikadan uzak durmak kaydıyla, dini bilimsel olarak öğrettiği sürece, her zaman için de başarılı olacaktır. Geçenlerde, Meksika'dan ve diğer ülkelerden kaçarak bu ülkeye gelen insanların geri gönderilmeyeceğini temin etmek üzere politik eylem yapacağını söyleyen Los Angeles Katolik baş rahibi hakkında gazetede bir hikâye okudum. Katolik rahip "meslek tanımı"na

sıkı sıkıya bağlı kaldığı sürece, hiç kimse bu ülkeye daha iyi bir hayat kurmak için gelmez zaten. Kim için çalışıyor o? İsa için mi yoksa Kuzey ve Güney'in Kutsal Yön ler ol du ğun da ıs rar e den bir din i çin mi? Öy ley se "ruhani çözüm"ü vaaz etmekten utanç duymamalı. Uyguladı ğı bi lim i çin o nun la a lay e dil se ne de ği şir? E nin de so nun -da işe yarayacak olan da odur. Benim gibi laik bir adamın bir politikacıya veya ucuz işgücü isteyen bir dolandırıcıya değil de bir rahibe Tanrı'ya karşı görevini hatırlatması ne kadar da trajik.

Katolik rahipler, Tanrı'nın nesneleri icat ettiğini, buna karşın, kelimeleri Tanrı'nın değil, İnsanın icat ettiğini söylerken, Tekvin'i dikkate almalılar.

... Ve Rab Allah her kır hayvanını, ve göklerin her kuşunu topraktan yaptı; ve onlara ne ad koyacağını görmek için adama getirdi; ve adam her birinin adını ne koydu ise, canlı mahlukun adı o oldu. Ve adam bütün sığırlara, ve göklerin kuşlarına, ve her kır hayvanına ad koydu... *(Tekvin,* 2 : 18 - 20.)

Arketipleri açıklama ihtiyacı duyduğum her yazımda, kabalist *La Aırcana de los Numeros* metninin yazarı J. Iglesias Janeiro'ya ait şimdiye dek okuduğum en iyi açıklamayı kulla-nı rım:

Bir arketip, gerçekte ne olduklarının idrakını vererek, varlıkları ve nesneleri biçime bürüyen bir hükümdar ve son suz bir mo del dir... o nu fi zik düz lem de an la

> şı lır kı la -rak, bir nesne veya varlığı fiziksel dünyada vücuda getirendir o. Kabala, ezeli nedenlerden arketipler türetir... (s. 68.)

İnsanlığın Kutsal Ana Atasının resimleri ve diğer tasvirleri çoğunlukla, etrafı ışınlarla parlar şekilde gösterilmektedir. Bu heykelleri ve resimleri incelerken insan aklı, bilincinde olmadan bütün hayatın güneşten ve dişinin vulvasından ya da vajinasından geldiğini sezer çünkü bu ışınlar şüphe uyandıran bir şekilde cinsel organ tüylerini çağrıştırır. Bu temsiller inisiye olmayanlara putperest ve pornografik görünür, ancak aslında -insanoğlunu hem fiziksel bedeni içinde hem de dışında sonsuz bir yaşamı olacağına dair bir kesinliğe götürmek gibi- derin ve soylu bir amaca hizmet ederler.

Peki, ne zaman insan ruhu maskulen ve güneş feminen olmuştur? Beden öldüğünde ve ruh, güneşe, kaynağına geri döndüğünde. Yeniden bir fiziksel rahme girene kadar maskulen kalır. Maskulen=hareket. Feminen=atalet.

Herkes ümitsizce sonsuza dek yaşamak ister. Çok azımız önceki hayatını hatırlayabildiği için, kelimelerle ve tek başına diğer insanların olumlu şahitliği ile ikna olmak zorunda-yızdır. Rahiplerin bizi fiziksel olarak yaşayıp yaşamayacağımız konusunda temin etmeleri de bir işe yaramaz. Reenkar-nasyon öğretisini vaaz eden dinlerin üyeleri, onlara bu vaazları veren rahipleri de dahil, en az önceki-hayat ve insan ruhunun sonsuz yaşamını inkâr eden dinlerin üyeleri kadar şüpheli ve korku doludur. Şu eski sözün

anlattığı gibi, “Olsa bir türlü, olmasa bir türlü.”

Tanrı’nın (Yaratılış) Zaman ve Uzay bilgisi yoktur. Hayvanlara isim verirken ve kendisinin bir an olduğu yer ile diğeri arasında değişken aralıklar olduğunu fark ettiğinde İnsan yaratmıştı onları. Zamanı ve ölçü bilimlerini geliştirmişti böylelikle. Bu bilgi, insanoğlunun yeryüzündeki itibarını artıracak, hatta belki Adem ve Havva’nın Hiperbor Cennetinde yaptıkları gibi, onun Tanrı’nın otoritesine yeniden meydan okumasına yol açacak kadar “tehlikeli” de olsa, Tanrı yine de onun, İlahiyatın yemek masasından birkaç kırıntı toplamasına izin vermişti- ve bu kırıntılar Haç Gizemini, Hayat Ağacı’nın Gizemini ve Kutsal Teslis’in Gizemini

içeriyordu. Gerçekte, aynı şeyi söylemenin üç farklı yoludur bu.

> ... Adem, Hayat Ağacı'nı [Haç], Yesh'ten [maddi, fiziksel dünya]-İyi ve Kötü'nün Bilgi Ağacı- Ayeen [görünmez olan, Yaratılışın maddeleşmemiş arketipleri] ağacından, Hayat Ağacı'ndan [Haç ya da Kutsal Teslis] ayırmıştı. Yesh'i [maddi, fiziksel dünya], onu ölüme yani ölümün acılığını tatmaya mahkum eden, kendi bencil zevki için kullanmakta ısrar etmişti. **(La** *Cabala,* Ale-xandre Safran.)
>
> İnsanoğlu Yesh'i [maddi, fiziksel dünya], ancak ona kendi iradesiyle yönlendiği Ayeen'den [görünmez olan, Yaratılış'ın maddeleşmemiş arketipleri], ayırt etmeyi akıl ettiğinde, kendini ölümün ıstırabından

kurtarabilirdi. Şunu anlıyordu ki, Yesh'e [maddi, fiziksel dünya] girişi Tanrı'nın [Yaratılış] onun için sahip olduğu hayata bir kanıttı. Tanrı, insanın Yesh'te [maddi, fiziksel dünya] yaşamasını istiyordu, ama orada tek başına varolmasını değil, onun için de, ölse bile, kendi iradesiyle, O'na [Sonsuz ve Sürekli Yaratılış] yeniden yükselebilirdi. **(Ag.y.)**

Not: Köşeli ayraç içindeki kelimeler bana ait. Rabbi onları her ifa de ettiğin de, Yesh ve Ayeen kelimelerinin an lam ları -nı tekrar ettim, böylelikle onun in san lığa mesajını kim se yanlış anlayamaz. Kabala, dogmaların ve kutsal kitapların öğretilerine benzemez.

İnsan, A ve B noktalarının değişken aralıklar olduğunu anlayacak kadar bilge olduğundan Tanrı, başlangıçtan varacağı yere ve varacağı yerden gerisin geri başlangıca doğru dolambaçlı yolculuklar yaptığında, dönüş yolculuklarının, aynı hızda seyahat ediyor bile olsa, ilk tarafa göre daha hızlı bir akıl-zamanı ile geçtiği konusunda onun kendini kandırmasına izin vermişti. Bu, pek çok insanın hayatlarının kişisel yolculuklarının ilk yarısını tamamladıklarında deneyim-lediği bir olgudur. 50'mi geçince, babam beni telefonla arayıp şöy le de miş ti:

"Evlat, tepeyi aşanlar kulübüne hoş geldin." Orta yaş ve ötesindeki insanlar, yaşları arttıkça zamanın daha da hızlı geçtiğini duyumsar. 70'lerinin sonlarında olan benim gibi

birisi için, zaman bir şimşek hızıyla vızıldayarak geçmektedir.

Thomas İncilinde İsa'nın sözleri hayatın döngüsel olduğunu, aynı noktada başlayıp bittiğini açıkça anlatmaktadır. Ben özellikle de İsa'nın hayatın döngüsel doğası hakkındaki tefsirini takdir ederim, çünkü Hindular da fetüsün gebelikteki dokuz ayı hakkında aynı şeyi söylüyor:

> Günlerini geçirmiş bir adam, yedi günlük küçük bir çocuktan hayattaki yerini istemeye tereddüt etmez ve onu yaşayacaktır da. Çünkü ilk olan sona dönüşür ve tek ve aynı olur onlar.

Hindu kutsal kitapları kötü karması olan fetüsün rahimde, şeytani bir deli gömleği giydirilmiş gibi acı verici bir klastro-fobiden

ıstırap duyarak kendi hapishane hayatını deneyim-leyeceğini söyler. Annenin rahmine hapsedilmişken, gece gündüz, önceki hayatında yaptığı kötülüklerin anılarıyla eziyet çeker. Çoğu kez, rahmi terk ettikten sonra geçmişteki hatalarını tekrarlamayacağına söz verir. Doğumdan hemen sonra ise, bir süreliğine yakın geçmişini hatırlar, ancak bu anılar unutuluş içinde solar gider. İsa'nın da dediği gibi, yaşlı bir adam yeni doğmuş bir çocukla iletişim kurabilseydi, Tanrı'nın doğru şekilde yaşamayanlar üzerine uyguladığı cezaların açık bir izahını yapardı. İsa ve Hindu kutsal kitaplarının söyledikleri gerçekten de olacak mı? Yoksa skeptik ve ateistlerin kendilerinden emin bir şekilde bizi temin ettikleri gibi hiçbir şey olmayacak mı?

Söylediğim gibi, zaman algılaması öğrenilen bir süreç. İnsanoğlunun kendini tamamıyla yaptıklarının yanılsamasına kaptırması binlerce yıllık bir zihinsel şartlanmanın sonucu. Bir noktadan diğerine zaman aralıklarını açıklayabilen ölçü türleri yaratmak için, İnsanın, saniye, dakika, saat, gün, hafta, yıl, yüzyıl, bin yıl vb. gibi aralıkları belli tanımlamalarla hatırlama huyu edinmesi gerekmiştir.

Ancak, insanların hepsi lineer zamanın hayaletinin onları kandırmasına izin vermemiştir. Bazıları zamanın hızlanmadığına dair akıl yürütmüştür. Olan biten nedir o zaman? Dünyevi hayatlarının başlangıcı ve bitişi arasındaki boşluk, en sonunda, ölüm olarak adlandırılan bir noktaya doğru hızla daralır ve ansızın bir kez daha doğuma girer.

Zaman süreçlerini algılamamız daha önce yaptıklarımızın hatıralarıdır. Yaşlı bilge adam yalnızca bir sonuca ulaşmalıdır: Zaman hızlanır görünür çünkü onlar önceden doğumdan ölüme -yüzlerce ve hatta binlerce kez- tavaf etmişlerdir. İnsanın sonsuz yaşamları, her durumda gece ve gündüzün, mevsimlerin, uzayda yıldızların ve gezegenlerin hareketlerinin dairesel oluşu gibi daireseldir. Tanrı, biz insanlara öleceğimizi

bilecek kadar zekâ vermiştir. Zamanın hızlanması arketipi Tanrı'nın bizlere merhametli bir mesajıdır: "Siz asla ölmeyeceksiniz." Tanrı Musa'ya: "Ben Ben'im" demiştir. Doğada, her şey "var"dır. "Yok"[37], yeryüzünde var olmayan tek felsefi ve bilimsel kavramdır, ancak bazı cahil insanlar size onun olduğunu söylerler.

37 ”Yok”u anlamı karşılaması için İngilizce olumsuzlama eki “Not” yerine kullandım.(çn)

Dünyanın en büyük bilim adamları bile zamanın bir yanılsama olduğunu görmeye başladı.

Hiç kimse *Scien tific American* dergisine “bilimsel değil” diyemez. Dünyanın en parlak beyinleri bu periyodik yayında düşüncelerini kaleme alırlar. *Scientific American'ın* özel bir sayısında, düşünen her insanın özellikle de dini liderlerin, çok dikkatli çalışması gerektiğini söyleyen bir makale okumuştum: *That Mysterious Flow,* Paul Davies yazmış. Aşağıda bu makalenin sonuç bölümünde Bay Davies'in söyledikleri yer alıyor:

> ... ya eğer bilim zamanın akışını açıklıyor olsaydı? Belki de bizler, gelecek hakkında

daha fazla üzülmeyecek ya da geçmişin yasını tutmayacaktık. Ölüm hakkında endişelenme, en az doğum hakkında endişelenme kadar yersiz olacaktı. Ümit ve nostalji insanın sözcük haznesinde varolmayı bırakacaktı. Hepsinin ötesinde, insan faaliyetlerinin çoğuna eklenen acelecilik hissi buharlaşacaktı. Artık, Henry Wandsworth Longfellow'un 'eyleyin, yaşayan şimdide eyleyin,' yakarışının esiri olmayacaktık-çünkü geçmiş, şimdi ve gelecek geçmişe ait olacaktı. (Baskı, Şubat 20, 2006'ya kadar gösterimde; s. 88.)

Eğer modern bilimsel düşünüş sonunda insanı zamanın akışını mazur göstererek, gerçekte asla ölmediğimizi fark etmeye itiyorsa, din ve bilimin en sonunda birleşeceğine şüphe yok. Tekillik yakın!

Tekilliğin yakın olması, benim bütün insanlığın aklını ve ruhunu Kutsal Haç, diğer deyişle Hayat Ağacı ve Kutsal Teslis ile bağlantılandırmaya ihtiyaç duyması hakkındaki bu kitabı yazmamın nedenlerinden biri. Son iki kitabımda, zamanın akışını birey ile ilişkili olarak tartışmıştım. Ancak, A'dan B noktasına ve B'den geri A noktasına dairesel kolektif akışı algılayan bütün insanlara yardım edemediğimi hissettim.

1960'larda dinin kökenleri üzerine çalışmalarıma başlarken, esasında Hıristiyanlık'ın bir oyun olduğunu ve İsa'nın Haç üzerinde ölmediğini bulacağımı düşünüyordum. Ancak çalışmalarımda derinleştikçe, şunu fark ettim ki yaşım elliyi geçtikten sonra hayatımın hızlanmasıyla birlikte, A noktasına

geri gidiyordum. Döne döne sonsuzca hareket ediyorum, Meru Dağı'ndan Orizaba Dağı'na ve yeniden geriye. Tanrı gerçek. Sonsuz Yaşam gerçek. Yine de, İsa Mesih'in kalıntılarının Hindistan, Keşmir'de bulunan Srina-gar'daki *Rauzabal* adlı bir binanın altında olduğuna dair savımı terk etmiş değilim. Onun lahiti de Doğu-Batı yönünde duruyor. 40 milyona yakın Hindu'nun vahşice öldürülmesine neden olacak şekilde, milyonlarca insanı Kuzey ve Güney'i kutsal yönler olarak kabul etmeye zorlayan dine ait iki azizin lahiti de *Rauzabal de* bulunuyor. Hatalı olduğuma ilişkin, DNA gibi doğrulanabilir kanıtlar bulana dek, bahsettiğim önceki lahitteki kalıntıların İsa'mıza ait olduğundan şüphelenmeye devam edeceğim.

Çalışmalarım sırasında, bilgim yavaş yavaş derinleştikçe,Hinduların insanlığın ilk ataları olduğuna ikna oldum. Bu noktaya vardığımda, Türkler önüme çıkmayı sürdürdü. Onları hafızamdan silmeye çalışıyordum. Kendime, “Yo, hayır! Bu olamaz” deyip duruyordum. Yine de, sonraları İnsanlığın İlk Beş Irkı Panchala Krishtaya’yı ve onların Kutup Dairesi cennetini terk edip Hindistan’a girdiklerini öğrendim. Aryan Türk Krishtayalar ve Hindu Ramanakaların yeryüzünün en büyük ulusuna dönüşmek üzere iç içe geçmeleri ve birleşmeleri ise bundan sonradır: Doğu Yarımkürenin ya da *Ta lan tes*’in.

Türkler bile kendilerinin ve Hinduların bütün insanlığın atası olduğundan habersiz. Yaşam Enerjisinin fasılasız dönen bir volan

gibi sonsuzca Doğu'dan Batı'ya aktığını fark ediyorlar. Haçın Öğretisi ve Tengri, aynı zamanda Hodai (Tanrı), hayatın gizemlerini onlara ifşa ettiği zaman, başlarda sahip oldukları aydınlanma hakkında her gün daha fazla kitaplar ve makaleler yazıyor onlar. Evet, insan uygarlığının Kutup Dairesinde başladığı ve günümüzde Sri Lanka olan yere doğru ilerlediği doğrudur. Ancak oradan, Güneşin Işığı yaşam enerjisini Doğu'dan Batı'ya, Yengeç ve Oğlak Dönencelerinin arasına taşımıştır. Türkler Kuzey ve Güney'in kutsal yönler olduğunu düşünmeyi sürdürmeye güçlerinin yetmeyeceğini her gün biraz daha fazla fark ediyorlar. Kalbimde Tengri'nin nihayet onlara geri döndüğünü hissediyorum. Ve onlara dönerken, Türkler bizimle de bağlantıya geçiyor, çünkü hepimiz

damarlarımızda onların kanını taşıyoruz. DNA'larımız ve Hıristiyanlığımız bunu yüzde yüz kanıtlayacaktır.

Bunlar yazıldığı sırada, bir Hindu ulusalcı politik hareketi Türk Aryan Kristayaların hatırasını bütün tarih kitaplarından ve insanlığın hafızasından çıkarmak niyetindeydi. Aryan

hikâyesinin Avrupalı beyaz ırkçıların bir uydurması olduğunu söylüyorlardı. Buna karşın, Türkler bugün bile kendilerine Ari ve Kurular diyorlar. Benim Hindulara uyarım şudur: Eğer bu sağlıksız-bilgilendirilmiş aktivistlerin bu suçları yanlarına kalırsa, Hindistan paramparça olacaktır, çünkü Kurular onların tarihlerinin omurgasını oluşturur. Yalnızca bu da değil, dünyanın gözünde mizah

malzemesi olacaklar. Hangi entelektüel körlük onları, 150 milyon Aryan ve Kuru'nun (Türk'ün) Orta Asya'da yaşadığını inkâr etmeye zorluyor? Bunları Avrupalıların icat ettiğine dünyayı nasıl ikna edebilirler? *Jesus and Most Are Buried in India,* vd. kitabımın da gösterdiği üzere ben de bir keresinde, Aryanist-kar-şıtlığı hatasına düşmüştüm. Tanrı'ya şükürler olsun ki, aklımı bu tür bir akıl yürütmeden arındırdım. Eğer bu aktivist örgüt yaşamaya devam ederse, Hindistan asla birleştirilme-mek üzere, tuzla buz olacak!

16. Bölüm

Meksikalılara Acil Bir Mesaj!

Meksika çok zengin bir ülke. İnsanları çalışkan ve zeki. Neden Birleşik Devletler gibi gelişemiyor? Bu sorunun yanıtı Haç Bilimi ve Kutsal Teslis hakkında bir şeyler bilenler -ve onun etkilerini kanıtlamaktan korkmayanlar- için basit. Meksikalılar aynı zamanda, Azteklerin tapınak tavanlarını sırtlayan heykel sütunlara da verdikleri isim olan Atlante'ler-dir. Bu putlar bizzat Meksika insanlarını simgeler. Onların kaynağı Meru Dağı ya da Yukarı Dünyadır. Türkler ve Hindular onların ruhani atalarıdır. Ruhsal göbek bağlarıyla bağlı dır lar. Bi ri ne her ne o lur sa ol sun, di ğe ri ne de o lur. Bu i se, başka bir garipliği ortaya çıkarır. Dünyadaki herkes aynı zaman da Türk'tür, an cak baş ka bir fre kans ta. "Kut sal İ kiz -ler"in başına kötü bir şey gelirse, bizleri de karşıtları olarak etkiler.

Nedenini bana sormayın. Tanrı'nın sonsuz planı benim idrakimin ötesindedir. Aynı zamanda pek çok Meksikalı, iyi bir uyku çektikleri sürece yataklarını nereye yerleştirdiklerini umursamaz.

Bin beş yıl kadar önce, tartıştığım o "malum din", Türklerin sevgili Tengri'sini ve onun Biricik Oğlu'nu, Keder / Keser'i yerinden etmiştir. Türkleri, bu yönlerin onların tek umudu olduğunda ısrar ederek, Kuzey ve Güney'i gerçek Kutsal Yönler olarak kabul etmeye zorlamışlardır. Aryanlar veya Panchala Krishtayalar (ilk Hıristiyanlar) yüce bir halk olmayı ansızın bırakmışlardır. Aynı zamanda, Meksikalılar da, tek umutlarının Kuzey'de olduğuna ikna edilerek, kendi ülkelerinin nimetlerine gözlerini kapamıştır. Mitolojilerinde de ortaya konmuştur bu. Azteklere,

onların ilahi kaderinin Kuzey'i fethetmek olduğu öğretilmişti. Yine de, bunu yapmaktan Michoacanolar ve onların üstün bronz ve bakır silahları yüzünden alıkonulmuşlardı.

Beni destekleyecek açık bir kanıtım olmamasına karşın, Azteklerin "Kuzeye Git Genç Adam" mitinin, Türklerin ve Kuzeyli Hinduların bu yeni dini kabul ettiği sıralarda ortaya çıktığını hissediyorum.

İspanyollar bile, Amerika kıtalarını ilk kez istila ettiklerinde, her iki Amerika'da da bir şeylerin yanlış gittiğini fark etmişlerdi. Aztek, Maya ve İnka uygarlıkları bile çöküş yaşıyordu. O zamanlar kimse onların Türk ve Hindu dünyaları çöktüğü için çöktüğünü anlamıyordu. Aynı göbek bağını paylaştıkları

için biri diğerine sağlıksız hayat enerjisi pompalıyordu.

Meksikalı dostlarım bana, eğer kendileri için değilse, bu ülkede hiç kimsenin pis, köle işlerini yapmayacağını anlatır, öyleyse köle olmaya gönüllü yapıldılar. Yine de, eğer sadece Kutsal Teslis'e doğru, Doğu ve Batı'ya bakan yataklarda uyumuş olsalardı, yeniden Talantes'i ya da Yukarı Dünyayı omuzlayan Atlantes olabilirlerdi. Sırası gelince, Tengri ve Onun Biricik Oğlu Keder / Keser'in idaresini kucaklamak için Türklere güç verecektir bu. Meksika ve Orta Asya gün geçtikçe, Dünyanın Umutsuzu olmayı bırakıp Dünyanın Umudu olacaklardır. Ücretli kölelik için kendilerini satmak

üzere Kuzey'e gitmeyi bırakacaklardır. Daha önce hiç olmadığı kadar gelişeceklerdir.

Düal Çözüm İlk Olarak Meksika'yı Kendi İçinde Birliğe Kavuşturacak!

Dışardan görünüşlerine ve Meksikalıların, Birleşik Devlet-ler'de göze batan ve ölçüyü aşan milliyetçiliğe düşkünlüklerine bakılmaksa, Meksika, *mexicano* kelimesinin farklı bölgelerde ve sosyal sınıflarda aynı etkinin uyandırmadığı, kötü şekilde bölünmüş ve bölgelere ayrılmış bir ülkedir. İspanyollar ülkenin tamamına Orta Amerika'nın en güçlü ve en nefret uyandıran kavminin adını vermeyi seçmiştir. Bugün bile Meksika'da, "Meksikalı" olarak adlandırılmayı istemeyen kabileler vardır. Meksika'nın farklı sosyal sınıfları aynı zamanda ciddi şekilde

kopuktur. Dikey mobilite, bu ülkede Birleşik Devletler'de olduğundan çok daha zordur. Genellikle ülkeyi yöneten üst sınıflar, Meksika dışında büyümüş ve eğitim görmüştür. Sonuç olarak, yönetime geldiklerinde gerçek bir "ulusal farkındalıkları" yoktur. Onların güç tanımı Meksika'nın sütünü sağmak ve geriye hiçbir şey vermemektir.

Meksikalılar ne zaman ki Tanrı'nın "düal çözümü"ne bağlı kalırlar, kendi ülkelerinde ansızın birlik ve bağlılığın farkına varacaklar. Bu bile tek başına Meksika'yı kurtarabilir.

Türkçe'de Erkek anlamına gelen *Adam,* yaşadığı Hiper-bor cennetinden tahliye edilen Ruhani Erkeklerin ilkiydi. Kur'an ve Yahudi efsaneler, Hiperborea'dan (Aden)

kovulduğunda onun doğruca Seylan'a gittiğini anlatır...

> İlk çift göksel cennetteki kutsanmış konutlarından aşağı düştüklerinde, Adem Seylan'daki bir dağın üstüne, Havva ise, Arabistan'ın batı kıyısındaki Ciddah'a düşmüştü. *(Arabia: The Cradle of Islam, Rev. S. M. Zwemer;* s. 17.)

"Wasim", bir zamanlar Seylan denilen günümüz Sri Lan-ka'sındaki Adem Tepesi adı verilen dağdır. Zirvenin en üstünde, bizzat Adem'in ayağı gibi görülen, ayak izlenimli bir taş vardır. Burası, bütün dünya dinlerini birleştiren yeryüzündeki tek kutsal nokta olarak görülür. Budistler bunun Buda'nın parmak izi olduğunu öğretirler. Katolikler ve Süryani Kaldeli Hıristiyanlar buraya Aziz

Thomas'ın parmak izleri olarak saygı gösterirler. Hindu geleneklerine göre, Tanrı Shiva, Meru Dağı'nın en tepesine Adem Tepesi ile bağlantılı *Vedkaa* denilen boylamsal bir çizgiyi izleyerek uçmuştur. Sri Lanka efsanelerine göre, Büyük İskender bile Adem Tepesi'ni ziyaret etmiştir.

Tengri ya da Tanrı, Adem'i Aden'den kovduğunda, kutsanmış Tengri'yi ya da Keltik Haçını yanında götürmesine izin verdi, böylelikle dolaştığında kaybolmayacaktı. Adem hakkındaki efsanelere göre, dünyanın etrafını tam olarak dönüp Ciddah'daki Havva'ya gitmeden önce Seylan'a gitmişti. Bu hikâye insanlığın ve uygarlığın gelişiminin dünyaya Doğu'dan Batı'ya nasıl yayıldığını anlatır.

Türklerin aynı zamanda, ilk insan Adem için iki başka ismi daha vardı: “olan, varlığa gelen, vücuda gelen” anlamında *Olmak(er) ve Olman(er)*.

Şimdi tozlanmış efsanelerinin ve kendi Kutsal Kitap’ımı-zın bir anlam ifade edip etmediğini anlamak için şu Türkleri kendi sözleri ile ele alalım. Sonunda Güney Meksika ve Orta Amerika’ya inecek şekilde dünyanın etrafında uçuyoruz.

Orada Meksika’nın ilk insan uygarlığının etkileyici kalıntılarını buluyoruz: *Olmeca’ların* ve Olman’ların. Onlar yalnızca Maya uygarlığının ilk ataları değil, aynı zamanda, Oaxaca-lı Zapoteklerin olduğu gibi Nahuatl veya Toltek insanlarının da atalarıydılar.

Mayaların kuşaktan kuşağa geçen efsanelerine göre, *Votan* veya *Potam* denilen yüce denizci (aslında deniz halkı) tarafından Orta Amerika'ya yedi aile getirilmişti. Bu bana, onların Mezopotamya'yı Sümerlilerin deniz limanlarının olduğu yerden terk ettiğini gösteriyor.

Votan kelimesi görünüşe göre Sanskritçe'de gemi için kullanılan kelimelerden türemiştir: *Pota; Vah; Vadhu; Vadh; Vahittha; Bohitta*.

Votan veya Potam bütün dünyada bilinmektedir: Güney Pasifik adası Yap'ın yerlileri tarafından Woden, Odin, Faat-han, Filipinliler tarafından Bataan ve bütün dünyada benzer isimler. Orta Amerika mitlerine göre, Votan, Chan (Shan) kavminin bir üyesiydi.

Chanlar Orta Asya ve Kuzey Hindistan'dan gelen Türklerdi.

Meksika'nın Chipas eyaletine ismini veren *Chiapanecan* Kızılderilileri, Votan ve halkının ilk kez oraya yerleştiğini iddia eder. "Chiapas" kelimesi Sanskritçe "Shiva, Dünyanın Koruyucusu" anlamına gelen *Shiva-Pas* kelimesinden türemiş tir.

Türkiye'yi ziyaret eden yabancı turistler bir süre sonra, bir zamanlar orada yaşayan Nagalar adı verilen kadim "yılan insan" ırkı hakkında bir şeyler duyar. Daha önce onlara Bulgar Türk kralı Kubera'nın öncülük ettiğini açıklamıştım. Naga tebaasına Yakshalar ya da Yakhular denir. Onlar, günümüzün Yakutistan veya Sakatsan Sibirya Türk Cumhuriyeti'nin halkı olmalılar. Khyber, Kheever,

Heber, vb. olarak da bilinen Kubera gerçekten de Fenikelilerin ve onların Juddhi (Yahudi) savaşçılarının ticarette ve denizcilikte ortağıdır. Fenikelilerin, *Meshech'ler* veya *Meshika'lar* (Aramice), *Tu bal* ve *Tiras* adını verdikleri ayrıcalıklı bir köle kastları vardı. Kuberalar (Khyber, Heber, vb.) köleliklerine bakmaksızın onlara saygı duyuyor ve onları onurlandırıyordu. Geçmişe geri gitmiş olsaydık, olasılıkla Meshikas olmak isterdik, çünkü en az efendileri kadar iyi yaşıyorlardı. Onlara kutsal insanlarmış gibi haşyetle bakılıyordu çünkü onlar, *Na, Nu* veya *Nava* (Nahua olarak telaffuz edilir) dedikleri Nuh'un gözde oğlu Yafet'in oğullarıydılar. *Na/Nu* aynı zamanda "Tanrı Krishna; Tanrı Shiva, Buda" anlamlarına gelir *Nava,* "İlahi Gemi veya İlahi Sandık" anlamındadır. Bu,

bir insanın umabileceği en yüksek ve en onurlu lakaptır. "Mesih" anlamına gelen *Meshika* adını da böyle almışlardır. Fenikeliler onlara bir başka onur verici lakap takmıştır: *Na-vak (Nahuac* olarak telaffuz edilir), "dua olarak Göğe yükselen gemi" anlamında bir terim.

Şu ana kadar Meksikalı okurlarımın bütün bu bilgileri gördükleri için şoke olacaklarını biliyorum. Eğer benden şüphe ediyorlarsa, bütün yapacakları Sanskritçe Sözlüğe bakmak.

Büyük Tufan'dan sonra, Meshech'ler halk olarak bozulmaya başladılar. Kendi aralarında, "Biz Yafet'in öz oğullarıyız. Biz efendiler olmalıyız, köleler değil" diyorlardı.

Bu köle kastı huzursuz olmaya ve Kuzey Hindistan'a ilerleyen vahşi Hunlarla ittifak kurarak Kubera'nun ordularına karşı isyanda başrolü oynamaya başlayınca zaman gelmişti. Nefilimlerin dini, Kristayani dinini de terk etmek ve insanları onları takibe zorlamak istiyorlardı. Bütün bunlar, Tanrı onları ve sorun çıkaran diğerlerini uzak ülkelere dağıtmaya karar verdiğinde Meru Dağı'nda ya da Babil Kule-si'nde ol muş tu.

Orta Asya ve Kuzey Hindistan'a daha fazla barış getirmek için Kubera ve onun Yakhuları etraflarını sararak onları Seylan'a sürdü. Ancak, onl ar en az geçmişt e Ort a Asya'da oldukları kadar kötüydüler. Bu yüzden, Kubera onları Amerika'ya götürüp, Maya ovalarına yerleştirdi. Küçük düşürücü bir durumda kaldıkları için, Fenikeliler onlara

Anahuac ya da "onları Göğe çıkaracak gemileri olmayan halk" demeye başlamıştı. A, Sanskritçe'de "yok, değil, hiç" anlamında bir terimdir. Meksikalılar, *Anahuac'ın* Gökteki Tanrı'nın bile Nuh'un göğe-çıkan gemisine binmeleri için onlara geçit vermediği anlamında küçük düşürücü bir terim olduğunu uzun zamandır unutmuş durumdalar. Buna karşın, Anahuac halen "su" ve Meksikalılar için kullanılan bir terim gibi görünüyor.

Naga (Yılan) ve "Tanrı'nın reddettiği insanlar" anlamına gelen Anahuac terimlerinin yanında, Maya ovalarına Nagaların isimlerinin verildiğine dair bol kanıtımız var. Şimdi, herhangi bir değeri olup olmadığını anlamak için bu efsaneyi teste koyalım. Ne de olsa, mitler ve efsanelerle tatmin olmamalıyız. Bizim somut delillere ihtiyacımız var. Bugün

bile, Güney Meksika ve Orta Amerika'ya uzanan Maya ovalarının tamamına *Nacaste* denmektedir. Bu kelime Sanskritçe'de "Güneşin Battığı Yer" anlamına gelen *Nagasta'dan* türemiştir. Nikaragua ve Kosta Rika'nın, bölgenin eski yerlilerinin, Sanskritçe "Batı Yarımküre Nagalarının Kozmik Zekâsı" anlamındaki *Guhanagasta*'dan türeyen *Cuanacaste* ismini verdikleri bir bölge vardır. Guatemala'nın Sanskritçe anlamı konusunda söylediklerimi unutmayın. Her şey tam olarak söylediğim gibiydi ve hâlâ da öyle.

Meksika Kızılderilileri ve köydeki insanlar her insanın bir *Tana* veya hayvan ruhu koruyucu meleği ile doğduğuna inanır. Bu onun bireysel Zodyak işaretidir. Bazen *Tana* (Zodyak totemi) ve onun koruduğu insan

öylesine yakın olurlar ki adeta iç içe geçerler. Bu olduğunda o insan bir Na-gual'a ya da hayvan-ruh'a dönüşür. İşte size Hindistan'dan miras kaldığı kesin olan bir batıl inanç, çünkü bir Naga'nın eşzamanlı olarak hem insan hem de yılan olduğu varsayılır.

Hindistan'da, yeni doğan bir çocuğun ebeveynleri ona, doğar doğmaz *Fa-Thana* adı verilen bir Zodyak totemi tayin ederler. O da aynı şekilde bir hayvandır. *Pa-Thana* (Sanskrit Zodyak işareti) = *Tana* (Nahuatl Zodyak işareti)?

Bay Subash Bose, Meksikalı hayvan-ruh'un nasıl Nagual olarak adlandırılmaya başlandığıyla ilgili bana bir fikir verdi:

Bu, Mahabarata destanındaki Pancha (beş) Pandavaların kardeşleri, *Nagula* ya da *Nagulan* olarak duyulur.

Tanrı Indira'nın (Indra), içlerinde Naga'nın geçtiği *Na-ga-nagrku nathan*. Nagr'ın da olduğu 14 ismi vardır. *Nagr* = kasaba veya *loka; Naga nagrku* = Naga'ların kasaba veya lokası; *Nathan* = Tanrı. Bir çocuğa *Naganathan* ismini vermenin geleneksel uygulamasını yapmış olduk.

Meksika'da yaşamadan önce Hindu Tanrısı *Dyaus-Nahus-ha* (Greklerin ya da onun Türk yurttaşlarının söyledikleri şekliyle Dionysos) Agastya adında büyük bir Hindu filozofun karısını baştan çıkardığı için Hindistan'dan sürülmüştü. Hindu efsanesine göre bir yılana dönüştürülmüştü. Gerçekte

ise, bir Naga gemisine binmiş ve Meksika'ya gitmişti. Başlarda, Meshika onu kollarını açarak karşılamıştı.

Onlara uygarlık sanatlarını öğretmişti. Ancak, sıcak karşılamanın etkisi bir süre sonra yavaş yavaş azaldı. Bir gece, onun kurduğu şehirlerden olan Tula'da kendi evinde sarhoş olarak bir plan tertipleyin öz kızına saldırmıştı. Bazıları bunun kız kardeşi olduğunu söyler. Bu yüzden Meksikalılar onu Hindistan'a geri göndermiştir. *Anahuac* olsalar da hâlâ doğru ile yanlış arasındaki farkı biliyorlardı. Quetzalcoatl, Meksika'yı (Meshechlerin Ülkesini) bir Naga gemisinde Güney Veracruz'daki veya Kuzey Yucatan'daki, babasının gömülü olduğu Orizaba Dağı'nın yakınında bir limandan terk etmişti. Yılanlarla dolu bir sandalla gitmişti.

Orizaba Dağı, olasılıkla kadim denizcilerin Hindistan'a ya da her nereye gittilerse oraya dönmek için kullandıkları bir denizci işaretiydi. Quetzalcoatl, Hindistan'a, onu Meru'dan Yıldızların Dağı'na (Citlaltepetl veya Orizaba Dağı) getiren rota ile dönmüştü. Bugün bile Meksika, Türkiye ve Hindistan ile Solar Enerji ve İlahi Bilgi'nin göbek bağı ile bağlıdır. Bu dünyada hiçbir şey kazara değildir. Bizim habersiz olduğumuz bir tür plan vardır. Bu, ruhani bir yönümüz olduğunu reddetmemizden ileri gelir. Bizler bir İlahi Satranç Oyu-nu'ndaki piyonlarız. Ruhsal olarak onu yenecek güçte miyiz peki? Yoksa Haçı reddedince "bilimsel saygınlık" mı artıyor?

Şekil 11. Quetzalcoatl (Dionysius) yılanların salında Meru Dağı'na dönüyor.

Quetzalcoatl'ın salının altındaki Yılan Haça dikkat edin. Yılanın kuyruğu yok, yalnızca iki başı var. Burunları, onun geldiği yere-güneş ya da Meru Dağı'na- geri dönerek dairesel bir yolculuğu tamamladığını gösterecek şekilde Doğu ve Batı'yı işaret ediyor. Yılanın başının önden çizimi Batılı Meksikalılar, Nagasta ile Türkiye ve Hindistan Naga'ları arasındaki İlahi Birliği simgeliyor.

Dünyanın geleceği bu hayret uyandırıcı arketipsel Haç sembolüne dayanıyor olabilir mi? Murad Adji'nin de belirttiği gibi, "Dünya Ağacı'nın (Hamrin'deki) kökleri, yeraltındaki yılanların krallığına (Meksika) dek derinlere gider." Meksikalılar kendilerini, Türkiye, Hindistan, Katoliklik ve dünyayı kurtarabilmek için uykularından zamanında uyandırabilecek mi? Yoksa milyonlarca kan kardeşinin, geçmişte de Türk uluslarının yaptığı gibi, kör kalarak Kuzey'e tapmayı mı sürdürecekler? Hayat Enerjisi'nin Doğu'dan Batı'ya akışına tutkulu bağlılıklarından dolayı, Amerika'ya gelen her göçebe kavim geçmişte Orta Asya ve Hindistan'daki kadim anayurtları ile aynı hizada bir mağara ya da dağ bulmaya çalışmışlardı. Mayalılar Yeraltına giden kendi mağaralarına *Xibalba*

(“Shivalva” olarak telaffuz edilir) adını vermişlerdi. Bu kelime, “Tanrı Shiva’nın Vulvası veya Rahmi” anlamına gelen Sanskritçe *Shivulva’dan* türemişti. Aztekler, İspanyollara *Teocolhuacan* adında kadim bir ülkeden geldiklerini söylemişlerdi. “R” harfini telaffuz edemedikleri için bu kelime, “Kuru (Türk)-Tanrı-Kral” anlamına gelen “Teo-Kaurava-Khan”dı. New Mexico’nun Güneybatı Pueblo kabileleri

onlar için yeraltının Sanskritçe *Siva-Bhu,* “Shiva’nın, Meru Dağı civarındaki Kutsal Yeri” olduğunu iddia ediyordu. Ol-mekler ve Aztekler Orizaba Dağı’na saygı gösterirlerdi. Ari-zona O’odhamları, Arizona’daki Sells yakınlarında bulunan Baboquivari Dağı’nı ve Kuzey Meksika’daki bir mağarayı ortaya çıktıkları yer olarak görürler.

Karayip *(Kaurav)* diğer söylenişiyle Arawak *(Arak* [Erec-tus]) veya Taino *(Dannu/Tannu)* Kızılderilileri, hiç okuma yazma bilmedikleri halde, Amerika Kızılderililerinin kökenlerini bulma işini gerçekten de kolaylaştırmışlardır. Mitolojilerinde gizli bolca ayrıntıyı İspanyollara vermekle kalmamış, aynı zamanda "R"yi de doğru şekilde telaffuz etmişlerdir. Onlara mitsel atalarının *Kuru-Rumani* olduğunu anlatmışlardır. *Araklar,* Afgan Türklerinin bir kavmiydi. *Tannu* veya *Dannu,* hâlâ iş başındaki kadim bir Türk ulusu olan *Tannu'nun* savaşçı grubuydu. Ortaya çıktıkları yer Espafio-la Karayip Adası'ndaki *Caunana* adlı bir tepenin dibindeki mağaraydı. Beş Krishtaya kavminden biri olan *Khan-A*-nu'lardı onlar. Krishtayalar Hindistan'a

gittikten sonra, Anular günümüz Hindistan'ındaki Himachal Pradesh'e yer-leşebilmişlerdi. Bundan sonra, Kubera ile birlikte Seylan'a gitmişler, en sonunda ise Karayip adalarına yerleştiler. Kara-yipler, *Machekael* (Sanskritçe: Mesech Ailesi) adlı bir kişinin bu yeni gelenlere, onları kaçmaktan alıkoymak için dikkatlice rehberlik ettiğini söyler. Benim fikrimce, eski deyişin de söylediği gibi, bu "olanları olduğu gibi anlatmaktır." (Bkz. *El Orfgen de Los Indios,* Katolik Rahip Gregorio Garda, s. 318-319.) Meksikalıların ve Orta Amerikalıların, Türk ve Hinduların kan kardeşleri olduğuna dair kanıtların sonu yok. Aslında, bizler daha fazla Orta Amerikalıyız.

İşte, aralarında hayatımın neredeyse 60 yılını geçirdiğim *Mesech* (Meksikalı) dostlarıma mesajım. Bizzat İsa Mesih'in

ayakları, sembolik olarak Vera Cruz'daki kutsal dağınız Orizaba'ya çivilenmiştir. Sizler Tanrı tarafından kutsanan bir halksınız; çünkü onun ruhsal ayakları sembolik olarak sizin topraklarınızda yatıyor. Kurtuluşunuz için Kuzey'e bakmak yerine Talantes'teki ya da Yukarı Dünya'daki kardeşlerinize dönün yüzünüzü. Doğu'ya bakın, bütün hayatın ve insan uygarlığının kaynaklandığı doğan güneşe. Zaten bizzat kendiniz olan *Atlantes'iniz* artık, diğerlerinin tapınaklarını yukarıya kaldırmasın. Yukarı Dünyada, insanlık için tek umudun şu an Kutup Dairesi olan yerden, Kuzey'den kaynaklandığında ısrarcı olan bir din galip gelmiş bulunuyor. Doğu'dan Batı'ya doğru akan Hayat Enerjisinin mistik öğretilerinin putperestlik olduğunu söylüyorlar. Yalnızca kendilerinin

doğru, diğerlerinin yanlış olduğunu söylüyorlar. Türklerin ve Kuzey Hintlilerin kan kardeşleri olarak, sizler de ruhsal anlamda kuzeye doğru bakmaya zorlanıyorsunuz. Eğer kan kardeşlerinizin kuzeye, Adem'in Türk ismi *Olmak* ya da *Olman'ın* ikametgâhına olan saplantısı böyle sürerse, mevcut ıstıraplarınız, gelecektekilerle kıyaslandığında, önemsiz kalacaktır.

Kendilerine *Hijos de Anahuac* (Anahuac'ın Oğulları) diyen, Meksikalıların ruhani anayurdunun Türkiye ya da Güneydoğu Meksika değil, Birleşik Devletler'in Güneybatısı olduğunu söyleyen bu ülkedeki bazı Meksikalı-Amerikalı politik aktivistler arasında, büyüyen bir hareket var. Meksikalı kardeşlerinin, insanlığın ilk uygarlığının dünyada çoğalmak için ayrıldığı kutsal yönün

Kuzey olduğu fikrini saplantı haline getirmesini istiyor onlar. Bunu cehaletlerinden mi yoksa bazı kötü niyetler yüzünden mi yaptıklarını bilmiyorum. Kardeşlerinin, onların ve Türklerin ve Hinduların

ruhsal bağlar ve kan bağıyla birbirine bağlı olduklarını bilmelerini istemiyorlar. Üstelik Avrupalı-Amerikalılarla onlar arasında, Meksikalıların Kuzey Amerika'ya gitme hakkının olduğunu söyleyerek düşmanlık inşa etmek istiyorlar. Ancak bizler hepimiz Türk'üz. Meksikalılar ise daha da fazla Türk. Ve onların kurtuluşu Kuzey'e gitmekte değil, Türkler ve Hindularla olan ilişkilerini yeniden kurmakta yatıyor. Hepimiz kardeşiz, ancak bu ülkedeki, yanlış yönlendirilen Meksikalı-Amerikalı aktivistler bunu daha fazla bilmek istemiyor. Yalan söylediğimi mi

düşünüyorsunuz? Size *Anahuac* kelimesinin tarihi ve anlamı hakkında ne anlatmıştım? Onlar, şu anda, atalarının binlerce yıl önce Babil Kulesi ve Meru Dağı'nda yaptıklarını yapmıyorlar mı?

Ruhsal ve düal çözümü verdim. Onu ister alın ister bırakın. Aynı tavsiyem Afro-Amerikalılar için de geçerli, çünkü onlar da aynı, kurşun gibi ağır yükün altında eğilip bükülüyor. Ancak onların sorunu daha kötü. Hem bu ülkede, hem de Afrika'da, büyük çoğunlukları o Hıristiyan-olmayan dine ait. Yalnızca bu kadar da değil, milyonlarca Afrikalı, Afrika Türkmenleri, Kuriler, Somalililer, Etyopyalılar ve diğerleri gibi, Türk. Afro-Amerikalılar derin dindarlıklarıyla bilinirler. Diğer bazı kültürel grupların arkasından gitmekten yorulur-larsa, bütün

yapmaları gereken Haç Bilimini öğrenmek. Sonra ise, sürekli ve emin adımlarla ilerleyeceklerdir.

Şekil 12. *Maya rahipleri, aynı zamanda Dünya Ağacı olan Haça taparlarken. Yeryüzü üzerindeki her din bir kereliğine de olsa, Haça ibadet etmiştir. Bunun bir nedeni olmalı.*

Kristoloji'nin[38] Her Zaman İçin Dünyanın İlk Dini Olduğuna Hâlâ İkna Olmadınız mı?

[38] (Kristoloji), Hıristiyan teolojisinin alt dallarından biridir. İsa Mesih, Mesih'in doğası, Mesih'teki ilahi ve beşer-ilik arası ilişkiyi inceler. (çn)

Quetzalcoatl, Kukulkan ve Gucumatz aynı insanlardı. Güneydoğu Meksika kıyısından yılanlarla dolu salıyla ayrılmadan önce hepsi de çarmıha gerilmiş, ölmüş ve yeniden dirilmişti. Meru Dağı'na gitmek için gemiye bindiği kıyı bölgesi, babasının gömülmüş olduğu Orizaba Dağı'na (Citlate-petl) yakındı. Dünyanın çarmıha gerilmiş kurtarıcılarına ister İsa, Rama, Shiva, Indra, Agni, Keder, Keyser, Krishna, Mitra, Apollo Dionysos (gerçekte Quetzalcoatl, Kukulkan, ve Gucumatz) ya da başka bir şey diyel im. Hepsi de Tan-rı'nın Biricik Oğlu'nun isimleridir. Ateistler ve skeptikler bütün bu kurtarıcıların Türkiye veya Hindistan'daki

ortak bir kaynaktan aşırıldıkları konusunda ısrar ederler. Bu doğru olmayabilir. Doğru olsaydı bile, aynı arketipsel temsil, dünyanın bazı uluslarında olurdu ve vardır da. Ramachand-ra'nın Birlik Yolu'nun, dünyanın her köşe ve bucağında her zaman için aynı olduğunu ve olacağını fark ettiğimizde dünyaya huzur ve anlayış gelecektir. Kukulkan'ın bir Keltik Haçına bağlandığı aşağıdaki ilüstrasyona dikkat edin. Kutsal Teslis ve Haçın gizemi ve bunların saklı anlamları insanlığın, baş lan gı cı, va ro lu şu, so nu ve va ro luş dön gü sü nün son -suz tekrarıdır!

Şekil 13. *Kukulkan veya Gucumatz- Maya İsa Mesih'i! Yalnızca, farklı bir ismi olması ve garip görünen bir haça saplanması,"kültürel açıdan farklı" görünmesi onun İsa Mesih olmadığı anlamına gelmez. Hatırlayın, İlahi Enerjinin arketipsel bir görünüşünden bahsediyoruz, fiziksel bir insandan değil. Hepimiz aynı evrende yaşıyoruz ve aynı fiziksel ve spiritüel yasalara maruz kalıyoruz.*

17. Bölüm

Sizlerin Hıristiyan Olmasını İsteyen İki Hıristiyan-Olmayan Güneybatı Kabilesi

Bu iki Hıristiyan-olmayan kabilenin misyoneri yok. Sizlerin, dinsel törenlerine katılmanızı istemiyorlar. Eğer köylerinden ve dinsel törenlerinden uzak durursanız çok memnun olurlar. Dinsel danslarından ve toplanmalarından herhangi birine şahit olursanız fotoğrafını da çekmeyin. Soru sormayın. Onlara "Hıristiyanlık" öğütleri hiç vermeyin. Sadece izleyin. Dans ederken, dua ederken, tanrıdan isteklerde bulunurken onlara katılmayın. Yine de ben pek çok insanın onların Hıristiyan-karşıtı Hıristiyan dinlerine yönelebileceğini sanmıyorum. Çünkü bu yerlilerin

bazı seremonilerinde çıngıraklı yılana dokunmak söz konusu.

Kötü basılmış broşürleri ve ince kitapçıklarını dağıtmak ve herhangi makul bir konuda çoğumuzun haksız olduğuna ve yalnız kendilerinin haklı olduğuna bizi ikna etmek için sürekli kapılarımızı tıklatan bir Hıristiyan mezhebinin mutlak üyeleri, olasılıkla onları Hıristiyan yapmak için bu iki

Hıristiyan-olmayan Pueblo yerli köyünün peşlerine düşecektir. Onların kendi içlerinde Hıristiyan olmak gibi bir arzuları yoktur, ancak kesinlikle bir olmayı istemektedirler.

Bu kabilelerin köylerinden birinin, Katolikliğe dönüştürülmek üzere yok edilmesi 1700'lerde meydana gelmiş tarihi bir olaydır. Bu kabile, Hıristiyan olmanızı isteyen

diğerinden daha fanatik şekilde Hıristiyan olmanızı ister. Danslarını ve dualarını günde yirmi dört saat, yılda 365 gün devam ettirirler. Bu ikiyüzlülük mü? Eğer dışarıdan bakarsan de ğil.

Bu iki kabile Hopiler ve Zuniyz diye telaffuz edilen Zunilerdir. Hopiler, iki kabile arasında daha "köktendinci" olanıdır. Roma Katolikliğine teslim etmek üzere bir köyün tamamını yok edenler onlardır. Peki, neden bazı Protestan mezhepleri gibi, boş bırakılan yere imza atmanız ve onlardan biri olmanız karşılığında, yüzlerce çıngıraklı yılana dokunmayı ve üzerlerine basmayı vaat etmek gibi çekici ve karşı konulmaz sebeplerle sizleri ayartmıyorlar? Neden sizin bu konuda ehliyet bile taşıyan yılan-sevicisi, hallelujah-

çığırıcısı bir eski zaman Nagası olmanızı sağlamasınlar?

Çünkü, vaaz ve kutsal kitaplar Babil'dir. Her birimiz farklıyız. Kimse Babil'i aynı şekilde anlamaz. Kimse ruhaniyete kutsal kitaplar okuyarak ya da yüksek sesle verilen vaazı dinleyerek ulaşmaz. Kilise'ye yıllık kazancınızın onda birini vermeniz de yardımcı olmaz. Biz ruhaniyete kendimizi Düaliteye, Kutsal Teslise tanıtarak ve bunlara uydurarak, ayrıca Evrendeki en güçlü, üç doğal arketipin tam manasını anlayıp Tanrı'nın mesajının bizlere ulaşmasını sağlayarak erişebiliriz: Haçın, Svastikanın ve Yaşam Çarkının.

Bu iki kabile, yalnızca içsel seslerimizin bizi uyandırabileceğini söyler. Yani, bizler

gözlerimizdeki örümcek ağlarını, kulaklarımızı tıkadığımız pamukları ve beynimizde oluşan pelteyi yok edelim diye dua ederler.

Bu İki Kabile Nasıl, Ne zaman ve Neden Amerika'ya Gitti?

Pueblo kültürleri üzerine bir Zum uzmanı olan Bay Jose Sandos, *Pueblo Indians* kitabında şunları yazmıştır:

"Mevcut ikamet alanlarına kuzeyden kökenlerinin olduğu yerden, Shibapu'dan, ortaya çıktıkları yeraltından, gölün yanındaki yoldan insanlar geldi. Yolculukları boyunca onlara bir savaşçı şef önderlik etmişti...yardımcıları ve savaş reisleriyle birlikte..., insanların yolculuk yaptığı yolun üstünü temizlemekle yükümlü bir güç oluşturdular. Ve onlarla birlikte Yüce Ruh da

geldi ve kadimlere günlük hayatın zor görevlerinde rehber oldular... Pek çoğu en sonunda, uygarlıklarını geliştirdikleri ve mevcut anayurtlarına dönmeden önce yüzlerce yıl yerleştikleri Four Corners bölgesinde yerleştiler. Kadimlerin naklettiğine göre, bu Yüce Ruh'un onları göçe zorladığı toplu katliamlardan korumak içindi...Onlara korunmaları için hisar-benzeri mülkler inşa etmeleri tavsiye edilmişti ve savaşçı ikiz tanrılar Maseway ve Sheoyeway'in koruyuculuğu vaat edilmişti." (s 17.)

Bu ikiz tanrıların isimleri Hindu Tanrısı Shiva'nın varyasyonlarından türemiş gibi görünmektedir: *Mahashiva* (Sanskritçe'de Mahasheewa olarak telaffuz edilir) ve *Shiyav-ha* (SheeYAHwah olarak telaffuz edilir), "Shiva, Hızlı ve Atik" anlamına gelir.

Shibapu kelimesi bize tam olarak nereden geldiklerini anlatmaktadır: *Shiva-Bhu,* “Tanrı Shiva’nın Kutsal Ülkesi:

Meru Dağı.”

Bay Sando, insanlarının aynı zamanda Türk uluslarının güney sınırları olan Kuzey Hindistan’dan geldiklerine dair daha fazla bilgi de veriyor:

> Caciqueler (kabile reisleri) ve diğer liderler soytarıları, (Keresan dilinde *Kush-are;* Pueblo Tewa dilinde *Kusa,* Tawa dilinde *Tabosh)* insanları eğlendirmekten sorumlu toplumsal grubu yönetmekle yükümlüydü. Çok ve çeşitli sorumluluklarıyla bütün bu insanlar, cacique ve ekibinin unvansal liderliği altındaydılar.” (s. 20.)

Kushare ve *Kusa* Hindistan'ın liderlik kastının adından türe miş tir: *Kas hi*.

Tabosh, "İlahi Ana'yı kişileştiren insanlar" anlamındaki Kuzey Hintçe Tavith veya *Tavish'ten* türemiştir. Bunlar erkek ya da kadın olabiliyordu. *Berdaches (gender bender*[39]*)* Zufii dini uygulamalarında önemli bir yer tutar. *Keresa,* Türkçe Kurusha'dan türemiştir. *Tiwa* ve *Tewa* kadim Türk ulusu Tannu'nun isimleridir. Tanu aynı zamanda Keresan, Tiwa ve Tewa dillerinin bir başka ismidir.

39 veya gösterilerde kadın ya da erkeğin karşı cinsin rolünü oynaması. (çn)

Hopiler gerçekten bir kabile değil, Kuzey Hindistan'dan kaçarak, "zavallı kayıp ruhlar"

ya da kendilerini Orta Asya'nın dışına sürenler için New Mexico'ya dua etmeye giden klanlar grubudur. Onlara göre, atalarının yurdu *Sipa-pu'dan* "gökteki bir delik" yoluyla kaçmışlardır. *Sipapu,* Si-va-Bhu'nun diyalektik bir varyasyonundan ibarettir. Kaçışlarından sonra, onları Amerika'ya getiren *Masawa* (YüceShiva) ile karşılaşmışlardır.

Hopilerin Amerika'ya göçlerini anlatan kayıtları, bütün klanlar arasında farklılık gösterir, çünkü başlangıçta bir kabile değil, aynı belleğin birbirine bağlı klanlar grubuydular. Yine de, kadim tarihlerinin iyi birleştirilmiş şekli aşağıdaki kabilelerin onlarla birlikte kaçtığını doğrular: Navajo, Supai, Paiute, Apache, Ute, Heheya, Bahanna (Beyaz adam), vb. *Heheya,* "Fenikeli" için kullanılan

bir başka isim olan *Hai-haya'dan* türemiştir. Aynı zamanda *Pahana* da denilen *Bahana,* Sanskritçe "Nakilci, Gemici" anlamına gelen *Vaha*-na'dan türemiştir. Hopi tarihçisi Edmund Nequatewa neden Kuzey Hindistan ve Orta Asya'yı terk ettiklerini açıklar:

> Hopiler bütün insan hayatının başlangıçtaki yeri olan yeraltında yaşar. Başlangıçta, burada, bütün hayat ve her şey güzeldir, huzurlu ve mutludur...insanlar vasat, orta ve birinci sınıf olarak sınıflandırılmıştır. Vasat ve orta sı-nıf,rahiplerin ve yüksek rahiplerin yaptıklarına uyanınca zaman gelmiştir. Yaşamlarının bütün günleri boyunca bu zavallı insanlar, üst sınıftaki insanlar tarafından aile hakları hiçe sayılarak kandırılmışlardır. Aşağı sınıftan insanların karıları, bunların

erkekleri ve rahipler ve yüksek rahipler tarafından ziyaret edildikleri sırada, kadınların zavallı kocaları uzaktadır. Artık, bütün bunlar gittikçe beter hal almaktadır.' *(Truth ofa Hopi;* s. l)

Bay Nequatewa'nın bütün insan yaşamının başlangıçtaki yerinden geldiler deyişine dikkat edin. Şimdiye kadar onların Krishtay-aların ya da Türklerin yurdu Orta Asya'dan olduğunu anlamış olmalıyız.

Türk-Kuzey Hintli *Hopiler* acıya daha fazla tahammül edemedikleri zaman, şef *Yai-owa'nın* (Jehovah) tavsiyesini araştırmaya başlamışlardır. Onların Hindistan'ı terk etmelerine ve Birleşik Devletlerin Güney-batısına göç etmelerine o karar vermişti.

Hopilerin göç hikâyesi MS 700 ve 1000 yılları civarında olmalıdır. Bu zamanlarda, Hindistan cehennemi bir kargaşa içerisindedir. Herkese kılıcın keskinliğiyle din değiştirten, Kuzey ve Güney'i kutsal yönler olarak kabul etmeye ve put-vari "Haçı" unutmaya zorlayarak herkese kılıç keskinliğiyle dininden döndüren malum din, kırk milyona yakın Hindu-nun canını almıştır. Hinduların en üst rahip sınıfı olan Brahmanlar da kavimlerin ülkelerini terk etmeleri ve kast sistemini kabul etmeleri için iş başındaydı.

Hopi Rüzgâr Tanrısı (Yaponche), diğer söylenişiyle Hya-Phoenicians, onları *Vahana'nın* gemileri üzerinde buraya üflemiştir. *Truth ofa Hopinin* yazarı şöyle devam ediyor:

Bahannas'ın, beyaz kardeşin ya da Hopi'nin beyaz kurtarıcısının efsanesi bütün köylerde sağlam şekilde yerleşmiştir. Dünyanın altından insanlarla gelmiştir ve kendisine bilgelik tayin edilmiştir ve doğan güneşe doğru, insanlara çokça faydayla döneceğine dair söz vererek yolculuğa koyulmuştur. O günden beri, geri döneceği beklenmektedir. Söylediğine göre, döndüğünde savaş ve sorun olmayacaktır ve beraberinde daha fazla bilgi ve bilgelik getirecektir. İspanyol rahiplerin Hopi ülkesinde misyoner faaliyetlerinin izin verilmesi efsane nedeniyle olmuştur, çünkü insanlar en sonunda Bahana'nın geldiğini düşünmüşlerdi..." (s. 108.) İspanyollar vardıktan bir süre sonra, derin ruhani sezgileri olan Hopiler düşündükleri kadar zeki olmadıklarını keşfetmişlerdir.

İspanyollar asla "Yüce Beyaz Kardeşler" değillerdir. Zaman, Hopilerin bir başka şekilde daha yanıldığını gösterecektir. Bilimsel gelişimin delice hızlanışı dünyayı, insanlığın maddi ve manevi yarılarının bir ve tek olarak birleşeceği şekilde "tekillik"e getirmektedir. İnsanlık, birkaç maddi zevkini hoş tutmak için dans etmeyi, ilahi söylemeyi ve uzun duaları bırakmalıdır, çünkü duaları -umarız ki- gelecek yıllarda kabul görecek. Belki de Tanrı, Aden'de ve Meru Dağı'nda yaptığı gibi bizleri dizlerimizin üzerine çöktürür. Ruhani bilim söz konusu olduğunda, bugünlerde rahipler bile "kırık not" alıyor!

Hopilerin, onların dışındakilerin Hıristiyan olması için durmadan dua eden, Hıristiyan-olmayan dinlerini merak edenler Hopi dini uygulamaları üzerine önemli bir

uzmanın çalışmasını okumalıdır: Gary A. David'in. Çalışmasının başlığı *The Orion Zone-Ancient Star Cities of the American So uth west*'dir.

Bay David ben yayıncıya göndermeden bu bölümü okuduğunda, verdiği yanıt şu oldu:

> Hopilerden dans etmeyi ve törenlerini yapmayı bırakmalarını neden istediğinizi bilmiyorum. Eğer bu olursa, onlara göre, Dördüncü Dünya sona erecektir, olasılıkla da şiddetle (yani Üçüncü Dünya Savaşı).

Bu ki tap ta da o ku du ğu nuz gi bi, in san lı ğın top lu ca yok o lu -şunu önlemek için bizden çok az şey isteniyor. Yine de, sözde bilim adamları ve skeptikler için, bu çok radikal ve akıldışı bir çözüm. Eğer yazdıklarım çok uygulanamaz şeylerse, neden

Hopiler Tanrı'nın bizleri az da olsa aydınlatmasını rica ederek binlerce yıldır neredeyse sürekli olarak dans ediyorlar? Bizim eğitimli, "her şeyi bilen" bilim adamlarımız ve ateistlerimizin gözünden kaçan bir şeyi biliyor olmaları müm kün mü?

Hopilerden onların İncillerinin bir kopyasını size satmalarını istemeyin. İncilleri filan yok. Tüm ellerindeki, üzerlerinde yalnızca kendilerinin anlayabildiği garip işaretler olan dört taş tabletleri[40] Beşincinin gelmesini beklediklerini, size tasvir ettiğim Haç-nefretli dinin aklını başına toplamasını ve bunu onlara getirmelerini söylüyorlar.

40 hakkındaki efsanelerin önemli bir bölümünü dört taş tablet efsanesi oluşturur. Üzerinde garip şekiller bulunan bu kutsal taşlar, çeşitli tanrılar tarafından Hopiler arasında,

klanlara pay edilmiştir, ancak bu tabletlerin Hopilere ne zaman ve ne yolla verildiği konudaki kayıtlar farklılık gösterir. Matlock kitabın daha önceki bölümlerinde de bu taşlara göndermede bulunmuştu.

Bu kitabı hazırlarken, Düalitenin, Haçın, Kutsal Teslisin ve Kutsal Yönlerin kutsallığını vaaz eden farklı din gruplarını epey düşündüm: Katolikliğin tüm biçimlerini, Protestanlığı, Yahudiliği, Budizmi, Cayenizmi, Tengriciliği, Hinduizmi ve elbette ki Hopileri ve Zunileri. Katolikliğin içinde olduğum neredeyse 60 yıl, bunların hiçbir biçimde bir din ya da örgüt olmadığına, yalnızca "bir şeyi ya da varlığı" gizleyen bir çeşit maske olduklarına ikna etti beni. İnsanlar bana Katolikliği küçümsediklerini söylediğinde, masumane biçimde bir tür örgütten nefret ettiklerini söylüyorlar aslında.

Ancak tasvir edilen bu dinler, hiçbir şekilde örgütler değil, bizim henüz anlayamadığımız “varlıklar.” Bu aslında, en güzel atları ve inekleri barındıran, ancak onları hiç göremediğimiz devrilmiş bir ahırdan nefret etmeye -sonrasında atların ve ineklerin ahır yüzünden kötü olduğuna karar vermeye-benziyor. Bu dinlerin liderlerinin ne kadar sapkın ve cahil oldukları önemli değil ve kutsal kitaplarını nasıl çarpıttıkları da sorun değil, o varlık olduğu yerde duruyor. Hiçbir yere gitmiyor ve hiçbir zaman da dışarı çıkıp ölmeyecek.

Buyruğu altındaki rahipleri Meksikalı güruhlarına, mutluluklarının Kuzey’de yattığını anlatmaya zorlayan Los Angeles piskoposu eğer, yalnızca “kendi ahırındaki koyuna” değil, geniş çapta tüm dünyaya ne kadar

zarar verdiğini bilseydi bunu yapmazdı. Ancak onun ne yaptığı önemli değil, Hinduların ne kadar puta taptıkları da önemli değil, Protestanların ne kadar "bilimsel" ve "rasyonel" taklidi yaptığı da önemli değil, Krishtaya asla ölmeyecek, çünkü o dünyaya Nefilimle geldi. Geri kalanlarımız, kalplerimizdeki cehalet ve kötülükle, Haç ve Kutsal Teslisin yalnızca bir şaka olduğunu düşünen beter insanlığı silip süpürmek için tasarlanan musibetlerle dünyanın fiili yokoluşunu davet ederken o burada kalacak! Bunlar olurken de, Krishtaya nasılsa öyle kalacak. Tao'ya göre yaşayacak olan bizler kalmasak da o hayatta kalacak.

Bu kitabı bitirmeden önce, kimsenin henüz "mesajı almamış olması" durumu için bir bölüm daha dahil ediyorum. Bu defa kimse

dinlemese de kendime soruyorum, ne yapmalıyım? Bu tarzda birkaç kitap zaten yazdım ve herkes hâlâ, şu “İkinci Tanrı” Bel’e tapmayı tercih ediyor. Tanrı bana Kutsal Teslis ve Haç öğretisini daha kavranabilir yapmam için ilham ve bilgelik verecek mi acaba? Her şeye rağmen, Salvador halk masalındaki küçük çocuk rahibe, Kutsal Teslis ve Haçın tam anlamını öğrenmeye ne kadar çabalasak da yapamayacağımızı söylüyordu; çünkü bu yalnızca Tanrı’nın bildiği bir sırdır.

18. Bölüm

Hıristiyanlığı Hıristiyanlara Tengri’yi Türklere Geri Verin!

Türk usulü Hıristiyanlık, Doğmamış olanın (Tanrı Baba) ve Onun Biricik Oğlu İsa, Keder

ya da Keser'in zamanın başlangıcından önce doğmuş olduğunu söyleyen Aryan (Arianizm) öğretisini vurgular. Doğmamış olan Dünyanın Yaratıcısıdır. Baba, Biricik Oğlu aracılığıyla, onunla ve onda, bütün insanların ten içinde hayattan haz alabildiği Kutsal Ruhu yaratmıştır. Aryan Krishtaya Nefilim'in torunları olan bizler, tıpkı Baba'sına uşak olan Oğul (İsa) gibi, İsa'ya uşak olmalıyız. Biraz önce söylediğim düşünce Korintoslulara Birinci Mektup 8:5-6'da pekiştiriliyor:

> Çünkü yerde olsun, gökte olsun, ilah denilenler varsa da (nitekim çok i lah lar ve çok rab ler vardır); fakat bizim için bir Allah Baba, vardır; her şey ondandır ve biz onun içiniz ve bir Rab, İsa Mesih, vardır, her şey onun vasıtası iledir ve biz onun vasıtası ileyiz.

Bu, “çok ilahlar ve çok rabler” yeryüzündeki kedi, köpek, ayı, solucan, balık vb. gibi insan olmayan varlıkların yarattığı arketiplerdir. Buna ek olarak, aramızda çıplak gözle göremeyeceğimiz başka varlıklar ve boyutlar da vardır.

MS 325’de, Aryan İsa görüşü, o zamanlar farklı Hıristiyan mezhepleri arasında ciddi sürtüşmeler yaratan Tanrı’ya bağlanıyordu. İmparator Konstantin, Birinci Nicaea Konsülü denilen, bugünkü Türkiye’nin İznik şehrinde, Arius’u (Aryan liderin ismi) kınayan, halen Katolik, Ortodoks ve bazı Prostestan kiliselerinde tatbik edilen Nicene İnancının formülasyonunu talep eden bir toplantı düzenledi. Nicene İnancının merkezde yer alan öğretisi Baba ve Oğlun aynı kişi olarak anlatılmasıdır. İki varlık değil,

birdirler. O günlerde bir de, Kutsal Teslisin saldırgan biçimde reddine dayalı Asthanasian İnancı vardır.

Konstantin Aryanların Kutsal Kitap'ını yakmaya başarmıştı. Anlaşmazlık birkaç yıllığına yatışmıştı, ancak, Nicean inancına olan muhalefet devam etti.

Nicomedialı Eusebius, sözünü sakınmayan Aryanistler-den biriydi. Konstantin ona karşı tavır almıştı, ancak daha sonraları onun vaaz vermeye devam etmesine izin verdi. Aslında, o bile ölüm döşeğinde Eusebius tarafından vaftiz edilmiştir, çünkü ömrü boyunca azledilmesi gereken ikiyüzlü ve kötü bir adam olmuştu.

Konstantin'in 337'deki ölümünden sonra, yeniden anlaşmazlıklar çıktı. Konstantin'in

oğlu, Roma İmparatorlu-ğu'nun doğu kısmının İmparatoru olan Konstantius II, Nicene İnancını feshedeceğini vaat ederek, Aryanları destekledi. Bunu ona tavsiye eden Nicomedialı Eusibius'tan başkası değildi. O zamanlar hem Aryan grubunun başkanı, hem de Konstantinapolis'in piskoposuydu.

Konstantinius, Nicean İnancının piskoposlarını sürmüştü. MS. 365'te Konstantinius Roma İmparatorluğu'nun hem Doğu hem de Batı kısımlarının İmparatoru olmuştu. Papa Liberius Gregory Nazinzus'ü sürgün etmekte başarılı ol muş tu.

Daha sonra, Nicene taraftarları yeniden güç kazanmakta başarılı olmuştu. O zamanlar, İskenderiye'deki Serapeum Tapınağı, İskenderiye'deki kütüphanenin bir kolunu

içeriyordu. Bu kütüphane, tarih, Tengri dini, bilim ve benzerleri üzerine çalışmalardan oluşan Türkçe kitaplar barındırıyordu. Türk Aryan Krishtaya'ların (Kıpçaklar) hatırasını İnsanlığın hafızasından silmek için, Serapeum'a doğru yürüdüler ve orayı yok ettiler.

Türkler bugüne kadar Konstantin'in Hıristiyanlığın şekillenmesinde önemli rol oynayan Aryan'ların (Gotlar, Ost-rogotlar, Vizigotlar vb.) büyük bölümünü önemsiz göstererek din tarihini yeniden yazdığı gerçeğine acı biçimde içer-lemişlerdir. Murad Adji'nin kitabından bazı yorumları alıntı yapmak istiyorum. Her insana bu kitabı okumasını öneririm. Ona tüm desteğinizi verin, çünkü Türkler büyük güç kazanmak için Tengri dinine geri dönmelidirler.

Avrupalılar arasında şu çok eski politika kaidesini ilk olarak hatırlayanlar Greklerdir: “Tanrı kiminleyse, iktidar onunladır.” Grekler Türklere, onların Gök Tanrı’sını hile il e çalmak ve bu imajl a Avrupa’ya hâkim olmak için gelmişlerdi! Daha önce böyle bir şey kimsenin aklına gelmemişti. Türklere okumaya gelmişlerdi, çalmaya değil.

Yedi augusttan veya imparatordan (daha doğrusu, sarsılmış bulunan Roma imparatorluğu tahtı üzerinde tekrar hak iddia edenlerden) birisi de Grek Konstantin’di.

Fakat o da, diğerleri gibi, “çıplak” bir imparatordu. Sadece unvanı vardı; orduya, yani iktidara sahip değildi.

Maksentsiy -gerçek imparator- Akdeniz'i elinde tutmaktaydı. Roma'da onun ordusu vardı. Görünüşte, hiçbir şey onun felaketini göstermiyordu. Birden bire atlılar göründüler. Üstlerinde, daha önce Avrupalıların görmedikleri haçlı (labarumı) bayraklar dalgalanıyordu. Saldırı cesurca ve ani olmuştu.

312 yılında, Mulviy köprüsü yakınında -yenilmez Roma önlerinde- Maksentsiy'in ordusunu tam bir bozguna uğrattılar. Maksentsiy'in kendisi de öldürüldü. Konstantin ise, kendisini muzaffer ilan etmek için acele etti. Kıpçaklarla ittifak yaparak, onların elleriyle kendi isteklerine ulaştı. Türk atlılar savaşı kazandılar; fakat bu zafer, ordusu bile bulunmayan Greklere isnat edildi.

Avrupa'daki güçlerin dizilişi, o sırada, Konstantin'in yararına, kesin bir şekilde değişti... Anarşi devri sona erdi.

312 yılında Greklerin, Gök Tanrı adına derlenen pek çok duayı (elbette Türkçe olarak) okuyan Türk din-a-damlarını davet etmeleri ilgi çekicidir. Bu din-adamları, Grek şehirlerinin meydanlarında dualar okudular. Bunu, Konstantin'in rakibi Litsiniy'in arzusu üzerine, onun savaşta doğu imparatorluğuna hâkim olması için yap tı lar.

"Tanrı" sözünü, işte bu sıra Avrupa'da ilk olarak onlardan işittiler... Milletlerin tarihler-inin ölümsüz gerçekleri işte bunlardır.

Maksentsiy karşısındaki zaferde, insanlar İlahi iradeyi görmüşlerdi. Haçlı bayraklar altındaki Kıpçak müfrezesi, Roma ordusunu

kolayca bozguna uğratmıştı; bunu Gök'ün (Gök Tanrı'nın) bir işareti olarak kabul ettiler...

Gerçekten de "Tanrı kiminleyse, iktidar onunladır," dedi herkes.

Konstantin çok usta bir politikacıydı. Şimdi yeni Tanrı inancını arkasına almanın ve Türkleri kendi adamları yapmanın önemini hemen kavramıştı. Litsi-niy'in peşinden, o sırada Kafkas'ta doğmuş bulunan yeni Hristiyanlığı benimseme düşüncesini dile getirdi. Kıpçaklarla ittifak, ona çok faydalı olacaktı...

Bazı ilim adamları, tarihi yazarken, politikacıların emriyle, bazı şeyleri inkâr ediyorlar, sessizlikle geçiştiriyor veya gizliyorlar. Sanki, gerçeği gizlemenin mümkün

olmadığını bilmiyorlar. Ancak, Grekler gerçekleri gizleme yoluna gitti. Konstantin zamanında Tanrı dinini kabul ett il er. Bunu kimse inkâr etmiyor. Ancak, bu dini Türk din-adamlarından aldılar! İşte bu konuda tarihçiler nedense susuyor. Gök Tanrı inancını o sırada öğreten ve taşıyan başkalarının bulunmadığını, bunların sadece Kıpçaklar olduklarını unutuyorlar!

Türklerin dininden Doğu'da Budizm, Batı'da ise yeni bir Hristiyanlık doğdu. Tengri, insanlara farklı biçimlerde göründü. Bu da (O'nun huzurunda) Büyük kavimler göçünün bir başka eseridir. Avrupalılar, Tanrı'yı kabul ettiler; onunla da Türk ruhaniyet kültürünü. Bu, gizli bir şey değildir!

Konstantin'in Tanrı'yı kabul etmediğini gizlemek pek mümkün değildi. O, ömür boyu pagan, Yüksek bir rahip olarak kaldı. Çünkü onu ilgilendiren din değil, iktidardı. O, her şeye başvurdu. Yeter ki, Kıpçaklar kansın. Yeter ki, onlarla birlikte olsun. Yeter ki, onlar iktidar için maşa olarak kullanılsın.

Romalılara karşı zafer için cömert davranan Konstantin, hediyeler ve vaatler konusunda da cimrilik etmedi. Hiçbir şeye acımadı; yeter ki, Türk askerlerini yanında daha uzun süre tutsun. Yeter ki, onlar kendisine hizmet etsinler. Ve atlılar kaldılar! Grekler sanki onları sarhoş etmişti... Bunları "federat", sonra da hainler olarak tavsif ettiler. ("Federat" kelimesi, Latince "antlaşma"dan gelir.)

Konstantin, onlara yapabildiği kadar yaranmaya çalıştı. Örneğin, yeni bir takvim ihdâs etti. Tatil gününü, Türklerde olduğu gibi, Pazar günü olarak belirledi. İnsanları kiliseye gitmeye, yeni Gök Tanrı'ya duaya mecbur etti.

Belirtelim ki, Grekler, 325 yılına kadar sadece Tengri'ye dua ettiler! Türklerin kutsal metinlerini ve dualarını o ku du lar!

Bu tamamen unutulmuş olağanüstü bir olay. Bu durum, Avrupa tarihinin bazı karanlık noktalarını çok iyi aydınlatıyor... Bizans sikkeleri üzerine, Güneş tasvirleri, daha doğrusu, güneş ışınlarını temsil eden eşkenar haçlar darbettiler... "Güneşin İşaretleri". Konstantin'in kendisinin mutlaka "güneş

kültüne tapan" biri olduğundan söz eder. Bu da nerden çıktı?

Diğer taraftan, Türk dili uzun süre Bizans ordusunun dili olarak kalmıştır. Bu dili "asker dili" olarak tavsif etmişlerdi. Binlerce bozkırlı aile, Greklere göç etmişlerdi. Onlara en iyi toprakları verdiler; onların göç etmeleri için, Deşt-i Kıpçak hanlarına altın ödediler. Tabii, bu göçler de Büyük kavimler göçünün devamıydı. Ne var ki, bu hareket özgürce değildi! Ne de olsa, bunlar altın karşılığında satın alınan insanlardı.

Kıpçaklar, aslında, Bizans'ı -doğu Avrupa'nın ünlü ülkesini- kurdular... Üç nesil sonra, orada iki halkın ortaklığının meyvesi olan ve bugüne kadar hayranlık uyandıran Bizans kültürü oluştu. Ancak uzmanlar,

burada Doğu'nun açık bir şekilde baskın olduğunu varsayarlar.

Şaşırtıcı hiçbir şey yok. Avrupa toprağında, Kuşan hanlığının tarihi tekerrür ediyordu. Ondan farklı olan tek şey ise, Bizans'ta hükümdarın Türk değil Grek olmasıydı. Fakat iki kültürün kaynaştığı ortada! (Basitçe, Greklerin Kıpçakları nasıl satın aldıkları, nasıl onları kurnazlıkta ustaca bastırdıkları.)

... Konstantin'in artık düşmanları yoktu. Saf-dil Kıpçakları eyerlemişti o. Bu yüzden, onlarla dostluk uğruna, onları kandırıp kendi tarafına çekmek için hiçbir şeyden kaçınmadı. Başka türlü, Bizans'ı kimse hiçbir vakit duymaz dı.

İmparator, 324 yılında Konstantinopol'ün, yeni başkentin temelini attı. Bu işe Türk ustaları memur etti. Ustalar, Roma'ya nispet olsun diye şehri kendi -doğu-modellerine göre inşa ettiler. Şehir içinde, Tengri adına tapınaklar diktiler... Kurnaz (imparator), her şeyi hesaba katmıştı. Bizans böylece doğdu.

Roma'nın dünkü kolonisi, yıldan yıla görülmemiş bir güce kavuştu. Kıpçaklar sayesinde, hızla mamur bir ülke haline geldi. Türklerle ittifak, imparatoru kazançlı çıkarmıştı. Grekler, kendi şartlarını Mısır'a, Filistin'e, Suriye'ye ve bizzat Roma'ya dikte ettiriyordu. Fakat bunlar Konstantin'e artık az geliyordu.

325 yı lın da Kons tan tin, İz nik şeh rin de bü tün Hris ti -yan din-adamlarını topladı.

Bu, İznik ismiyle bilinen ilk ruhaniler toplantısı (Ekümenik konsül) idi.

Konsül, tek bir hedef gözetmekteydi. Bunu saklamadılar bile. İmparator, Konsül'e Hristiyanlığın kilisesini kurmayı emretti; fakat bu kilise, artık Türk modeline göre değil, Grek modeline göre olacaktı. Uzun yıllar zihninde taşıdığı, uğruna her yola başvurduğu da, işte buydu.

Grek kilisesinde Tengri ve Hristos, Konstantin'in fikrine göre, tek bir şahsiyet, daha doğrusu tek tanrı halini aldı... Grekler, böylece, Tengri adını kullanarak, ilahi gücü ele geçirmeye karar vermişlerdi. Bunun için onlara İznik konsülü ve kendi kiliseleri gerekliydi.

Ancak, Tengri'yi kendi kiliselerine kapatıp, Türklerin dualarına, ayinlerine, tapınaklarına saldırdılar... Onların ruhani kültürlerinin tamamına. Türklerin yüzyıllar içinde biriktirdikleri, şimdi Bizans'a, onun kilisesine geçiyordu. Bu, Türk milletine karşı işlenmiş bir suç değil midir? Özenle gizledikleri bunlar değil midir?

İznik konsülünde hiç kimse, İmparator Konstantin'in emrettiği şeyi anlamamamıştı bile. Anladıkları zaman ise, öfkelendiler. Tanrı ile insanı birleştirmek, düşünülemeyecek büyük bir saçmalıktı. Bu bir hakaretti.

Tengri'yi ilk olarak Mısırlı piskopos Ariy savunmaya kalktı. O, Tanrı'yla insanı aynılaştırmanın imkânsız olduğunu söyledi. Çünkü Tanrı ruh, insan ise cisimdir, yani

Tanrı'nın eseridir. O, ancak Tanrı'nın iradesi üzerine doğar ve ölür.

Ariy, çok eğitimli bir adamdı. İnsanları güven vererek inandırdı. Onu, Ermeni, Arnavut, Suriye ve diğer ülkelerin kiliselerinin piskoposları selamladılar. Onlardan hiçbiri, elbette ki Hristo'yu inkâr etmiyordu; ancak hiçbiri Tanrı ile onu aynılaştırmadılar. Gök'ün (Gök Tanrı'nın) cezasından korktular.

İhtilaf hüzünlü bitti. İmparator Konstantin, kendisine muhalefet edilmesine müsaade etmeyeceğini söyleyerek, anlaşmazlığı kaba bir biçimde kesiverdi.

Benim yorumum: Arius, pek çok tarih çinin söylediği gibi, bir Grek değildi. İsminin de gösterdiği gibi bir Türk ya da Aryan dı. Bir zamanlar, Grekler ve Türkler aynı kişilerdi

an -cak ikisi de ayrılmışlardır. Ari us'un zamanın da, ken dine saygısı olan hiçbir Grek, kendine Arius demeyi aklın dan bile geçirmezdi Arius (Ai).

Ancak, muhalif piskoposlar fikirlerini değiştirmediler. Konstantin'in emrine boyun eğmediler ve Tengri'yi Hristo'ya eş tutmadılar. Diğer bir deyişle, Derbent'te Türk din-adamlarının kendilerine öğrettikleri temiz dini muhafaza ettiler.

Ermenistan, Kafkas Arnavutluğu, İveriya (Gürcistan), Suriye, Mısır, Habeşistan'ın Hıristiyan kiliselerinde, Tengri gerçek Tanrı olarak kaldı. Sadece O'na dua ettiler. O'nun suretinin benzeri, ikonlar üzerinde tasvir olundu. O'na tapınaklar tahsis ettiler.

Şaşırtıcı olan ise şuydu: Türk hanları, İznik konsülünün farkına varmadılar. Sanki başka bir dünyada yaşıyorlardı. "Tanrı'dan başka tanrı yoktur" düşüncesiyle yaşıyorlardı.

Grekler bu defa da kurtuldular. Kendilerini tekrar aklamak için, Hristo'nun öğrencilerinin notlarını bulduklarını ilan ederek, Yeni Öğüt'ü [Ahd-i Cedit'ii] - Hristo'nun fiilleri ve soy ağacı ile ilgili kitabı- uydurdular... Yalanları bitmek bilmiyordu.

Hatıralar nasıl bulunabilirdi? Nerede? Hristo adıysa, ancak II. yüzyılda ortaya çıkmıştı. (Greklerin kendi ağızlarından ortaya çıkmıştı!)

Türkler, bu gibi durumlarda, “Göğe tükürürsen, kendi yüzüne düşer”, derler.

Bununla birlikte, Yeni Öğüt’ü [Ahd-i Cedit’i] uyduranlar, kendilerini çok zahmete sokmadılar. Grek redaktörler, Geser ile (Tengri’nin oğlu) ilgili olduğunu bile bile, onun kahramanca davranışlarının bir bölümünü, Hristo’ya mal ettiler. Bazı şeyleri ise, açıkça, Buda’nın hikâyesinden aldılar. Dinden çok uzak bu tür politikacılarla, böyle insanlarla Hristiyanlığın ana kitabı oluştu. Bu tür politikacılar, onu daha sonra birçok kere yeniden yazdılar. Bunun gerçek dinle hiçbir ilişkisi yoktu.

Benim yorumum: Bu kitabı planlarken, Adji’nin bizim Yeni Ahit’imizin, Türk, Budist,

Hindu, İbrani ve diğer kaynaklardan derlen diği kanı tını en başlarda tüm den kaldırma niyetin deydim. Ka tolik ritüellerini ele alın örneğin. Hiçbir biçim de İbrani ritü el ve ay-in leriyle ben zerlik gös termez. Yine de, Bud-izm ve Hinduizm hakkında bilgisi olan biri bu ritü ellerin kökenini bilir. Bizim Hıris tiy-an kiliselerimiz pagan Ermeni kiliseleri model alınarak yapılmış tır, çünkü Er-meniler Hıris tiyanlığı ilk ka bul edenlerdir. Adji, benim dışarıda bıraka cağım bu ger-çeklik hakkın da daha fazlasını da yazmış - tır. Yine de bu gerçek, tıpkı "insanı in san yapanın" elbisesi olduğunu düşünenler gibi, bu olgu da yalnızca, yanlış biçim de "dini din yapanın kutsal kitaplar" olduğuna "inanan" kişilerin canını sıka bilir ve kızdıra bilir de on ları. Her in sanın düşüncesi eşsiz olduğu

ve insanlığın kavramları da sürekli değiştiği için, kutsal kitapları anlayış biçimimiz de donmuş halde değildir. Eğer geçmişe geri gide bilseydik, kutsal ki tap -lar ve İsa hakkın da hikâyeler söz konusu olduğun da, bun ların sürekli bir değişim durumu için de olduğunu görmekten dolayı şoke olurduk. Eninde sonun da, kutsal kitaplarımızın kökenleri önemsizdir. O kitapları ilham ve rehberlik için okuruz, kökenleri ne olursa olsun. Gerçek dini uygulama -nın tek is tediği şey Düalite bilgisi, Haç ve Kutsal Teslis tir (Logos.) Geriye kalan her şey, köprünün al tın dan akıp geçen sudur. İnsanlığın bü tün yazı ve düşünceleri yalnızca Ba -bildir, hatta bu kitap ta yazdığım kelimeler bile.

Konstantin, tam bir politikacı idi. Her şeyden haberdar olduğunu, kendi kilisesini kurmak için elverişli bir an seçmek suretiyle, ne yaptığını çok iyi biliyordu. O sırada, Kıpçakların Alamanlarla ilişkileri anîden ve köklü bir biçimde gerginleşmişti; Grek yenilikleriyle o kadar da ilgi len me di ler.

Doğu'da, "Eğer iki kişi birbirine düşman ise, onlardan biri ölür", derler.

Flavius Josephus'un bile, *Antiquities of the Jews* adlı kitabında Greklerin Yahudiliğe el koyarak kendi icatları gibi gösterecek kadar kötü şöhretli kopyacılar olmasından şikayet ettiği yorumunu yapmak istiyorum. Kadim tarihten bilebildiğimiz kadarıyla Grekler ve Kurular (Türkler) bir zamanlar

Fenikelilerdi. Onlar bugün bile şöhretli gemicilerdir. İsimlerdeki Gr ve Kr bu olasılığı gösteriyor. Daha sonraları ayrıldılar. O tarihten sonra birbirlerine düşman oldular. Pek çok Grek, kendi uygarlıklarının Türklerin önünde gittiğini iddia eder. Bu doğru değildir, çünkü onlar da köklerini aynı Aryan Fenikeli Krishtayalardan almışlardır. Aynı halklardır onlar. Hayatımın büyük bölümünde, Anadolu'nun Yunanistan'a ait olduğunu düşünmüşümdür. Anadolulularin, Grekler değil Türkler olduğunu anlamak için ömrümün çoğunu geçirmem gerekti. Grekler ve Türkler arasındaki çekişme aynı ana ve babadan doğan iki kardeşin, diğerinin piç olduğunu söylemesi gibidir.

Okuyucularım adına konuşamam, ancak Aryanistlerin ve Nicene destekçilerinin her

zaman için saç saça baş başa çekiştiklerini söyleyebilirim. Kendi tarzlarında her ikisi de haklıydı. Tanrı ve onun Oğlu bir ve aynıdır. Oğul etten ve kemiktendir. Baba ise, insanlığın beyni ve omuriliğinde ilerleyen ilahi enerjidir. İnsanlık, bizzat Yaratılış olan makro-kozmosun mikrokozmosudur. Gerçekte, Kutsal Teslis tek başına, fiziksel ya da ruhsal bir beden ya da varl ığı açıkl a-maktadır: Sonsuz veya Sonlu Miktar = Sonsuz veya Sonlu (Uzunluk x Genişlik x Yükseklik).

Aynı zamanda, bu gruplardan biri ya da diğeri adına karar veremeyecek kadar cahil ve aptal olduğumuz gerçeğini de kabul etmeliyiz. Bir şeyler bizle çok-da-komik-olmayan bir oyun oynuyormuş görünüyor. Uzaydaki bazı garip varlıklar bizimle kafa bularak kahkahalar mı atıyorlar? “Bizim ruhsal

statümüze ulaşmayı nasıl umuyorlar?” diye mi söyleniyorlar yoksa? Dünyanın beş Krishtaya veya Manu ırkları için olduğunu, insan yapımı dini mezhepler için olmadığını bile anlayamıyorlar. Ha! Ha! Bu şaka onlar hakkında değil, onların kendisi şaka” mı diyorlar?

Eğer Kutsal Teslis öğretisini istikrarlı ve inançlı bir şekilde uygularsak, er ya da geç akıllarımız neyin doğru neyin yanlış ya da arada olduğunu açıkça bilecek kadar gelişe-cektir. Aynı zamanda, daha önce de söylediğim gibi, reenkar-nasyonun varlığını kabul edip etmememiz bir şeyi değiştirmez. Olacak olan bizim neye “inandığımıza” ya da “inanmadığımıza” bakmaksızın olur. Bunu aklımızda tutarak soruyorum: İsa’nın ilk Hıristiyanlık öğretilerini barındıran, Kutsal

Kitap'a temel oluşturan Thomas İncili'ni kabul etmenin neresi yanlış olabilir? Hıristiyanlık hakkında neredeyse bütün fikirlerimizi Kıpçaklardan miras aldığımızı kabul etmenin neresi yanlış olabilir? Hıristiyanlığı Hıristiyanlara, Tengri'yi de Türklere geri verelim hadi.

Geçen birkaç yılda Vatikan, temel öğretilerinin tamamıyla bilimsel olduğunu fark etti. Şimdiyse, Katolik papazların, hepsi de Tengri dininden alınmış olan Türk sembolü Haç, düalite, Kutsal Yönler vs.'yi kullanırken yaptıkları gibi, Kilise de bütün bu söylenenlerden ve yapılanlardan sonra, öğretilerinin herhangi bir kimsenin birkaç dakikada anlayabileceği ve uygulayabileceği güçlü, basit ve evrensel çapta etkili bilimleri birleştirdiğini fark etti. Kilise liderleri ve

düşünürleri buna ek olarak, Katolizmin etkisini artırmada neler yapabileceklerini anlamak için diğer dinleri çalışıyorlar. Ancak işler her zaman böyle yürümüyor. Örneğin, 1200'lerde Kilise ve onun militarist takipçileri yaklaşık bir milyon Arya-nist Catharis'i (Kedaris) öldürmüştü çünkü rekabet edebilecek düzeye gelmişlerdi. Yine de, *Catharis* (Katharlar[41], çn) bugün bile mucizevi görünen keşifler yapmışlardır. Katharlara uygulanan zulüm Engizisyonu da başlatmıştır. İyi haber, bütün bunların sonsuza dek sona ermesidir. Kilise eski çizgisine dönmüştür. Kötü haber ise, din adamlarının çoğunun rahiplik vazifelerine inanç beslemiyor görünmeleridir.

41 çağ'da Fransa'nın Albi bölgesinde ortaya çıkan, 12. ve 13. yüzyıllarda Avrupa'nın batı kısmındaki ülkelerde etkili

olan bir tarikattır. Din tarihçilerinden bazıları bu tarikatı Hıristiyan tarikatlar sınıfına sokmaya çalışmışsa da, Kilise'nin görüşlerine karşı çıkmış ve reenkarnasyonu kabul eden bir tarikattır. "Kathar" adı, sözcük anlamıyla arınmış anlamına gelir.

Şanslarını politikada deniyorlar. Ancak politikacı olmak için eğitim almadıklarını hatırlamalılar. Haç yolu ve bilimi için e ği til di on lar.

Bu kitaba bir kapanış yapmanın zamanı geldi. Yazdıklarımın kabul görmesini umarım. Hâlâ söyleyecek çok şeyim var, ancak dünyaya yeni bilgiler sunmadan önce bu noktaya kadar söylediklerimin sindirilmesi gerek. Bu kitapta olduğundan çok daha fazla kanıtım var. Hıristiyanlık, yeryüzünde ortaya çıkan ilk din. Bütün çelişkilerin ötesinde bir

gerçektir bu. İşte size Hıristiyanlığın orijinal isimlerinden bir diğeri: *Krishtiyoni* (İnsanlığın İlk Kaynağı). Yine tekrarlıyorum: Söylediklerimi körü körüne kabul etmeyin. Kendiniz araştırın.

Bu kitabın başlangıcında ateistlere ve skeptiklere umut dolu hoş geldin ışınları vereceğimi vaat etmiştim. Eninde sonunda, onlar da hayattan istediklerini alacak ya da ondan mahrum kalacaklar. İsa şöyle der:

> … Her kim ki, Baba'ya küfreder o affedilecektir ve her kim ki Oğla küfreder, o affedilecektir, ancak her kim ki Kutsal Ruha küfreder ne yeryüzünde ne de gökyüzünde affedilmeyecektir. (Thomas Deyişi 44.)

Kutsal Ruh nedir? O, fiziksel vücudunuz yeryüzüne dönmeye hazır olana dek ona eşlik eden görünmez bedeniniz-dir.

Gökyüzü ve Yeryüzü nedir? O şu an ve burasıdır. Başka bir yer değildir. Cehennem nedir? Cehennem, insanlar olarak düalitemizi inkâr ettiğimizde dünyanın geldiği haldir.

İ sa ne re de dir? Yal nız ca kal bi niz de de ğil, o si zin i çin sü -rekli göktedir. Güneşli bir günde dışarı çıkın ve görün onu.

Şimdi de, ateist ve “bilimsel” okurlarım için vaat ettiğim “muamele”. Eğer bütün yazdıklarımın ve İsa’nın söylediklerinin tamamıyla bir yalan yığını, deli saçması olduğunu düşünüyorsanız, neden tüm paranızı inancınıza yatırmıyorsu-nuz? Bütün yapmanız gereken, kendi ruhlarınızın

gerçekliğini inkâr etmek ve onu lanetlemek. Size garanti ediyorum: eğer bunu yaparsanız, bir işe yarayacaksınız. Yoksa, “işin dışında kalacaksınız” demek daha mı uygun olurdu? Hadi yapın şimdi!

Kitapta Kullanılan Referanslar Hakkında

Herkesin kendine özgü duyarlılıkları vardır ve ben de farklı değilim. Şikâyetçi olduğum konulardan biri alıntıları ya da referansları dipnot olarak vermek ve sayfanın, bölümün ya da kitabın sonuna alıntı yapılan çalışmaları listelemektir. Bir kaynağı yorumladıktan ya da ondan alıntı yaptıktan sonra, ona derhal saygılarımı sunmayı tercih ederim. Bununla birlikte, eğer referanslar kitabın içinde verildiyse, kitabın sonunda

bibliyografyayı ayrıca belirtmeye gerek duymam.

J. Martin Walsh ve Anna Kathleen Walsh'ın uzun zaman popüler olmuş *Plain English Handbook* kitabı, "Eğer kaynak belirginse, ondan kısaca bir paragraf cümlesi olarak bah-sedebilirsiniz...ancak genellikle kaynağınızı tamamlayacak bir dipnot en iyisidir." (s. 121) diye belirtir.

Geçmişte, referanslar ve kaynaklar için dipnotlar sağlamak gerekliydi, çünkü pek çok insan inceleme yaptıkları konular hakkında daha fazla kaynak bulmak için kütüphanelere gidiyordu. Yerel kütüphaneler sınırlı kaynaklara sahipti. Bu yüzden, kendilerini bu işe adamış araştırmacılar üniversitede ya da büyük kentlerin kütüphanesinde araştırma

yapmak için genellikle kilometrelerce yol gider ya da birine araştırma yapması için para öderdi.

Neyse ki İnternet ve kişisel bilgisayarlar, dünyanın bütün kütüphanelerini evimize taşıdı. Artık, evlerimizden çıkmadan, her-hangi bir konuyu belgelerle destekleyebiliyor veya istediğimiz derinlikte çalışabiliyoruz. Kendilerini ilgi alanlarını araştırmaya tutkuyla adamış olan bizler, kitaplarda ve dergilerde belirtilen kaynakları incelemek için çok sabırsızız. Belli bir yazarın ilgi alanı hakkındaki bir alıntıyı ya da bir yorumu oku-duktan sonra, daha fazla bilgiye olan açlığımız tatmin olana dek çalışmamız gerekir. Bizi ilgilendiren bir başka alıntı ya da yoruma ulaşana dek bu şekilde davranırız. Bu nedenle, kitabımda bahsi geçen konuları

ciddi şekilde araştıran insanların bitirdikleri zaman meraklarını hali hazırda tatmin etmiş olacaklarını biliyorum. Herhangi bir bibliyografyaya başvurmaları da gerekmeyecek. Yakınlarındaki bir deftere karalanan notlar, açık sarı ya da başka bir renkle belirtilmiş paragraflar ve referanslar olacak.

Kitabın kenarlarında da alınan notlar ve yorumlar olacak. Aynı zamanda, benim bile bulamadığım ilgili malzemeleri de bulacaklar. Bu yolla, yazarlar ve okurları birbirleriyle etkileşime geçiyorlar. Okuyucular çoğunlukla bana dağarcığıma katmam için bilgiler gönderir.

Pek çok insan bilgi edinmek ve genel ilgilerinden dolayı okur. Bir konuyu daha öteye götürmeyi ummazlar. Bu yüzden,

kitabın içindeki kaynakları belirterek, hem genel okuyucuların hem de benzer şekilde araştırmacıların entelektüel ihtiyaç ve beklentilerini tatmin etmiş oluyorum.

Şikayet konusu yaptığım bir başka nokta ise, bazı yazarların can sıkıcı huyu olan, yazının içine ya da dışına dipnotlar yerleştirerek ona müdahale etmedir. Yazının içine ya da dışına eklenen dipnotların kitabın kendisinden daha hayati bilgiler verdiği kitaplar okumuşumdur. Bu ise beni bir kerede iki kitap okumaya mecbur bırakır. Eğer bir insan kitap ya-zacaksa, bir kerede bir kitap yazmalı, iki kitap değil.

Önerilen Referanslar

Dipnotlar ve biyografilerden hoşlanmamama karşın, okuyucularıma belli

referansları önermeyi onaylıyorum, örneğin aşağıdakiler:

Pagan Sun Worship and Catholicism-La Verita-The Truth, www.aloha.net-mikeschverita.htm adlı sitesinde, Michael Scheifler'in Bible Light Anasayfası. Bay Scheifler'in solar sembollerin bolluğu ve Katolik ritüeller hakkındaki denemesi ve ona eşlik eden grafikler tam bir başyapıt. Bay Scheifler'in Katolikliğin sözde "pagan güneş tapımı"nı devam ettirdiği yönündeki iyi ya da kötü kanaatlerinin geçerli olup olmadığı beni zerre kadar ilgilendirmiyor. Ben açıkçası, kitabımda da kanıtladığım gibi "güneş tapımı" yaklaşımının yanında yer al ıyorum. Emin olduğum tek bir şey var: Bir kimsenin Katolikliğin pagan güneş kültüne ruhsal yakınlığı hakkında düşündüklerini bir kenara

bırakırsak, güneşi ciddiye alan herkes maddi ve manevi hayatının her alanında ge li şir.

The World's Sixteen Crucified Saviors, Kersey Graves. Ateistlerin çalışmalarını okumaktan korkmayın. Onlar da insanlığın manevi ve seküler geçmişinde hayati bir rol oynuyorlar.

The Healing Sun, Richard Hobday.

Jesus Christ, Sun of God-Ancient Cosmology and Early Christian Symbolism, David Fideler.

Bible Myths and Their Parallels in Other Religions, T. E. Doane.

The Bible in lndia-Hindoo Origin of Hebrew and Chris tian Revelea tion, Louis Jacolliot.

Suns of God-Krishna, Buddha, and Christ, Acharya S.

Mariolatria! EI Enigma de la Virgen, Martin Careaga Montano. Bu aydınlatıcı kitap, insan dinlerinde “Ana Tanrıçamın önemi hakkında bilmek istediklerimizin tamanını anlatacaktır. Bu, tamamı önemli kitabın henüz İngilizce’ye çevrilmemiş olması ise büyük utanç.

Jungon Christianity, Derleyen ve Önsöz Murray Stein.

Christianity-Mankind’s First Worldwide Religion!, Gene D. Matlock.

Biz in san lar şu an i çin kri tik bir dö ne me ce gel dik. Gi de bi le -ceğimiz iki yol var. Sola dönene mi gideceğiz, yoksa sağa dönene

mi? Bu yollardan biri, olasılıktan da öte dünyanın ve içindeki her şeyin yok oluşuna götürecek bizleri. Diğeri ise bizi koruyabilir ve doğru yola geri döndürebilir. Bu kitapta Türki yazar Murad Adji'nin yazılarından alıntılar yaptım. Şimdiyse, söylediklerimi ciddiye alan kişilere Murat Adji'nin İnternetteki kitaplarını okumaları için ısrar ediyorum özellikle *Asia's Europe, Volume I(Europa, Turkic, the Great Steppe);* www.adji.ru/book102.html

Söylediği her şeye, özellikle de Hun İmparatoru Atilla'nın tarafını tuttuğu kısımlara katılmasam da, insanların kökenlerinin kim ve ne olduğunu bilmesini sağlıyor. Onun yazdıklarını okuduktan sonra, dünya ve insanlık tarihini bir daha aynı şekilde göremeyeceksiniz.

Diğer Kitaplarımız

Kybalion: Antik Mısır ve Yunan Hermetik Felsefesi; Üç İnisiye

Gerçek Şifa Sanatı; Dr. Israel Regardie
Gizli Tibet - Tibet Mucizeleri ve Ölümsüzler; Theodore Illon

Havass'ın Derinlikleri; Bülent Kısa

Kuşdili Kılavuzu - Simyanın Ayak İzleri;

Mehmet Saltık

Mistik Kabala; Dion Fortune

Batının Şövalyeleri - Doğunun Fakirleri;

Murat Bilgili

Konsantrasyon - Adım Adım Zihinsel ve Ruhsal

Hakimiyet; Mouni Sadhu

Kabalaya Giriş ve Sefer Yezirah

(Oluşum Kitabı); Westcott & Mathers

Maji - Anlamı, Amacı ve Gücü; W. E. Butler

Başarının Ritmini Solumak; Viola Edward

Breathing the Rhythm of Successt; Viola Edward

Bilinmeyen Yönleriyle Hanif Din İslam ve Mesajı

Kuran'ı Kerim; Mâlik İlyas Tanrıbağı

Eski Türk Masonlarının Uygulamaları;

Baron Rudolf von Sebottendorf

Üç Bilge Kral - İsa'nın Doğumunu Yıldızlarda Gören

Gizli Anadolu Topluluğu; Adrian Gilbert

Tanrının Eşekleri; Mehmet Saltık

Gül-Haç Evren Kavramı; Max Heindel

Elektrikler Kesikti Çalışamadık Allahım; Ali Rıza

Safa